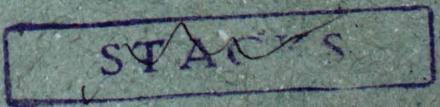

Walt Disney Productions 1973

STATION

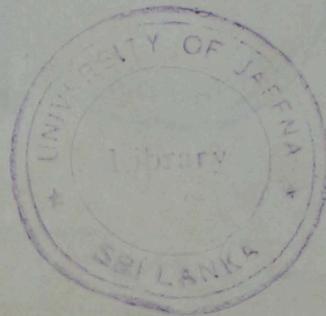
DUPLICATE

313
JAF

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி

பொன் வீழா மலர்

1943 - 1993

AT ARIES

IT OUGHT TO BE BEAUTIFUL I LIVE HERE

JAFFNA HINDU LADIES' COLLEGE

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

1943 - 1993

NA - 2

ВСЕГО - 6000

Из них 1000 в земельных участках

Всего земельных участков 1000

Языков 2000 из которых

6000 - языки

ЯЗЫКИ

சமர்ப்பணம்

STOCK

செந்தமிழர் வாழுகின்ற திருநகர்யாழ்ப் பாணத்தில்
இந்துஇளங் கன்னியர்இப் பார்போற்ற வாழுதற்கு
ஐந்துகர ராஜவரோ தயவிக்ன நாயகனே
தந்தருள்க நின்கருணை தாழ்பணிவோம் தூயவனே

எந்தஇடர் எதிர்வரினும் ஏத்துவதுன் இணையடியே
தொந்திவயி ரோனேஸம் தொல்லையெலாம் போக்கிடுவாய்
சந்ததமுன் பாதமலர் சார்த்துபணிந் தேத்திடுவோம்
வந்திடுவாய் வரமருள்வாய் மலர்சிறக்க வரமருள்வாய்

நடுத்தோட்ட ஸ்ரீராஜ வரோதயனே
நவிலவொணாப் புகழ் மிகுந்தோய்
எடுத்தோம்பொன் விழா இந்து மகளிர்நாம்
எத்தடையும் நீக்கிடுவாய்

விடுத்தோம்இக் கவிதைமடல் அன்புடனே
விரும்பியருள் விநாயகனே
தொடுத்தளிக்கும் பாமாலைக் குறைகளைவாய்
தொழுதோம்இம் மலர் உனக்கே.

శివాని ప్రసాద

శివాని ప్రసాద ఏకమాల వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత

ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత

ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత

ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత
ప్రసాద వీచిత వీచిత వీచిత

கல்லூரி கீதம்

திருமிகு மெங்கள் யாழ்ந்தார்க் கணியாய்த்
 திகழ்ந்திடுங் கல்லூரி — எங்கள்
 பெரு வரு மின்துப் பெண்களுக் கொளியாய்ப்
 ரீறங்கிடுங் கல்லூரி — உயர்
 மருவுறு கலைகள் யாவையு மின்பாய்
 வழங்கிடுங் கல்லூரி — உனைப்
 பெருகிடும் அன்பால் புந்தியில் வைத்துன்
 புகழினை வாழ்த்தோமோ — உனை
 வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கோமோ.

இந்து மதப் புகழ் எங்கும் சிளங்கிட
 இசைந்திடுங் கல்லூரி — இயல்
 சிந்தை வளம் பெற மெய்ப் பொருளாறிவைச்
 சேர்த்திடுங் கல்லூரி — வளர்
 செந்தமிழ் ஆங்கில வடமொழி அறிவைச்
 சுருந்திடுங் கல்லூரி — உனை
 வந்தனை செய்து ஸபந்தமிழ் மாலை
 வாழ்த் தொடுதே டோமோ — உனை
 வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கோமோ.

மங்கையர் மாண்பை மன்பதை அறிய
 முழங்கிடுங் கல்லூரி — ஓளி
 பொங்குயர் அறிவுச் சடரினை யுளத்திற்
 பொறித்திடுங் கல்லூரி — இந்து
 நங்கையர் வாழ்வின் லட்சிய மனைத்தும்
 நல்கிடுங் கல்லூரி — உனை
 அங்கையில் மலர்கொண் டன்புடன் பாட
 அனுதினம் ஏத்தோமோ — உனை
 வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கோமோ.

கலைமகள் உலவக் களிநடம் புரியக்
 கண்டிடுங் கல்லூரி — என்றும்
 மலைமகள் கொழுநன் மலரடி போற்றி
 மாண்புறுங் கல்லூரி — நித்தம்
 நிலமகள் நெற்றித் திலகமென் ரேத்த
 நிலைத்திடுங் கல்லூரி — உனைத்
 தலைமுறையாகத் தொழு துளங் குளிரத்
 துதி சொல்லிப் பாடோமோ — உனை
 வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கோமோ.

பொன்னிமாச் சபையினர்

தலைவர் : திருமதி தி. நாகராஜா

உபதலைவர் : " ம. பரமநாதன்

செயலர் : தி. ந. செல்வரத்தினம்

பொருளர் : திருமதி ம. இராமநாதன்

நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர்கள்

திரு.	கா. குபாலன்	செல்வி அ. கந்தையா
-------	-------------	-------------------

"	க. பரமேஸ்வரன்	" யோ. கந்தையா
---	---------------	---------------

"	செ. செல்வரத்தினம்	திருமதி இ. சண்முகம்
---	-------------------	---------------------

"	மு. யோகராசா	" க. குணராசா
---	-------------	--------------

செல்வி	டி. செல்வநாயகம்	" இ. பாலசிங்கம்
--------	-----------------	-----------------

திருமதி	தி. யோகநாதன்	" ச. பாலசுப்பிரமணியம்
---------	--------------	-----------------------

"	ஞா. சொக்கலிங்கம்	செல்வி த. நகுலேசபிள்ளை
---	------------------	------------------------

"	லோ. பாலசிங்கம்	திருமதி ஜெ. சுவனைபவலூயர்
---	----------------	--------------------------

மலர்க்குழு அங்கத்தவர்கள்

திருமதி ச. பாலசுப்பிரமணியம் — இணைப்பாளர்

திருமதி தி. யோகநாதன்	செல்வி அ. கந்தையா
----------------------	-------------------

" இ. சண்முகம்	திருமதி கா. சிவஞேசன்
---------------	----------------------

" ஞா. சொக்கலிங்கம்	திரு. ச. வெபாலன்
--------------------	------------------

பொன் விழாச் சபையின் அன்பளிப்பு

பொன்விழா ஞாபகார்த்தமாக உருவாக்கப்பட்ட படத்திற் காணப்படும் இச்சிலையை 29-05-1993 இல் நடைபெற்ற பொன்விழா — கால்கோள் விழாவின் போது பொன்விழாச் சபைச் செயலர் திரு. நா. செல்வரத் தினம் அவர்கள் யாழ்ப்பிரதேசக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. இரா. சுந்தரலிங்கம் அவர்களிடம் வழங்க, அவர் அதனைப் பெற்று கல்லூரி அதிபர் திருமதி. தி. நாகராஜா அவர்களிடம் கையளித்தார்.

இதனை யாத்தவர் யாழ் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியரும், எமது கல்லூரி அபிவிருத்தி சங்க உறுப்பினருமான திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

ପ୍ରମାଣିତ କାହାର କାହାର କାହାର

କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

நறுங்கலை மணம் நுகர்க

அந்தியராட்சி, மதம் பரப்பும் நடவடிக்கை, கலாசாரசீரழிவு போன்ற இன்னோரன்ன இன்னஸ்கள் மத்தியில் தோற்றும் பெற்ற யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி இன்று பொன்விழாவினைக் கொண்டாடுவதையிட்டு சைவ உலகும், சான்றோர் உலகும் பேருவகை அடைகின்றன. இக் குழந்தைப் பருவத்தில் கல்லூரியின் வளர்ச்சி மும் சேவையும் அளப்பரியன. இதன் வெற்றி இதற்கு வித்திட்ட இந்துக் கல்லூரி அதி காரசபை, பூதானம் செய்த பெருமாட்டி, இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக் காலத்தில் அவ் வப்போது ஏற்பட்ட தேவையறிந்து கரும மாற்றிய கல்விப்பணிமனை சார்ந்தோர், இதனைச் செவ்வனே முகாமை செய்து வந்த ஆற்றல் மிகு அதிபர்கள், உப அதிபர்கள், கற்றல் கற்பித்தல் இலக்கை அடைவதற்கு அயராது உழைத்த அறிவுசால் ஆசிரியர்கள், கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்ட பெருந்தகைகள் ஆகியோரின் கூட்டுமுயற்சியின் பாற்பட்ட தயாகும். இவர்களின் கடந்தகால விலைமதிக்க முடியாத சேவைகளைப் பொன்விழாக்கானும் இவ்வேளையில் நன்றியோடு நினைவுகூர்வதில் கல்லூரி பெருமையடைகின்றது.

பொன்விழாவினை கலைவிழாக்கள், கண்காட்சி, விளையாட்டுப்போட்டி, பரிசளிப்புவிழா போன்ற நிகழ்ச்சிகள்வழி கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கையில் மேலும் மெருகூட்டும் வகையில் மெல்ல முகைய விழ்ந்து மணம் பரப்புகின்றது இம் மலர். காலத்தால் அழியாது நிலைநிறுத்தவேண்டிய அம்சங்களை ஆக்கங்களாகவும் நிழற்படங்களாகவும் தந்து மணம் வீசுகின்றது. இதன் நற்பயன்கள் தென்றலுடன் கலந்து தக்கோரைச் சென்றடைய வேண்டுமென்பதே எமது அவா.

இம்மலரைச் சிறப்பிக்கவென்று நமது நாட்டு அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், கல்வி

மாண்கள், பழைய மாணவர்கள், இன்றைய கல்லூரி மாணவர்கள் விடயதானம் செய்துள்ளனர். பொன்விழா ஆண்டில் கைங்கரியங்களைச் செய்யும் பெரும்பேறு கிடைத்ததையிட்டு கல்லூரியின் அதிபர், உபஅதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்கத்தினர் - சபையினர், பொன்விழா சபையினர், பழைய மாணவர் சங்கத்தினர், பெற்றோர், மாணவர்கள் யாபேரும் மகிழ்ச்சியில் தினைக்கின்றனர்.

இடர்மிகுந்த சூழ்நிலையின் பாதையிற் சென்றெனிலும் இம்மலரை இனிது மணங்கமழச் செய்யவேண்டுமென்பதில் கங்கணம் கட்டிந்தன, செயற்பட்டு நிதிவழங்கிய பழைய மாணவிகள் சங்கம், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம், பொன்விழாச் சபை என்பவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதையிட்டுக் கல்லூரி பெருமையடைகிறது.

அழகுமிகு இம்மலரை, கல்லூரியின் முடுடு வாசகத்துடன் கூடிய இலச்சினையின் பால் இனிது வீற்றிருக்கும் கலை வாணிக்கே காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

பொன்விழா மலர் பொலிவுடன் விளங்கத் தம் இதயத்திலிருந்து ஆசிச்செய்திகளையும், வாழ்த்துரைகளையும் வழங்கிய வர்கள், ஆக்கங்களை வழங்கிய அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், மாணவச்செல்வங்கள், புகைப்படக்கலைஞர், அட்டைப்படத்தை அழகுற அச்சிட்டு, நூலுருப் பெறவழிசெய்தவர்கள்; இன்னும் தம்மாலியன்ற பல உதவிகளைத் தாமாக முன்வந்து செய்தவர்கள் அனைவருக்கும் என்றென்றும் நன்றி உரித்தாகுக.

மேற்குறித்த எல்லாவற்றிற்கும் அருள்பாலித்த, எமது கல்லூரியில் 'வீற்றிருக்கும் நடுத்தோட்ட இராஜவரோதயரை நினைவிலிருத்திக் கொள்வோமாக.

திருமதி சந்திரமதி பாலசுப்பிரமணியம்

இணைப்பாளர், மலர்க்குழு.

மலரின் இதழ்களில்...

பொன்னியூ மங்களம் பொங்கிப் பெருகிட
நல்லாசிகளும் வாழ்த்துக்களும்

1 — 20

‘இந்து மகளிர்’ இலட்சிய நிறைவில்...

யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரிக்கு வித்திட்ட பெருமாட்டி...
திரு. சி. நாகராஜா

21 — 22

யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரி பற்றி
ஒரு வரலாற்று நோக்கு
திருமதி ஞா. மொக்கலிங்கம்

23 — 28

பொன்னியூக் காணும் கல்லூரிக்கு
மெருகிட்ட முன்னெநாள் முதல்வர்கள்
திருமதி தி. யோகநாதன்

29 — 32

அறிக்கைகள்

கல்லூரி அதிபரின் அறிக்கை

33 — 37

பாடசாலை அலீவிருத்திச் சங்கம்

38 — 41

பாடசாலை அலீவிருத்திச் சபை

42

யாழ் இந்துமகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்

43 — 44

ஆசிரிய மன்றம்

45

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

நடத்தோட்ட இராஜவரோதயப் ரீள்ளையார்
கோயில் வரலாறு
திருமதி இ. சண்முகம்

46 — 47

கல்வியில் கடமையும் அர்ப்பணமும்
பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம்பேர் 48 — 52

இலங்கையில் பெண்களும் பல்கலைக்கழகமுக
கல்வி வாய்ப்புக்களும்
திரு. கா. குபகலன் 53 — 65

தழுவைப் பாதிக்கும் விவசாய நடவடிக்கைகள்
கலாநிதி பால. சிவகாட்சம் 66 — 67

கோயிலும் நாழும்
செல்வி அ. கந்தையா 68 — 74

இலங்கையில் வணிகக்கல்வியும்
பல்கலைக்கழக அனுமதியும்
செல்வி நி. சண்முகம் 75 — 80

மாணவர் உலகை நோக்கிச் சமூகத்தின்
சில எதிர்பார்ப்புக்கள்
செல்வி த. நகுலேசபிள்ளை 81 — 84

பகுமை நினைவுகள்

ஆசிரியையாக எனது அனுபவங்கள்
திருமதி P. பாலசுப்பிரமணியம் 85 — 86

Some Recollections of Hindu Ladies'...

Mrs. S. Balasubramaniam 87 — 88

"It Ought to be beautiful, I Live here."

Mrs. T. Selvanayagam 89 — 90

Old is gold

Mrs. N. Rajasingham 91 — 92

Agreements of Life

Mrs. V. Shanmuganathan 93

கல்லூரிக்கு ஒரு வாழ்த்து	94 — 95
தாயேவாழ்க் பஸ்வரண்டு செல்வி நி. நஸ்வையா	94 — 95
மாணவர் ஆக்கங்கள்	96 — 97
இருபதாம் நூற்றாண்டில் கண்ணிதளின் பாவனை செல்வி ப. செல்வரட்ஜனம்	96 — 97
நாம் இனிப் ரீமோம் செல்வி பி. குணராசா	98 — 102
கவித்துளி “நீற்மாறும்... வெண்புறரக்கள்” செல்வி சு. நிலோஷனி	103 — 104
எனக்கினிய அன்னை செல்வி ம. பொன்னம்பலம்	105
இதய நண்சௌரின் சந்திதானத்தில் செல்வி சி. சிறீஸ்கந்தராஜா	106
<i>Sports and their influence on Character</i> Miss. U. Navaratnarajah	107 — 108
மன்ற அறிக்கைகள்	109 — 124
Members of Staff 1993	125 — 127
கிளைச் சங்கங்கள்	128 — 130
In Memoriam	
நன்றி	131
பொன்னியா நிகழ்ச்சிகள்	132

பொன்னிழா மங்களம் பொங்கிப் பெருகிட நல்லாசிகளும் வாழ்த்துக்களும்...

நல்லை திருநூனசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வரின்
ஆசியுறை

அன்பு நிறை நெஞ்சத்தீர்,

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி பொன் விழா எடுக்கவிருப்பதறிந்து பெருமகிழ்ச்சி. பல இன்னல்களையும், இடர்களையும் தாங்கி ஜம்பது வருட சேவையாற்றி வருவது ஒரு சாதனை. ஆசிரியர்களதும், மாணவிகளதும், ஒற்றுமையும், ஒத்துழைப்புமின்றி இது கைகூடாது, இக்குடா நாட்டில் மகளிர் பாடசாலைகளில் முன்னணியில் நிற்பது இக்கல்லூரி என்பது மிகையல்ல. இதில் கல்வி பயின்று, பட்டங்கள் பெற்று உயர் பதவிகள் வகிக்கும் பெண் மணிகளை யாம் அறிவோம். இறைபக்தி, சமயப்பற்று ஆகியன வளரப் பாடங்கள் புகட்டப்படுவதும், ஆசிரியர்களின் நேர்மை, கண்ணியம் கடமையுணர்ச்சி, ஊக்கம் ஆகியனவும் பாராட்டுக்குரியவை. ஒரு குடும்பம் நாடு, தேசம் மேன்மையுறுவது பெண்களினால் தான். மாதராய்ப்பிறந்திட நல்ல மாதவம் செய்திடவேண்டும் என்றார் மகாகவி. பெண்ணுக்கு முதலிடம் கொடுத்த எமது ஆண்றோர் மனையாள் மனைவி, கங்காதேவி, பூமாதேவி, என்றும் பார்வதி பரமேஸ்வரன், மனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர், வெட்சுமி நாராயணன், ராதாகிருஷ்ணன் என்றும் இப்படிப் புகழிடம் கொடுத்து மகிழ்ந்தனர்.

இக்கல்லூரி மேன்மேலும் வளர்ந்து என்றும் மேன்மையற எமது உளமார்ந்த நல்லாசிகளை வழங்குகின்றோம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ சோமகந்தர,
பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

நல்லை திருநூனசப்பந்தர் ஆதீனம்,
பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர்.

துர்க்கா தூரந்தரி, சிவத்தமிழ்ச்செல்லியின்

வாழ்த்துரை

பக்தி நெறிக்கும் பண்பாட்டு நெறிக்குமாக அமைந்த ஒரு தலைக் கூடமாக விளங்குவதே யாழ். இந்து மகவிர் கல்லூரி, இவ்வாண்டு பொன் விழாக் காணும் பெருமையைத் தனதாக்கிக் கொண்ட கலை வளர்ச்சாலை இதுவாகும். யாழ்ப்பாண நகரில் அமைந்த இளம் பெண்களின் கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பவற்றையும் கல்வி சார்ந்த பல்வேறு துறைகளையும் கடந்த ஜம்பது ஆண்டுகளாக வளர்த்துவரும் இக் கல்லூரியானது இம் மன்னுக்குப் பயனுள்ள பெண்மணிகளாகப் பல நன்மக்களை ஒரு வாக்கிக் கொடுத்துள்ளது. இந்துமதப் பாரம்பரியத்தினின்றும் பிறழாது வளர்ச்சி பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. சமய நிகழ்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வருவதை நாம் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுகிறோம்.

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு வேண்டிய பொருள் வாய்ப்பைப் பெற எத்தனையோ மார்க்கம் மார்க்கம் உண்டு. அனால் கல்வி கற்பித்து நல்லாசிரியர்களாக வாழுகின்ற மார்க்கம் ஒரு தெய்வீக மார்க்கமாகும். ‘‘எழுத்தறி வித்தவன் இறைவனாவான்’’ என்பது ஆசிரியப் பணிக்கு மகுடம் வைக்கிறது. எனவே இந்தப் பணியில் ஈடுபட்ட கடந்தகால அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், நலன்விரும்பிகள், கல்லூரி ஸ்தாபகர்கள் ஆகியோரை நாம் நன்றியோடு நினைவு கூரவேண்டிய நாள் இந்நாள். பொன்விழா மலர் வெளியிடுவதன் மூலம் இந்நன்றி ஆண்டாண்டு காலமாகப் பேணப்படுமன்றோ!

கல்விக் கூடங்களின் பணி கற்றிலே ஆரம்பித்து, நிற்றிலே நிறைவு பெற வேண்டும். இதே நேரத்தில் வெறும் உலகியல் அளவில் நின்றுவிடும். கல்வியால் உயர் பயன் விளைந்து விட முடியாது. இதனால் பிறப்பெடுத்த பயனும் இல்லாமற் போய் விடுகிறது. ஆனால் நம் நாட்டுக் கல்வியில் அரிச்சுவடி தொடக்கம் சமயம், பண்பாடு, ஒழுக்கம் என்பன இனைந்து வருவது, பெருஞ்சிறப்பாகும். இதனால் மன அமைதியும் ஒருமைப்பாடும் பிற உயிர்க்கு இரங்கும் பண்பும் வேறுன்றி வளர வழிபிறக்கிறது.

யாழ். இந்து மகவிர் கல்லூரி மேற்காட்டிய குறிக்கோண்டனே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனை நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றியும் கண்டது. இன்று உலகாளவிய முறையில் சைவத் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்து வரும் பல பெண்களை உருவாக்கி அளித்த து இக் கல்லூரியே என்பதைக் கூறுவதிலே பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. தனித்து நின்று இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரி ஆற்றிய மேற்படி பணியினை இக்கல்லூரி பசுர்ந்து கொண்டது நாம் செய்த புண்ணியபேறாகும்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் கூற்றை இவ்விடத்தில் ஞாபகப்படுத்துவோம். அதாவது ‘‘மனிதனை மனிதனாக்கும் கல்வியும் மனிதனாக்கும் மதமும் தான் எமக்குத் தேவை’’ என்பதாகும். எனவே பக்தியும் பண்பாடும் ஒங்கும் போது தான் அறிவு பிராகாசிக்கும். அந்த அறிவையே கடந்த ஜம்பது ஆண்டுகளாக வளர்த்து வந்த இந்கக் கல்வி நிறுவனம் மேலும் மேலும் வைரவிழா, பவளவிழா, முத்துவிழா, நூற்றாண்டுவிழா அனைத்தையும் கண்டு ஒங்கி உயர்ந்து நிற்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அமைகின்றேன்.

பண்டிதந தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிட்டாழை.

வாழ்த்துரை

இந்து மகளிர் கல்லூரி பொன்விழா காணுவது கண்டு புளகாங்கிட மடைகிறேன். இந்துவின் நித்திலம் எங்கள் ஈழமணித்திருநாடு. அதன் சிரமென மிளிரும் யாழ்நகர் இசை மலிந்த புண்ணிய பூமி. ஆகலால் அதனை வீணாகான புரமென்பர். இந்த எழில் மண்ணில் கற்றவர் மலிந்து கரும மாற்றும் பெற்றி போற்றற்குரியது. கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி என் பதை நாடி நானும் கல்விச் செல்வத்தைத் தேடி உழைக்கும் நல்லவர், வல்லவர் கூடி எழுப்பிய கலைக் கோயில் இந்து மகளிர் கல்லூரியாகும்.

யாழ்நகரின் பெரும்பங்கைப் பெண் கல்விக்கு ஆற்றும் இக் கலைக் கோயில் பல்துறையிலும் புகழ்பூத்துக் குலுங்க என்று இகயமார்ந்த நல்லாசிகள் என்றும் உரித்தாகுக. விடுதலைக்குமியி பாடிய பெண்கள் தேடு கல்வியிலாததேதாருரைத் தீயினுக்கிரையாக மடுப்போம் என வீர உணர் வோடு கல்விப் புலத்தில் பட்டுப் பச்சை மரகதமெனச் செழித்து வளர பிரதிக்ஞா எடுத்துக்கொள்வார்களாக.

வினாநிலம் களைசளின்றி இருக்கவேண்டும் என்பர் ஏராளர். அவ்வாறே சமூகமென்னும் பெருநிலமும் பெண்மை சிறந்திருக்க வேண்டும். அதற்கு ஒழுக்க நலன் பெருகவேண்டும். தமிழன் திருநெறியாம் சைவச் சிந்தனைகள் பல்கிப் பெருகவேண்டும். அன்பும், அருளும், பண்பும், பணி வும், புனிதப் பொலிவும் மிளிரும் பெண்கள் எங்கள் சமூகத்தில் பெருக வேண்டும். இதற்கு ஆக்டூர்வமான சேவை ஆற்றுவதற்கு கல்விச்சாலைகள் தங்கள் கடமையைக் கண்ணும் கருத்துமாக நெறிப்படுத்தவேண்டும். இக் கலைக்கூடங்களை ஆற்றுப்படுத்தும் அதிபர்கள் ஆளுமையும், பேரார் வழும் கொண்டு மண்ணுக்குச் செய்யும் தொண்டென தியாக உணர்வு டன் செயற்பட வேண்டும்.

இந்மண் சிங்கக், பெண்மை பெருமையடைய வேண்டும். தாய்மையின் செழுமை வாழ்வின் வனப்பைத் தரும். பொன்விழாக் காணும் இப் புண்ணியக் கல்லூரி பல்கிப்பெருகி பல்கலை விற்பனைர்களைத் தோற்று வித்து புகழ்க்கொடி பறக்க பொலிவறுவதாக.

பிரதேசக் கல்வி அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

இரா. சுந்தரலிங்கம்

யாழி ப்ஸ்கலைக்கழகத் துணைவேந்தரின்
வாழ்த்துறை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே தோன் நிய சமய, பண்பாட்டு, விழிப்புணர்வுக்கு, நல்லூர் திருப்பெருந்திரு ஆறுமுக நாவலரும், அவரின் பின் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனும், சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலமும் பெரிதும் காரணர் ஆயினர் என்பது வர வாறு. அப்பெரியோரின் சிந்கனைகளாலே தூண்டப்பட்டு, சைவ பரிபாலன கல்வி துறையிலே முனைப்புடன் ஈடுபடலாயின. இதன் பயனாக, சைவப் பாடசாலைகளும், இந்துக் கல்லூரிகளும் நிறுவப்பட்டன. பிள்ளைகள் தமது சொந்தப் பண்பாட்டுச் சூழலிலே கல்வி யயிலும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இவ்வாறான ஆர்வப்பெருக்கின் நற்பேராகவே, யாழிப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியும் 1943 ஆம் ஆண்டிலே தொடங்கிற்று.

அரை நூற்றாண்டுக் கல்வித் தொண்டினை நன்கு நிறைவேற்றி வெற்றி கண்ட இக்கல்லூரி, தனது பொன்னிமூவை முன்னிட்டு மலர் ஒன்றினை வெளியிடுவது மிகவும் மகிழ்ச்சி கரும் செய்கியாகும். சமய சிந்கனை யுடன் தொடங்கிய இக்கல்லூரி, உலகியலின் பல குறைகளையும் கழுவிய வகையிலே பரந்துபட்ட அறிவு மேம்பாட்டு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருவது பாராட்டுக்குரியது. மாணவரிடையே கலையுணர்வையும் அறிவுத் தேட்டத்தையும் ஊக்கப்படுத்தி. அவர்களைச் சிறந்க மனிதர்களாக வளர்த் தெடுக்கும் நோக்குடன் இக்கல்லூரி பண்ணெடுங்காலம் நின்று நிலைத்து இயங்கவேண்டும் என்பது இந்த நாட்டு மகளிர் எதிர்பார்ப்பாகும்.

இன்று நம் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு, விஞ்ஞான நோக்கும் தொழில் நுட்பமயான பார்வையும் இன்றியமையாத கருவிகள் ஆகிவிட்டன. நவீன உலகில் கோரிக்கைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில், ஆரோக்கியமான மனப்பான்மைகளை உருவாக்கிப் பேணுவதில், யாழிப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி மேன்மேலும் ஈடுபடவேண்டும்.

பொன்னிமூ நன்கு நிறைவேற வேண்டும் என்று மனமார வாழ்த்துக்கிரேன்.

யாழி. பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி.

பேராசிரியர் ஆ. துரைராசா

யாழ். கோட்டப் பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளரின்

வாழ்த்துரை

கல்விச்செல்வம் காலத்தால் அழியாதது. அந்தச் செல்வம் காட்டில் பாறைக் கடியிலே சுரங்கத்திலே இருக்கும் தங்கக் கட்டிகளாக இருக்கக் கூடாது. அதை எடுத்துப் பயன்படுத்திப் பள பளப்புள்ள நல்ல ஒளியுள்ள தங்கமாக ஆக்க வேண்டும் என்பது அறிஞர் அண்ணாவின் சிந்தனைச் சிறைகள். அஸ்ரியும் கல்வி என்பது தெரியாததைத் தெரியச் செய்வதன்று ஒழுக்கத்தை ஒழுகச் செய்வதாகுமென அறிஞர் 'ரஸ்கின்' அறைகுவர். 'வில்மாட்' என்ற விழுமிய அறிஞன் வாழ்க்கைக்குப் பயிற்சி பெறுவது தான் கல்வி என்றனன். இந்த நவீன சிந்தனைக்டகு வித்திட விளைந்த வீணாகான புரத்து மக்கள் சைவமும் கமிழும் சார்ந்து தழைத்திட சிந்தை திருத்திச் செயலில் இறங்கினர். அந்த வகையில் ஆற்றிய பணிகள் பல்கிப் பெருகி பொன்விழாக் காணும் பேரெழில் நங்கையாய் பூத்துக் குலுங்கும் பொலிவினளாக இந்து மகளிர் இன்று சிந்தை நிறைகிறான்.

பெண் என்றால் பெருமை என்றும், கட்டுலனாயதோர் அமைதியின் தன்மை என்றும், மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டுமென்றும், பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள் என்றும் பேசப்பட்ட பெண்மை வளங்கண்டு வளம் பெற விக்தியா கூடங்கள் விளைநிலமாக வேண்டுமென அன்று சிந்தித்தனர். பழகு தமிழில் பாட்டிசைத்த பாரதி “நூற்றிரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம் நுண்ணிடைப் பெண் ஒருத்தி பணியிலே” என அழுத்தம் திருத்தமாக நெஞ்சாம் பேச வேண்டுமானால் இயற்கையில் 50% மான பெண்ணினம் சிறக்க வேண்டுமென்றோ தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் மட்டுமல்ல எங்கள் வாழ்வில் பெண்கள் பங்கைப் பெரிதும் தால்க் அர்த்த நாரீசுவரனாக அமைந்தனனே. இந்தக் தாய்க்குலம் சீரும் சிறப்பும் புனிதமும் பண்பும், தாய்மையும் செம்மையும், கற்பும் பொற்பும், கனிஷும் கருமழும் சிறக்க வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணக்கருவால் எழுந்து நிற்பதே இந்து மகளிர் என்றால் மிகையாகாது. அன்றியும் மேன்மை கொள் சைவநீதி உலகெலாம் விளங்க வாய்ப்பான விளைநிலம் தாய்க்குலமே என்ற அர்த்த புஷ்டியான காலத்தோ டொட்டிய சிந்தனையால் வளர்ந்த சிசு வசியும் வளனும் சுரக்க விளைப்புற வளர்ந்து பொன்விழாக் காணும் பொலிவைக் காணும் போது வாழ்த்தாமல் இருக்க முடியாது. தாய்க்குலத்தின் செழுமை சமூகப் பேரோளிக்கு வித்திடும் என்ற தீர்க்க தரிசன வினைப்பேறு இன்று கலங்கரை விளக்கமென்ன கல்விக் கதிர் பரப்பி பண்பின் ஒளியேற்றி சமூக சோதியாய் துலக்கமுறுகிறதன்றோ.

எங்கள் மண்ணின் மாதவத்தார் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்க, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பொலிந்த பேரழகைப்பெற ஆக்க பூர்வமான பல் நலன்களும் மலிந்த கல்லூரித் தாயானவள் கவின் பெறவேண்டும். இந்த நிலையைக் கடின உழைப்பாலும் கடமைச்செறிவாலுமே அடையலாம்.

கோட்டக் கல்வி அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணம்

சி. வேலாடுதம்

யாழ் மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின்

ஆசிச்செய்தி

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியின் பொன் விழாவுக்காக வெளியிடப் படும் இந்த மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின் ரேன்.

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியானது, யாழ்ப்பாணத்து இந்து மாணவிகளின் வரலாற்றோடு இரண்டறக் கலந்த ஒரு மாபெரும் நிறுவனமாகும்.

எமது கலைப் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகள் செழுமையடையவும். எமது கலைப் பண்கள் முனைப்பான பல செயற்பாடுகள் மூலம் கத்து அதனாடாக எமது பெண்கள் முனைப்பான பல செயற்பாடுகள் மூலம் கத்து தமது திறமைகளை வளர்த்தெடுத்து சமூகத்தின் முன்னோடிகளாகத் திகழுவும் - கல்லூரிகள் செயற்படவேண்டுமெனக் கருதுகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்கள் கல்வி நடவடிக்கைகளாகட்டும், ஏனைய இயல், இசை, நாடகத்துறைகளாகட்டும் எல்லாவற்றிலுமே இந்து மகளிர் கல்லூரி தனித் தன்மை வாய்ந்ததாக விளங்கி வருவதை எல்லோரும் அறிவர்.

1943 ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 10 ஆம் திகதி இந்துக் கல்லூரி விளையாட்டு மைதானத்தில் இந்துக் கல்லூரிச் சபையின் கீழ் இக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும்.

சைவப் பெருமாட்டி திருமதி. விசாலாட்சியம்மா சிவகுருநாதர் அவர்கள் மனமுவந்து நன்கொடையாக வழங்கிய 40 பரப்புக் காணியில் கல்லூரி அமைக்கப்பட்டது.

அதன் பின்னர், கல்லூரியின் வளர்ச்சி பிரமிக்கத் தக்கதாக வளர்ந்து இன்று யாழ். மாவட்டத்தில் முன்னோடிப் பாடசாலைகளில் ஒன்றாக விளங்குவது, யாழ்ப்பாணத்து இந்துப் பெருமக்களுக்கு பெருமை சேர்க்கும் ஒரு விடயமாகும்.

கல்லூரியின் சாதனைகள் மேன்மேலும் வளர வேண்டும். அதன் விளைவாக யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள மறு மலர்ச்சி மேலும் விரிவுபெற வேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

நன் றி

அரசாங்க அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

கா. மாணிக்கவாரகர்

நல்லூர் பிரதேச செயலரின்

வாழ்த்துரை

எனது பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பிரபல மகனிர் கல்லூரிகளில் ஒன்றான யாழ் இந்து மகனிர் கல்லூரி தனது பொன்விழாவைக் கொண்டாடுவதையிட்டு எனது நல்லாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். ஒரு சமுதாயம் உயிர்த்துடிப்புள்ளதாகவும் தனது மொழி, கலை, கலாச்சாரம் மற்றும் பாராப்பரியங்களைப் போற்றிப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கும் கல்வி அவசியமாகின்றது. அத்தகைய கல்வியைப் போதிக்கும் கலைக்கூடங்கள் அச் சமுதாயத்தினைப் பிரதிபலிப்பனவாய் அமைதல் வேண்டும். இந்த வகையில் நோக்குகின்ற போது யாழ் இந்து மகனிர் கல்லூரி தனது சமுதாயத்திற்கு நீண்ட சிறப்பான சேவையை வழங்கியுள்ளது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வர். தமிழ் மகனிரின் நல்லொழுக்கத்தையும், நற்பண்புகளையும், கல்வியையும் வளர்ப்பதற்கு அது அரிய சேவை ஆற்றியுள்ளது. சமுகத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு அதன் அபிளாசைகளை நிறைவேற்ற எப்போதும் முயன்று வந்துள்ளது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் அதன் உன்னத வளர்ச்சிக்காத்தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட முன்னாள் அதிபர்களையும், ஆசிரியர்களையும் நன்றியுடன் நினைவு கூரல் மிகவும் பொருத்தமானது. தொடர்ந்தும் அது தன் நற்பணிகளை நமது சமுதாயத்திற்கு ஆற்றி மேலும் உயர்ந்து விளங்க எல்லாம்வள்ள எம்பிரானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நல்லூர் பிரதேச செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆ. மகாலிங்கம்

யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை ஆணையாளரின்

வாழ்த்துரை

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியினது பெரன்வீழுவினையொட்டி வெளியிடப்படுகின்ற சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தியை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சைவமகளிர் சைவப்பாரம்பரியத்திற்கும் கலாச்சாரத்திற்குமேற்ப கல்வீயில் சிறப்புற்று விளங்கவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்துடன் யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் சகோதர ஸ்தாபனமாக 1943 ஆம் ஆண்டு இந்துக்கல்லூர் வித்தியாசபையினரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியாகும்.

இந்து ஒர் கல்விக்கழகத்தின் வரலாற்றில் அதன் 50 ஆண்டுகள் அதனது ரீள்ளெப்பாயத்தையே குறிக்கும் என்பது சிந்தனையாளரின் கூற்று. எனவே, கல்லூரியின் உன்னத வளர்ச்சிக்கு பொன்வீழு கால்கோளாக அமையவேண்டும் என்பதே எமது பிரார்த்தனையாகும்

பரந்து வீரிந்த கல்விக்கருத்துடன் எம்மினத்தின் மாணவிகளது எதிர்காலக்கல்வி வளமுடன் வளர்ச்சியடைய யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி வழியமைக்கவேண்டும் என எனது சார்வீலும், யாழ். நகர மக்களின் சார்வீலும், மனதார வாழ்த் துகின்றேன்.

வே. பொ. பாலசிங்கம்.

மாநகராட்சி மன்ற அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாளைம்.

யாழ். இந்துக் கல்லூரி அதிகார சபை செயலாளரின்
வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி தன் பொன்விழாவினை இவ்வருடம் மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடுகிறது. அதனையொட்டி ஒரு மலரினையும் வெளியிடுகிறது. இலங்கை அரசு நாட்டிலிருந்த சகல பாடசாலைகளையும் 1962 இல் பொறுப்பேற்குமுன், இக் கல்லூரியின் நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாயிருந்த யாழ், இந்துக் கல்லூரியின் அதிகார சபையின் (Board of Directors Jaffna Hindu College) இன்றைய செயலாளர் என்ற முறையில் வாழ்த்துரை வழங்கும்படி மலர்க் குழுவினர் சார்பில் பொன்விழாக் குழுவி னர் கேட்டுள்ளார்கள். இவ் வேண்டுகோளை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று நிறைவேற்றுகின்ற வேளையில் இக்கல்லூரியின் வரலாற்றுப் பின்னணியும் அதன் சரித்திரத்தையும் சுருக்க மாகக் கூறுவது என் கடமையெனக் கருதுகிறேன்.

நாவலர் பெருமானின் காலத்திற்குப் பிறகு சைவத் தமிழ் உலகிலே ஒரு வெறுமை காணப்பட்டது. இவ் வெறுமையை அகற்றி சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் புத்துயிர் கொடுக்க 1888 இல் சைவபரிபாலன சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இச்சபை நாவலர் வழியிற் சென்று 1889 ஆம் ஆண்டில் யாழ். சைவப்பிரகாச அங்கியந்திரசாலையை நிறுவி யது. யாழ். இந்துக் கல்லூரியைக் கையேற்று நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் இச்சபையிடம் கொடுக்கப்பட்டது. கல்லூரியை நிர்வகிக்க 6 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு நிர்ஆண்டு இலங்கை அரசினால் உத்தியோகபூர்வமாக யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் அதிகார சபையாக அங்கிகாரம் பெற்றது.

அதிகார சபை தன் கல்விப் பணிகளை விஸ்தரித்தது. யாழ். குடாநாட்டில் எல்லாமாக 13 இந்துக் கல்லூரிகளையும், பாடசாலைகளையும் நிறுவி அவற்றை நிர்வகித்து வந்தது. ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்தே இங்கு கல்வி பயின்றார்கள். இவ்வேளையில் அதிகார சபையில் இருந்த பெரியோர்களும், சில சைவப் பெண்மணிகளும் இந்துப் பெண்கள் தம் கலாசாரமும் பண்பாடுகளும் சமயச் சூழலும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு கலாரியில் தம் கல்வியைப் பெறுவது திறந்தது என எண்ணினார்கள். திருமதி விசாலாட்சி தனையினால் தனிப் பெண்கள் கல்லூரியாக 1943 இல் இந்து மகளிர் கல்லூரியை உருகள் கல்லூரியும் கடைசிக் கல்லூரியும் இதுவேயாகும்.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் காரணமாக இலங்கை அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் காரணமாக 1962 ஆம் ஆண்டில் யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் அதிகார சபையினால் நிர்வாகிக்கப்பட்டு வந்த சகல கல்லூரிகளும் அரசாங்கத்திடம் கையளிக்கப்பட்டன. இந் நிகழ்வுக்கு முன் ஆம்சின்னும் பல திறமைவாய்ந்த அதிபர்களின் கோடி நிர்வாகத்திலும், தியாகசிந்தை கொண்ட பல நல்லாசிரியர்களின் வழிகாட்டலிலும் இக் கல்லூரி படிப்படியாக பாராட்ட தத்தக்க முறையில் சகல துறைகளிலும் முன்னேறியது. நன்கொடையாகக் கிடைத்த சேர்த்து எல்லாமாக 40 பரப்புக் காணியுடன் அதிகாரசபை வாங்கிய 60 க்கும் மேற்பட்ட நிலப்பரப்பையும் சேர்த்து எல்லாமாக 100 க்கு மேற்பட்ட நிலப்பரப்பில் கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் திருமதி விசாலரட்சி விவுக்குதாதர் அம்மையாரின் பெயரை என்றும் நிலை நிறுத்தக்கூடிய அழகான பிரார்த்தனை மன்றபத்தையும், பல கம்பீரமான கட்டடங்களையும் உள்ளடக்கியதாக 1993 இல் 50 வருட வளர்ச்சியைப் பெற்று பொன்விழாவினைக் கொண்டாடுகிறது.

யாழ். நகரின் முன்னணிக் கல்லூரிகளில் ஒன்றாக இன்று விழக்கும் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியையும் இந்த உயர்ந்த நிலைக்கு இங்கல்லூரியை வளர்த்துதேதுத் த அதிபர்கள், உபஅதிபர்கள், ஆசிரியர்களையும் மற்றும் பற்றிய மாணவர் சங்கம், பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம், கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்கம் ஆகியவற்றையும் நன்றியுடன் வாழ்த்துகிறேன். இக்கல்லூரி இன்னும் பல விழாக்களை வருங்காலங்களில் பேருநிமையுடன் முன் வேண்டுக்க அவர்கள் குலதெதயவமாகிய நடுத்தோட்ட இராஜவரோதயப் பிள்ளையாரின் நல்லாசிகளையும் அருளையும் இரு கரம் கூப்பி வேண்டுகிறேன்.

வணக்கம்

வைத்திய கலாநிதி வே. யோசநாதன்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி அதிபரின்
வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் சகோதர பாடசாலை என பல்வகையானும் சிறப்பித்துப் பேசப்படும் யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி பொன்விழாக் காணும் பொலிவு கண்டு மகிழ்ச்சிரோம். அது தொடர்பாக பொன்விழா மலர் வெளிவருவதும் பாராட்டுக்கும் வாழ்த்திற்கும் உரியதேயாகும்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் தனது ஆரம்ப நாட்களைத் தொடங்கிய இந்து மகளிர் கல்லூரி இன்று யாழ்ப்பாணக் கல்விச் சமுகத்தில் பீடு நடையுடன் நிமிர்ந்து நிற்பதை பார்க்கையில் இக்கல்லூரி தோன்றும் காலத்தில் இடமளித்த யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிச் சமுகம் பெருமையும், மகிழ்வும் கொண்டு நிற்கிறது.

எத்தனை துன்பச் சூழல் தோன்றினும் கல்வியையே தமது தலையாய் மூலதனமாக கொண்டு விளங்கும் யாழ்ப்பாண மக்கள் சமுதாயத்திற்கு குறிப்பாக சௌவத்தயிழ் மகளிர் சமுகத்திற்கு இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆற்றி வரும் சேவை மகத்தானது, பெண் களின் கல்வி மேம்பாடே ஒரு சமுகத்தை நன்னிலைக்கு உயர்த்த வல்லது என்பதை சமூகக் கடமையை ஆற்றி வருகிறது.

50 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்து பொன்விழாக் காணும் இந்த மகிழ்ச்சி மிக்க நேரத்தில் அது தொடர்பாக பொன்விழா மலர் ஒன்று வெளியிடப்படுவது கட்டாய தேவையுமாகும்.

வரப்போகும் நீண்டு கிடக்கும் எதிர்கால சரித்திரத்தில், இந்த பொன்விழா மலர் ஒருமாபெரும் கல்வி நிறுவனத்தின் ‘வரலாற்றுப் பதிவாக’, அமைந்து சிறக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

இந்த நற்பொழுதில் இக்கல்லூரியை நிறுவ இடந்தந்து நற்பணியாற்றிய அமரர் திருமதி. விசாலாட்சி சிவகுருநாதரை நினைந்து கல்விச் சமுதாயம் மகிழ் வேண்டும். இக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக இதுவரை காலமும் உழைத்து, இன்றும் உழைத்து வரும் அதிபர்கள் ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள், நலன்விரும்பிகள் அனைவரையும் மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

இப் பொன்விழா தொடர்பாக வெளிவருகின்ற பொன்விழா மலர் பல்லாற்றானும் சிறப்புடன் மினிர் வேண்டுமெனவும் வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.

அ. பஞ்சலிங்கம்
அதிபர்

வெந்திப் புவலின்
வாழ்த்துரை

எங்கள் தோதேசத்திலே வாழும் சைவச் சிறுவிகள் சுகாதாரமும், பாதுகாப்பும் அமைந்த நல்ல கற்றுப்புறங் துழுவிலுள்ள வித்தியாசாலையிலே குருதுவாசனு செய்து பார்ம்பரியக்கல்வி பரிசீலனை நீர் என்று கருதிய சேர். இராமநாதன் அவர்கள், தாழே முன்னோடியாக முன்வந்து இனுவீலில் 1913 ஆம் ஆண்டிலே தம் பெஸ்ரால் இராமநாதன் கல்லூரியை அமைத்தார்.

முப்பதாண்டுகளுக்குப்ரின் எங்கள் வண்ணார்பண்ணனயில் பெரிய வர்கள் பெண்கள். ஈசவாசார முறையில் கல்வி பழில்வதற்காக இந்து மகளிர் கல்லூரியை 1943 ஆம் ஆண்டில் இன்றைய துழுவில் இடம்பெறக் கொட்டார்கள். இவர்களின் நோக்கம் நன்றாக அமைந்தவாறே மகளிர் கல்லூரி ஆண்டுதோறும் வளர்ந்து இன்று மகளிர் கல்லூரிகளுள் ஒன்றாக முன்னணியில் நிற்கிறது. காலந்தோறும் பணிபுரிந்த அதிபர்களும், ஆசீரியர்களும் உள்ளார அமராது சேவை செய்ததற்கால் இன்றைய பூரணப் பொலிவில் கல்லூரி பொன்னிழாவில் பூரிப்பட்டதீரது. இப்பொலிவில் பூரிக்கும் கல்லூரி மேலும் பல துறைகளிலும் ஒளிகான்று பல்லாயிரவரை உறுவாக்கிப் பெருமையடைய வேண்டும், என நல்லாசி கூறி மனமார வாழ்த்துகிறோம்.

வாழ்க, வளர்க

காங்கேசன்துறை வீதி,
மாநிலப்பாணம்.

க. கணக்குமதி

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி பொன்விழாச்சபை செயலாளரின்
வாழ்த்துச் செய்தி

“கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே.”

என்ற ஆண்டோர் வாக்கை சான்டோர் போற்றியே நற்றுமிழ் வல்ல இந்துப் பெண்கள் கற்று உயர்ந்திட பள்ளியை அமைத்து 50 ஆண்டுகளாகி பொன் விழாக் காண்கின்றது இந்து மகளிர் கல்லூரி. பொன்விழாக் காணும் இக் கல்லூரி ஒழுக்கமும் விழுப்பமும், படிப்பும் துடிப்பும், பணியும் துணியும் ஒருங்கே பொருந்தும் மாணவச் செல்வங்களை இவ்வுலகுக்கு அளித்துள்ளது.

இந்துச் சமயச் சூழலிலே அமைந்த இக்கல்லூரி நல்வோர் பலரின் பெருமுயற்சியின் பேராக 1943 ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. ஆரம்ப நோக்கத்தை நன்கு நிறைவேற்றிய தொடல்லாது இலக்கையிலேயே சிரபல கல்லூரியாக வளர்ச்சியடைவதற்கு இக்கல்லூரியை நிர்வகித்த அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள்; பெற்றோர்கள், அபிவிருத்திச்சங்கத்தினர், பழையமாணவிகள் யாவரும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். இக்குறுகிய காலத்தில் இக்கல்லூரி பல சாதனைகளை கண்டுள்ளது. இத்தகைய சாதனைகள் “பொய்யாய்ப் பழங்குதையாய்ப்” போகாது பார்த்துக் கொள்ளவ நமக்குள்ள பாரிய பொறுப்பாகும். குறிப்பாக இடர் மலிந்த இந்நாட்களில் கல்லூரி யின் முன்னேற்றத்தைத் தொய்யவிடாது மேலும் வளர்த்துப்பட்டு சமூதாயம் நம்ரிது சுமத்தியுள்ள பாரிய பொறுப்பாகும். இதனைத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றுவது :ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

பொன்விழாக் காணும் இந்துமகளிர் கல்லூரி வாழ்க! வளர்க!

நா. கெஸ்வரத்தினாம்

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்,
 பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபைகளது செயலாளரின்
வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி இவ்வாண்டு தனது பொன்விழாவினைக் கொண்டாடுவதையிட்டுப் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இக் கல்லூரியை ஜம்பது ஆண் கேள்கு முன்னர் ஆரம்பிக்க வேண்டிய நோக்கங்கள் கல்லூரி வரலாறு பற்றிய கட்டுரையில் விளங்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் என நம்புகிறேன். இவங்கையில் முறைசார்ந்த கல்வியானது அன்னியர் ஆட்சிகளில் புகுத்தப்பட்ட போதிலும் இந்துக்களும் இந்துக் கல்வியும் பல்வேறு வழிகளில் பாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. எனினும் சில கைவப் பெரியார்களின் முயற்சியினால் இந்துக்கள் கற்பதற்கென இந்துப் பாடசாலைகள் நிறுவப் பட்டன. ஆனால் இந்து மகளிருக்கு என ஒரு பாடசாலையை நிறுவ யாரும் முன்வர வில்லை. எனினும் யாழ். குடாநாட்டில் சேர். பொன். இராமநாதனின் நன்முயற்சியால் இராமநாதன் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாண நகரில் 1943 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்து மகளிர் கல்லூரி ஏனைய இந்துப் பெண்கள் பாடசாலைகளோடு ஒப்பிடும் போது ‘‘இளையவள்’’ ஆக இருந்த போதிலும் சாதித்தசாதனங்கள் பல. கல்லூரிக்குத் தேவையான மொத்த வளப் பயன்பாட்டினைக் கூட்டுத் தேவை கொண்டிருக்கும் இக்கல்லூரி பலவாண்டு வாழ்ந்து இந்துப் பெண்களின் கல்வி உயர்விற்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம் / சபை ஆகிய இரண்டு அமைப்புகளும் கல்லூரியின் கல்விசார், கல்விசாரா வளர்ச்சிக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவை. அந்த வகையில் இவ்விரு அமைப்புகள் கடந்த காலங்களில் மிகப்பெரிய சேவையை ஆற்றியுள்ளன. பொருளாதார மற்றும் கல்வி, உயர் கல்விக்கான வாய்ப்புக்களை அரசாங்கம் திட்டமிட்டு எமது பிரதேசத்திற்கு ஊடுருவாமல் தடுத்துவரும் இக் காலங்களில் கல்லூரி மாணவர்கள், ஆசிரியர்களது கல்விசார் கல்விசாராத தேவைகள் பலவற்றை நிறைவேற்றி வருகின்றன என்பதைச் சொல்லி இச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இந்துமதம் இந்துப் பாரம்பரியத்துக்குத் தொடர்ச்சியாக இருந்துவரும் அச்சுறுத்தலையாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி போன்ற கல்வி அமைப்புகள் வாயிலாகத் தடுத்துகள் சிறுக்க பெற்றோர் சார்பாக வாழ்த்துகின்றேன்.

கா. குருபாலன்

பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவரியின்

வாழ்த்துரை

வட இலங்கையின் தீவகம் போன்ற யாழ்ந்துகளில் சைவப் பெண்களின் கல்வி, பண்பாடு, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம், சமய உணர்வு ஆகியவற்றைப் பேணி வளர்க்கவென்ற விழுமிய நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி தனது பொன்விழாவினைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சார்பில் என்னும் கனிந்த வாழ்த்துக்களைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

வீத்தை. ஒழுக்கம், சைவம், வீஞ்ஞானம், இசை, மனையியல், விளையாட்டு முதலிய பல துறைகளில் சிறந்து விளங்கும் இத்தகைய மேலான பண்புகளை வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் இங்கல்விச்சாலை தனது காலம் எனும் மணற்பரப்பில் அழியாத பாதச்சுவடுகளைப் பதிக்க வல்ல அரும் பெண்கடர் மணிகளை நம் நாட்டுக்கு வழங்கியுள்ளது. இன்றும் கால தேச வர்த்தமானங்களுக்கு ஏற்ப தமிழைப் பல பணிகளில், சேவைகளில் அர்ப்பணிக்கவல்ல ஆற்றல் வாய்ந்த வணிதாரத்தினங்களை உருவாக்கும் சிற்ப கூடமாக இவ்வித்தியாசாலை மினிர்கிறது. அனைத்து சமயங்களிலும் மேலான, தொன்மையான அலை அனைத்தும் ஊற்றெடுக்கும் நிலைக்களமான சைவசமயத்தை ஒம்பி பரப்பிவரும் இச் சைவாலயம் தனது பொன்விழா போன்ற பல விழாக்களைக் கண்டு இன்னும் பல துறைகளில் அரும் பணியாற்றி யாழ்ந்துகளின் அனிகலனாக அதன் பெருமையை, சீர்மையை, மேன்மையை பரிணமிக்கும் கலையின் விளக்கமாக ஒளிப்பாப்பி நம் பெண்களை ஆற்றுப்படுத்த வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

சௌகார்ய புதிய சௌகார்யகம்

கல்லூரி பிள்ளையார் கோவில் பிரதம குருவின்
ஆசியுரை

எமது பண்பாட்டுச் சூழலுக்கேற்ப யாழ்ப்பாணத்தில் இளஞ் சிறார்களுக்குரிய கல்வி அறிவுட்டி வருகின்ற தலைசிறந்த கல்லூரிகளில் ஒன்றாகத் திகழ்வது மாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியாகும். கல்வியினுடைய பிரதான நோக்கமாகிய ஒழுக்கக் கல்வி அறிவுட்டி வருகின்ற தலைசிறந்த கல்லூரிகளில் ஒன்றாகத் திகழ்வது மாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியாகும். கல்லூரியினுடைய பிரதான நோக்கமாகிய ஒழுக்கக் கல்வி அறிவுட்டி வருகின்ற தலைசிறந்த கல்லூரிகளில் ஒன்றாகத் திகழ்வது மாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியாகும். கல்லூரியினுடைய பிரதான நோக்கமாகிய ஒழுக்கக் கல்வி அறிவுட்டி வருகின்ற தலைசிறந்த கல்லூரிகளில் ஒன்றாகத் திகழ்வது மாழ்.

மாணவர்களுடைய சமய ஒழுக்கத்தை வளர்க்கும் பணியில் பெரும் பங்கேற்றவர் நல்லை நகர் நாவலராவர், அதற்கேற்ற பாடசாலைகளை நிறுவிய முன்னோடியாகிய அப்பெரியாரின் இலட்சியக்கனவை நன்றாக செய்யும் வகையில் எழுச்சி பெற்ற கல்லூரி களில் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றது. இக் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற மாணவமணிகள் எமது நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் இக்கல்லூரியின் பெருமைக்கு அணிசெய்பவர்களாக விளங்குகின்றார்கள். இத்தகைய உயரிய நிலைக்குரிய மூலகாரணம் இக்கல்லூரிச் சூழலிலே கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கும் விநாயகப் பெருமானின் திருவருளேயன்றி வேறில்லை. நடுத்தோட்ட இராஜவரோதயப் பிள்ளையார் கோயில் என்ற திருநாமத்தோடு இக் கல்லூரியின் கண விளங்கும் இவ்வாலயம் மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் நாளாந்த வழிபாட்டுத் தலமாக விளங்குகின்றது. இங்கு தினமும் நிகழ்ந்து வரும் வழிபாட்டின் பெறுபேறாக இக் கல்லூரி தனது பொன்விழாவைக் கொண்டாடுகின்றது எனில் மிகையில்லை. எம்பெருமான் திருவருளால் பொன்விழா கொண்டாடும் இக் கல்லூரியின் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவ மணிகள் ஆகிய அனைவரினதும் கல்வி முயற்சிகள் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்க வேண்டுமென ஆசி கூறுகின்றோம்.

இப் பொன்விழாவினை முன்னிட்டு வெளிவரும் சிறப்புமலர் பல்வேறு அறிஞர் கருவுலமாக விளங்கி அனைவருக்கும் பயன்தரவல்ல மலராக மணம் வீச வேண்டுமென எதிர் பார்க்கின்றோம். இம் மலர் சிறக்கவும் பொன்விழா காணும் இக்கல்லூரி வெரவிழா, காணுவதற்கேற்ப கல்விப் பணியில் வீறுநடை போடவும் எம்பெருமானின் திருவருள் துணை நிற்பதாகுக.

சுபம்

பிரம்மஸீ பா. நகுலேஸ்வர ஜயர்

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி முன்னாள் பிரதி அதிபரின் வாழ்த்துரை

1943 ஆம் ஆண்டு செப்ரேம்பார் திங்கள் 10 ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை காலை வேளை 10 மணி நேரம் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் ஜவஹர்டன் ஓன்பதின்மூலம் 110 மாணவிகளுடன் வண்ணணயம்பதியில் கஸ் தூரி யார் வீதியில் திருவாளர் பொன்னுச்சாமியின் மனையில், மணியோசை ஒளிக்க மின்குமிழ்கள் ஓளிகாலப் பல பெரியோர்கள் ஆசியுடன் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆரம்பமாகியது.

யாழ். நகரிலே இந்துப் பெண்களுக்கொரு பாடசாலை வேண்டுமென்ற அவாவின் உந்துதலால் யாழ். இந்துக் கல்லூரி நிர்வாக சபையினரின் விடா முயற்சியினால் 1944 ஆம் ஆண்டு யாழ். இந்துக் கல்லூரி வினையாட்டு மைதானத்தில் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி கால் கொண்டு 1945 ஆம் ஆண்டு திருமதி விசாலாட்சி சிவகுருநாதனால் கல்லூரிக்கு அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட விநாயகராலயத்தோடு கூடிய 40 பரப்பு நடுத்தோடு காணியில் விடுதிச் சாலையுடன் உருப்பெற்றது.

பெற்றோர் மனங்களிக்க மாணவிகள் மகிழ்ந்தாட நடுத்தோட்டப் பின்னையார் அருள் பாலிக்க நாளென்று வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாய் கல்லூரி வளர்ச்சி பெற்றது. மாணவர் ஆசிரியர் தொகை பெறுகப் பாடசாலையும் விசாலித்து வளர்ந்து வெகு விரைவில் கலை, விஞ்ஞானம், மனையியல், வர்த்தகம் என்னும் துறைகளில் சிறப் புறலாயிற்று. 1961 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தினால் கல்லூரி பொறுப்பேற்கப்பட்டது. அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவிகள், நலன்விறும்பிகள் ஆகியோரின் பெரு கண்ணோட்கை ஈர்த்தது. இதன் பிரகாரம் அதிஷ்டவசமாகப் பல வழிகளிலும் அரசாங்கத்தினின் கீழ் செல்வாக்கைப் பெற்று வெகு விரைவில் ஒரு முதலாந்தரக் கல்லூரியாகச் சிறந்து விளங்குகின்றது.

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியே! நின் வளர்ச்சி கண்டு பெருமிதமடைகின்றேன். நின் அழியீர் கலை கண்டு ஆண்டுமடைகின்றேன். கண் களிக்க நல்ல நாட்டியாம் யின் வெற்றிகள் தான் என்னே! பழைய மாணவிகள் பல துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்று இன்னும் நின் முகப்பு வாயிலை அனைத்தால் வனப்பறு கலை மகளின் சிறப்புறுத்தொடர்ச்சி அடிவைத்தால் கூடைப்பந்காட்ட விளையாட்டிடமும் அப்பாற் செல்லின் விளையாட்டு மைதானமும் சிறப்புற அமைந்து காட்சியளிக்கின்றன.

இன்னும் நின் முகப்பு வாயிலை அனைத்தால் வனப்பறு கலை மகளின் சிறப்புறுத்தொடர்ச்சி அடிவைத்தால் கூடைப்பந்காட்ட விளையாட்டிடமும் அப்பாற் செல்லின் விளையாட்டு மைதானமும் சிறப்புற அமைந்து காட்சியளிக்கின்றன.

நாற்பதாண்டுகள் நின்னிடத்தில் சேவையாற்றி பின் பத்து ஆண்டுகளும் அண்மை நாட்டு நிலைமை சீரற்றதாயினும் இடர்கள் மாறி மாறித் தொடர்ந்திட்டபோதிலும் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி நின் புகழ் பரப்பி விளங்குவது போற்றுதற்குரியதாகும். ஜம்பதாண்டுகளில் கல்லூரியே! நின் வளர்ச்சி கண்டு ஆண்டுக்கிறேன். இத்தோடு அமையையும் தமிழர்தம் கலாசாரத்தையும் புகழ் மணம் பரப்பி ஒளிர என்றும் என் நல் யாசிகள்.

வையம் போற்றிட

வளம்பல சிறப்புற

வாழிய எம்கல்லூரி

வாழிய வாழியவே!

திருமதி அ. நாகரத்தினம்

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியின் முன்னாள் பிரதி அதிபரின்
வாழ்த்துரை

தாயே நீ வாழ்க

யாழ். நகரிலே ஒரு ஒப்பற்ற கலங்கரை விளக்காக ஓவியீசி நிற்கிறது எமது யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி. அது தன்னை நாடிடவரும் பெண்களை அறிவும், ஆற்ற மூம், பண்பும் நிறைந்தவர்களாக, சேவை மனப்பான்மை வாய்ந்தவர்களாக, “வையத் துள் வாழ்வாங்கு வாழ்” ஆவன செய்கிறது.

இக்கல்லூரியின் விஞ்ஞான, வர்த்தக, கலைத்துறைகளிலிருந்து ஏவ்வொரு ஆண்டும் பெந்தொகையினான் மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகம் புகவதை வழக்கமாக கொண்டிருள்ளனர். உள்ளாத்தோடு, உடல் வளமாம் இணையப் பெறுவகால் சிறந்த மக்களை உருவாக்கலாம் என்பதை நன்குணர்ந்துள்ளது இக்கல்லூரி. ஆத்மீகவளம், மக்களை உருவாக்கலாம் என்பதை நன்குணர்ந்துள்ளது இக்கல்லூரி இவ்வாண்டு அறிவுவளம், பெளதீகவளம் மதலியன நிறையப் பெற்றுள்ள இக்கல்லூரி இவ்வாண்டு தனது ஜம்பதாவது வயதைப் பூர்த்தி செய்வதையிட்டு பெரும்பிழக்கியான்தின்டேன்.

அன்று பிற மதக்தினரால் நடத்தப்பட்ட பாடசாலைகளுக்கு தமது பெண் பிள்ளைகளைக் கல்வியூட்டவேண்டும் அனுப்ப எமது சைவப்பெற்றோர் தாயங்கினர். அது நால் தாது சமயமும், பண்பாடும் அழிந்து விடுமோ என்று பயந்தனர். இப்பெரிய குறையைக் கீர்க்க மன்வந்தார் கொடைவள்ளல் சைவப் பெருமகன் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள். பல காரணங்களாலும் அவர் சைவப் பெண்களுக்கான மகர்கள்லாரியை சுன்னாகத்திலே நிறுவினார். யாழ் நகரத்தில் உள்ள பெற்றோர்கள் எல்லோருக்கும் கங்கள் பிள்ளைகளை அங்கே அனுப்ப முடியவில்லை. இதைக் கண்ட இந்துக்கல்லூரி நிர்வாக சபையினர் யாழ்க்கரில் வசிக்கும் நெந்துப் பெண்களுக்கு இந்துக் கல்லூரியில் இடம் கொடுக்க முன்வந்தனர். கல்வி பெற விரும்பிய பெண்கள் தொகை பெருகிவர, பெண்களுக்கென ஒரு தனிப்பாடசாலையை உருவாக்க இந்துக் கல்லூரி நிர்வாக சபையினர் தீர்மானித்தனர். அயலிலுள்ள திரு. சி. பொன்னூச் சாமி அவர்களின் வீட்டால் 1943 ஆம் ஆண்டு ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பித்தனர். பின் யில் இக்கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இன்று இக்கல்லூரியின் பெருமையை உலகெங்கும் பறைசாற்றுகின்றனர் இதன் பழைய மாணவிகள். அவர்கள் தாம் வகிக்கும் உயர்ப்பதவிகளாலும், தமது பண்பான வாழ்க்கைத்தரத்தாலும் தாம் கற்ற கல்லூரியின் புகழை எங்கும் நிலை நாட்டுகின்றனர்.

இக்கல்லூரி இன்று இயல்பான நிலையில் நடப்பதற்கு பெரும் துணையாக இருப்பவர்கள் கல்லூரியின் அபிவிருத்தி சூழ்யினர். அவர்கள் பொது வளத்தைப் பேணுவதோடு கல்விவளத்தைப் பெருக்குவதற்கும் ஆவலோடு செயலாற்றுகிறார்கள்.

இந்துக் கல்லூரி நிர்வாக சபையாலும், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், படும் இக்கல்லூரி இம்மண்ணில் பல்லாண்டு நிலைத்து நின்று இந்துப் பெண்களுக்கு நற்பணியாற்ற வேண்டுமென்று நடுத்தோட்ட இராஜவரோதய பிள்ளையாரை உள் முருக வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

திருமதி இ. சண்முகம்

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி உப அதிபரின்,

வாழ்த்துரை

அறிவு நிகியத்தின் வளர்ச்சியிலே அயராது பங்குகொள்ளும் எங்கள் யாழ். இந்த மகளிர் கல்லூரித்தாய் பொன்னிமாக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் ஆசிரியர் சார் பாக வாழ்த்துரை வழங்குவதிற் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

1943 அம் ஆண்டில் 08 ஆசிரியர்கள் 110 மாணவிகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எங்கள் கல்லூரி இன்று 70 ஆசிரியர்களையும் 2200 மாணவிகளையும் கொண்டு யாழ். நகரில் காலத்தால் மாந்திய பிரபல கல்லூரிகளுக்குச் சரிகிகர் சமானமாய் கம்பீரமாகக் காட்சியளிப்பதைக் கண்டு உள்ளும் உவகை அடைகின்றேன்.

அரை நூற்றாண்டு கால வளர்ச்சியினைக் கண்ணாற் கண்டும், காதாற் கேட்டும், அநுபவித்தும் பெற்ற அகவுணர்வின் உந்தலால், இதயத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் வாழ்த்து.

அன்னையே நீ வாழ்க, நீ வாழ்ந்தால்

இவ்வையகம் வாழும், வாழ்வாங்கு வாழும்

இருளினை அகற்றி ஒளியினையூட்டும்

இரவி போல் எங்கள் கல்லூரி

மனவிருளினை அகற்றி அறிவொளி பெருக்கி

மங்கலமாக வாழியவே

அற்புதமான நவீன அறிவியல் அனைத்தும்

இங்கி வாழியவே.

கல்வியே செல்வமாகும் என்ற கருத்தினை உளமேற்கொண்டு தன்னடி சேர்ந்தார்க்கு, சுகந்தர கலைகள் எல்லாம் பயிற்றுவிக்கு, பயின்றதன்படியே சமயப்பற்று, சடவுள் பக்கி, தார்மீக சிந்தனைகளான நீகி, நேர்சை, அன்பு, பண்பு, அடக்கம், ஆற்றல், அழகு, சுவைநயம், கடமை, கண்ணியாம், கட்டுப்பாடு மிக்க தனித்துவம் வாய்ந்த பண்பாளர்களாக இம் மாநிலத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ வழிவகுக்கும் ஆசிரியர்களின் வாழ்த்தொலி அன்னையின் ஆயிரம் காதுகளில் ரீங்காரம் செய்யாதா.

இன்னும் என்னற்ற தலைமுறை மாணவரையும், என்னற்ற ஆசிரிய குழாங்களையும் அரவணைத்து வளர்த்து இவ்வையகத்துக்கு வழங்கப்போகும் அன்னையின் புகுழ் வானளாவி வளர்வேண்டுமென வாழ்த்தி, அன்னையின் ஆசிரியையும் எம்மணை வருக்கும் வேண்டுகிறேன்.

மேலும் எங்கள் கலைக்கோவிலுக்குப் பூதானம் வழங்கிய சிவகுருநாதர் குடும்பத்தினர், கட்டிடங்கள் அமைத்துத்தவிய இந்துக் கல்லூரி அதிகாரசபையினர், கல்லூரியை வளர்த்துத்தக முன்னாள் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவிகள், கல்வித் தினைக்களத்தினர், பாடசாலை அபிவிருத்திக் கங்கத்தினர், பாடசாலை அபிவிருத்திக் கபையினர், பெற்றோர்கள், நலன்விரும்பிகள், மாணவச்செல்வங்கள் - எல்லோரும் அன்னைக்கு நல்கிய சேவைகள் என்றென்றும் பாராட்டப்பட வேண்டியாலே அவர்கள் எல்லோரும் என்றென்றும் வாழுவேண்டுமென ஆசிரியர் சார்பாக வாழ்க்குவதுடன், எனது இதய பூர்வமான வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

செல்வி யோகேஸ்வரி கந்ததயா.

*Message from Ex. Secretary of Parents Teachers
Association, J/ Hindu Ladies College*

I have great pleasure in sending a message on the occasion of the GOLDEN JUBILEE Celebration of Jaffna Hindu Ladies' College. During the Fifty years, this College has been in the forefront of Educational, Cultural, Sports and Girl Guide activities in the Jaffna District.

As a member of the world - wide Scout Movement for the last sixty two years and as the Secretary of the Parent Teachers' Association of the school and its brother school Jaffna Hindu College which is my Alma Mater, I had been taking keen interest in the welfare of these schools.

In 1954, as the Rover Scout Leader of the 'Yarlton Open Rover Crew' I took keen interest and great responsibility during the Carnival organized by the school for the collection of Fund for the construction. I am proud to mention that we were able to collect One and a Half Lakhs of Rupees during the Carnival. The then Principal Mrs. S. Rao and the Carnival Committee Officials praised the Rover Scouts for the splendid work which we had performed day and night throughout the Carnival.

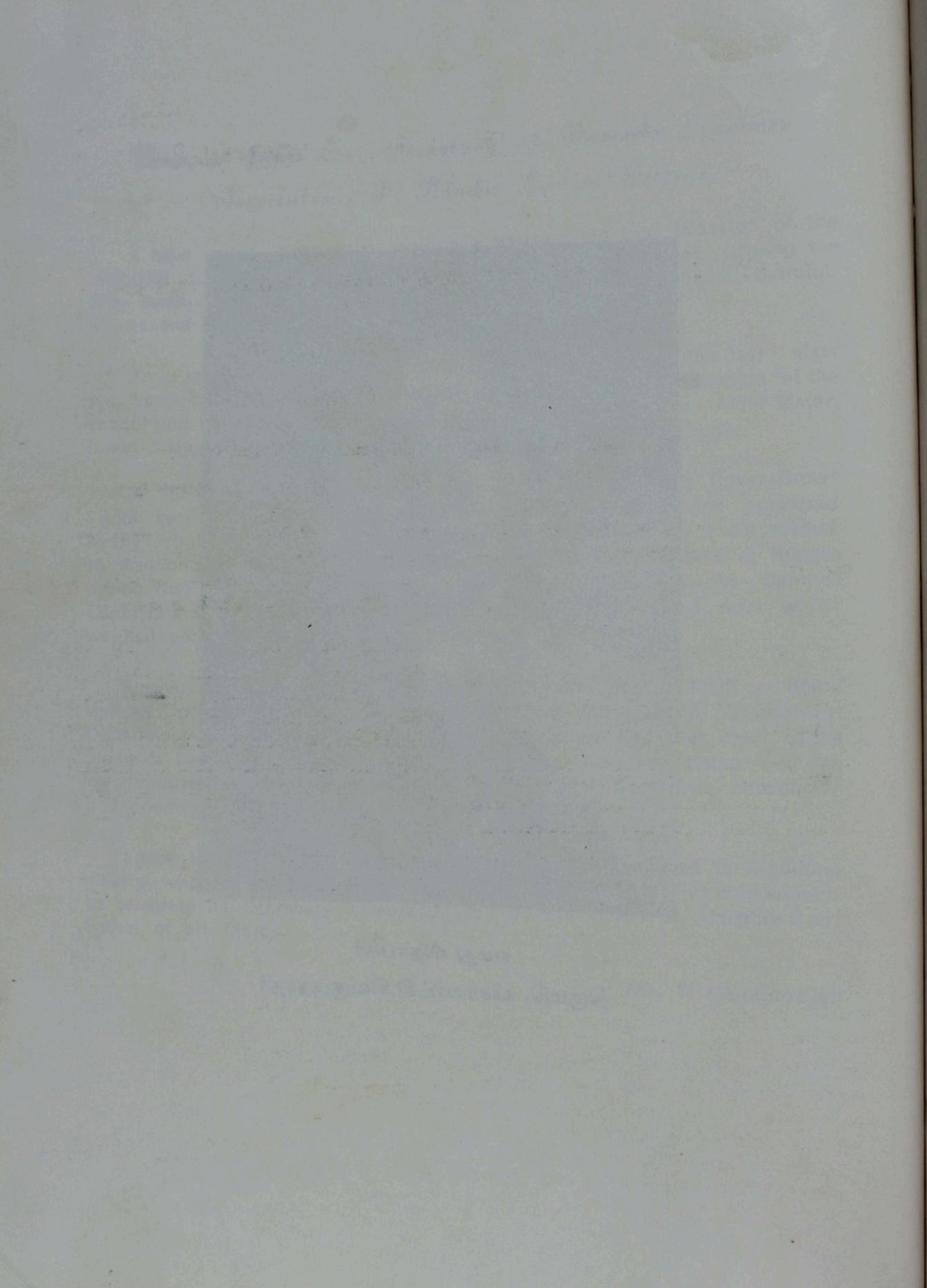
Further, we must be proud to say that Old Girls of the School are doing well as Doctors, Engineers, Attorneys - at - Law and Heads of Government Departments and Commercial Institutions. Again we find that most of the old girls had been trained in such a way that they are doing well as good housewives and social workers for the welfare of their community and country.

I wish that this leading Hindu Institution for girls engaged in moulding citizens who live for others and dedicated to social services, live long enough Father of all Mercy.

Mr. T. Canagarajah

எமது ஸ்தாபகர்
திருமதி. விசாலாட்சி சிவகுருநாதர்

இந்து மகளீர் இல்சீய நிறைவில்...

பெருமாட்டி

திருமதி விசாலாட்சி அம்மாள் சிவகுருநாதர்

திரு. சி. நாகராஜா பி. ஏ. (திறப்பு)

அட்வக்கேட்,

மண்ணாள் யாழ்ப்பானை மாநகர முதல்வர்.

**“எங்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்தன்றி கொன்ற மகற்கு”** — திருவள்ளுவர்

சேர். பொன். இராமநாதன் தனது வாழ்நாளில் தமிழ் மக்களின் தலைநகரமாகிய யாழ்ப்பானை மாநகரத்தில் இந்து மகளீர்க்கென ஒரு ஆங்கிலப் பள்ளியை நிறுவுவதற்கு மேற்கொண்ட மயற்சிகளுக்குப் பிரதான கடைக்கல்லாக இருந்தது இந்காரப் பகுதியிலே ஒரு தகுந்த இடத்திலே போது மான பரப்பளவு கொண்ட காணி நிலத்தை பெறவாகினாந்த கஷ்டமாகும். மெதுடில் குமிழனரிமாரின் வேம்படி மகளீர் கல்லூரி, பாகிரிவேதத் திருச்சபையின் சுண்டக்குளி மகளீர் கல்லூரி, கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் கண்ணியர் மடம் ஆகியன மண்ணணி மகளீர் கல்லூரிகளாக விளங்கிய பொழகுசைவ சமய பாராம்பரியக்கை வளர்க்கக் கூடிய ஒரு மகளீர் கல்லூரி இல்லை என்பதும், அதன் காரணமாகப் பிற மதச் சூழலிலே தமது சொந்த மரபுகளை மறந்து, அங்கிய நாகரிகத்தில் மூழ்கி, தமது நாட்டிலேயே வேற்றுநாட்டவர் போல் ஆகிவிடும் நிலையை கண்ணுற்றதும் சைவப் பெற்றோர்களுக்கு தீராக கவலையைத் தந்தது. இதை நன்றாக உணர்ந்த சேர். பொன். இராமநாதன் மாநகரத்திற்கு அருகாமையில் திருநெல்வேலியில் ஒரு காணியை தேர்ந்தெடுத்தார். ஆனால் அந்தக் காணிக்குரிய உழுதிகளின் சட்டவலுவற்ற தன்மையால்

அவர் அக்காணியில் மகளீர் கல்லூரியை நிறுவம் எண்ணக்கைத் தைவிட நேர்ந்தது. சுற்றில் அவர் இராமநாதன் மகளீர் கல்லூரியை மருதனாமடத்தில் நிறுவினார்.

யாழ்ப்பானை மாநகர சைவ மக்களின் நெநொள் அவாவைப் பூர்த்தி செய்வதற்குச் சைவசமய வளர்ச்சியிலும் சைவமகளிர் கல்வி மேம்பாட்டிலும் ரி கவும் ஆர்வத் துடன் விளங்கிய திருமதி விசாலாட்சி அம்மாள் சிவகுருநாதர் மனமவந்து மன்வந்தார். யாழ்ப்பானைம் இந்துக் கல்லூரி இயக்குநர் சபையிடம் தன்னுடைய சிதனமான “நடுத்தோட்டம்” என்ற 24 பரப்புக் கொண்ட காணியை 1941 ஆம் ஆண்டில் தார் மசாதனம் செய்தார். அதைத் தொடர்ந்து அவருடைய கணவர் திரு. இராமலிங்கம் சிவகுருநாதர் தனது மதுசபபாகமாகிய 16 பரப்புக் காணியையும் அக்காணியில் எழுந்தருளியிருக்கும் “இராஜவரோதய பிள்ளையார்” ஆலயத்தையும் சேர்க்கு ஈடை செய்தார். அவருடைய பெறாமகள் திருமதி வள்ளியம்மாள் சிவகுருதனது பாகத்தையும் இப்பணிக்கு உபகரித்தார்.

திருமதி விசாலாட்சிஅம்மாள் இப்படி யான ஒரு தரும கைங்கரி யத்தை

நிறைவேற்றியது பொருத்தமானதே. அவர் ஒரு புகழ் பூத்த சைவ அபிமானம் மிக்க குடும் பத்தில் உதித்த உத்தமி ஆவார். நல்லூர் சங்கிலித் தோப்புக்கு வட்க்குப் பறத்தே அமைந்திருந்த புராதன ஆலயமான ‘சட்டநாதர் கோயில்’ பறங்கிக்காரரால், இடத்து அழிக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்த பொழுது அவ்வாலயத்தை புனருத்தார னம் செய்து குடமுழுக்கு விழாவை இனிது நிறைவேற்றிச் சைப் பெருமக்களின் வழி பாட்டிற்கு வழிவகுத்த உலகு காவல முதலி யார் வழித்தோன்றலான நொத்தாரில் சீனிவாசகம்பிள்ளை மகன் தம்பையாடிள்ளை. அம்மையாரின் தந்தை வழிப் பேரனாவார். இவருடைய கணவராகிய திரு. இராமலிங்கம் சிவகுருநாதர் பிரபல்யமான வழக்கறிஞராக விளங்கினார். அரசியல்

வானில் செல்வாக்கு மிக்கவராக இருந்த துாஞ் யாழ்ப்பாணம் நகரசபையின் மாண் திரு புமிகு தலைவராகவும் விளங்கினார். திரு சிவகுருநாதரின் சிறிய தந்தையான பிரபல வண்ணார்பண்ணையில் ‘நாகவிங்கம் பாடசாலை’ என்னும் சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையை 1889 ஆம் ஆண்டு நிறுவினார். இப்பாடசாலைதான் இன்று யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி என்ற பெருமை மிக்க தலைசிறந்த கல்லூரியாக மிர்ஸ்கிறது.

இன்று பொன்விழாக் காணும் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியின் பிரதான மண்டபம் அம்மையாரின் பெயரைத் தாங்கிப் புதுப் பொலிவுடன் விளங்குவது சாலச் சிறந்ததும் நாம் அவருக்கு செய்யும் கைமாறுமாகும்.

“ஓருவன் உன்மேல் பகை கொண்டாளென்றால் அவனுடன் அன்பு வைத்து அவனுக்கு உண்மையை எடுத்துக்காட்டவேண்டும். அதிலும் அவன் குற்றத்தை வற்புறுத்தி அவன்மேற் பழிசுமத்தக் கூடாது. உன்னுடைய பொறுமையையும் பெரிதாகக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டாம். மனதார அவனுக்கு உதவி செய்து அவ்வெண்ணத்தை மாற்றி அவன் கிடை செய்தாளென்பது உனக்கு எப்படித் தெரியும்? ஒரு சொல்லுக்குப் பல கரணங்கள் உண்டு. மற்றொருவன் செய்தது தவறு என்று நிச்சயிக்க எவ்வளவோ விஷயங்களை ஆராயவேண்டும்.”

— விடுலாந்த அடிகள்.

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி பற்றி ஒரு வரலாற்று நோக்கு

திருமதி ஞானோஸ்வரி சொக்கலிங்கம்,
பழைய மாணவர் சங்கம்.

நிலமகள் நெற்றித் திலகம் என்று ஏத்து
நிலைத்திடும் கல்லூரி உணைத்
தலைமுறையாகத் தொழுதுளம் குளிரத்
துதி சொல்லிப் பாடோமோ?

எங்கள் கல்லூரி வாழ்த்தில் காணும் போன்னான வரிகள் தாம் இவை.

யாழ். நகரில் வாழ்ந்த பெரியோர் பலின் மனதில் உதயமான நல்ல கனவு. இன்று நனவாகியுள்ளது. எங்கள் கல்லூரி சைவத்தமிழ்ப் பெண் சிறுமிகளின் நலம் பேணும் கல்லூரியாக, அறிவிலும், ஆற்ற விலும் உயர்ந்த ஒரு பெண் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் சிறந்த பணியைச் செவ்வனே செய்து, இலட்சியத்தை நிறைவேற்றிப் பொன்விழாக் காண்கின்றது. பொன்விழாப் பச்சை வண்ணக்கொடி வாயிலில் ஓளி வீசி வரவேற்க, கம்பீரமாகக் காட்சி தாழ்ம எங்கள் கல்லூரி அன்னையை, நன்றி உணர் வடன் இருகரம் கூப்பித் தொழுது, கல்லூரி படிப்படியாக உயர்ந்த வரலாற்றினைத் தருவதில் கல்லூரியுடன் சேர்ந்து வளர்ந்த பழைய மாணவிகளாகிய நாம், பெருமிதமும் பெருமகிழ்வும் அடைகின்றோம்.

கல்லூரியின் வரலாற்றுப் பின்னணி

சைவத்தமிழ் உலகிற்குக் கலங்கரை விளக்காகத் துலங்கிய நாவலர் பெருமானின் காலத்திற்குப் பின்பு நலிவறத் தொடங்கிய எங்கள் சமயமும் மொழியும், மீண்டும் புத்துயிர்பெற்று விளங்க, 1888 ஆம் ஆண்டில், சைவபரிபாலன சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. யாழ். இந்துக் கல்லூரியை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் இச்சபையிடம் கைய விக்கப்பட்டது. கல்லூரியை நிர்வகிக்க

ஓர் நிர்வாக சபையை சைவபரிபாலன சபை நியாயிக்கது. இந்த நிர்வாகசபை 1902ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசினால், உத்தியோக பூர்வமாக, யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் அதிகார சபை என அங்கீகாரம் பெற்றது. யாழ். இந்துக் கல்லூரி அதிகார சபையினர் 13 இந்துக் கல்லூரிகளையும் பாடசாலை களையும் நிறுவி நிர்வகித்து வந்தனர்.

இந்தச் சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கிய யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் கண்ணியம் மிக்க அதிபர்கள் வரிசையில் திரு. ஏ. குமாரகவாமி அவர்களின் பரந்த மனப் பான்மை காரணமாக, பாரதியின் கனவை நனவாக்கும் நல்லெண்ணத்துடன், ‘எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்குப் பெண் இளைப் பில்லை’ என்பதை நிலை நிறுத்த 1935ஆம் ஆண்டு வரையில் யாழ். இந்துவில் பெண் சிறுமிகளும் கற்று வல்லவர்களாக உயர வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

காலக்தியில் அதிபர் ஏ. குமாரசவாமி அவர்களும், அன்று, வண்ணார்பண்ணையில் வாழ்ந்த பிரபல்யம் மிக்க அறிஞர் பெருமக்களும் பெண்களுக்குத் தனியாக ஒரு கல்லூரி நிறுவேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார்கள்.

எங்கள் கல்லூரி ஸ்தாபகர்

நீராவியடியில் வாழ்ந்த உயர்குடித் தோன்றலாகிய சட்டத்தரணி ஆர். சிவகுரு நாதர் அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவியார்

விசாலாட்சி அம்மா என்னும் அம்மையாரும் இராமநாதன் கல்லூரிக்கு நிகராகயாழ். நகரில் இந்து சமய கலாசார பாரம்பரியங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட மகளிர் கல்லூரி ஒன்றை நிறுவவேண்டும் என்று, அன்பள்ளம் கொண்டு. தயாளமனப்பாங்குடன் ஆசதி வீதியில், தமக்கே உரித்தாக இருந்த (24 பாரப்) நிலப்பரப்பைக் கல்லூரிக்கென் அன்றீப்புச் செய்தார். அவர்களே எங்கள் கல்லூரிஸ்தாபகர் என்னும் பெறுமையும் பெற்றார். அவாசு. கணவரும், அவாது நெகநங்கூ உறவினர் திருமதி வள்ளியம்பா, சிவகுருநாதன் அவர்களும். 16 நிலப்பரப்புக்காணியை நன்கொடையாகத் தந்து உதவினர். அதிகார சபையினரும் அம்மையாரின் உயரிய எண்ணம் வடிவுபெறாது, செயற்படத் தொடங்கினர்.

கல்லூரியின் தோற்றம்.

1943 அம் ஆண்டு, செப்ரம்பர் 10 மாதம் 10 ஆம் நாள், அதிகார சபை நிறுவிய மகளிர்க்கான கோயொக கல்லூரி தான் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி.

யாழ். இந்துக்கல்லூரியில் இருந்து பிரிந்த ஒரு கிளையாக, இந்துக்கல்லூரியினதும், அக்துடன் இணைந்த ஏணையாபாடசாலைகளினதும் அதிகார சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழ், யாழ். இந்துக் கல்லூரி விளையாட்டு மைதானத்திற்குக் கிமக்கே வசித்த பரோபகார சிந்கையுடைய பெரியார் திரு. சிவகுருநாதர் பொன்னுக்காமி அவர்களின் பொன்னாலயம் என்னும் அடிக்கெல்லக்கில் இந்து மகளிர் கல்லூரி முதன் முதலாக இயங்கக் கொடுக்கியது.

கல்லூரியின் முதல் அதியர்

அந்நாளில், யாழ். இந்துவின் அதிபராக இருந்த துணிவும் ஆற்றலும் மிக்க திரு. ஏ. குமாரசவாமி அவர்களே, இக் கல்லூரியினதும் மதல் அதிபாராகக் கடமை புரிந்து நிற்க, செல்வி காயத்திறி பொன் அத்துரை அவர்கள் (திருமதி காயத்திரி கணேசன்) தற்காலிக அதிபராக, கல்லூரி

யின் முன்னேற்றத்தில், கருத்துடையவராகச் செயற்பட்ட பொழுதே, சிறிதளவில் ஒரு விடுதியையும் ஆரம்பித்து வைத்தார் 8 ஆசிரியர்களையும் 110 மாணவிகளையும் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்லூரியில், கொடுக்க கொடக்கம் எட்டாம் வகுப்பு நான்கு கொடுக்க வகுப்புக்களே இருந்தன. வரையிலான வகுப்புக்களே இருந்தன. அதிபர் கல்லூரியின் அரம்ப நிலையிலேயே, அதிபர் விளையாட்டுக் குழாக்கும் மக்கியத்துவம் விளையாட்டுக் குழாக்கும் மக்கியத்துவம் கொடுக்க விரும்பி, வலைப்பந்து. பூப்பந்து போன்ற விளையாட்டுக்களில் தானும் பங்கு பற்றி மாணவரையும் விளையாட உற்சாகப் படுத்தினார். அதே நோம் இயல். இசை. நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் வித்திடப்பட்டது. கல்லூரி ஆரம்பமான காலத்திலேயே, இசையிலும் நடனத்திலும் அற்றல் மிக்க மாணவிகள் முன்னணியில் நிற்கும் எண்ய கல்லூரி மாணவிகள் ஓராண்டு யாழ். நகராண்டப் பாக்கில் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றிப் புகழ் கேட்ட தொடங்கினர்.

கல்லூரியில், மாணவர் கொடுக்கட்டுகள் காரணமாக, கல்லூரி 1944 ஆம் ஆண்டு பெப்பரவரி மாதம் 27 ஆம் நாள். யாழ். இந்துவின் விளையாட்டு மைதானத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அவ்வேளையில், இக் கல்லூரி அதிபராக செல்வி முத்து அச்சையா அவர்கள் கடமையாற்றினார். வகுப்புகள், சிகோஷ் தராதாப் பத்திர வகுப்பு வரை அதிகரிக்குன. கல்லூரி, இடதெருக்கடியால் அவசிப்பட நேர்ந்தது.

நிரந்தரமான இடத்தில்

கல்லூரி ஸ்தாபகர் எனப் போற்றப்படும் திருமதி விசாலாட்சி அம்மா சிவகுருநாதர் அவர்கள், நன்கொடையாகத் தந்து கவிய ஆசதி வீதியில் உள்ள விசாலமான நிலப்பரப்பில், நிரந்தரமான இடத்தில் நாம் உரிமையுடனும் உவகையுடனும் அடியெடுத்து வைத்தோம். 1945 ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் மாதம் 7 ஆம் நாள் கல்லூரியின் சரித்திரத்தில், மறக்கமுடியாத ஒரு நன்னாளாகும். எங்கள் கல்லூரி முகாமையாளரான, சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி அவர்களால், மங்களகரமாகக் கல்லூரி விஞ்ஞான கூடத்திற்கு அடிக்கல்

சூட்டப்பட்ட வைபவத்தையும் கல்லூரித் திறப்பி விழாவையும், அதிகார சபையினர், கல்லூரி அதிபர், ஆசிரியைகள், மாணவிகள் அனைவரும் அமைதியாக ஆனால் ஆனந்த மாகக் கொண்டாடினோம்.

அவ்வேளையில், வகுப்பறைகள் யாவும் கிடுகுகளினால் வேயப்பட்டனவாகவும், தரை வெண்மண்ட பரப்பாகவுமே இருந்த பொழகிலும், கல்லூரி வளர்ச்சியடையும் என்றால் மன ஈடுகிடாடன் அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் செயற்பட்டதன் காரணத் தால், மாணவரும் கருத்துறவிக் கற்கத் தொடங்கினார்.

கல்லூரி விநாயகர் ஆலயம்

காப்புக் கடவுளாகிய விநாயகருக்குக் கட்டப்பட்ட இராஜவரோதய விநாயகர் ஆலயமும் கல்லூரி வளரகத்தில் ஆரம்பக்து வேலேயே இருந்தது ஒரு வரப்பிரசாதமே. “நலமிலன் நண்ணார்க்கு. நண்ணினர்க்கு நல்லன்” என்னும் உண்மையை இன்று நாம் உணரத்தக்கதாக இந்தக் கல்லூரி தோன்றிய 50 ஆண்டுகளுக்கிடையில் எத்து ணைத் துரித வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளது.

கல்லூரி முகாமைத்துவ சபையினரின் பணி

கல்லூரி உயர்வகற்கு, ஒழுங்கான வகுப்பறைகளைக் கொண்டு கட்டடங்களும் இன்றியமையாதன என்று உணர்ந்த முகாமைத்துவ சபையினர் நிகீ சேர்ப்பதற்கு அயராது, சலியாது உழைத்ததன் பயனாக ஆரம்பத்தில் வகுப்புகள் இருந்த நிலைமை விரைவில் மாறி, அழகிய கட்டங்களாகக் காட்சி தந்தன. கல்லூரி உயரத் தங்கள் தன்னலங் கருதாத நற்சேவையை நல்கிய, அதிகார சபையினருள் கல்லூரியோடு நீண்ட நாள் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாக இருந்த பெருமைக்கு உரியவர்களான சேர். டபிள்யூ. துரைசுவாமி (சபாநாயகர் சட்டசபை) திரு. ஆர். ஆர். நல்லையா அவர்கள் (J.P., U.M., O.B.E.) முடிக்குரிய நியாய அரந்தரன் திரு. ரி. முத்துச்சுவாமிப்பிள்ளை

அவர்கள், வழக்கறிஞர் திரு. எஸ். இராஜரட்னம் அவர்கள், திரு. ஆர். சிவகருநாதன் அவர்கள் (வழக்கறிஞர்) M.B.E, இராசவாசல் மதவியார் திரு. வி. பொன் னம்பலம் அவர்கள் (J.P.M.B.E.) திரு. அ. அங்களம்பலம் ஜே. பி. (வழக்கறிஞர்), திரு. சி. அக்ளம்பலம் வழக்கறிஞர் (பின்நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர்), திரு. ஏ. கனபாலசிங்கம் (வழக்கறிஞர்) ஆகிடோரை நன்றியுடன் இங்கு நினைவுகூர்கிறோம்.

எங்கள் கல்லூரியின் வளர்ச்சிப் பாதையிலே அதிபர்களின் பணி

எங்கள் கல்லூரிக்குக் கடந்த காலங்களில் அளப்பிரிய சேவையை ஆற்றிய அதிபர் பெருமக்களை நாம் நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறோம்.

1945 ஆம் அண்டு திருமதி ஜென்மா ராணி சிற்றம்பலமும், 1946 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1948 வரை அமெரிக்கப் பெண்மணி திருமதி. கிளேஷா மொட்வாணி யும் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றிய காலங்களில். கல்லூரி பிரபல்யம் அடையக் கொடங்கியது. பதிய மாணவிகள் எங்கள் கல்லூரியை நாடி வந்தனர். ஆங்கில பாடத்தை விசேஷமாகக் கற்பதிலும், ஆங்கில மொழியைப் பேசுவதிலும் மாணவிகள் அதிக ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர். 1947 ம் ஆண்டு பழைய மாணவர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இன்று சங்கம் மழுமையான வளர்ச்சிபெற்றுப் பலம்வாய்ந்த தொரு அமைப்பாகக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்பை நல்கி வருகின்றது. 14. 06. 1947 தொடக்கம் கல்லூரி விடுதியும் ஒழுங்காக நிர்வகிக்கப்பட்டதன் காரணமாக விடுதி மாணவர் தொகை நூற்றுக்கு மேலானது. எனவே அக்காலம், கல்லூரி வளர்ச்சியின் முதற்படி என்னாம்.

அடுத்ததாக, நிர்வாகத் திறனும் துணி யும் மிக்க திருமதி சரோஜினி ராவ் அதிபரானார். பல்கலைக்கழகப் புகுழுக வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன், சகலதுறை களிலும் கவனஞ்செலுத்தப்பட்டது. மனையியல், கைப்பணி ஆசிய பாடங்களும்

போதிக்கப்பட்டன. இவரது நிர்வாகத் தின் கீழ் கல்லூரி, அதிசயிக்கத்தக்க முன் னேற்றங்கண்டு, இரண்டாந்தரப் பாடசாலையாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டது. மாணவர் தொகையும் 1100, ஆக அதிகரித்தது. மாணவரின் முழுமையான தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் வகையில், நூலகமும் சிறப்பாக அமைந்தது. நிர்வாகத்திற்கு மிக்க அதிபர் திருமதி ராவ் அவர்கள் கல்லூரி வளர்ச்சிக்குச் சிறந்த அடித்தளத்தை அமைத்து, எதிர்காலத்தில் கல்லூரி அகிபர்களாகக் கட்டையாற்றுபவர்களுக்கு வழி காட்டியாகவும் விளங்கினார். மாணவிகளுடைய உள்ளங்களில், கல்லூரியிடத்கூரு தனி மதிப்பையும் அன்பையும் நிலவச் செய்வதற்கு, எங்கள் கல்லூரியின் மகுடவாசதமாக

‘இங்கு நான் கற்கின்றேன்; எனவே, எனது கல்லூரி என்றும் அழகனையகாக விளங்க வேண்டும்’ என அமைத்துத் தந்தார்.

1954 இல் கல்லூரிக் களியாட்ட விழா

கல்லூரியில், ஒழுங்கையும் கட்டுப் பாட்டையும் கடைப்பிடித்த அதிபர் திருமதி சஹோஜினி ராவ் அவர்கள் தளராத மன உறுதியடையவர். 1954 ஆம் ஆண்டு, அவர்களின் காலத்திலேயே, அதிகாரசபை அங்கத்தவர்கள், பல பிராம்ஹகர்கள்; கல்லூரி நலன் விரும்பிகள் ஆகிடோரின் உதவியுடன் கல்லூரிக் கட்டடங்களுக்கான நிகிளைக் கிரட்டக், கோவாகலமாக ஏர மாசகாலம் ஒருகளியாட்டவிமாவை கிடமித்தியவேளை, கல்லூரி அழகு மிக்க இந்திர உலகமோ! என்று வியக்கத்தக்கதாகக் காட்சி தந்தது. அந்த நேரத்திலேயே ஒரு இலட்சம் ரூபாய் பெறுமதியான அதிஷ்ட இலாபச் சீட்டி முப்பையும் நடாத்தி வெற்றிகண்டார். எல்லோருடைய ஒன்றினைந்த முயற்சியின் பலாபலன் கல்லூரிக்கு உயர்ந்த சுற்றுமதி ஒம் கட்டப்பட்டது.

முதலாந்தரப் பாடசாலையாக

1954 தொடக்கம் 1975 வரை திருமதி விமலா ஆறுமுகம் அவர்கள் அதிபராகி

அயராது பணிபுரிந்தார். க. பொ. த. உயர் அலைப்பிரிவிக்குக் கூடுதலான மாணவிகள் தெரிவு செய்யப் பட்டனர். காலக்தியில் மருத்துவத்துறைக் கும் ஒரு சில மாணவிகள் தெரிவானார்கள் என்பது, குறிப்பிடத்தக்கது. விளையாட்டுத்துறையிலும், அலை இலங்கை மெய்வல்லுநர் போட்டியில் முகலாவது இடத்தை எங்கள் மாணவிகள் பெற்றுக் கல்லூரிக்குப் பகும் தேடித்தந்தனர்.

1962 ஆம் ஆண்டிலே, இவரது காலத்திலேயே எங்கள் கல்லூரியும் அரசாங்கக்குடம் கையளிக்கப்பட்டது. அது கல்லூரியின் வரலாற்றிலே ஒரு கிருப்புமுனை எனலாம். பாரானுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. சி. அருளம்பலம் அவர்கள், பாரானுமன்ற அங்கத்தவர்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் இருந்து, எங்கள் சல்லூரிக்கு 10 ச. கி. ய தேவையாக இருந்த பிரார்த்தனை மண்டபத்தைக் கட்டி முடிப்பதற்கான தொகையைப் பெற்றுத் தந்தார் பழைய மாணவிகளுள் ஒருவராகிய திருமதி கார்த்திகா கணேசன் அவர்களின் நடனக்கலை நிகழ்ச்சி மூலமாகப் பழைய மாணவிகள் திரட்டிய நிதியும் மண்டபத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒரு பங்காகப் பயணப்பட்டது. கல்லூரி மாணவிகளே பங்குபற்றிய ‘நள்-தமயந்தி’, ‘கற்புக்கனல்’ என்னும் தரமான நாடகங்களும் யாழ். நகரமண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டு நிதி திரட்டப்பட்டது. இன்று கல்லூரி பிரார்த்தனை மண்டபம் அழகுடன், பொலிவுடன் காட்சிதாங்கின்றது. 10 மும் மாடிக்கட்டடங்கள் தோன்றுவதற்கு நிதி ஒதுக்கீட்டில் இருந்து கல்வித்தினைக் களம் பெற்றுத்தந்த கணிசமான தொகை கிடைத்ததே காரணமாயிற்று. அதிபர் அவர்களின் 21 ஆண்டுகள் சேவையின் பொழுது கல்லூரி முதலாந்தரப் பாடசாலையாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

முன்னிலையில் நிற்கும் கல்லூரிகளில் ஒன்றாக...

1976 — 1986 ஷன் மாதம் வரை, ஆன மைத்திறன் மிக்கவரான செல்வி பத்மாவதி இராமநாதன் அவர்கள் அதிபரானார்

எங்கள் கல்லூரி முன்னணியில் நிற்க ஊக்க முடனும், தியாக சிந்தையுடனும், தன்ன வங்கருதாத சேவைபுரிந்த பெருமைக்கும், பாராட்டுக்கும் உரியவரானார்.

க. பொ. த. உயர்தரம் கலை, விஞ்ஞானம் ஆகிய பிரிவுகளில் மாத்திரம் அன்றி மருத்துவத்துறைப் பகுதிக்கும் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுமதிபெற்ற மாணவர் தொகை அதிகரித்தது. 1977 தொடக்கம் 1980 வரை தொடர்ச்சியாக மாவட்ட ரீதியான ஆங்கில, தமிழ்ப் போட்டிகளிலும், விஞ்ஞான விடைப் போட்டிகளிலும் 1ஆம் இடத்தைப் பெற்றுத் தங்கப் பதக்கங்களை தங்களுக்கே உரிமையாக்கி கொண்டனர். ‘புதிய ஆக்கம்’ என்னும் நவீன நடனப் போட்டியிலும் 1ஆம் இடத்தைப் பெற்றுப் பகும் ஈட்டியதும் இவரது காலத்திலேயே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விளையாட்டுத் துறையிலும், மாவட்ட ரீதியாகவும், அகில இலங்கை ரீதியாகவும் கல்வித் தினைக் களத்தினால் யாழ். மாவட்டப் பெண்கள் கல்லூரிகளுக்கு இடையிலான மெய்வல்லுனர் போட்டிகளில், பரிதிவட்டம் ஏறிதலில் 1ஆம் இடத்தைப் பெற்றதுடன், பூப்பந்து ஆட்டத்தில் குழு வெற்றிவீராங்கனை களாக வாகை குடினர். கல்லூரியின் புகழ் அகில இலங்கை முழுவதும் பரவக் காரணகர் தாவாக விளங்கிய அதிபர் இராமநாதன் அவர்களே. தற்பொழுது உள்ள காரியாலயம், விஞ்ஞான கூடங்கள் அனைத்தும் இவரது காலத்தில் உருவாகி யவையே. 27. 3. 1986 இல் கல்லூரி விநாயகர் ஆலயமும் புனருத்தாரணஞ் செய்யப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகமும் சிறப்புற நிகழ்ந்து நிறைவேறியமை மறக்க முடியாத தொன்றாகும்.

இந்து மகளிர் ஆரம்பப் பாடசாலை

1978 ஆம் ஆண்டுடன் பாலர் வகுப் புத் தொடக்கம் 5 ஆம் ஆண்டு வரை யிலான வகுப்புக்களைக் கொண்ட பகுதி இந்துமகளிர் ஆரம்பப்பாடசாலை என்னும் பெயரில், தனியாகப் பிரிந்து (கல்லூரியின் அருகே) திருமதி. சி. வி. கே. ஸ்வரா அவர்களை அதிபராகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது.

கல்லூரியின் பொன்னிமுழாக்கால் அதிபர்

1986 ஜூன் மாதத்திலிருந்து, செஸ்லி. ப. இராமநாதன் அவர்கள் ஆற்றிய பணி யைத் தொடர்ந்து, செயலாற்ற கல்லூரி அதிபராகப் பகுதியேற்ற இன்றைய அதிபர் திருமதி திவ்விய சிரோன்மணி நாகராஜா அவர்களும் கல்லூரி உயர்நிலை அடைவ தற்கப் பலவழிகளிலும் தனது பங்களிப்பை வழங்கித் திறமையாகச் செயற்பட்டு வருகிறார். போர்க்காலச் சூழ்நிலையால் சொல் லொணாக் கஷ்டங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்த வேளையிலும், துணி வடன் செயற்பட்டு வெற்றிகண்டுள்ளார்.

நிர்வாகப் பணியில், அதிபருக்கு ஒத்துழைப்பு நல்குவதற்கக் குதுவிவாய்ந்த பிரதி அதிபர், உப அதிபர்கள் பகுதித்தலைவர் களான 7 ஆசிரியர்கள், ஆகியோரிடம் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தனிக்கப்பட்டுள்ளன. கற்பிக்கும் ஆசிரியர் தொகை 70 ஆகவும் கற்கும் மாணவர் தொகை 2100 ஆகவும் இன்று அதிகரித்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

ஆண்டு தோறும் யாழ். சைவபரிபால நெசபை நடாத்திவரும் சமயபாடத் தேர் விலும். பண்ணிசைப் போட்டிகளிலும், அதிகமான மாணவிகள் கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக விசேட பரிசுகளைப் பெற்றும் இந்துசமய கலாசார பாரம்பரியங்களைக் காத்தும் புகழ் ஈட்டியுள்ளனர்.

மேலும் கொத்தணி மட்டத்தில் தமிழ்த் தினப் போட்டிகளில் எங்கள் கல்லூரி மாணவிகள் 1 ஆம், 2 ஆம் இடங்களைப் பெற்று வெற்றிவாகை சூடு முன்னணியில் நிற்பது பெருமைக்கு உரியதாகும். இவரது காலத்தில் சகல பிரிவுகளிலும் வி. செ. டி. மா. னபரீட்சைப் பெறுபேறுகள் கிடைக்கப்பெற்று வருடாவருடம் பில்களைக்கழகம் செல்லும் மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவதும் இவரது நிர்வாகத்திற்கு குச் சான்று பகருகின்றது. மேலும் விளையாட்டுத் துறையில் வலைப்பந்தாட்டம், பூப்பந்தாட்டம் என்பவற்றில் வெற்றிபெற்றுக் குழு வீராங்களைகளாக காகப் பெருமைதேடியுள்ளனர்.

வெளிக்கள் நிகழ்வுகளிலும் முன்னேறிச் செல்வது குறிப்பிடத்தக்கதோன்றாகும். இவை அனைத்திற்கும் சிகரம் வைத்தாற் போன்று கல்லூரிக்குப் பெருமையுடன் பொன் விழாக் காண்கின்றார் இன்றைய அதிபர்.

பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கமும் கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்கமும்

வயதில் இளமையாக இருந்த பொழுதி லும், யாழ். நகரில் முன்னணியில் நிற்கும் கல்லூரிகளில் ஒன்றாக விளங்கும் எங்கள் கல்லூரியை, இந்த உயர்நிலைக்கு வளர்த் தெடுக்க என்றும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய அன்றைய பெற்றோர் சங்கத்தினரையும் ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் செயற்பட்டுப் பொன்விழாக் கொண்டாடத் கோள் கொடுத்து நிற்கும் கல் லூ ரி அபிவிருத்திச் சங்கத்தினரையும் நன்றியுணர்வுடன் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இவர்களின் சேவையினால் கல் லூ ரி இன்று வெற்றிநடை போடுகின்றது.

வாழ்க எங்கள் கல்லூரி, வளர்க அதன் பணி.

நல்ல கருமத்தை ஆற்றவேண்டுமோயின் நல்லதிட்டம் உருவாக்கப்பட்டல் வேண்டும்.

பணிலீடையால் ஏதனையும் சாதித்துக் கொள்ளலாம்.

தீயினுள் தேறல் நி! பூவினுள் நாற்றம் நி! கல்லினுள் மணியும் நி! சொல்லினுள் வாய்மை நி! அந்தத்தினுள் அன்பும் நி! அனைத்தும் நி! அனைத்தின் உட்பொருளும் நி! சிறை; சிறப்பித்தோர் இலையே.

நன்றி

அறிவொளி பரப்பவல்ல மாணவ் பரம் பரையை உருவாக்கித் தந்த ஆசிரியப் பெருந்தகைகளையும், கல்லூரி உயர்வுக்குக் காரணகார்த்தாக்களாக விளங்கிய முன்னாள் அதிபர்களையும் நன்றியுடன் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

எங்கள் கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நோக்கம் நிறைவேற, சைவப் பெருமக்கள், கல்லூரி அபிமானி கன் முன்வந்து கைகொடுப்பதன் மூலம் தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கிக் கல்லூரியும் உயர்வும் என்பது எங்கள் தளராத நம்பிக்கை. பழைய மாணவிகளின் கல்லூரி விழாக்களில் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தயங்காது பங்குபற்றி, கல்லூரியின் உயர்வுக்கு என்றும் முன்னின்று உழைப்பது பழையமாணவிகளுக்கும் பெருமை தரும் அது கல்லூரிக்கும் பெருமை.

பொன்னிமாக் காணும் கல்லூரிக்கு மெருஷட்டிய முன்னாள் முதல்வர்கள்

திருமதி திலகவதி யோகநாதன்

யாழ். நகரில் சைவப் பெண்களுடைய கலாசாரம் பண்பாடுகளுக்கமைய பெண்களின் கல்லீக்கு ஒரு தனித்துவமான கல்லூரி நிறவப்பட்டவேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையால் உருவாக்கப்பட்ட கல்லூரியே யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி. ஒரு குழந்தை உருவாக கரு காரின் உடல் எவ்வாறு இடமாக அமைகின்றதோ அவ்வண்ணுமே சான்றோர் பலரின் சிந்கையில் உருவாகிய எண்ணம் உயிர்வடவும் பெற்றுத் தமைக்குச் செழிக்கு வளர திருமதி விசாலாட்சி சிவகுருநாதன் அவர்கள் பேரன் புடன் நன்கொடையாக வழங்கிய 24 பரப்புக் காணி நிலம் விழுளநிலமாக அமைந்தது. இந்நன்கொடையை உவந்து ஏற்ற இந்ஸுக்கல்லூரியின் அதிகார சபையினர் இந்து மகளிர் கல்லூரியை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். யாழ்க்கடா நாட்டின் பல பாகங்களில் சைவமும் செந்துமிழும் தமைக் கோங்கவும், தமிழ் மாணவரின் கல்விச் செல்வும் சிறக்கவும், கேவைகளுக்கேற்ப ஏற்கெனவே பல இந்துக்கல்லூரிகளையும். பாடசாலைகளையும் உருவாக்கி, பராமரித்து, நிர்வகித்து வந்த இந்துக் கல்லூரியின் அதிகார சபையினர் தம் கனிஷ்ட குழந்தையும், ஒரேயொரு செல்வுப் பெண்குழந்தையுமாகிய இந்து மகளிர் கல்லூரியை உன்னத முறையில் உருவாக்கி, சிரும் சிறப்பும் நிறைந்ததாகிய அதன் ஒளிமியமான எதிர் காலத்திற்கும் வித்திட்டார்கள்.

1943ஆம் ஆண்டில் பச்சிளம் பாலகியாகத் தளர் நடையுடன் தன் வளர்ச்சிப் படிகளில் ஏற முயன்ற இந்து மகளிர் கல்லூரி இன்று படிப்படியாக 50 வருட வளர்ச்சியைப் பெற்ற பூரிப்புடன், இந்த 1993 ஆம் ஆண்டில் தன் பொன்னிமா ஆண்டு மலரை

வெளியிடும் வேளையில் இக்கல்லூரியின் அதிபர் ஸ் தான்தகை ஆறுமையுடனும் அழகடனும் அலங்கரித்து. கல்லூரியின் மன்னேற்றக்குறிக்குப் பொன்னான் சேவைகளை ஆற்றிய நம் முன்னாள் அதிபர்கள் திரு. எ. குமாரசாமி, திருமதி காயத்திரி கணேசன், கிரு. ஜி. ஜெம்பாானி, திரு. ராம்பலம், திருமதி மத்து சோாயா, திருமதி கிளாரா மொற்வானி திருமதி சோாவுணி ராவ், திருமதி விமலா ஆறுமுகம், செல்வி பத்மாவதி இராமநாதன் ஆகிய எண்மொயும் அவரின் சேவைகளையும் நினைவுகூர்வது பொன்னிமாக் குழவினர்தாம் மலர்க்குழுவினரதும் கடமையும் நன்றிக் கடனுமாகும்.

இந்து மகளிர் கல்லூரியின் முகல் அதிபராக எமது கல்லூரியின் சகோதாக் கல்லூரியான யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் அன்றை அதிபரான திரு. எ. குமாரசாமி (M. A. Dip. in Ed.) அவர்களே கடமையாற்றினார். நாடுபோற்றிய கல்லூரியாகிய இவர் ஒரு தகுதிவாய்ந்த அதிபர், நாடு கல்லூரிக்கென தனியாகக் கிடைக்கும் வரை தம் கடமைகளிற் தவறாது எம் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குத் தம் பங்களிப்பினை இதய பூர்வமாக நல்கினார்.

1944 ஆம் ஆண்டிலிருந்து எம் கல்லூரிக்கென நிர்வாக சபையின் மேற்பார்வையில் சூயேச்சை அதிகாரங் கொண்ட அதிபர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இவ் அதிபர்கள் வரிசையில் முதல் நியமனம் பெற்றவரான செல்வி காயத்திரி பொன்னுத்துரை அவர்கள் (திருமதி காயத்திரி கணேசன்) உயர்குடியில் பிறந்து சிறப்பான கல்வித் தகைமைகளையும், சமய அறிவினையும் ஒருங்கே பெற்றிருந்தார். ஒழுக்க உயர்வை அவர்தம் மாணவர்களுக்கிடையே எதிர்பார்த்து

அதில் மிகவும் கண்டிப்புடனிருந்தார். ‘ஓழுக்கம் மேன்மை தரும்’ என்னும் உண்மையை மாணவரிடையே வலியுறுத்திக் கூறிவந்தார். மாணவர்களின் நடை, உடை, தோற்றம் என்பவற்றிலும் விசேட கவனம் செலுத்தினார். வயதிலும் தோற்றத்திலும் மிகவும் சிறியவராகிய இவர் அவற்றிற் கேற்ற சுறுசுறுப்பையும் விரைவையும் கம் செயல்களிற் காட்டினார். சக ஆசிரியர்களை மதித்துப் பாடசாலையின் வருங் காலம் பற்றி அடிக்கடி அளவளாவினார். ஆனால் எதிர்பாராத வகையில் தம் சொந்த அலுவல்களின் நிமித்தம் தம் பதவியிலிருந்து மிக விரைவாக இவர் விலக நேர்ந்தது.

அடுத்த அதிபர் செல்வி முத்து அச்சயா M.A. அவர்கள் (திருமதி முத்து சோமயா) எமது நாட்டிலேயே தகுதி வாய்ந்த ஒரு அதிபரைத் தேடி அலைந்த நிர்வாக சபையினர், இந்தியாவிலிருந்து பொருத்தமான வரைத் தருவித்து ஒப்பந்த அடிப்படையில் அதிபராக நியமிக்க நாடியமையே செல்வி முத்து அச்சயா 1944 ஆம் ஆண்டிறுகியில் அதிபராக வரக்காரன் மாயிருந்தது. கல்லூரியின் நன்மையை மான் னிட்டு நடைபெற்ற கடவுள் செயல் இது வாகும். சிவந்த, நெடிதுயர்ந்த கொடி போன்ற இவர் கவர் ச் சியும் மிடுக்கும் கொண்ட தோற்றத்தினையுடையவர். இவரது பளிங்குக் கண்ணாடி போன்ற வெளித் தோற்றத்தினுள்ளே வெரம் பாய்ந்த கல்வின் உரம் இருந்தது. எட்டாம் வகுப்பு மட்டுமே கல்வி புகட்டப்பட்டு வந்த நிலையை மாற்றி கல்லூரியில் சிரேஷ்டதாகரப்பத்திர நிலைவரை (S.S.C) மாணவிகள் கல்வி பயில வசதிகளைக் கூட்டினார். மாணவர், ஆசிரியர் தொகையும் கூட இட வசதியின்மை கல்லூரியில் ஏற்பட்டது. கூடிய விரைவில் அரசுடி வீதியில் நன்கொடையாகக் கிடைத்த காணியிற் புதிய கட்டிடங்கள் எழுப்ப ஆயத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஒப்பந்த காலம் முடிவடைய இவர் தம் சொந்த நாட்டிற் கல்விப் பணிபுரிய 1945 இல் பிரியா விடைபெற்றுச் சென்றார்.

அதிபர் வரிசையில் நான்காமவர் திருமதி ஜெம்மாராணி சிற்றம்பலம் B. A. அவர்கள். இவரின் பதவிக்காலம் மிகவும் குறுகியது. அமைதியான சிற்றாறொன்று ஒடுவது போல் சலனமில்லா வகையிற் தம் கடமைகளைக் கல்லூரிக்கு ஆற்றினார். இவரது ஆங்கில இலக்கிய வகுப்புகளின் சிறப்பு, இவரது பதவிக்காலம் குறுகிய தாயிருந்தும் இவர் நினைவைக் கல்லூரி வரலாற்றிலே என்றும் நினைவுறுத்திக் கொண்டு நிற்கும் என்று கூறுதல் மிகையாகாது. அடக்கமும் அமைதியும் சாந்தமும் மினிர்ந்த இவர் உடல் நலமின்மை காரணமாக மிக விரைவிற் தம் பதவியை இராஜி னாமாச் செய்தார்.

அடுத்த அதிபர் அமெரிக்க நாட்டு நங்கை திருமதி கிளாரா மொற்வாணி. எவரும் எதிர்பாராத வகையில் இவர் சேவை யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரிக்கு 1946 இல் கிடைத்தது. இலங்கையின் தலையாய கல்வி னான்களில் ஒருவர் என்று கணிக்கப்பட்ட இவரை அதிபராக்க கொழும்பில் பல பிரபஸ்யம் வாய்ந்த கல்லூரிகள் போட்டி போட்டன மாறுபட்ட கலாசார சூழ்நிலையிற் பிறந்து வளர்ந்த இவர் இந்து மகளிரின் தலைமைப் பதவிக்கு பொருத்தமானவரோ எனப் பலர் ஐயப்பட்டனர். மேல் நாட்டிற் பிறந்து வளர்ந்து அங்கு கல்வி பயின்ற போதும், கீழைத்தேய கலாசாரங்கள். மொழிகள் மதக்கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டு அவற்றைக் கற்றறிய வந்தார், ஒரு வட இந்தியரையே கம் வாழ்க்கைத் துணைவராக ஏற்று இந்திய மாதரைப் போல் சேலை, சட்டை அணிவார், தமிழ் மொழி, இந்து மதம் ஆகியவற்றில் மதிப் புள்ளவர் என்ற விபரங்களைச் செவிமுடுத்த எம் மக்கள், வந்த அம்மையரை மரியாதை யுடனும் மதிப்புடனும் வரவேற்று தாழும் இந்து மகளிர் சேவையில் அவருடன் இனிதாக இணைந்தனர். செந்த மிழ் இவர், சர்வதேச மொழியாகிய ஆங்கிலத் தின் உயர்வை உரிய முறையில் எடுத்துக் கூறினார். செவப் பெண்களின் பட்டப் படிப்பிற்கும், மருத்துவம், விஞ்ஞானம்

ஆகியவற்றில் உயர் கல்வியை மேற்கொள் வதற்கு ஆங்கில அறிவும் அதில் பேச்சு வன்மையும் எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை நயமாக வலியுறுத்தி மாணவர்களை ஆங்கிலத் தேர்ச்சியில் ஈடுபடுத்தினார். ஆங்கிலத்தைப் பயிலவும் பேசவும் மாணவிகள் அதிக ஆர்வம் காட்டினார்கள். இவர் காலத்தில் மாணவிகளாயிருந்த பலர் தங்கள் சரளமான ஆங்கில அறிவின் பேராய்ப் பல பொறுப்பான பதவிகளிலும் உத்தியோகங்களிலும் இன்றும் உள்ளனர் என்பது கல்லூரிக்கு பெருமையைச் சேர்க்கின்றது.

1948 ல் திருமதி மொற்வாணி அம்மையார் விலக, அன்றைய இந்தியாவின் இளைய தலைமுறையின் வடிவமான வீரம் செறிந்த நஷ்டகை திருமதி சடோஜினி ராவ் 1948 புரட்டாதியில் அதிபராகப் பதவி ஏற்றார். இவர் இந்திய இராணுவ அணியில் பெண் களுக்கான பிரிவிற் பொறுப்பான பதவியிலிருந்தவர். அறிவுடைமை, துணிவுடைமை, அன்புடைமை, பணிவுடைமை, என்ற சிறந்த அணிகலங்கள் இவரிடம் காணப்பட்டன. நிமிர்ந்த நடையும், நேர்கொண்ட பார்வையும், யாருக்கும் அஞ்சாத தன்மையுடனும் கல்லூரி வளவினுள்ளும், மாணவர் மத்தியிலும் உலாவிவருவார். கழுத்திலே கயிற்றிற் கட்டித் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும் ஊதுகுழலின் சமிக்ஞை ஒலிக்கு செவி கொடாதவர் யாருமில்லை. தமிழ்நாட்டுக்கல்விஞன் - புதுமைப்புலவன் பாரதி கனவு கண்ட புதுயுக பாரதப் பெண் பரம்பரையை இந்துமகளினுடைக யாழ்ப்பாணத்திலும் தோற்றுவிக்க முனைந்தார். அருந்தமிழ் மொழி யையும் ஆரியமொழி யையும் ஆங்கில விஞ்ஞான அறிவையும், கவிஞர்களை கண்ணயும், மனையியலையும் பாங்கு மாணவர் கற்க வழி வகுத்தார். பரந்து கிடந்த கல்லூரியின் நிலப்பரப்பிலே பல புதிய கட்டடங்களையும், சுற்று மதிலையும் கட்டிக் கல்லூரியின் நிர்வாக சபை நடத்திய மாபெரும் களியாட்ட விழாவிலும் அதிர்ஷ்ட லாபச் சீட்டிழுப்பிலும் தன்னை முற்று முழுதாக ஜக்கியப்படுத்தி ஒரு கர்ம வீராங்கனையாகச் செயலாற்றினார், கல்லூரியின் மாணவர் தொகை 1100 க்கும் மேற்பட்டது. பல்கலைக்கழக புகுழுக வகுப்புகளும் ஆரம்

பிக்கப்பட்டன. பண்டைய குருகுல மரபு முறையில் இவர் தம் மனையியல், சுகாதார பாடங்களை மாணவருக்கு எடுத்தபோது அவர்கள் அம்மையாரின் காலடிகளைச் சுற்றியிருந்து பாடக்குறிப்புகளை எடுத்தமை பலரின் கணக்குக்குப் புதுமையான விரிந்தாயமைந்தது. இந்து மகளிர் கல்லூரியும் ஓர் இரண்டாந்தரப் பாடசாலையாகவும் தரமுயர்ந்தது. 1954 ல் இவர் தம் தாய் நாடு திரும்பினார்.

இக் கல்லூரியில் ஒரு ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றிய திருமதி விமலா ஆறுமுகம் (B.A.) அவர்கள் அடுத்து அதிபரானார். திருமதிராவின் காலத்தில் பெற்ற அனுபவம் இவருக்குப் பலவழிகளிலும் உறுதுணையாயிருந்தது. கல்லூரியின் முன்னேற்றத்தைக் கருத்திற் கொண்ட கருமமாற்றி னார். அவர் எடுத்த முயற்சிகள் வீண் போகவில்லை. கல்லூரி மிக விரைவாக முதலாந்தரத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டது. எமது கல்லூரியிலிருந்து பேராதனைப் பல கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கபல மாணவிகள் அனுமதி பெற்றனர். கல்லூரி ஸ்தாபகர் திருமதி விசாலாட்சி சிவகுருநாதர் அம்மையாரின் பெயர் துவங்க அவர் நாமம் சூடிய பிரார்த்தனை மண்டபம் இவரின் காலத்திலேயே கட்டி முடிக்கப்பட்டது. கல்லூரியின் விடுதிச்சாலையிலும் 200 க்கு மேற்பட்ட மாணவிகள் தங்கி கல்விகற்க வசதியாக விடுதி வசதிகள் பெருகின.

இவர் காலப்பகுதியில் தான் இந்துமகளிர் கல்லூரியும் நாட்டின் புதிய கல்வி முறைகளுக்கேற்ப அரசாங்கத்தினால் 1962 ல் பொறுப்பேற்கப்பட்டது. 1975 ல் இவர் தம் அதிபர் சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

1950 ம் ஆண்டில் ஓர் இளம் ஆசிரியையாக எம் கல்லூரியில் சேர்ந்து பின் உப அதிபராகக் கடமையாற்றிய செல்வி பத்மாவதி இராமநாதன் அவர்கள் 1975ல் முதல்வரானார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியான இவர் திருமதி சரோஜினி ராவின் கீழ் பெற்ற அனுபவங்களாலும், தனசொந்த ஆளுமைச் சிறப்பினாலும் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் மூக்கு எடுத்துக் காட்டாக, விளங்கினார்.

புதுமைப் பெண்களில் பாரதியார் எதிர் பார்த்த நிமிர்ந்த கம்பீர நடையுடனும் நிர்மலமான மனதின் பிரதிபலிப்பால் உண்டான நேரான பார்வையுடனும் கற்றதைக் கசடறக் கற்று, கேட்பதை முறைப்படி கேட்டறிந்து கல்லூரிக் குலதெய்மான நடுத்தோட்டப் பிள்ளையாரை நான்தோரும் வழிபட்ட பயனார்க்கிடைத்த ஞானச் செருக்குடனும் கல்லூரியில் உலாவி வருவார். ஷூக்கமே மேன்மை கொடுக்கும் என்பதைத் தாழார் கடைப்பிடிக்கு தம் மாணவர்கள் மனதிலும் அப்பண்பினைப் பகியச் செய்தார். கல்லூரியை மன்னேற றவதே தம் பிறவிப் பெந்கடன் என்று இதய சுத்தியான பக்கியுடன் கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற்கே வாழ்நாளை அர்ப்பணித்தார். இவர் காலக்கில் தான் எம் கல்லூரி சகல துறைகளிலும் பூரண வளர்ச்சியைப் பெற்று, யாழ், மாவட்டக்கில் மட்டுமன்றி அகில இலங்கை மாழவதிலும் புகழைப் பரப்பியதென்றால் மிகைபாக்கது. தற்போதைய காரியாலயம், புகிய விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம், மற்றுமோர் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடத்துடன் கூடிய 10 வகுப்பறைகளை உள்ளடக்கிய மேல்ஸாடிக் கட்டடம், பாடசாலை விடுதியைச் சுற்றி பாதுகாப்பான கனி மதில் என்பன இவர் காலப்பகுதியிலேயே கட்டப்பட்டன. இவை நன்கு திட்டமிடப்பட்டு, கல்லூரியின் நலனில் அக்கறை உடைய பாராளுமன்ற அங்கத்தவரின் நிதி ஒதுக்கீட்டினாலும், கல்வித் தினைக்கள் நிதி ஒதுக்கீடுகளினாலும் செம்மையாகக் கட்டப்பட்டன. கல்லூரியின்

பிள்ளையார் கோவிலும் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு மகாகும்பாபிழேகமும் இவர் காலத்தில் நடந்தது.

கட்டடங்கள் கட்டுவதில் மட்டும் தன் நாட்டத்தைச் செலுத்தாது மாணவர்கள் கல்வி உயர்ச்சியிலும் விசேஷ கவனம் செலுத்தினார். பொதுப்பரீட்சைகளில் மாணவர்கள் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற, வேண்டியவற்றைச் செய்தார். இதன் பயணாகப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்லும் மாணவர் கொகையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவிற்கு உயர்ந்தகு. மாணவரின் இயல்பான ஆற்றல்கள் வெளிப்படும் வண்ணம் நடனம், நாடசம், சங்கிதம், விளையாட்டு ஆகிய துறைகளிலும் கவனம் செலுத்தினார். போட்டிகளில் மாணவர்கள் பங்க பெற ஊக்குவித்து அதிலை இலங்கை ரீதியிலும் இந்து மகளிர் பெயர் ஒலிக்க வழி வகுத்தார்.

மணிமுடி சூடுய சில மாமான்னர்களின் ஆட்சிக் காலம் எவ்வாறு ஒரு நாட்டின் சரிக்திரத்திற் பொற்காலமாக அமைகின்றதோ அவ்வாறே இம் முடிகூடாச் செல்வியின் அதிபர் பதவிக்காலம் இந்து மகளிர் கல்லூரியின் வரலாற்றிலே ஒரு பொற்காலமாகும். இப்பொன் மெருநிலே மாற்று ஏற்படாவண்ணம், தொடரும் அதிபர்களின் பணி சிறப்புற அமைய, நடுத் தோட்ட இராஜவரோதயப் பிள்ளையார் அருள் பாலிப்பாராக.

—————
பெருந்தன்மை உடையவர்கள், மிக்க புகழ் படைத்தவர்கள், தர்மத்தில் நாட்டம் கொண்டவர்கள், நல்லவர்களுடன் சேர்ந்திருப்பவர்கள் ஆகியோர் உலகில் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் ஆவார்கள்.

— வாஸ்மீகி

இன்றைய அதிபர்

திருமதி. திவ்விய சிரோண்மனி நாகராஜா
B. Sc. (Madras)

பிரதி அதிபராக 01-05-1986 — 24-08-1986

ବ୍ୟାକିନୀ ରମେଶ୍ ପାତ୍ର ପାତ୍ରକାଳୀ ଲିଖନୀ

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନ ୧୯୫୫ ମୁଦ୍ରଣ ଦିନ ୧୯୫୫

ପ୍ରକାଶକ ପାତ୍ରକାଳୀ ଲିଖନୀ

இன்றைய உப அதிபர்கள்

திருமதி. ம. பரமநாதன்

உபஅதிபர் I

B. Sc (Madras)

Dip. in. Ed.

செல்வி. யோ. கந்தையா

உபஅதிபர் II

B. A. (Ceylon)

Dip. in. Ed.

முன்னாள் அதிபர்கள்

செல்வி. முத்து அச்சையா
M. A.
1944 — 45

திருமதி. கிளரா மொட்வாணி
M. A.
1946 — 1948

திருமதி. சரோஜினி ராவ்
M. A. L. T.
1948 — 54

செல்வி. பத்மாவதி இராமநாதன்
B. A. (Hons) Annamalai
1976 — 86

திருமதி. விமலை ஆறுமுகம்
B. A. (Madras)
1954 — 76

முன்னாள் பிரதி அதிபர்கள்

பொதுமக்கல் இடம் அதிபர்கள்

திருமதி. இ. வைத்திவிங்கம்
B. A. (Hons)

செல்வி. ப. இராமநாதன்

திருமதி. அ. நாகரத்தினம்
B. A. (London)

செல்வி. அ. இரத்தினம்
B. Sc (Madras)
27-04-1983 — 30-04-1986

କଣ୍ଠପତ୍ରିଙ୍କ ଶିଳ୍ପ ମୋହନୀ

ମୋହନୀ ଡା. ଶିଳ୍ପଚି

ମୋହନୀ ଡା. କି. ଶିଳ୍ପଚି
(ମୋହନୀ ଆଲି)

ମୋହନୀ ଡା. ଶିଳ୍ପଚି

ଫୋଟୋ ଡା. କି.

୨୦୧୧-୨୦୧୨ — ୨୦୧୧-୨୦୧୨

ମୋହନୀ ଡା. କି.

ଫୋଟୋ ଡା.

DUPLICATE

முன்னாள் பிரதி அதிபர்கள்

செல்வி. வி. பாலகுப்பிரமணியம்
B. A. (Madras)

திருமதி. இ. சண்முகம்
B. A. (Madras)
Dip in Ed.

அறிக்கைகள்

கல்லூரி அதிபரின் அறிக்கை

இலங்கையின் வட புலத்திலே தமிழ்க் குலப் பெண்களின் ஞானபீடமாய், மரபு வழியாகப் போற்றிக் காக்கப்படும் அவர் தம் விமுமியங்களின் உறைவிடமாய், கலை பண்பாடு என்பவற்றின் ஊற்றுக் காலாய், நின்று நிலவும் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி பண்டுதொட்டு கல்லூரி வளாகத்திலே எழந்தருளி திருவருள் பாலித்து வரும் நடுத் தோட்டும் இராஜவரோதயப் பிள்ளையார் பேரருளினால், பொன்விழாக் காணும் இவ் வேளையில் அதிபர் என்ற வகையில் அறிக்கையொன்றினைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன்.

முன்னுரை

1943 ஆம் ஆண்டு செப்தெம்பர் மாதம் 10 ஆம் நாள் 110 மாணவிகளோடும் 8 ஆசிரியர்களோடும் உதயமான யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி, இன்று இரண்டாயிரம் மாணவிகளோடும் எழுபது ஆசிரியர்களோடும் பெரு வளர்ச்சியடைந் துள்ளது என்றால், அவ் வளர்ச்சி இந்திரசால வித்தையுமன்று, ஒரு தனி மனித முயற்சியால் விளைந்ததுமன்று. அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், நிலம் வழங்கிய நிறைமனம் கொண்டோர், பொன்னும் பொருஞும் கொடுத்த புரவலர்கள், ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த ஆர்வலர்கள் என்றின்னோரின் கூட்டு முயற்சியின் விளைவே இக் கல்லூரியின் இன்றுள்ள நிலை. அவர்கள் அணவரும் நினைவு கூரப்படவேண்டிய வர்களே.

எனினும் இக்கல்லூரியின் வரலாற்றிலே ஒளி விடும் மாணிக்கங்களாய் ஒங்கியுயர்ந்த நன்கொடையாளர்களிற் சிலர் குறிப்பிடப்

பட வேண்டியவர்கள். யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி தனக்கென ஒரு வளாகத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்கு வித்திட்டு 24 பரப்புக்காணியை மனமுவந்தளித்த, வள்ளன்மை வாய்ந்த திருமதி விசாலாட்சி சிவகுருநாதர், இக் கல்லூரியின் செவிவிததாயாரில் முதல்வராவர். அவரது தொண்டினை அடியொற்றி, பெண் கல்வியிற் பேரார்வம் கொண்ட திரு. சிவகுருநாதரும் அவர் தம் மருமகளார் வள்ளியம்மையும் அவர்கள் குடும்பத்தினரும் 44 பரப்புக்காணியை இக் கல்லூரிக்கு நன்கொடையாக்கினர். இவர்கள் செய்த தொண்டுகள் காலத்தினாற் செய்த தொண்டுகளாகி, ஞாலத்தின் மாணப் பெரியவணாகி விட்டன. சுழித்தமிழ் மண்ணிற் காலங் காலமாக நின்று நிலைப்பனவாய் விட்டன.

இவர்களன்றி இக்கல்லூரி ஐம்பதாண்டென்னும் குறுகிய காலப்பகுதியில் துரிதவளர்ச்சி காண்பதற்கு அயராது பணியாற்றிய அதிபர்கள் சிலரும் என்றென்றும் என்னப்பட வேண்டியவர்களே. இரண்டாந்தரப்பாடசாலையாகத் தரமுயர்வதற்கு அரும்பாடுபட்ட திருமதி சரோஜி னி ராவ் (1948-54) முதலாந்தரப்பாடசாலையாகத் தரமுயர்வதற்குப் பெரும்பணி புரிந்த திருமதி விமலா ஆறுமுகம் (1954 - 73) கல்லூரியின் முன்னேற்றம் ஒன்றையே தமகுறிக்கோளாகக் கொண்டு, அதன் முழுவளர்ச்சிக்காக அல்லும் பகலும் உழைத்தசெல்வி பத்மாவதி இராமநாதன் (1976-86) என்போர் என்றென்றும் நினைவில் நீங்காதவர்கள். எமது கல்லூரி வரலாற்றிலே பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

மாணவர்களது கல்விசார் நிலையை நோக்கும் போது உபகரணப் பற்றாக்குறை, ஆய்வுகூடப்பொருட்பற்றாக்குறை, காகிதாதிகளின் பற்றாக்குறை எனப் பற்றாக்குறையைப் பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. குருங்கக் கூறின் வெள்கட்டி முதல் அனைத்துப் பொருள்களும் பெறுதற்கியனவாய்விட்டன இத்தகைய இக்கட்டான குழநிலை எம் கல்லூரிக்கு விதிவிலக்கான தொன்றன்று. கட்டட அழிவுகளுக்கும் சகலவகைப் பற்றாக்குறைகளுக்கும் முகங்கொடுக்க - வேண்டியவர்களாயுள்ளோம். கோடி கோடி இன்னல்கள் குறுக்கிட்ட போதிலும் அவற்றையெல்லாம் எதிர் கொண்டு புறங்கண்டு முன்னேறியுள்ளோம். பரிட்சைப் பெறுபேறுகளிலும், விளையாட்டு முயற்சிகளிலும், கல்விசார் புறநிலை நிகழ்ச்சிகளிலும் எமது கல்லூரி முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. புதிய சாதனைகளும் நிலை நாட்டப்பட்டுள்ளன. இத்தகையதொரு வியத்துக் கீழை சாதிக்கப்படக் காரணம் என்ன? உச்சி மீது வானிடந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லை என என்னும் எமது மாணவர்களை விளையாட்டு மனதிலை ஒரு காரணம். பாதுகாப்புத் தேடி வெளிநாடு செல்லாது மலையே வரினும் தலையே சுமக்கும் என்று என்னுகிற ஆசிரியர்களின் உயர்ந்த மனதிலை இன்னொரு காரணம். எந்தெந்த இடர்வரினும் அவற்றை யெல்லாம் நீக்கி, எந்தெந்த உதவி வேண்டினும் அவற்றை யெல்லாம் வழங்கி, கல்லூரிக்கு ஆதரவளிக்கும் பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்கம், அபிவிருத்திச்சபை, பழையமாணவர்களுக்கும் என்பவற்றின் விசாலமானதை மற்றோர் காரணம். இம் முத்திருத்து மனதிலையும் நிலைகளுமே எம் கல்லூரி பெற்றபெருஞ்செல்லவும், எமது தளர்விலர் வளர்ச்சிக்கு அசைவிலா விழுத்துணைகள்.

மாணவர், ஆசிரியர்

இடப்பற்றாக்குறையும் இருக்கைப்பற்றாக்குறையும் நிலவிய போதிலும் ஆண்டுதோறும் மாணவர்களின் ஏண்ணிக்கை கணிசமான அளவு கூடிக்கொண்டே போதுமானது. இடவசதி இருங்கை வசதி ஏன்பன்றபாட்டினால் அதி கூடுதலான மாணவர்

வற்றில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளை ஓரளவு நிவிருத்தி செய்ய பாடசாலை அபிவிருத்திச்சுருத்திச்சங்கமும் பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபையும் தம்மாவியன்ற முயற்சி எடுத்து வருவது இங்கு நோக்கத்தக்கது. இன்றைய நிலையில் ஆண்டு 6—11ல், 1391 மாணவர்களும், ஆண்டு 12—ஆண்டு 13ல் 673 மாணவர்களும், கல்வி பயில்கின்றனர். இப்போது இக்கல்லூரியின் கல்வி பயிற்றும் ஆசிரியர்களின் தொகை 68. இவர்களில் 34 ஆசிரியர்கள் பல்துறை சார்ந்த பட்டதாரிகளாகவும், 30 ஆசிரியர்கள் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களாகவும், 4 ஆசிரியர்கள் பயிற்றார்களும் பணிபுரிகின்றனர்.

நிர்வாகம் ;

எமது கல்லூரி நிர்வாகம் அதிகாரப்பரவளாக்கம் என்ற செயற்பாட்டின் மூலம் சூழகமாக இயங்குகின்றது. கற்பித்தல் முயற்சிகளை மேற் பார்வை செய்வதோடு ஏனைய அனைத்து வகை நிர்வாகப்பணிகளுக்கும் அவ்வகைத்துறையிற் தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்களிடம் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் பகுதித் தலைவர்களாக ஏழு ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு மேல்நிலையில் அதிபரும் உபஅதிபரும் உள்ளனர். அன்றியும் அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் கல்லூரியின் ஒழுக்கம், கட்டடப்பாடு, சுத்தம் என்பனவற்றைப் பேணும் வகையில் மாணவர் முதல்வர் சபையும் ஆசிரியர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒழுங்காற்றுச்சபையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விருச்சபைகளின் சேவை மிகப்பயனுள்ளதாய் விளங்குகின்றது.

சமய வளர்ச்சி

இக்கல்லூரியில் நடைபெறும் இந்துசமய சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளை என்றும் “இந்து மகளிர் மன்றம்” என்ற அமைப்பு ஆசிரியர்களதும், மாணவர்களதும் ஒத்துழைப்புடன் நடத்துகிறது. ஆண்டுதோறும் யாழ், சைவ பரிபாலன சங்பயாரால் நடத்தப்படும் சமய பாடத் தேர்வுக்கு இம் மன்றத்தின் ஆக்கலுக்கங் செயற்பாட்டினால் அதி கூடுதலான மாணவர்

தோற்றிச் சித்தி பெறுவதோடு விசேட பரிக்களையும் கடந்த மூன்றாண்டுகளாகப் பெறுகின்றனர். அன்றியும் அச்சபையால் நடத்தும் பண்ணிசைப் போட்டியில் மாணவர் பலர் பங்கு கொண்டு திறமை காட்டுகின்றனர். இவையன்றி, சிவராத்திரிவிழா, நவராத்திரிவிழா, நாயன்மார் குருபூசைகள் என்பனவற்றைச் சிறப்புறுக் கொண்டாடுகின்றது. கல்லூரி வளாகத்திலிருந்து அருள்பாலிக்கும் விநாயகப் பெருமானது கும்பாபிஷேக தினத்தன்று சங்காபிஷேக விசேட பூசையையும் சிறப்புற ஆண்டு தோறும் நடத்துகின்றது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் ஒவ்வொரு வகுப்பு மாணவர் பங்கு கொண்டு விநாயகருக்கு விசேட பூசை நிகழ்த்துவதற்கு அம்மன்றம் ஒழுங்கு செய்து வருகின்றது.

மொழி வளர்ச்சி

எமது தாய் மொழியாந் தமிழின் முப்பிரிவுகளான இயல், இசை, நாடகம் என் பவற்றில் மாணவர் தேர்ச்சியும், திறமையும் எய்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு தமிழ் மன்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்த்தினப் போட்டிகளிலே தமிழ் மன்ற மாணவர் பலர் கொத்தனி, கோட்டம், மாகாணம் என்ற மட்டங்களில் பங்கு கொண்டு முன்னணியிற் திகழ்ந்து வருவது இங்கு சுட்டப்பட வேண்டியதோன்று. கொத்தனிமட்டத்தில் இருபத்திரண்டு நிகழ்ச்சிகளிற் பங்குபற்றிய தமிழ் மன்ற மாணவியர் இருபது நிகழ்ச்சிகளில் முதலாமிடத்தையும் கோட்டமட்டத்தில் இருபது நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்பதில் முதலிடத்தையும் மாகாணமட்டத்தில் ஒன்பது நிகழ்ச்சிகளில் நான்கு முதலிடங்களையும் பெற்றனர். இவையன்றி யாழ், மாவட்டத்திலே புகழ் பூத்த கழகங்கள் நடத்தும் தமிழ் சம்பந்த மான போட்டிகளில் நமது தமிழ் மன்ற மாணவியர் பங்கு கொண்டு பல்பரிசுகள் பெற்றுள்ளனர்.

தாய் மொழியில் மாத்திரமன்றி உலகப் பொதுமொழியான ஆங்கிலத்திலும் மாணவர் திறமை பெறும் நோக்கில் ஆங்கில மன்றம் இயங்கி வருகின்றது. ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் ஆங்கிலத்தினைப்

போட்டிகளில் இம்மன்ற மாணவர் விசேட திறமை காட்டியுள்ளனர்.

விஞ்ஞான வளர்ச்சி

வாழ்க்கையும் விஞ்ஞானமும் பின்னிப் பினைந்து விட்ட இந்நாளில் எமது மாணவர்கள் விஞ்ஞான நுட்பங்களை அறிதல், ஜியங்களை அகற்றுதல், சிக்கலான விடயங்களில் விளக்கம் பெறுதல் முதலியனவாகச் சிறந்த ‘அறிவு விளக்கம் பெறும் பொருட்டு உயர்தர விஞ்ஞான மன்றம், க. பொ. த (சா. த) விஞ்ஞான மன்றம் இயங்கி வருகின்றன. இம்மன்ற உறுப்பினர்கள் பலவேறு மட்டங்களில் நிகழ மும் விநாடி வினாப் போட்டிகளிலே பங்குபற்றித் தமது திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். மாதம் இருமுறை கூடும் இம்மன்றம், மன்ற உறுப்பினர் நலன் கருதிச் சிறப்புச் சொற்பொழி குகள் பலவற்றைத் தகுதிவாய் ந்த அறிஞர்களைக் கொண்டு ஒழுங்கு செய்து வருகின்றது. விஞ்ஞான சம்பந்தமான கருத்தரங்கம், பட்டிமன்றம் முதலியவற்றிலும் மன்ற மாணவர் ஈடுபட்டு திறமை காட்டி வருகின்றனர். விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்த இயலாத இன்றைய போர்க்காலச் சூழ்நிலையில் மாணவர், விஞ்ஞான ஆசிரியர்களது வழிகாட்டலாலும் தமது ஆர்வத்தாலும் சூழலிற் கிடைக்கும் பொருள்களைப் பயன்படுத்திப் பல பல பரிசோதனைகளைச் செய்ய இம்மன்றம் உவக்கமளித்து வருகிறது. அந்தப் பரிசோதனைகள் பொருட்காட்சியில் பிலரதும் பாராட்டைப் பெற்றமை இங்கு குறியிடுகிறது.

விஞ்ஞானஞ்சார் துறைகளாக தொழில்நுட்பவியல் துறைகளாக, இக்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள விவசாயம், மனைப்பொருளியற்கழகம் என்பன அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர் அவ்வத்துறையிலே செயன்முறைப்பயிற்சி பெறுவதற்கு அவ்வக்கழகங்கள் உதவி புரிந்து வருகின்றன.

சமூகவியற்கல்வி வளர்ச்சி

புவியியல், வரலாறு, வணிகம், பெசருவியல் முதலிய சமூகவியற் கல்வித் துறைகள்

வில் மாணவர் திறமை பெறும் பொருட்டு அவ்வத்துறை சார்ந்த மன்றங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. புவியியல் மாணவர் மன்றம், உறுப்பினர் நலன் கருதி சொற்பொழிவு களையும் பட்டிமன்றங்களையும் பொதற்வுப் போட்டிகளையும் ஒழுங்கு செய்துவருகிறது.

வனிக, பொருளியல் மன்றம் மாணவர்களின் ஜியங்களை நீக்கும் வகையில் தகுதி வாய்ந்த அறிஞர்களை அழைத்து கலந்துரையாடல் நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு படுத்துகின்றது.

கவின் கலை வளர்ச்சி

ஓவியம், சங்கீதம், நடனம், நாடகம் முதலிய கலீன்களைகளில் ஆர்வமுள்ள மாணவரின் திறமையை வளர்ப்பதற்காக தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களின் மேற்பார்வையில் நுண்கலை மன்றம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அண்மையில் அமைக்கப்பட்டதாயினும் இதன் செயற்பாடுகள் நன்முறையில் நிகழ்வது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

சமூக நலத் தொண்டு

மாணவர் கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் வளர்ச்சி பெறுவதோடு, தாம் வாழும் சமுதாயத்திற்கும் பயனுள்ளவர்களாய் வளர்வதற்கு வழி காட்டுவதும் கல்விக் கூடங்களின் தலையாய்கடமையாகும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு எமது கல்லூரி மாணவர்கள் சமுதாயத்தோடு தொடர்பு பூண்டு தொண்டாற்றக்கூடிய வகையில் பல சமூகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொன்றிலும் ஆர்வமும் சேவை மனப்பான்மையும் கொண்ட மாணவர்கள் உறுப்பினராய்க் சேர்ந்து செயற்படுகின்றனர்.

சாரணீயர் குழு ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையிலும் கூடி, தகுதி வாய்ந்த சாரணீய ஆசிரியர்களிடம் பயிற்சி பெற்று, பாடசாலை மட்டத்திலும் சமூக மட்டத்திலும் பயனுள்ள செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றி வருகின்றது.

இன்றாக்கட்ட சமூகம் அண்மையில் (1990) ஆரம்பிக்கப்பட்டதாயினும் பல பயனுள்ள

சேவைகளைச் செய்துள்ளமை பெருமைக் குரியது. 1990 ஆண்டில் போர் நடவடிக்கை காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் அகதிகளாக இடம் பெயர்ந்தோருக்கும் உலர் உணவுப் பொருட்களைச் சேகரித்துக் கொடுத்ததை அனுமதித்தோருக்கு முச்சக்கர வண்டி செய்விப்பதற்குப் பணம் சேகரித்தமை முதலியன் குறிப்பிடத்தக்கவை.

சென் ஜோன் முதலுதவிக் கழகமும் எமது கல்லூரியில் இயங்கி வருகிறது. பொது வைபவங்களில் இக் கழக உறுப்பினர்களும் தமது பங்களிப்பைச் சிறப்புறக் கொடுத்து வருகின்றனர்.

எமது கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள வியோ கழகம் குறுகிய கால வேளையிலும் கூடிய சேவைகளை சமூகத்திற்கும் பாடசாலைக்கும் ஆற்றியுள்ளது. பாடசாலை பிரதான மண்டப முன்பகுதி யைத் துப்பரவு செய்து மரங்களை நட்டும் பராமரித்து வருவதுடன் விஞ்ஞான கூடங்களையும் துப்பரவு செய்துள்ளது. அத்துடன் உடைகள் சேகரித்து பாதிப்படைந்தோர் முகாமில் உள்ள குடும்பத்தினருக்கு வழங்கியுள்ளது. உரும்பிராய் திருஞானசம்பந்தர் இல்லம், திருநெல்வேலி அநாதை இல்லம் ஆகியவற்றிற்குச் சென்று சிரமதானம் செய்துடன் அங்குள்ள சிறார்களுக்கும் உதவியுள்ளனர். பாடசாலை மட்டத்தில் வயன்ஸ் கழக ஆதரவில் நடைபெற்ற வைத்தியப் பரிசோதனைத் திட்டத்தினையும் நிறைவேற்றி உள்ளது. அத்துடன் கலை நிகழ்ச்சி மூலம் சேகரித்த பணத்தில் ரூபா 10,000/- வை ஜெய்ப்பூர் திட்டத்திற்கு அன்பளிப்பு செய்துள்ளமையை இட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இவையன்றி எமது கல்லூரி வளர்ச்சியில் பங்கு கொள்ளும் சில நிலையங்களும் உண்டு. கல்லூரி நால் நிலையம் அவற்றுள் தலையாயது. இது மாணவரின் அறிவுப் பசிக்கு விருந்தவிக்கும் வகையில் பல துறைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

இஃதன்றிப் புலமைப்பரிசில் நிதியம், கல்லூரிக் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்பனவும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

நன்றி

பொன் விழாக்கானும் இவ்வேளையில் இப்பொன்விழா மலரில், யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காக அருட்தோன்டாற்றிய நல்லுள்ளம் படைத் தோர் அனைவருக்கும் என் உளங்கணிந்த நன்றியைக் கூற வேண்டியது, எனது தலையாய் கடமை. அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியே குறிப்பிட்டு நன்றி தெரி விப்பது அத்துணை எனிய காரியமன்று.

எமது கல்லூரி தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றினை என்னுங்கால், அதன் பின்னியில் உந்து சக்தியாக உறுதுணையாக நின்ற புரவலர்கள், நலன் விரும்பிகள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள், அபிவிருத்திச்சபை உறுப்பினர்கள்,

கல்வித்திணைக்களத்தினர் என்போர் ஆற்றிய பணிகள் வானினும் பெரிதாய்ப் பரந்துள்ளன. அவர்களனைவநுக்கும் தலைசாய்த்து வணக்கம் தெரிவித்து நன்றி கூறுகிறேன்.

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி பொன் விழாக் கானும் இவ் வேளையில் இறுதியாக ஒரு செய்தி கூற விழைகின்றேன், ஒரு தாபனத்தின் வரலாற்றில் ஐம்பதாண் பூப் பகுதி மிக மிகக் குறுகிய தொருகாலப்பகுதியாகும். இக் குறுகிய காலப்பகுதியில் எமது கல்லூரி தேசிய பாடசாலையாகத் தர முயர்த்தப்படவுள்ளமை இக்கல்லூரியில் நேயங் கொண்ட அனைவருக்கும் அழுதமயமான செய்தியாகும். இந்த உயர்நிலையினை எமது கல்லூரி அடைவதற்குத் தோன்றாத்துணையாய் நின்று அருள் செய்துள்ள நடுத்தோட்டம் இராஜவரோதய விநாயகர் பொற்பாதங்களைத் தலை குடி வணங்கி இவ்வறிக்கையை நிறைவுசெய்கின்றேன்.

கல்வி வேறு, படிப்பு வேறு. கல்வியானது புத்தி, ஆத்மா சிறப்புறப் பெறச் சிஸ்பட்டு நிற்பது. வெறும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்திருப்பது மட்டும் அதைத் தந்துவிடாது. தண்ணீர் மட்டும் ஆகாரமாகி விடாது. ஆனாலும் அவசியமானதுதான். ஆனாலும் அதைவிடவும் உணவு முக்கியமானது. அதைப்போலவே எழுதப் படிக்கத் தெரிவது மட்டும் கல்வியைப் பெற்றதாகாது.

— ராஜா

“இறைவன் உன் உள்ளத்தில் எழுந்தருள வேண்டுமேயானால் உன் உள்ளாக தூய்க்கையாக இருக்க வேண்டும்.”

— க்ருபாநந்த வாயிலாங்

பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்கம் யாழ். இந்துமகளிர் கல்லூரி
1990 - 1993 ஆண்டுகெளுக்கான செயலறிக்கை

எமது கல்லூரி பொன்னிமூவினைக் கொண்டாடும் இந்தாளில் கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் செயலறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

1943 ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 10 ஆம் திங்கி ஆரம்பித்த இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பல்வெறுபட்ட மக்களின் குறிப்பாக அயலவர்களின் உதவிகள் தாரா மாரகக் கிடைக்கப்பெற்றதனாலேயே நாட்டின் பிரபலமான கல்லூரியாகத் திகழ்ந்து வருவது மட்டுமல்லாது யாழ் மாவட்டத் தில் சுக்கல்வாய்ப்புக்களையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

கல்வி அமைச்சின் சட்டத்தின் பிரகாரம் 1978 ஆம் ஆண்டில், பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்க அமைப்பு முறைக்குப் பதிலாக அபிவிருத்திச் சங்கம் என்ற புதிய அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. 1980 களில் முற்பகுதிகள் வரை அரசின் உதவிகள் கல்லூரிகளுக்கு கிடைத்துவந்தமையால் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் பங்களிப்பு பெருமானில் வேண்டப்படவில்லை. 1970 களில் இந்து எமது பிரதேச மாணவர்களின் இடைத்தர, உயர்கல்வி வாய்ப்பில் இன்ரீதியான புறக்கணிப்பினை இலங்கை அரசு நேரடியாக மேற்கொள்ளத் தொடங்கியது. அத்துடன் பாடசாலைகளின் வளவாய்ப்பினை விருத்தி செய்வதில் பாராமுகம் காட்டப்பட்டு வருகின்றது. குறிப்பாக பொருளாதாரத்தடை, எனிபொருட்தடை, மாணவர்களுக்கான உபகரணங்களின் தடைபோன்ற பலவற்றை அமல் செய்து வருவதனால் பொதுமக்கள் மட்டுமல்லாது கல்வி கற்கும் மாணவர்களும் சொல்லொண்டு துயரத்தில் மூழ்கியின்னர். இவ்வாறாக திட்டமிட்டு அரசு செயற்பட்டு வருவதனால் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் இணைந்து தொடர்ச்சியாக எமது பிள்ளைகளின் கல்வி

வளர்ச்சிக்கு உதவுமுகமாக அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் மூலம் செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

1990 — 1993 ஆம் ஆண்டுகளில் எமது கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் மாணவர்கள் நலன் கருதி பலவேறு திட்டங்களை செயற்படுத்தி நிறைவேற்றியுள்ளனர் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கல்லூரியின் விளையாட்டு மற்றானத்தில் பார்வையாளர் மண்டபம் ஒன்று எமது சங்கத்தினால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கல்லூரி வளவின் தென்மேற்கு மூலமில் துவிச்சக்கர வண்டிக் கொட்டகை ஒன்று 1990 ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டுள்ளது. தற்போதய சீமெந்துத்தட்டுப்பாட்டினால் அதனை முழுமை பெறச் செய்யமுடியவில்லை இச்சங்கத்தின் முயற்சியின் விளைவாக கல்லூரியின் முகப்பில் பூந்தோட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது பெற்றோர்களின் ஒத்துழைப்பினாலேயே நிறைவேறியது. இப்பூந்தோட்ட விரிவாக்கத்தின் அடுத்த கட்டம் விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளது.

கல்லூரி மாணவர்களின் விளையாட்டுத் திறனை அதிகரிப்பதிலும் இச்சங்கம் தன்னாலான பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றது யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் ஒத்துழைப்புடன் வருடா வருடம் மைதானத்தைத்துப்பூரவு செய்து வருகின்றோம். இதற்கு எமக்குப் பூரணமான ஒத்துழைப்பு மழுங்கி வரும் மாநகர ஆணையாளர் திரு. வே. பொ. பாலசிங்கம் அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

இல்லை இந்திய இராணுவங்களின் அட்சீமியத்தினால் எமது பிரதேச மக்கள் காலத்துக்குக் காலம் அகதிகளாக்கப்பட்டு வருகின்றனர். அவ்வப்போது எமது கல்லூரி மண்டபங்கள் அவர்களது வாழ்விடமாக்கப்பட்டன. அவ்வக்காலங்களில் கல்லூரி மாணவர்களின் சுற்றுப்புற சுகாதார

சிர்கேடுகளைக் களவுதற்கு மண்டபங்க வைப் பழுது பார்த்தல், வெள்ளையடித்தல், சுற்றுப்புறச் சூழலைத் துப்புரவு செய்தல் போன்றவற்றை காலத்துக்குக் காலம் சங்கம் செய்து வந்துள்ளது.

மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவதுடன் பழைய தளபாடங்கள் சேவைக்கு ஏற்றதல்லாது போன்றன் விளைவாக பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாவில் மேசை, கதிரைகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டதுடன் திருத்தியும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசின் திட்டமிட்ட செயலினால் மின் சார்ப்பாவனையை எமது பிரதேசம் இழந்து நிற்கிறது. இது எமது கல்லூரியையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இதன் விளைவாக மாணவர்களின் குடிநீர் வசதி ஸ்தம்பித்த வேளையில் எமது பிரதேசத்தில் நீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையால் உயர்கல்வி நிறுவனம் ஒன்றின் ஒத்துழைப்பினால் கொழும்பிலி ருந்து நீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தை வருவித்ததன் மூலம் மாணவர்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க முடிந்தது.

கல்லூரியின் வரலாற்றில் கடந்த 47 வருடங்களாக பரிசளிப்பு விழா நடைபெறாதது கண்டு கவலையற்ற அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் நிதியுதவியினை அளித்து 1990 ஆம் ஆண்டு மார்ச்மாதம் முதலாவது பரிசளிப்பு விழாவினை சிறப்பாக நடத்து வதற்குப் பூரண ஒத்துழைப்பினை நல்கியுள்ளனர். தொடர்ச்சியாக பரிசளிப்பு விழா வினை நடாத்தும் பொருட்டு அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் முயற்சியால் ‘யாழ். இந்து மகனிர் கல்லூரி பரிசுச்சபை’ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி செயலுருப்பெறச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அச்சபை சிறப்பாக சேவையாற்றிவருவது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

மாணவர்களின் கல்வி விருத்தியின் பொருட்டு ஒவ்வொரு தவணையும் வினாப்பத்திரங்களை அச்சிட்டு கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் கொண்ட

அபிவிருத்திச் சங்கம் மாணவர்களுக்கு மானிய முறையில் வினாப்பத்திரங்களை அச்சிட்டுக் கொடுப்பதற்கு நிதியுதவி அளித்து வருகின்றது.

இலங்கை அரசு எமது பிரதேசத்தின் பாடசாலைகளின் தேவையை உணர்ந்து கல்லூரிகள், கல்விசாரா ஊழியர்களை நியமிக்காத நிலையில் அபிவிருத்திச் சங்க நிதியின் மூலம் ஊழியர்களை நியமித்து தேவையினைப்பூர்த்தி செய்து வருகின்றது.

இளைப்பாறும் ஆசிரியர்களை அவர்களது சேவையினைப்பாராட்டி கொரவித்து வருகின்றது. குறிப்பாக 1991 ஆம் ஆண்டு இடைக்காலச் செயலாளராக இருந்த திரு. கே. சி. சந்திரசேகரம் அவர்களின் முயற்சியால் இளைப்பாறிய ஆசிரியர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் பிரிவுபசார விழா நடத்தப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து தொடர்ச்சியாக இவ்விழாவினைச் செய்து வருகின்றோம்.

கல்லூரி மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் முகமாக க. பொ. த. சாதாரணதரத்தில் ஆறு அதிவிசேட தீதிக்கு மேல் பெறும் மாணவர்களுக்கு பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கி கொரவித்து வருகின்றது.

ஒரு பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கு தரம் வாய்த்த நூல்நிலையம் இருத்தல் அவசியம். அதனை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் எமது சங்கம் நூல்நிலையக் கட்டிடம் ஒன்றினை பொன்விழா ஞாபகாரத்தமாக கட்டி பொன்விழா ஆண்டில் கல்லூரிக்கு கையளிக்க தயார் நிலையில் இருந்தபோதிலும் அசாதாரண சூழ் நிலையால் சாதிக்க முடியவில்லை. எனினும் அதற்கான அத்திவாரக்கல் பொன்விழா ஆண்டில் நிறுவப்பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெற்றோர் ஆசிரியர்களுக்கு இணைப்புப் பாலமாக இருந்து செயற்பட்டு வரும் இச்சங்கம் பழைய மாணவர் சங்கத்துடன் இணைந்து கல்லூரி அபிவிருத்திக்கு

செயலாற்றி வருகின்றோம். அத்தடன் பொன் விழாவினைச் சிறப்பாகக் கொண் வரும் இப்பொருளைக்கு சங்கத்தின் பூரண ஒத்துழைப்பினை வழங்கி வருகின்றோம். என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மேற்கூறப் பட்டவை போன்ற அபிவிருத்தி வேலையினைத்திறம்பட செயற்படுத்துவதற்கு எமக்கு

உறுதுணையாக இருந்து உழைத்து வரும் அபிவிருத்திச்சங்க நிர்வாகக் குழுவினருக்கும், கஸ்வித்தினைக்களாத்தினர், பெற்றோர்கள், நலன்விரும்பிகள், அதிபர், பிரதி அதிபர், உதவி அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மரணவர்கள் யாவருக்கும் எமது சங்கத்தின் கார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

‘நன்றி’

கா. குபாலன்
செயலர்

நறுமண மலர் மாஸைய முகர்ந்து அனுபவிக்காலீடினும் அது தூர்த்தில் இருக்கும்போதே நமது கண்களைக் கவரச் செய்கிறது. இதைப்போன்றே கலீஞ்சினது இனிய கலீதைகளின் பொருள்களை உணராலீட்டாலும், அவைகளைக் கேட்கும்போதே காதுகளில் இன்பம் சரக்கிறது.

— சுந்து

மலர்க்காலீல் இருந்த நறுமணத்தை நுகரேன் என்று முக்கை அடைத்துக் கொண்டிருப்பவன் செயல். இனிய சுவை நிறைந்த காலீயங்கள் ஒருவனிடம் வந்து சேர ஆசை கொண்டிருக்கும் போது, அவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளாதவன் செயலை ஒப்பாகும்.

— உத்தம் கவி

வீசிறியை அசைக்காமல் காற்று எப்படி வரும்? உழைப்பு இல்லாமல் கல்வி குபாலன் அறிவு எப்படி வரும்?

— கவி விருந்தா

கசப்பான மருந்து அடுக்காமல் கடுநோய் எப்படிக் குண மாும்? கஷ்டம் இல்லாமல் கல்வி எப்படி வரும்?

— கவி விருந்தா

அறிவு இல்லாமல் சரிக்கட்டிக்கொள்ள உதவுவது கல்வி

— விகாம்

பொன்விழாச்சலை

இடம் இருந்து வலம்.

இருப்பவர்கள் — திரு. கா. குப்பாலன், திருமதி. ஞா. சௌக்கலீங்கம், செல்வி. பு. செல்வநாயகம், திரு. நா. செல்வர்த்தினம் (செயலர்), திருமதி. தி. நாகராஜா (அதிபர்), திருமதி. ம. பரமநாதன், திருமதி. ம. இராமநாதன் (பொருளார்), திருமதி. இ. சண்முகம், திரு. ச. பரமேஸ்வரன்.

நிற்பவர்கள் — செல்வி. த. நகுலேசப்பிள்ளை, திருமதி. ச. பாலசுப்பிரமணியம், திருமதி. லோ. பாலசிங்கம், திரு. எஸ். செல்வரத்தினம், திரு. மு. யோகுராசா, திரு. சு. சிவபாலன், திருமதி. இ. பாலசிங்கம், செல்வி. அ. கந்தையா, திருமதி. க. குணராசா.

சமூகமலிக்காதவர் — திருமதி. தி. யோகநாதன், செல்வி. யோ. கந்தையா.
திருமதி. கா. சிவாஜேசன், திருமதி. ஜி. சரவணபவன் ஐயர்.

கல்லூரி அபிவிருத்திச் சங்கம்

இடம் இருந்து வலம்.

இருப்பவர்கள் — திரு. மு. யோகராசா, திரு. நா. சின்னத்துறை, திரு. க. பரமேஸ்வரன், திரு. க. குபாலன் (செயலர்), திருமதி. தி. நாகரஜா (அதிபர்), திருமதி. ஞா. சிவராஜா (பொருளார்), திருமதி. இ. சண்முகம், திரு. நா. செல்வரத்தினம், திரு. செ. பாலச்சந்திரன்.

நிற்பவர்கள் — திருமதி. ஞா. சிறீகாந்தா, திருமதி. வோ. பாலசிங்கம், திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. கே. சிவபாதச்சந்தரம், திரு. சி. சிவபாலன், திரு. ஆர். கே. இரத்தினசுபாபதி, திரு. எஸ். செல்வரத்தினம், திருமதி. ச. பாலசுப்பிரமணியம், திருமதி. எஸ். சிறீவேல்நாதன், திருமதி. தி. சிவலிங்கம். சமூகமளிக்காதவர்கள் — திரு. K. L. சந்திரசேகரம், திருமதி. ம. பரமநாதன், திரு. எஸ். மணிவாசகம். திரு. எஸ். இரத்தினராசா

பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்க நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்கள்

தலைவர்: திருமதி தி. நாகராசா

செயலர்: திரு. கா.குபாலன்

அதிபர்

சீரேஷ்ட வீரியுரையாளர்

புலியியற்றுறை, யாழ்.
பல்கலைக்கழகம்.

பொருளார்: திருமதி ஞா. சிவராசா ஆசிரியை, இந்து மகளிர் கல்லூரி
நிர்வாகக்குழு

1. பேராசிரியர் செ. பாலச்சந்திரன் தலைவர், புலியியற்றுறை.

யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

2. திரு. க. பரமேஸ்வரன்

பதிவாளர். யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

3. „ நா. செல்வரத்தினம்

ரீதம் பொறியியலாளர்,

லீதி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை,

யாழ்ப்பாணம்.

4. „ க. சிவபாலன்

ரீதம் கணக்காளர், யாழ். செயலகம்,

யாழ்ப்பாணம்.

5. „ எஸ். இரத்தினராசா

மேலதிக ரீதிக் கல்வீப்பணிப்பாளர்,

மருதனார்மட்கோட்டம் சுன்னாகம்.

நிர்வாக அதிகாரி, ரீதேசசபை,

நல்லூர்.

7. „ மு. யோகராசா

நிர்வாக உத்தியோகத்தர், மக்கள்

வங்கிப்பொராந்தியச் செயலகம்,

யாழ்ப்பாணம்.

8. „ கே. சிவபாதசந்தரம்

நிர்வாக அதிகாரி, மாநகரசபை,

யாழ்ப்பாணம்.

9. „ சி. கணபதிப்பிள்ளை

ஆசிரியர், யாழ். இந்துக் கல்லூரி,

யாழ்ப்பாணம்.

10. „ நா. சின்னத்துரை

ஆசிரியர், யாழ். இந்துக் கல்லூரி,

11. „ வி.ஆர்.கே.இரத்தினசபாதி சமாதான நிதவான்

யாழ்ப்பாணம்.

12. திருமதி லோ. பாலசிங்கம்

நிலாளவையாளர்,

13. திரு கே.எஸ்.சந்திரசேகரம்

முகாமையாளர், வடமொராந்தியப்

14. „ எஸ். மணிவாசகம்

போக்குவரத்துச்சபை, கோண்டாவில்.

ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள்:

1. திருமதி இ. சண்முகம்

ரீதி அதிபர் (14-4-93 வரை)

2. „ ம. பரமநாதன்

உபஅதிபர் (15-4-93 இல் திருந்து)

3. „ ச. பாலசுப்பிரமணியம்

4. „ த. சிவலிங்கம்

5. „ வ. ஸ்ரீவேல்நாதன்

6. „ ஞா. சிறீகாந்தா

பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபை

அரசின் கூற்று நிருபத்திற்கமைய பாடசாலை அபிவிருத்திச்சபை என்ற ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சபையில் பழவிவழியாக அதீபர் தலைவராகக் கடமையாற்றுகின்றார். பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள் சார்பாக தலா முற்று அங்கத்துவர்களும் ஒரு நலன் விரும்பி யும் இச்சபையில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர். இச்சபைக்கு அங்கத்துவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள போதிலும் கல்லூரி அபிவிருத்தியில் தன்னை முழுமையாக்கிக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் கல்வித்தினைக்களத்தினால் இச்சபையின் செயற்பாடுபற்றி எதனையும் தெரிவிக்காமையேயாகும். எதிர் காலத்தில் இச்சபை கல்லூரி அபிவிருத்தியில் தன்னை முழுமைப்படுத்தும் என நம்புகின்றேன்.

கா. குபாலன்
செயலர்

சபை உறுப்பினர்கள்

1. தலைவர் : திருமதி தி. நாகராசா (அதீபர்)
2. செயலர் : திரு. கா. குபாலன் (பெற்றோர் போதிந்தி)
3. பொருள் : திருமதி எம். இராமநாதன் (ஆசிரியர் போதிந்தி)
4. திரு. க. பரமேஸ்வரன் (நலன்விரும்பீகள் போதிந்தி)
5. திரு. நா. செல்வரத்தினம் (பெற்றோர் போதிந்தி)
6. திரு. எஸ். இரத்தினராசா (பெற்றோர் போதிந்தி)
7. திருமதி க. குணராசா (ஆசிரியர் போதிந்தி)
8. கா. சிவநேசன் (ஆசிரியர் போதிந்தி)
9. ஞா. சொக்கலிங்கம் (பழைய மாணவி போதிந்தி)
10. அ. பிரபாகரன் (பழைய மாணவி போதிந்தி)
11. ஜெ. சரவணபவஜயர் (பழைய மாணவி போதிந்தி)

மிகவும் கசப்பானது தனிமையே.

மிகவும் அழகானது அன்புணர்வே.

மிகவும் கொடுமையானது பழிவாங்குதலே.

மிகவும் கவலை தருவது செய்ந்திரி மறப்பதே.

மிகவும் மகிழ்ச்சியானது சிறந்த நடபே.

இடம் இருந்து வலம்.

இருப்பவர்கள் — திரு. க. பரமேஸ்வரன், திருமதி. ஞா. சொக்கலெங்கம், திரு. கா. குத்பாலன் (செயலர்), திருமதி. தி. நாகராஜா (அதிபர்), திருமதி. ம. இராமநாதன் (பொறுளர்), திருமதி. க. திருமதி. கா. சிவக்ரோசன்.

நிற்பவர்கள் — திருமதி. அ. பிரபாகரன், திருமதி. ஜே. சுவஷனபவ ஜெயர், திருமதி. கா. சிவக்ரோசன்.
சமுகமலிக்காதவர் — திரு. எஸ். இரத்தினராசா.

DUPLICATE

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் 1947 ஆம் ஆண்டு அதிபர் திருமதி கிளேரா மொட்வானி அவர்களின் தலைமையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இச் சங்கத்தின் குழுவினராக பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

தலைவர்:

திருமதி கிளேரா மொட்வானி
உபதலைவர்:

செல்வி ஜி. இராசையா
செயலர்:

செல்வி தே. தம்பு
பொருளர்:

செல்வி எஸ். கார்த்திகேஸ்

1947 ஆம் ஆண்டு இச்சங்கத்தின் 1வது ஒன்றுகூடல் ஆவணி மாதம் 1ஆம் திகதி நடைபெற்றது. இவ்வொன்றுகூடலில் கல்லூரியின் ஸ்தாபக நாள் கொண்டாடுவது பற்றியும் கல்லூரிக்கு கொடி ஒன்று அன்பளிப்புச் செய்யவும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. 1948 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 10 ஆம் திகதி ஸ்தாபக தினம் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு கொடி ஒன்றும் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது. செல்வி இ. சகிப் ஓர் சொற்பொழிவும் ஆற்றினார்.

அன்று தொட்டு பழைய மாணவர் சங்கம் ஆண்டுதோறும் ஒன்றுகூடல் வைவத்தை நடைத்துவதுடன் கல்லூரியின் செயற்பாடுகளில் உதவியும் வருகிறது.

அன்றைய கால கட்டத்தில் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம் இருக்கவில்லை. எனவே அல்லாத தேவைகளையும் அதிபர், ஆசிரியர், பழைய மாணவ சங்க நிர்வாகக்கும் அங்கத் தினர்மிகவும் உற்சாகத்துடன் செயற்பட்டு வந்தனர்.

எமது கல்லூரி இக்குறுகிய காலகட்டத்தில் இவ்வளவு தூரம் வளர்ச்சி அடைந்தமைக்கு முன்னைய மாணவர்கள் கல்வி, விளையாட்டு, கவிஞகலை ஆகியவற்றில் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வமும் முயற்சியும், ஆசிரிய பெருந்தகையினரின் விடா முயற்சியும் அக்கறையுமே காரணமாகும்.

கல்லூரி மேன்மேலும் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமானால் அதில் பழைய மாணவரின் பங்கு கூடிய அளவில் செயற்படுவதற்கு எமது சங்கத்தின் தலைவர் ஓர் பழைய மாணவராக இருக்கவேண்டும் என்று ஓர் வேண்டுகோள் 1992 ஆம் ஆண்டு பொதுக் கூட்டத்தின் போது பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு பின்னர் ஏகமனதாக சபையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து செல்வி புஷ்பா செல்வநாயகம் அவர்கள் முதல் தலைவராக பதவி யேற்றார். பின்வருவோர் நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

உபதலைவர்:

திருமதி இ. சண்முகம்
செயலர்:

திருமதி ம. பரமநாதன்
துணைச்செயலர்:

செல்வி ஜி. சுவனைபவ-ஜெயர்
பொருளர்:

செல்வி யோ. கந்தையா
துணைப்பொருளர்:

திருமதி தி. யோகநாதன்

இத்தகைய மாற்றம் ஏற்பட்டதனால் பழைய மாணவ சங்க நிர்வாகக்கும் அங்கத் தினர்மிகவும் உற்சாகத்துடன் செயற்பட்டு வருகிறதால்களாவிய ரீதியில் எமது பழைய

மாணவர்களிடமிருந்து எமது கல்லூரிக்குத் தேவையான உதவியைப் பெற முயன் ருள்ளனர். எமது பழைய மாணவர் கன்டாவில் ஓர் கிளை ஒன்றினை ஸ்தாபித் துள்ளனர். அதே போன்று கொழும்பிலும் அவஸ்திரேவியாவிலும் கிளைகளை ஸ்தாபிப்பதற்குத் தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவதாக அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பொன்விழாவைக் கொண்டாடி வரும் இவ்வேளையில் எமது பழைய மாணவர்கள் என்றும் இல்லாத வகையில் ஒன்று திரண்டு பல வைபவங்களில், ஆர்வத் துடனும், ஊக்கத்துடனும் பங்கு பற்றி வருவது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் வேண்டப்படுவது ஒன்றாகும்.

பொன்விழாவைக் கொண்டாடி வரும் இவ்வேளையில் எமது பழைய மாணவர்கள் என்றும் இல்லாத வகையில் ஒன்று திரண்டு பல வைபவங்களில், ஆர்வத் துடனும், ஊக்கத்துடனும் பங்கு பற்றி வருவது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் வேண்டப்படுவது ஒன்றாகும்.

தலைவர் : செல்வி பு. செல்வநாயகம்
உபதலைவர் : திருமதி இ. சண்முகம்
செயலர் : ம. பரமநாதன்
உபசெயலர் : ஜெ. சரவணபவலூயர்
பொருளர் : செல்வி யோ. கந்தையா
இணைப்பொருளர்: திருமதி தி. யேசுகநாதன்

நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்கள்:

திருமதி ஞா. சொக்கலிங்கம்	ம. இராமநாதன்
"	ம. மகேந்திரன்
"	அ. பிரபாகரன்
"	ய. சரவணபவன்
செல்வி	அ. கந்தையா
"	நி. சண்முகம்
"	ச. பரமநாதன்
"	ஜெ. வடிவேலு

அண்மைக்காலங்களில் எமது மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் குறிப்பாக விஞ்ஞானம், மருத்துவம், வர்த்தகம், கலைத்துறைகளில் முன்னணியில் கேதறி வருவதுடன் புலமைப்பரிசில்களையும் பெற்று வெளிநாடுகளில் மேற்படிப்பை மேற்கொண்டு வருவது எமது கல்லூரிக்கு பெருமையைத் தருகின்றது.

இவர்கள் தாம் தமக்குப் பெருமைதேடிக் கொள்ளுவதுடன் கல்லூரிக்கும் பெருமையைத் தேடிக் கொடுக்கின்றனர். இவர்கள் தமது தகைமையை மறவாது தம்மால் இயன்ற உதவிகளையும் வழங்கி, தமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கும் உழைக்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றோம்.

'சன்றபொழுது பெரிதுவக்கும் தன்மகனை சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்'

செயலர்

நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்கள்:

திருமதி ஞா. சொக்கலிங்கம்	ம. இராமநாதன்
"	ம. மகேந்திரன்
"	அ. பிரபாகரன்
"	ய. சரவணபவன்
செல்வி	அ. கந்தையா
"	நி. சண்முகம்
"	ச. பரமநாதன்
"	ஜெ. வடிவேலு

பழைய மாணவர் சங்கம்

இடம் இருந்து வலம்.

இருப்பவர்கள் — திருமதி. ம. பரமநாதன் (செயலர்), திருமதி. ஞா. சொக்கவிங்கம், செல்வி. பு. செல்வநாயகம் (தலைவர்), திருமதி. தி. நாகராஜா (அதிபர்), திருமதி. இ. சண்முகம் (உபதலைவர்), திருமதி. தி. யோகநாதன் (இணைப் பொருளர்), செல்வி. யோ. கந்தையா (பொருளர்).

நிற்பவர்கள் — செல்வி. நி. சண்முகம், திருமதி. அ. பிரபாகரன், திருமதி. ம. மகேந்திரன், செல்வி. அ. கந்தையா, செல்வி. சு. பரமநாதன், செல்வி. ஜீ. வடிவேலு.

சமூகமலிக்காதவர் — திருமதி. ய. சரவணபவன். திருமதி. ம. இராமநாதன்

ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిషన్ 1993

ஆசிரிய மன்றம்

தலைவர் :	திருமதி த. ச. யோகீஸ்வரன்
உப தலைவர் :	சௌலி த. நகுலேசுபிள்ளை
செயலர் :	திருமதி ஸ்ரீ. அருள்வேல்
உப செயலர் :	திருமதி ச. குகமுரத்தி
பொருளார் :	திருமதி வே. பேரின்பநாதன்
உப பொருளார் :	திருமதி க. சிவநிர்த்தானந்தா

எமது பாடசாலையில் இயங்கும் ஆசிரிய மன்றம், இங்கு சேவையாற்றும் அனைத்து நிரந்தர ஆசிரியர்களை நிரந்தர அங்கத்தவர்களாக வும், ஏனைய ஆசிரியர்கள், கல்விசார் ஊழியர்கள் ஆகியோரை கொரவ அங்கத்தவர்களாகவும் கொண்டிருக்கின்றது. ஆசிரியர்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர புரிந்துணரவு, நல்லுறவு, கூட்டுமனப்பான்மை என்பவற்றை வளர்ப்பதும் ஆசிரியரது ஆளுமை விருத்திக்கு உதவுவதுமே இம் மன்றத்தின் முதன்மை நோக்கங்களாகும். மன்ற அங்கத்தவர்களுடைய இன்ப துன்பங்களில் கலந்து கொண்டு ஆவன செய்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இம் மன்றம் சேவையில் இருந்து இளைப்பாறுபவர்களையும் மாற்றலாகிச் செல்பவர்களையும், பதவி உயர்வு பெறுபவர்களையும், பாராட்டி கொரவிப்பதிற் தவறியதில்லை. ஆனால் தோறுக் சட்டநாதர் கோயிலில் ஒரு திருவிழாவினைச் செய்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இம் மன்றம் இலக்கை அடைவதற்கு அனைத்து அங்கத்துவர்களும் தம்மாலியன்ற ஒத்துழைப்பை நல்கி வருகின்றனர். எதிர் காலத்திலும் இம் மன்றம் குறைவில்லாச் சேவை களை ஆற்ற வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

செயலர்

உன்னுடைய கடிகாரத்தைப் பாக்கெட்டில் வைப்பது போல்,
உனது கல்வியையும் மறைவாக வைத்துக்கொள். அது இருப் பதைக் காட்டுவதற்கு அவசியம் இல்லாதபோது வெளியே எடுக் காதே.

— ஸார்டு செஸ்டர்பில்டு

சுறுப்புக் கட்டுதோகள்

நடுத்தோட்ட இராஜவரோதயப் பிள்ளையார் கோயில் வரலாறு

திருமதி இராஜேஸ்வரி சன்முகம்

19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் முதற் தமிழ் தலைமை ஆசிரியராய் இருந்து பின் யாழ்ப்பாணத்தில் முடிக்குரிய நியாயதுரங் தரராய் இருந்த வண்ணார்பண்ணை அம் பிகைபாகன் சின்னத்தம்பியின் (Brown Sinnathamby) முத்த புதல்வரும், ஊர் காவற்றுறை ரேதுத்துரையும் நீதிவானுமாய் இருந்தவர் இராமலிங்கம் என்பவர். இவர் கச்சாய் புகழ்பூத்த குடும்பமான இராஜவரோதய முதலியாரின் குடும்பத்தில் உதித்த தங்கமுத்து என்பவரைத் திருமணஞ்சு செய்தார். இராமலிங்கம் சௌவசமய வளர்ச்சியில் பெரும் ஈடுராடுடையவராய் இருந்தமையால் அவரது மனைவியார் தமது பிறந்தகத்தில் இருந்து கொணர்ந்த ஒரு பிள்ளையார் விகிரகத்தைத் தமது பூர்வீகச் சொத்தான் பூண்தாக்கிப் பிரயாடி, (நடுத்தோட்டம்) என்னும் காணியில் பிரதிஷ்டை செய்து ஒரு சிறிய மண்டபமும் கட்டுவித்தார். இக்கோயில் தான் இன்றும் இராஜவரோதயப் பிள்ளையார் கோயில் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இராமலிங்கம் சிவபதம் அடைந்த பின் அவரது புதல்வர்களான சிவசுப்பிரமணிய மும் சிவகுருநாதரும் இக் கோவிலின் நிதிய நெமித்திய பூசைகளனச் செவ்வனே நடத்தி வந்தார்கள். அவர்கள் இக் கோயிலின் கிழக்கே நீண்டதும் விசாலமான துமான ஒரு பெரிய மண்டபத்தைக் கட்டுவித்தனர். சிவசுப்பிரமணியம் தனது உபயமாக ஒரு மணியைச் செய்வித்துக் கொடுத்தார். அம்மணியில் “இராஜவரோதய

விக்கினஸ்வரப் பிள்ளையாருக்கு இ. சிவசுப்பிரமணியத்தின் உபயம் 1902’ என்று பெறித்திருப்பதை இன்றும் காணலாம். இக்கோயில் இராமலிங்கத்தின் குடும்பத்த வர்களின் குடும்பக் கோயிலாக (Private Chapel) இருந்து வந்த போதிலும் இக்கோயிலின் அயலிலுள்ளவர்களும் இங்கு வந்து வழிபாடு செய்தனர். கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்படாத காரணத்தால் இக்கோயிலில் வருடாந்த மஹாற்சவங்கள் நடைபெறவில்லை. ஆனால் ஏனைய திருநாட்களான சதுர்த்தி, நைப்பெரங்கல், வருடப்பிறப்பு, திருவெம்பாவை, நவராத்திரி முதலியன உரிய முறையில் செவ்வனே நடத்தப்பட்டு வந்தன. நவராத்திரி விழா இக் குடும்பத்தினரால் வெது விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மானம்பு வாழைவெட்டிற்காக உபயோகிக்கப்பட்டு வரும் வாள், எனதுபாட்டியின் (இராமலிங்கத்தின் மகள்) வீட்டிலேயே பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டு இருந்தது. இக்கோவிலின் வெள்ளிப் பித்தளைப் பாத்திரங்கள் எனது பாட்டனார் முறையான சிவசுப்பிரமணியத்தின் வீட்டிலேயே வைக்கப்படும். சிவகுருநாதரும் அவரது மனைவியார் விசாலாட்சி அம்மையாரும் தமது பணத்திலேயே இக்கோயிலுக்கு ஒரு மட்பள்ளி கட்டுவித்துக் கொடுத்த துடன் கோயிலின் மேற்குப்புறத்தே பூசைக்கு மலர்கள் எடுப்பதற்காக ஒரு நத்தமையார் அக்கோயில் மூலஸ்தான வாசதார். அங்கோயில் மூலஸ்தான வாசதார். அங்கோயில் விளக்கு இப்பொழுதும்

எமது கல்லூரிக்கு அருள்பாவிக்கும்

நடுத்தோட்ட

இராஜவரோதயப்பிள்ளையார்

அவரது பெயரைத் தாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்திலப்பகுதி சிவசுப்பிரமணி யத்தின் மகள் வள்ளியம்மாவினால் இந்துக் கல்லூரி அதிகார சபைக்கு நன்கொடையாக இந்து மகளிர் கல்லூரியின் உபயோகத்திற்காக அளிக்கப்பட்டு பின்னர் இம் மட்ப்பள்ளி 1960 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1975 ஆம் ஆண்டு வரை இக்கல்லூரியின் கூட்டுறவுக்கடையாக விளங்கியது. அது இப்பொழுது அழிந்துவிட்டது.

திருமதி விசாலாட்சி அம்மா இந்து மகளிர் கல்லூரியை நிறுவுவதற்காக தனது சீதனக் காணியை இந்துக்கல்லூரி நிர்வாக சபைக்கு நன்கொடையாக ஈகை செய்தார் இதனை அடுத்து இராமலிங்கம் சிவகுரு நாதரின் பேறாமகள் வள்ளியம்மாவும் அக்காணிக்கு அருகாமையில் இருக்கும் இக்கோயில் அமைந்துள்ள தனது காணியைச் சபைக்கு கல்லூரியின் உபயோகத்துக் கென மனமுவந்து கொடுத்தார். சிவகுரு நாதர் இக்காணி எழுதும்பொழுது குறித்த நன் கொடையை ஏற்பவர் மீது இரண்டு நிபந்தனைகளை விதித்து இருந்தார்.

1. இக்கல்லூரியின் கோயிற் பூசகராக வண்ணார்பண்ணையில் வாழும் குமார சாமிக்குருக்கள் திரியம்பகக் குருக்கள்

(செல்வத்துரைக் குருக்கள்) பரம்பரையில் ஒருவரையே நியமிக்க வேண்டும், 2. அவரின் வேதனம் மாதாந்தம் கல்லூரி யின் அதிகாரசபையினால் பொறுப்பேற்கப் படவேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலில் முதலில் பூசை செய்யும் பொறுப்பைப் பெற்றவர் குமாரசவாமிக் குருக்களின் தாயார் திருவேங்கடம்மா என்று கூறப்படுகிறது.

அரசாங்கம் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்றபின் கோயிலின் நித்திய பூசைகளுக்கு கல்லூரி விடுதிச்சாலையும் பாடசாலை அதிபருமே பொறுப்பாக இருந்தனர். செல்வி ப. இராமநாதன் இக்கல்லூரி அதிபராக இருந்தபோது பழைய மாணவிகள் சங்கத்து உதவியுடன் இக்கோயிலுக்கு புது மெருகூட்டிக் கும்பாபிஷேகம் 1986 ஆம் ஆண்டு செய்வித்தார்.

இப்பொழுது இக்கோயிலின் நித்திய பூசைக்குரிய அரிசி, எண்ணைய முதலிய வற்றைக் கல்லூரி மாணவிகளே வழங்கிக் கோயில் செவ்வனே நடக்க உதவுகின்றனர்.

இராஜவரோதயப்பிள்ளையார் கிருபையால் இக் கல்லூரி பல்லாண்டு காலம் இந்துச் சமுகத்திற்கு சேவை ஆற்ற வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

துரியன் வந்ததும் தீபத்தின் உதவியையாகும் நாடுவேதில்லை.
பண்டிதர்களின் மத்தியில் அறிவில்லாதவர்களை எவரும் எண்ணு வதில்லை.

— கவி விருந்தா

மனிதன் ஆயுள் முழுவதும் கற்றுக் கொண்டே

இருக்க வேண்டும்.

கற்க மறுப்பவன் வாழ மறுப்பவன் ஆகிறான்.

— ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணர்

இரகசியமாகச் செய்த பாவம் - சாகும்வரை மனதை வாட்டும்.

— ஆதிசங்கர்

சல்வியில் கடமையும் அர்ப்பணமும்

பேராசிரியர் வ. ஆறுமுகம்
கல்வித்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

இவ்வுலகில் சமூகப் பிணைப்பில் ஒன்று கூடி வாழும் மனிதர் தத்தமக்குரிய தேவை களைப் புறக்கணித்து வாழ்வதில்லை வாழ முடியாது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும் அதே வேளை அத்தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் மட்டும் திருப்திகாணமுடியாது என்பதை மறக்க முடியாது. மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ எத்தனிக்கும்போது அவர்களுடன் பொருந்தும் வகையிற் செயற் படவேண்டியது இன்றியமையாத தாகும். அந்த நிலையில் ஓல்வொரு மனிதனிடமும் சில கடமைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. அவற்றைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதிலேயே ஒருவனுக்குச் சமூகத் தின் அங்கீகாரமும் மதிப்பும் கிட்டுகின்றன.

கடமை தவறாது கருமாற்றும் எவருக்கும் ஏதேந்த கருமத்திற்காகத் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் மனப்பாங்கு அவசியமான தாகும். தான் ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்பின் நிறைவுக்காகத் தனது சுகபோகங்களையுங் குறந்து செயற்படுவதாகிய மனோ நிலையினைக் கொண்டுள்ளவர்களே இந்த அர்ப்பண உணர்வை உடையவர்கள் எனக் கொள்ளலாம்.

“மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார் எவ்வெவர் தீமையும் கேற்கொள்ளார் - செவ்வி அருமையும் பாரார் அவமதிப்பும் கொள்ளார் கருமமே கண்ணா யினார்.”

என்ற பாடல் கருமத்திற் கண்ணாகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கும் தன்மைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இவையிரண்டும் ‘கல்வி’ என்னும் பரப்பினிலை கலந்து

நிற்கும் தன்மையைப் பார்ப்பது சிந்தையைத் தாண்டவல்லதாகும்.

எமது வாழ்வில் நாம் ஒவ்வொருவரும் பெறவிழையும் செல்வங்கள் பல. அவற்றுள் நிலையானதாக, எவ்வித தாக்கங்களி னாலும் தகர்க்கமுடியாததாக, வினங்குவது ‘கல்வி’ என்னும் செல்வம் ஒன்றேயாகும். ஏனைய செல்வங்கள் அத்தகுதிக்கு உரியன எனக் கொள்ள முடியாது. இப் பிறவியில் ஒருவர் பெறும் கல்வியானது மறுமையிலும் அவருக்கு ஏற்றத்தைக் கொடுக்கும் என்ற வள்ளுவன் வாக்கினை நினைவுக்கும்போது இவ்வெண்ணைம் மேலும் விசாவிக்கின் றதைக் காணலாம். மனிதனாகப் பிறந்த வனுக்கு பெருமித்தைத் தேடிக் கொடுப்பவற்றுள் தலையானதாகத் தமிழர் மரபில் கல்வியைத் தொல்காப்பியர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

‘கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையெனச் சொல்லப்பட்ட பெருமிதம் நான்கே’ என்பது அவருடைய கூற்று.

மனித இனத்தின் தோற்றத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து அதன் வளர்ச்சியோடு இணைந்து கல்வியும் வளர்ந்துள்ளதை வரலாறு காட்டுகின்றது. காலத்துக்குக் காலம், அதன் தேவையைப் பொறுத்து, கல்வியின் வழங்கவிலும் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டுள்ளன. சமூக வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டத்தில் சமூகத்தின் உயர்மட்டத்தினரே கல்வியறிவின் அடிப்படையில் செயற்பட வேண்டியிருந்தது. எனவே, அந்த உயர்மட்டத்தினர் மட்டும் கல்வியைப் பெற்ற எர். ஏனையோருடைய உழைப்புப் பெரும்பாலும் உடலுழைப்பாக இருந்தமையால் அனைவருக்குக் கல்வியை வழங்குவது அன்று

சிந்தனையில் இடம்பெறவில்லை. கால வோட்டத்தில் அந்திலை மாறி, உயர் மட்டத்தினர் மட்டுமல்லாமல், சமூகத்தில் சகலரும் ஏதோ ஒரு வகைப்பட்ட, ஏதோ ஒர் அளவிலான கல்வியைப் பெறுகின்ற / பெறவேண்டிய நிலை உருவாகியது. அவ் வளர்ச்சியின் நிறைவு இன்று கல்வியை ஒவ்வொருத்தருக்கும் பிறப்புவிழை ஆக்கியுள்ளது. குறுகிய தொகையினரே கல்வியைப் பெற்ற நிலையில் அதை வழங்குவதிலும் குறுகிய தொகையினரின் பங்களிப்புப் போது மானதாக இருந்தது. கல்வி அமைப்பானது நிறுவனப்படுத்தப்படாது குடும்பத்தையும் குருவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டியக்கிய காலத்தில் அதில் பங்காற்றியவர்களும் குறிப்பிட்ட வகையினராகவே இருந்தனர். தேவைகள் பெருகி முயற்சிகளும் பார்ச்க பங்களிப்பவர்களின் தன்மையிலும் பெருக்கத்தையும் பரம்பலையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இத்தகைய பின்னணியில், இன்று கல்வியை வழங்கும் செயற்பாட்டில் பங்கெடுக்கின்றதொகையினர் / வகையினர் யார் எனச் சிந்திப்பது பொருத்தமானதேயாகும். கல்வியை வழங்கும் பொறுப்பினை அரசும் சமூகமும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள பின்னணியில், அதனைச் சிறப்புறச் செய்யும் முயற்சியில் பங்காளிகளாகப் பள்ளிக்கூடம், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர் என்போர் தலைநிற்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரதும் முயற்சிகள் ஒன்றுக்கொன்று துணைநின்று ஒன்றோடொன்று இசையும் போதே உச்சப்பயன் கிட்டுகின்றது. இந்த வகையில், இன்று கல்வியை ஒரு கூட்டு முயற்சியைக் கொள்வது ஏற்படையதாகும். இதில், முன்னர் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொருவருக்குமெனக் கடமைகள் உண்டு. அவரவர் கடமை அதற்கேற்ற அர்ப்பணத்துடன் மேற்கொள்ளப்படும்போதே பொலி வுடன் கூடிய பயன் கிட்டும். இந்த நோக்கிலேயே கல்வியில் கடமையும் அர்ப்பணமும் என்ற எண்ணம் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றது.

அரசு

இந் நோக்கில், கல்வியில் அரசின் கடமையை முதலில் சிந்திப்பது சாலப்பொருந்தும். “அரசு கல்வியை வழங்கவேண்டுமேயாழியக் கல்வியிற் தலையிடக்கூடாது”, என்று கொள்ளப்படுவதுண்டு. யதார்த்த நிலையில் இது சாத்தியமாகுமானந்த வினா எழுவது இயற்கையே, ‘அரசு’ என்ற அமைப்பினது வரலாற்றின் ஆரம்பகாலத்தில், அதன் பாஸ்ய பருவத்தில், அரசுக்குரிய கடப்பாட்டு எல்லைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த காலத்தில், கல்வியை வழங்குவதில் அரசுபாரிய பொறுப்புக்களை ஏற்றிருக்கவில்லை. சமூக முன்னேற்றம், சனத்தொகைப் பெருக்கம், அரசயந்திரத்தின் வலுவிலேற்பட்ட திரட்சி என்பனவற்றையுடெத்து அரசின் பொறுப்புக்களின் விசாலிப்பு என்பன கல்வி சார்பாகவும் அதன் கடமைகளைப் பெருக்கசெய்துள்ளன.

கல்வியில் அரசின் கடமையாது என்ற வினாவுக்கு வரையறைக்குப்பட்ட குறிப்பிட்ட விடையைக் காண்பது இன்று இலகுவான காரியமல்ல. எந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதன் கல்வியின் அடிப்படையே அரசினது செயற்பாட்டில் தங்கியுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றது. யாருக்குக் கல்வியை வழங்குவது, எந்த அளவிலான கல்வியை வழங்குவது, என்ன வகையிலான கல்வியை வழங்குவது என்ற இன்னோரன்ன வினாக்களுக்கு அரசின் தீர்மானங்களே, திட்டவட்டமான விடைகளாக அமையுமிடமும். தேசிய வளங்களைப் பொருத்தமான முறையிற் பங்கீடு செய்தல், குறுகிய நோக்குடனில்லாமல் பரந்த கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் திட்டங்களை உருவாக்குதல், தூர்நோக்குடன் செயற்படுதல் என்பன கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுவது நியாயழர் வமான தேயாகும். சனதாயகக் கோட்பாட்டுக்கிணங்க அரசியல் இயங்கி வரும் இன்றைய காலகட்டத்தில், அதன் அடிப்படை, கட்டுச் செயற்பாடுகளாகக் காணப்படுமிடத்து, குறுகிய சுயநல் அரசியல் இலாபங்களைக் கருத்திற் கொள்ளாது

மக்களின் நலன் நோக்கிக் கல்விக்கொள்கை கள் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப் பட வேண்டும். ‘நாட்டின் நலனே கல்வி யின் உயர்முடிவு’ என கல்விச் சிந்தனை யாளர் ரூசோ வகுத்த தேசியக் கல்வித் தத்துவம் செயல்வுவும்பெறச் செய்வதே அரசின் கடமையெனக் கொள்ளலாம்.

சமூகம்

அமெரிக்கக் கல்வியியலாளர் யோன் ரூயி கல்விக்குக் கொடுத்த பல விளக்கங்கள் ‘கல்வி என்பது சமூகப் புனரமைப்புச் சாதனம். அது பயனுள்ளதாக அமையவேண்டும்’ என்பது ஒன்றாகும். காந்தியடிகள் கருதியது போன்று அறிவை வளர்த்து, ஆற்றல்களை வளர்த்து, உணர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்தி, மக்களை வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தம் செய்யும் கல்வி மனிதனுடைய சமூக நடத்தையை மாற்றியமைக்கின்றது. கல்வியானது தனது இந்தச் சமூக நோக்கினை நிறைவு செய்வதற்குச் சமூகம் தான் ஆற்றவேண்டிய பணியினைச் செவ்வனே செய்யவேண்டும்.

மனிதர்களின் கூட்டுவாழ்க்கை, கூட்டுச் செயற்பாடு என்பதற்கில் சமூக இயக்கம் தங்கியுள்ளது என்பது உண்மையானாலும், சமூகத்தின் அழுத்தங்கள் மனிதனின் நடத்தைகளை நெறிப்படுத்துகின்றன என்பது மறுக்கமுடியாதது. தனக்குரிய இந்தச் சக்தியை, ஏற்றமுறையில் உபயோகிப்பதன் மூலம் கல்வியிலும் சமூக கரிசனையுடன் கருமாற்றலாம். தனிநிடத்தில் உள்ள வளங்களைச் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளத் தயரராகவிருத்தல், பலவீனமடைந்த நிலையிற் காணப்படுவோருக்குக் கைகொடுத்து உதவுதல், கல்வியை வளர்ப்பதில் அக்கறை என்பன சமூகத்தின் பங்களிப்பாக இடம் பெறத்தக்கன. ஒவ்வொரு சமூகமும் தனது அங்கத்தவர்களின் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கும் வளத்துக்கும் தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். சமூகவாழ்வில் செய்யப்படக்கூடிய சேவைகள் பல. அவை எல்லாவற்றுள்ளும், மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி கூறியபடி

‘அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்...’

கல்வி என்னும் முயற்சியில் சமூக விழிப்புணர்ச்சியின் தாக்கம் காத்திரமானதாகும். கல்வியை வழங்கும் பணி பள்ளிக்கூடங்களில் இடம்பெறுவதாகக் காணப்பட்டாலும், அப்பள்ளிக்கூடங்களை உந்தும் சக்தியாகச் சமூகம் செயற்பட வேண்டும். பள்ளிக்கூடத்தின் வளர்ச்சியில் அதனைச் சுற்றியுள்ள சமூகம் கரிசனை காட்டாவிடின் பள்ளிக்கூடத்தின் செயல்வேகம் மந்தமானதாகிவிடலாம். இன்றைய கல்வி அமைப்பில் பள்ளிக்கூட அப்விருத்திச் சபையின் பங்குகணிசமானது. இவற்றைப் போலப் பழைய மாணவர் சங்கங்களும் தமது பங்களிப்பினைச் செய்யுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இவை போன்ற நலன்புறி நிறுவனங்களுக்கூடாக, சமூகமானது கல்வி வளர்ச்சி யில் கண்ணுங் கருத்துமாய் இயங்குமேயானால் கல்வி ஒருபோதும் வளங்குன்ற முடியாது. இவ்விதம் கூறுவதை நால் பள்ளிக்கூடத்தின் அன்றாடச் செயற்பாட்டில் சமூகம் தலையிடவேண்டும் என்று கொள்ளத் தேவையில்லை. தான் செய்யவேண்டியதைச் செய்து, நடைமுறை நிலைமைகளை நன்நோக்கில் விமர்சனான்து செய்வதன் மூலம் சமூகம் பெருந்தொண்டு புறியலாம்.

பள்ளிக்கூடம்

இன்று கல்வி என்னும் முயற்சியின் முக்கிய செயற்பாடாகிய ‘கற்றல் - கற்பித்தல்’, நிகழும் களம் பள்ளிக்கூடமாகும். கல்வி யானது, நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட செயற்பாடாக உருப்பெற்ற காலத்திலிருந்து அதில் பள்ளிக்கூடம் முதலிடத்தை வகிக்கின்றது. கல்விக்குரிய கொள்கைகள், திட்டங்கள் என்பதற்கை உருவாக்கும் அமைப்புக்களிலும் பார்க்க அவற்றைப் பயன்தருமிறையில் நடைமுறைப்படுத்தும் இடமே அவற்றின் வெற்றிக்கு வழிசைமக்கு முடியும். இக் கருத்தில், பள்ளிக்கூடத்தின் மகத்துவத்தை எவரும் புறக்கணிக்க முடியாது.

பிள்ளையின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய பாடங்களைக் கற்பதற்கு ஒழுங்கு செய்வது, அப்பிள்ளையின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய பாடப்புறச் செயல்கள் / இணைப்பாடச் செயல்களை

ஒழுங்கு செய்வது போன்ற செயல் களுக்கூடாகப் பள்ளிக்கூடம் கல்வியின் அடிப்படைகளை வழங்குகின்றது. ‘பள்ளிக்கூடம் சமூகத்தின் ஒரு சிறிய உருவம்’ எனக்கணிக்கப்படுவதுண்டு. தன்னிடத்துப்பயிலவரும், சமூகத்தின் எதிர்காலத் தலைமக்களாகிய, இளந் தலைமுறையினரை அவர்களது எதிர்கால சமூகப் பங்குத் தோற்றங்களுக்குப் பொருத்தமாக வளர்த்தெடுக்கும் கடமை பள்ளிக்கூடத்துக்கு உண்டு.

இலட்சிய நோக்குடனான வாழ்க்கைப்பாதையில் இளைய பரம்பரையினர் அடியெடுத்துச் செல்ல அவர்களை வழிப்படுத்துவது பள்ளிக்கூடத்தின் பொறுப்பாகும். விழுமியங்களை வகுத்துப் பேணிப் பாதுகாத்தல், பாரம்பரியங்களை நிலை நாட்டுதல் போன்ற கடமைகளின் வெற்றி தோல்வி பள்ளிக்கூடத்தின் செயற்பாட்டில் காணப்படும் அர்ப்பணத்தின் கணத்திலேயே தங்கிடுள்ளது. இதனை நிறைவேற்றுவதில் அதில் அங்கத்துவம் பெறும் அனைவரதும் கூட்டுமுயற்சி கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டுமெனிலும், இறுதிப் பொறுப்பு நிறுவனத்திடமே உண்டு என்பதை எவரும் மறக்கக்கூடாது.

ஆசிரியர்கள்

பள்ளிக்கூடத்தில் கல்வி சிறக்கும் நிலைக்குப் பெரிதும் துணைநிற்கும் முயற்சி ஆசிரியருடையதேயாகும். பண்டுதொட்டு இன்றுவரை, ஆசிரியர்களுடைய செயற்பாட்டின் தன்மை கல்வியின் அடித்தளமே அவர்கள்தான் என்பதை நிறுவியுள்ளது. காலாகாலமாக மாணவர்களுக்கு வேண்டிய அறிவினை வழங்கி, அவர்களை நல்வழிப் படுத்தித் தொண்டு புரிபவர்கள் ஆசிரியர்களேயாவர். ஒருவருக்கு நிலையான அணி கலனாக என்றும் திகழ்வது ‘அணையாவிளக்காம் அறிவுச்சுடரே’யாகும். அந்த அறிவுச்சுடர் என்றும் தொடர்ந்து ஒன்றிப்பாட்டுவது ஆசிரியருடைய, கடமையிற்கண்ணான, அர்ப்பணத்துடன் கூடிய, சேவையின் மூலமேயாகும். தனது பணி மாணவர்களுக்கு பயனுள்ளதாகும் விதத்தில் அதற்கேற்பத் தன்னுடைய அறிவினைக் காலத்தோடு ஒட்டியதாக வளர்க்க

வேண்டியது ஆசிரியருடைய முதற்கடமை எனலாம்.

கற்பித்தற் தொழிலில் ஈடுபடும் எவரும் அதற்குரிய மனப்பாங்கு, அதற்கான அர்ப்பணம், அதனிடத்து மனப்பூர்வமான விசுவாசம், நிறைவான கடமையுணர்ச்சி ஆகியவற்றைக் கொண்டிருத்தல் அவசியம்; தன்னிடத்தே கற்கும் மாணவரிடத்தில் அக்கறையுடன் அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்காக உழைக்கத் தயாராயில்லாத ஆசிரியர் எந்த நிலையிலும் மதிப்புப்பெறுமாட்டார். உலகில் காணப்படும் தொழில்களில், அவற்றுக்கூடாகக் கிடைக்கும் ஊதியத்தின் அடிப்படையில், அவற்றை மேற்கொள்வோருக்கு மதிப்பைப் பெற்றுக்கொடுப்பன பல, ஆனால், ஆசிரியத்துவத்தை அப்படியானதாகக் கருதமுடியாது. உயர்வான இலட்சிய அடிப்படையிலான அதில், சேவை இலட்சியமில்லாத எவருக்கும் இடமிருக்குமடியாது.

சமூகத்தின் மத்தியில், சமூகத்துக்காக ஆற்றப்படும் ஆசிரிய சேவையானது ஒவ்வொரு கணமும் சமூகத்தின் கூர்மையான பார்வைக்கு இலக்காவது என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. நவவிவான ஆசிரியர், திறனற்ற ஆசிரியர், ஆசிரியத் தொழிலின் கல்வி விழுமியங்கள் தவிர்ந்த பிறமதிப்புக்கள் வேதனங்கள் என்பவற்றுக்காக அதனை மேற்கொள்ளும் ஆசிரியர், தனது தொழிலில் விசுவாசமாக உழைக்காத ஆசிரியர் இவர்களைல்லாம், கல்வியிலும், ஆசிரியர்களிலும் நம்பிக்கையை அழித்துவிடுகின்றனர். தொடர்ச்சியான பொதுசனக்கண்களிப்பின் முன் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் அதி உயர்தரங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் ஆசிரியர்களே தமது தொழிலுக்கும் கல்வியுலகிற்கும் அணிகலன்களாவர்.

மாணவர்கள்

பங்காளிகளான பிறருடைய முயற்சிகளுக்கூடாகக் கல்வியில் பயன்பெறுபவர்கள் மாணவர்கள், கற்றல் — கற்பித்தற் என்ற செயற்பாட்டில், ‘கற்பித்தற்’ செயற்பாடு ஆசிரியருடையதாக அமைய, ‘கற்றல்’ மாணவர்களுடைய செயற்பாடாக அமைகின்றது. அது பொருத்தமான முறையில்

நடைபெறும்போதே கற்றவின் பயணகிட்டு கின்றது. இந்தியதில் மாணவர்களைப் பொறுத்தும் கல்வியில் கடமையும் அர்ப்பணமும் நோக்கப்படலாம்.

கல்வியை வாழ்நாள் நீடித்த பயணமாகவும், 'கருப்பையிலிருந்து கல்லறை வரை, நீடிப்பதாகவும் கொண்டாலும் அதற்குரிய பருவமாக பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகம் உள்ளிட்ட பருவம் 'மாணவருவும்' என வரையறுக்கப்படுவதுண்டு. இப்பருவத்தில் கல்வியின் பயணப் பெறவிழையும் எவரும் அதில் முழுமையான அர்ப்பணத்துடன் ஈடுபடவேண்டும். மனமொன்றிக் கற்காத மாணவன் ஏனைய வசதி, வாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருந்தாலும் கல்வியில் 'வறியவனாகவே, வாழ்வான்.

ஆசிரியருடைய வழிகாட்டவின் பேரேயே கல்வி இடம்பெறுவதாயினும், அதனுடைய முழுமை மாணவனுடைய சுயமுயற்சியிலேயே தங்கியுள்ளது. ஒருவன் தானாகத் தேடித்தொகுக்கும் அறி வேதனிவானதாகவும், பொருண்மையான தாகவும் இருக்கும். ஆசிரியர் கூறுவதுடன் மட்டும் திருப்திப்படாது, மாணவன் தானும் தேடல் மூலம் அறிவைச் சேகரிக்க வேண்டும். இத்தகைய செயற்பாடு மாணவர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கையையும் சுயவேலைப்பாட்டுத் திறனையும் வழங்கும்.

கற்பதுடன் மட்டும் மாணவனுடைய கடமை முடிந்துவிடுவதில்லை. பள்ளிக்கூடத்துக்கூடாக வளர்க்கப்படும் விழுமியங்கள், குறிக்கப்படும் இலக்குகள் என்பவற்றுக்கு விசுவாசமுள்ளவனாக மாணவன் வாழவேண்டும். அவ்விதமான மாணவர்கள் மாணவ உலகிற்கும் அவர்களது சமூகங்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டாவர்.

பெற்றோர்

கல்விச் செயற்பாட்டில் தமக்குரிய கடமைகளைக் கொண்டவர்களுள் பெற்றோரைத் தவிர்த்துவிடமுடியாது. கல்வி கற்று நன்மகனாக வளரவும் வாழவும் வேண்டிய வகையில் பிள்ளையை உருவாக்கும் பாரிய பொறுப்பு பெற்றோரையே சார்ந்தது.

பிள்ளைகள் தமது பிற்காலத்தில் கல்வியின் மூலம் என்ன பயணப் பெறுகிறார்கள் என்பது பெற்றோருடைய அபிலாஷைகளில் தங்கியுள்ளது என நேரி குறிப்பிடது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. இதில் பெற்றோருடைய பங்கு முன்னெச்சரிக்கையுடனானதாக இருத்தல் வேண்டும். பிள்ளைகள் உயர்வதற்கு இலக்குகளைக் குறித்தல் தேவையென்றாலும், பெற்றோர் பிள்ளைகளால் அடையக்கூடிய, அவர்களுடைய திறன், மனப்பாங்கு என்பவற்றுக்குப் பொருந்தக்கூடிய இலக்குகளைச் சிந்திப்பதே நல்லது. இல்லையேல், பெற்றோருடைய விருப்புக்காகத் தனக்குப் பொருந்தாத ஒரு பாதையில் செலுத்தப்படும் மாணவனின் 'கல்விப் பயணம்' முடச்சுச் சந்தினுள் முடிவடையும் ஆபத்துண்டு.

பிள்ளைகளுடைய கல்விக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து பொருத்தமான வழிகளில் நெறிப்படுத்தி, தாம் செய்யவேண்டிய கடமையைத் திருத்தமாகப் பூர்த்திசெய்யும் பெற்றோர் மதிப்புக்குரியவர்களையாவர். தனது பிள்ளையின் கல்வி முன்னேற்றத்தில் பள்ளிக்கூடத்துக்குத்தான் வழங்கக்கூடிய ஒத்துழைப்பு அனைத்தையும் வழங்கவேண்டியது ஒவ்வொரு பெற்றோரின் கடமையுமாகும். அதில் தவறிவிட்டுப் பள்ளிக்கூடத்தில் பழியைப்போடுவது ஏற்படுத்தத்தன்று.

இட்டுமொத்தமாகப் பார்ப்பின் கல்வியின் நிறைவும், வெற்றியும் பலருடைய முயற்சியின் பெறுபேறுகளே என்பது கண்கூடு. ஒவ்வொருவருக்குமான பொறுப்பு இலட்சிய உணர்விலேதான் நிறைவெறுகின்றது. இன்றைய உலகில் 'யதார்த்தம்' என்ற சிந்தனை 'இலட்சியத்'துக்கு மாற்றிடாகப் புகுத்தப்படுவதும் உண்டு. கல்வியில் அதற்கு இடம்கொடுக்க முடியாது. 'உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளாக' இருக்கவேண்டிய கல்வியில் இலட்சியத்தின் வெற்றியை நிலைநாட்ட நாம் அனைவரும் எம்மை அர்ப்பணித்துச் சேவையாற்றுவது எமது கடமையாகும்.

X

இலங்கையில் பெண்களும் பஸ்கலைக்கழகம் கல்வி வாய்ப்புக்களும்

கார்த்திகேச சூபாலன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
புவியியற்றுறை,
யாழ். பஸ்கலைக்கழகம்.

1.0 ✓ முன்னுரை

மனித வளத்தின் விருத்திக்கு மிகப்பெரிய எவ்விளான பங்களிப்பினை அளிக்கவல்லது பெண்களினது கல்வியறிவே ஆகும். உலக வாழ் மொத்த மக்களில் ஏறத்தாழ அரைப் பங்கினைக் கொண்டிருக்கும் பெண் கள் பெருமளவிற்கு ஒன்றில் புறக்கணிக்கப் பட்டோ அன்றில் போதியளவில் கவனம் செலுத்தப்படாமையினாலோ கல்வியறிவற் றவர்களாக அல்லது உலக வாழ்வில் பின்தங்கியவர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத்தகைய நிலைமைக்கு பெண்களின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலையினைப் பொறுத்த வரையில் மரபு ரீதியான பழக்க வழக்கங்களில் காணப்படும் பின்னடைவுகள் தான் காரணங்களாக இருந்து வருகின்றன. குறிப்பாக வளர்முக நாடுகளில் காணப் படுகின்ற சமூக அமைப்பு முறையே இதனைப் பெருமளவிற்குப் பாதித்துள்ளது எனலாம்.

பெண்களின் விருத்திக்கு கல்வியின் மக்கியத்துவம் அவசியம் என்பதை ஸர்வதேச ரீதியில் அவ்வாந்நாடுகள் கல்விக் கொள்கைகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தி வருகின்றன. பெண்களின் சுதந்திரத்தின் பீற்றுமதி கல்வியினுராடாகவே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் வாயிலாக சமூகநீதி, சம அளவு வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாயிருக்கும். அத்துடன் மனித நடத்தையினை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் உதவும். சமூகத்திலும் இயற்கையிலும் வாழ்க்கையானது பல்வேறு சவால்களையும் ஒடுக்கு

முறைகளையும் எதிர்த்திட உதவும். எனவே ஆணோ அல்லது பெண்ணோ அவரவரின் சமூகத் தில் எந்த வகையிலும் சரி விரைவான தாக்கக்கை ஏற்படுத்துவதற்கு கல்வி யானசு முக்கியத்துவப்படுகின்றது. இந்த வகையில் இலங்கையில் எழுத்தறிவினைப் பொறுத்தவரை வளர்முக நாடுகளுக்கு முன்னுதாரணமாக சிறப்பாகக் காணப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் உயர்கல்வியினைப் பொறுத்தவரை பலவீனமாகவே காணப்படுகிறது. இத்தகைய நிலைக்குப் பெண்களின் கல்வியின் பெறுமதி குறைவாகக் காணப்படல், ஆண்களுக்குத் துணையாக இருந்து வரும் நிலைப்பாடு. அதிகரித்து வருகின்ற சீதனமுறை, மக்களிடையே பலவீனமான பொருளாதார நிலை, சமூகத்திலாயினும் சரி குடும்பத்திலாயினும் சரி தமிழ் அறியாத வகையில் கூங்கியும், ஒதுக்கப்பட்டும் வாழ்ந்து வரும் நிலை, பணபாட்டு விழுமியங்களுக்குட்பட்டு இருக்கல், ஆண்கள் உழைப்பில் பெறும் பங்கு கொண்டிருத்தல் போன்ற பல்வேறு காரணிகள் பெண்கள் கல்வி நிலையில் சிறப்பிடம் பெறவோ அன்றி ஆண்களுக்கிணையான நிலையில் உயர்ந்து காணப்படவோ முடியாததாக இருந்து வருகின்றது. எவ்வாறைனினும் இவை இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் பெண்களின் கல்விவாய்ப்பு மேற்கூறுத்த காலந்தொட்டு தடையிற்கு வரலாற்றுக் காலந்தொட்டு தடையாக இருந்துள்ள மேற்கூறுத்த காரணங்கள் உயர் கல்விக்கான வாய்ப்பினைப் பாதித்துள்ளது.

பெண்களின் உயர்கல்வி அறிவினைப் பொறுத்தவரை மிக நீண்டகாலமாகவே

இவ் வாய்ப்பினைத் தவிர்த்துக் கொள் வதையே காணமுடிகின்றது. இதற்கு குடும்பப் பற்றும் சமூகப் பண்புகளின் தாக்கமும் குறிப்பாக ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையில் சமவாய்ப்பற்ற நிலையே நீண்டகாலமாக நேரடியானதும் மறை முகமானதுமாகக் காணப்பட்டு வருவதே காரணம் என்பர், பொதுவாக இலங்கையில் வாழுகின்ற எல்லாச் சமூகங்களிலும் ஆண்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அவர்கள் தமிழிலும் பெண்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதால் பெண்களின் உயர்கல்வியைப் பெரிதும் விரும்பி ஏற்றிருக்கவில்லை. கடந்த காலங்களில் பெண்களின் உயர்கல்வியானது குடும்பக்கட்டுக்கோப்பை சீரழிக்கும் என்ற சிந்தனையில் மூழ்கியிருந்தனர். இதன் விளைவாக நாடு சுதந்திரம் அடையும் வரை மிக மிகக் குறைந்தளவு பெண்களே முறைசார்ந்த கல்வியினைப் பயிலவும், உயர்கல்வியில் நாட்டம் கொள்ளவும் செய்தனர். மேற்கூலக நாடுகள் இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளினை தமது குடியேற்ற நாடுகளாகக் கொண்டிருந்தமை, தங்களது நாடுகளில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகரான சமவாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தமை, இவையது விவாகம் போன்றவற்றிற்கு எதிராக சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டமை, சுதந்திரப் போராட்டங்களில் பெண்களின் பங்கு அதிகரித்தமை, பாரதியார் போன்ற சீர்திருத்தவாதிகள் பெண்ணடிமையைப் போக்க வேண்டுமென்று சூஞரத்தமை போன்ற பல காரணிகள் பெண்களின் கல்வியறிவை மேம்படுத்தத் துண்டுகோலாக அமைந்தன எனலாம்.

இலங்கைப் பெண்களின் உயர்கல்வியானது சுதந்திரத்தை அடுத்த காலப்பகுதி களில் விருத்தி பெற்று வருகின்றது. குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் படிப்படியாக பெண்களின் பங்கு அதிகரித்து வருகின்ற போதிலும் பல்கலைக் கழகங்கள் மாணவர்களின் அனுமதியில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி இவ்வாய்ப்பானது பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் வளர்ச்சி, பீடங்கள் மீதியில் பெண்களின்

கல்வி, பெண்களும் பட்டப்பின் படிப்பும், பல்கலைக்கழகங்களும் பட்டங்களும், பெண்கள் உயர்கல்வியின் பயன், பெண்கள் பட்டப்பின்படிப்புகளில் நாட்டம் கொள்ளாதிருத்தல் ஆகியன பற்றி விரிவாக இவ்வாய்வில் ஆராயப்படுகின்றது. 1986/87 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக அனுமதியில் பீடங்கள் சார்ந்த பெண்களின் அனுமதிக்கு முக்கியத்துவம் இவ்வாய்வில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2.0 பல்கலைக்கழகக் கல்வி

இலங்கையில் உயர்கல்வியானது பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்திலேயே முறை சார் கல்வியாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பல்கலைக்கழகப் பட்டங்களுக்கன்றி உயர்கல்வி போதித்தமையால் இவை ‘கல்லூரிகள்’ எனப் பெயர்பெற்றன. இந்த உயர்கல்வித் திட்டத்திற்கு குவிமையாக விளங்கியது “கொழும்பு அக்கடமி” ஆகும். இக்கல்லூரி 1859 ஆம் ஆண்டு கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. 1881 ஆம் ஆண்டு நோயல் கல்லூரி எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இக்கல்லூரி இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளிவாரி மாணவர்களை ஆயத்தம் செய்தமையால் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு ஒரளவு இங்கல்லூரி யின் மூலம் அத்திவாரம் இடப்பட்டது எனலாம். இக்கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற வர்களுக்கு இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் முன்முதலாக 1881 இல் பல்கலைக்கழகத்தில் நோயலையே பரீட்சைக்கு தோற்றி பட்டம் பெறுவதற்கு உதவியது.

மருத்துவக் கல்வியின் வளர்ச்சியில் கல்கத்தாவிலுள்ள வங்காள மருத்துவக் கல்லூரிக்கு இங்கிருந்து மாணவர்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். 1843 ஆம் ஆண்டு நான்கு வருடப் பயிற்சியின் மடிவில் நான்குபேர் வைத்தியர்களாக சேர்க்கப்பட்டனர். 1870 இல் அரசினர் மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது காலப் போக்கில் பிரித்தானியாவினால் அங்கீகரிக்கக்கூடிய வகையில் தரமுயர்த்தப் பட்டது. இதில் பட்டம் பெற்றவர்கள் குடியேற்ற நாட்டு மருத்துவர் பட்டியலில் பதிவு செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு, காணப்பட்டது.

1905 ஆம் ஆண்டிலேயே தேசாதிபதியின் அங்கோரம் கிடைக்கப்பெற்றது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் உயர்கல்வி விரிவாக்கப்படல் வேண்டுமென மேலை நாட்டில் கல்விகற்ற மேன்மக்கள் கிளர்ச்சி செய்யத்தொடங்கினர். இதற்கு கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரும் உதவி செய்தனர். 1870 இல் சட்ட சபையில் உத்தியோகப்பற்றற்ற இலங்கைப்பிரதிநிதி திரு, ரி. குமாரசாமி உயர்கல்வியின் நிலையை மறுசீரமைப்புச் செய்ய வேண்டுமென பிரேரிதார். இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைப்பது நன்மை தாாஷு என்று நாள் கல் கத்தாப் பல்கலைக்கழகத்துடனான் இணைப்பு இரத்துச் செய்யப்பட்டது. இதற்குப் பதிலாக இங்கிலாந்து சென்று கல்வி பயில் வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டனர். வசதியற்றவர்களுக்கு இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய வெளிவாரிப் பரிட்சைகள் அத்தகைய கல்வியைபெறுவதற்கு சாதனங்களாய் அமைந்திருந்தன. எனினும் இவ்வாறான பரிட்சைகள் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு பதிலீடாக அமைய வில்லை எனக் கல்விமான்கள் கருதினர்.

1909 ஆம் ஆண்டு சேர். பொன். அருணாசலம் இலண்டன் பல்கலைக்கழக அமைப்பு எமது கலாச்சரத்துக்கு ஒத்துவறாது எனக்கூறியதுடன் நாட்டில் பல்கலைக்கழகம் அமைத்திட வேண்டும் எனவும் இது தேசிய வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது என்றும் தெரிவித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து நாட்டில் பல்கலைக்கழகம் அமைக்க வேண்டுமென்று மேன்மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். எனினும் 1911 ஆம் ஆண்டுவரையும் எந்த விதமான நடவடிக்கை யும் மேற்கொள்ளப் பட்டதிருக்கவில்லை. 1912 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகத்தினை ஆரம்பிப்பது பற்றி கண்டறிய ஜந்து ஓலங்கையர் உட்பட 10பேர் கொண்ட குழு ஒன்றை தேசாதிபதி ஹென்றி மக்கலம் அவர்கள் நியமித்தார் இக்குழு ரோயல் கல்லூரியின் புதிய கட்டடத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டுமென விதப்புரை செய்தது. இதன் அடிப்படையில் 1913இல் நிர்வாக சபையானது ஆசிரியர் பறிற்சி, பூர்வாங்க மருத்துவப்பயிற்சி, உயர் தரக்கல்வி என்பவற்றை அளிப்

பதற்கு ஓர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை நிறுவ வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது இலண்டன் பல்கலைக்கழகப் பரிட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்ய உதவும் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. 1921 ஆம் ஆண்டு தெ மாதம் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தோடு இணைவற்ற அரசினர் தாபனமாக கொழும்பில் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி திறக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 1942 ஆம் ஆண்டு 20 ஆம் இலக்கக் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரகாரம் இலங்கை மாத்துவக் கல்லூரி, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி என்பன பல்கலைக்கழகமாக மாறியது.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பில் இயங்கியதைத் தொடர்ந்து அதனை வசதியான இடத்தில் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்ற பலரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க பேராதனைக்கு மாற்ற வேண்டுமென உடன்பாடு காணப்பட்டது. 1949 ஜூலை தொடர்ந்து சட்ட, விவசாயப்பகுதி மாணவர்களும், விலங்கு மருத்துவ மாணவர்களில் 3 ஆம் வருட மாணவர்களும் அதனைத்தொடர்ந்து கலை, கீழ்த்தேச மொழித்துறை மாணவர்களும் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டதன் விளைவாக 1952 இல் 820 மாணவர்கள் பேராதனையில் கல்வி பயின்று வந்தனர். 1956 இல் பொறியியற்றுறையும் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக இப்பல்கலைக்கழகம் நிறைவுத் தன்மை கொண்டதாக அமைந்து காணப்பட்டது.

1873, 1875 ஆம் ஆண்டுகளில் முறையே வித்தியோதயா பிரிவேனா, வித்தியலங்கார பிரிவேனா என்ற இரண்டு கல்வி நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பொத்தக் கல்வி போதிக்கப்பட்டு வந்தது. இவை இரண்டும் 1959 ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக்கழக அந்தஸ்தைப் பெற்றதன் விளைவாக தாய்மொழி மூலம் கற்கும் மாணவர்களுக்கு பல்கலைக்கழகம் புக வாய்ப்பளித்தது எனலாம்.

1966 இல் பேராதனை, கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டிருந்த இலங்கைப்பல்கலைக்கழக வளாகங்களை பேராதனையில் இருந்து நிர்வாகம் செய்வது

கடினம் என்ற காரணத்தை முன்வைத் ததைத் தொடர்ந்து 1967 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 1 ஆம் திங்கி கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

கட்டுப்பெத்தையில் இயங்கி வந்த இலங்கைத் தொழில் நுட்பகல்லூரியிற் பொறியியல் துறைகாரர்ந்த தொழில் நுட்பப்பயிற்சி வழங்கப்பட்டு வந்தது. இதனை 1972 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் 15 ஆம் திங்கி பல்கலைக்கழக சட்டம் இல. 1 இன் படி இலங்கைப்பல்கலைக்கழகக் கட்டுப்பெத்தை வளாகம் என மாற்றியமைக்கப்பட்டது. 1978 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகச் சட்டப் படி மொற்றட்டுவப் பல்கலைக்கலைக்கழகம் என மாற்றப்பட்டு பொறியியல் பீடத்தினையும், கட்டடக்கலைப் பீடத்தையும் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்ற பல்கலைக்கழக மாக காணப்படுகிறது.

1974 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு வளாகம் யாழ்ப்பாணத் திலுள்ள திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரியையும் சுவீகரித்ததன் மூலம் இவ்வளாகம் உடனடியாக ஆரம்பிக்கக்கூடியதாகவிருந்தது. இவ்வாண்டில் விஞ்ஞானம் மற்றும் மாணிடவியல் பீடங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. 1978 இல் மருத்துவ பீடமும் உருவாக்கப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் எனப் பெயர் பெற்றது. 1989 ஆம் ஆண்டு விவசாய பீடமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு கிளிநோச்சியில் இயங்கி வருகின்றது. அத்துடன் சித்த மருத்துவத்துறைக்கைத்திலும், நுண்கலைத்துறை மருதானமடத்திலும் இயங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1978 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஓர் அங்கமாக றுகுனு வளாகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மூன்று பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைந்து காணப்பட்ட இவ்வளாகம் 1984 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் றுகுனு பல்கலைக்கழகமாக தரமுயித்தப்பட்டுள்ளது. இப்பல்கலைக்கழகத்தில் விவசாய பீடம், மருத்துவ பீடம், கலைப்பீடம்,

விஞ்ஞான பீடம் ஆகிய பீடங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

1981 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி 1986 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் கிழக்கிலங்கை பல்கலைக்கழகமாக தரம் உயர்த்தப்பட்டன. இங்கு விவசாயம், கலைப்பன்பாடு, வர்த்தகம் முகாமைத்துவம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பீடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளி வாரி சேவைகள் பிரிவினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக 1980 ஆம் ஆண்டு திறந்த பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1990 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் இப்பல்கலைக்கழகம் மீளமைக்கப்பட்டு மாணிடவியலும் சமூகவிஞ்ஞானமும், இயற்கை விஞ்ஞானம், பொறியியற் தொழில் நுட்பம் ஆகிய மூன்று பீடங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 1982 ஆம் ஆண்டு பெளத்த மற்றும் பாளிப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் தலைமையகம் கொழும்பில் அமைத்துள்ள போதிலும் பேலியகொடையிலுள்ள வித்தியாலங்காரக்கல்லூரி, மாளிகாகந்தவிலுள்ள வித்தியோதயக்கல்லூரி திவுலுப்பிடிட்டியாவிலுள்ள சரஸ்வதி கல்லூரி, பாணந்துறையிலுள்ள சட்டர் மகராக்கல்லூரி ஆகிய இணைந்த கல்லூரி கழுடாக மாணர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு பட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. போதுவாக பிக்கு, பிக்குணி மாணர்களுக்கே இக்கல்லூரியில் அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்ளது

3.0 பீடங்கள் ரீதி யில் பெண்களின் கல்வி

இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களின் வளர்ச்சிப்பாதையில் முக்கியமான அம்சம் படிப்படியாக கல்விப்பீடங்களை அமைத்துவருகின்றமையாகும், இவ்வகையில் சுகல பல்கலைக்கழகங்களும் தமது கல்விப்பரப்பினை விசாலிப்பதற்கு இதைவிடுவே இப்பல்கலைக்கழகங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பீடங்கள் பற்றியும் குறிப்பாக 1975 - 90 ஆம் கல்வியாண்டில் அனுமதி பெற்ற மாணவர்களில் பெண்களின் பங்குபற்றியும் தரப்பட்டுள்ளது (அட்டவணை 1 ஜப் பார்க்கவும்.)

அட்டவணை I

பல்கலைக்கழக அனுமதி 1975 — 1990

அனுமதி ஆண்டு	தகுதிபெற்றோர் (இருபாலரும்)	அனுமதிபெற்ற பெண்கள்	வீதம் (பெண்கள்)
1976/77	15023	3942	26.2
1977/78	19045	4150	21.8
1978/79	27580	4996	18.1
1979/80	26918	4959	18.4
1980/81	29698	4857	16.3
1981/82	41331	5004	12.1
1982/83	32409	5428	16.4
1983/84	26768	5463	20.4
1984/85	17839	5630	31.5
1985/86	16041	5426	33.8
1986/87	16946	5581	32.9
1987/88	24004	6208	25.8
1988/89	31375	6387	20.3
1989/90	34491	7152	20.7

Source:

Statistical Hand Book

Statistics on Higher Education in Sri Lanka.

அட்டவணை II

துறைசார்ந்த ரீதியாக பெண்களின் அனுமதி சதவீதத்தில் 1981 — 1990

ஆண்டு	தகுதியுடையோர் அனுமதி பெற்ற பெண்கள்	கலை வர்த்தகமும் முாமைத் துவமும்	பெளதிக் கூடியியல் விஞ். நூலிம் ஞரினம்
1981/82	53.2	42.7	56.8 17.0 42.6
1982/83	52.5	40.1	49.9 37.3 19.1 48.1
1983/84	54.9	41.4	52.5 40.1 19.2 44.4
1984/85	56.3	41.3	51.6 41.3 18.2 47.4
1985/86	55.2	42.8	51.5 41.8 19.6 48.5
1986/87	56.0	41.2	51.4 42.8 12.6* 45.5
1987/88	56.4	41.5	49.7 46.5 18.8 50.6
1988/89	56.8	40.1	55.0 41.7 17.5 48.0
1989/90	56.4	37.7	53.0 41.3 19.4 48.7

Source:

Statistical Hand Book 1988, University Grants Commission Colombo.

* 1986/87 ஆம் கல்வியாண்டில் 244 மாணவர்கள் விசேஷ கோட்டாக்களின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

கலைப்பீடு அனுமதி

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டப்படிப்புக்கான மாணவர் அனுமதியில் கலைப்பீடத்திற்கே பெருமளவில் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். பொதுவாக இலங்கை போன்ற கிழக்குதேய நாடுகளில் கலை, நூன்கலைப் பிரிவுகளுக்கு மாணவர் கள் பெருமளவில் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு காரணம் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பக்கல்வி யின் வளர்ச்சி மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதேயாகும். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் விஞ்ஞான தொழில் நுட்பத் துறை களைச் சார்ந்த பிடங்கள் 1960 கள் வரை மட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருந்ததற்குக் காரணம் பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்கப்படாமையோயாகும். 1975 / 76 ஆம் கல்வியாண்டில் கலைப்பீடத்திற்கு தெரிவான மாணவர்களில் 45.6 வீதமானவர்கள் பெண்களாக விருந்துள்ளனர். இந்நிலை படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று 1989 / 90 ஆம் கல்வியாண்டில் 63.4 சதவீதமாக அதிகரித்து இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலைக்குப் பொதுவாக பெண்கள் கலைத்துறை சார்ந்த கல்வியே பெருமளவில் நாடிநிற்கின்றனர். அது மட்டுமல்லாது பல்கலைக்கழகங்கள் ஆரம்பித்த காலங்களில் நகர்ப்புறம் சார்ந்த மாணவர்களே அதிகமாக உள்ளுழைந்தனர் ஆனால் காலப்போக்கில் நாட்டின் பெரும்பாலான கிராமங்களில் தரம் 1 'கி' பாடசாலைகளின் விரிவாக்கமும் கிராமியப் பெண்கள் கலைத்துறையை நாடுவதற்கு உந்துசக்தியாக இருந்துள்ளது எனலாம். 1988 இல் குறிப்பாக 1 ஏ, 1 பி தரத்திலுள்ள பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை 489 ஆகவிருக்க 1 சி தரப்பாடசாலைகள் 1457 ஆக உயர்ந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் பெற்றாரின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு நிலைமைகளும் கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொள்ள வைத்துள்ளது எனலாம். நாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழக ரீதியாக கலைத்துறை அனுமதியைக் கருத்திற் கொள்ளின் யாழ்ப்பாணம், ருகுனு, களனிப் பல்கலைக்கழகங்களில் 1989 / 90 ஆம் கல்வியாண்டில் அனுமதி முறையே 71.8, 68.5, 67.4 வீதமாகக் காணப்பட கிழக்கு, கொழும்பு, பேராதனை, ஸ்ரீஜெயவர்த்தன

புரபல்கலைக்கழகங்களில் முறையே 61.1, 59.7, 59.5, 58.9 வீதமாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழர் பெருமளவில் வாழ்ந்துவரும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆண்களின் அனுமதி 30.0 சதவீதத்துக்கும் குறைவானதாகும். இவற்றிற்கு அண்கள் கல்வி கற்பது குறைவடைந்து கொண்டு செல்வதுடன் கற்றுவரும் ஆண்கள் பெருமளவிற்கு விஞ்ஞானத் துறைகளையே தேர்ந்து எடுத்திருப்பதும் காரணிகளில் சிலவாகும். குறிப்பாக போராளிகளாகவும், மாவீரர்களாகவும், வெளி நாட்டு மோகம் கொண்டவர்களாகவும், அகதிநிலையில் வாழ்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்ற நிலையும் அண்கள் கலைத்துறையில் கல்வி கற்பது மிகச் குறைவாக இருப்பதற்குரிய முக்கிய காரணிகள் கவுள்ளன.

தொழில் வாய்ப்பினைப் பொறுக்க வரை கலைத்துறை சார்ந்த பட்டப்படிப்பு பெருமளவிற்கு உந்து சக்தியாக விளங்க வில்லை என்றே கூறவேண்டும். பொதுவாக ஆசிரியர்கள், எழுதுவினைஞர்கள் தொழில் களை பெறும்பாலாணோருக்கு கிடைக்கின்றது. தாய்மொழிக்கல்வியுடனான கலைத்துறைப்பட்டத்திலும் பார்க்க க. பொ. த. உயர்தரப் பரிட்சையில் சித்தியடைந்த ஆங்கில அறிவுடையவர்கள் சிறப்பாகவே சேவையாற்றுகின்றனர். என்பது கொழும்பில் தனியார் துறைசார்ந்தவர்களின் கணிப்பாகும். எனவே கலைத்துறைக் கல்விக்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவத்தினை படிப்படியாகக் கறைத்துக் கொண்டு செல்லல் நாட்டின் கல்வி, தொழில்நுட்ப விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக அமையும் எனலாம்.

வர்த்தக முகாமைத்துவப்பீடு அனுமதி

இலங்கையில் அண்மைக்காலங்களில் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் வளர்ச்சி அடைந்துவரும் துறை வர்த்தக முகாமைத் துவத் துறையாகும். 1975/76 ஆம் கல்வியாண்டில் வர்த்தகத் துறையில் 181 மாணவர்களே அனுமதி பெற்றிருந்தனர். ஆனால் 1989/90 ஆம் ஆண்டில் 608 மாணவர்களாக அதிகரித்திருந்தது. பல்கலைக்கழக

அனுமதியில் இத்துறைக்கான வெட்டுப் புள்ளி அதிகரித்துக்கொண்டு செல்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1975/76 ஆம் கல்வியாண்டில் அனுமதிபெற்ற மாணவர்களில்

25.4 சதவீதமானவர்களே பெண் கள் ஆவார். இது படிப்படியாக அதிகரித்து 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் 43.4 வீதமாக சென்றுள்ளது. பெண்கள் இத்துறையில் அதிக நாட்டும் கொண்டுள்ளமைவாவேற்கத்தக்கது. 1970களில் அரம்பத்தில் ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டுமே காணப்பட்ட இத்துறை படிப்படியாக களனி, யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, ருகுனி, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு விரிவு படுத்தப்பட்டதன் விளைவாலேயே மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முகாமைத்துவத்துறையானது கொழும்பு, ஸ்ரீஜெயவர்த்தனபுர, யாழ்ப்பாணம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகங்களில் இயங்கி வருகின்றது. வர்த்தகத்துறையோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய இத்துறையின் வளர்ச்சி படிப்படியாக அதிகரித்து வருகின்றது. பொதுவாக அண்மைக்காலங்களில் மாணவர்கள் விஞ்ஞானப்பிரிவினைத் தெரிவு செய்யாது வர்த்தக முகாமைத்துறைகளைத் தெரிவு செய்வது உள்ளாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் இலகுவாகத் தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பிரிப்பதனாலேயே ஆதாரம். இத்துறையை நாடுபொர்களில் பெரும்பாலானோர் ஆண்களாக இருக்கின்றனர். 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் மொத்த முகாமைத்துறையை மாணவர்களில் 38.8 சதவீதமானவர்களே பெண்களாவர்.

சட்டத்துறை

சட்டத்துறையைப் பொறுத்தவரை கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே இயங்கி வருகின்றது. 1984/85 ஆம் கல்வியாண்டுக்கு முன்னர் இத்துறைக்கு பெண்களிலும் பார்ச்க ஆண்களே அதிகம் தெரிவு செய்யப்பட்ட போதிலும் இதனைத் தொடர்ந்து பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகின்றது. குறிப்பாக 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் மொத்த அனுமதியில்

61.5 சதவீதத்தினர் பெண்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விஞ்ஞானபீட அனுமதி

நாட்டிலுள்ள எட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஏழில் விஞ்ஞானபீடம் உண்டு. ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது போல 1975/76 ஆம் கல்வியாண்டில் 579 மாணவர்கள் மட்டுமே அனுமதி பெற்றிருக்க 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் 1791 மாணவர்கள் விஞ்ஞானகல்விகற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர். பொதீக மற்றும் உயிரியல் பிரிவுகள் இரண்டுமே இவற்றுள் அடங்கும். இடைத்தர விஞ்ஞானக்கல்வியானது பொதுவாக நகர்ப்புறம் சார்ந்த பகுதிகளிலேயே போதுக்கப்படுவது தன் அண்மைக்காலங்களில் பெரும்பாலும் நகர்ப்பகுதிகளில் தனியார்மீட்டல் வகுப்புக்கள் நடாத்தப்பட்டு வருவதனாலும் கிராமப்புற மாணவர்கள் விஞ்ஞானத்துறையில் ஈடுபாடு கொள்வது குறைவாகவே இருக்கிறது. மேலும் பொதீக விஞ்ஞானப் பார்ட்சையடிப்படையில் பொறியியல், கட்டிடக்கலை, பொதீக விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றிலும் உயிரியல் விஞ்ஞானப் பார்ட்சை அடிப்படையில் மருத்துவம், பல்வைத்தியம், மிருகவைத்தியம், விவசாயம் மற்றும் உயிரியல் விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளுக்கும் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனர். எனவே இத்துறை சார்ந்த கல்வி பல்வேறு பிரிவுகளுக்குள் பாகுபடுத்தப்படுகின்றது.

நாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானபீடங்களுக்கு அனுமதி பெற்ற மாணவர்களில் பெண்கள் 1975/76 ஆம் கல்வியாண்டில் 36.6 சதவீதமாக காணப்பட்டிருக்க இதனைத் தொடர்ந்து ஏற்ற இறக்கமான நிலை காணப்பட்டிருந்த போது லும் 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் 34.2 சதவீதமாகக் குறைவடைந்து சென்றுள்ளதைக் காண முடிகிறது. குறிப்பாக உயிரியல் விஞ்ஞானப் பிரிவிலும் பார்ச்க பொதீக விஞ்ஞானப்பிரிவில் பெண்கள் அதிகளவில் நாட்டும் கொள்ளாதிருக்கின்றமையை தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. கணிதத்துறை சார்ந்த கல்வியில் பெண்கள் மிகக்குறைந்த நாட்டத்தையே காட்டுகின்றனர் எனலாம்.

விவசாயபீட அனுமதி

இலங்கையில் பேராதனை, ருகுனு, கிழக்கு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகங்களிலேயே விவசாயபீடம் இயங்கி வருகின்றது. நாட்டில் விவசாயப்பட்டதாரிகளுக்கு தட்டுப்பாடு நிலவி வருகின்ற போதிலும், அவற்றினை நிறைவு செய்யக்கூடிய வகையில் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. 1975/76 ஆம் கல்வியாண்டில் 90 மாணவர்கள் மட்டுமே அனுமதி பெற்றிருந்தனர். 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் 358 மாணவர்கள் நான்கு பல்கலைக்கழகங்களிலும் அனுமதியைப் பெற்றுள்ளனர். பெண்களைப் பொறுத்த வரை 1970 களில் மொத்த அனுமதியில் நாலிலொரு பங்கினராகக் காணப்பட்டிருக்க 1980 களில் படிப்படியாக அதிகரித்து மூன்றிலொரு பங்குக்கும் அதிகமாக வளர்ச்சி பெற்றிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் திற்கு அனுமதி பெறும் மாணவர்களில் ஆண்களிலும் பார்க்கப் பெண்களே அதிகமாகவுள்ளனர்.

மிருகவைத்தியபீட அனுமதி

மிருகவைத்தியபீடம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே அமைந்துள்ளது. பல்மருத்துவத்தைப் போலவே மிருகவைத்தியத்துறைக்கு மட்டுப்படுக்கப்பட்ட அளவிலேயே மாணவர் அனுமதி பெற்றுள்ளனர். 1976/77 ஆம் கல்வியாண்டில் 30 மாணவர்கள் அனுமதி பெற 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் 50 மாணவர்கள் அனுமதி பெற்றனர். பொதுவாக இத்துறையை பெண்கள் விரும்பிக் கற்காத போதிலும் மேற்குறித்த இரண்டு கல்வியாண்டுகளிலும் 50.0 சதவீதத்தினர் பெண்களேயாவர். மிருக வைத்தியத்துறை நாட்டில் விருத்தி பெறாதது ஒருபுறமிருக்க மக்களின் கவர்ச்சி பெற்ற துறையாகக் காணப்படாமையும் மாணவர்கள் விரும்பாமைக்குரிய காரணி களில் சிலவாகும்.

பல்வைத்தியபீட அனுமதி

பல்வைத்தியத்தியத்துறையானது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டுமே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறைக்கு மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே மாணவர்கள் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

1978/79 ஆம் கல்வியாண்டில் 45 மாணவர்களே அனுமதிக்கப்பட்டனர். 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் 81 மாணவர்கள் அனுமதி பெற்றிருந்தனர். 1987/88 ஆம் கல்வியாண்டு தவிர்ந்த ஏனைய கல்வியாண்டுகளில் பெண்கள் 40.0 - 49.0 சதவீதத்திற்கிடையிலேயே காணப்படுகின்றனர்.

மருத்துவபீட அனுமதி

1978 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னருள்ள காலப்பகுதிகளில் மருத்துவபீடங்கள் கொழும்பு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகங்களிலேயே இயங்கி நாட்டுக்குத் தேவையான மருத்துவர்களை தயார் செய்து வந்துள்ளன. 1978/79 ஆம் கல்வியாண்டில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமும் 1981/82 ஆம் கல்வியாண்டில் ருகுனு பல்கலைக்கழகமும் மருத்துவபீடங்களை அமைத்ததன் விளைவாக மருத்துவ மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது. 1978/79 ஆம் கல்வியாண்டில் 351 மருத்துவ மாணவர்கள் கொழும்பு, பேராதனை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெற்றிருந்தனர். 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் 486 மருத்துவ மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களில் 43.3 சதவீதமான மாணவர்கள் பெண்களேயாவர். ஆனால் 1990/91 ஆம் கல்வியாண்டில் 43.8 சதவீதமானோர் பெண்கள் ஆவர். ஆண்களோடு ஒப்பிடும் போது பெண்கள் மருத்துவத்துறையில் குறைவான பங்கினை கொண்டு காணப்படுவின்றனர் என்பதை எனினும் பல்கலைக்கழக ரீதியில் நோக்கின்யாழ்ப்பாணம், ருகுனு பல்கலைக்கழகங்களில் ஏறத்தாழ ஆண்களுக்கு இணையாக இருக்கின்றனர். மருத்துவத்துறை பெண்கள் விரும்பி ஏற்கின்ற துறையாக இருந்தபோதும் அவர்களின் பங்களிப்புக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

கட்டடக்கலை / நில அளவீடு

மேற்குறித்த இரண்டு துறைகளும் மொறட்டுவப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே

அமைந்துள்ளது. கட்டடக்கலையைப் பொறுத்த வரை ஏற்றதாழ ஆண்களுக்கு இணையாகவிருந்த போதிலும், நில அளவீட்டினைப் பொறுத்த வரை நாலிலொரு பங்குக்கும் குறைவானவர்களே அனுமதி பெறுகின்றனர்.

பொறியியல்பீட அனுமதி

பேராதனை, மொற்றட்டுவ ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலேயே பொறியியல் பீடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1990 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப் பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் பீடம் அமைப்பதற்கான மன்னோடி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் நாட்டில் நிலவும் அசாதாரண சூழ்நிலைகளால் இத்துறை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. பொறியியல் பீடத்திற்கான மாணவர்கள் அனுமதியில் ஆண்களே பெறும் பங்கு கொள்வதைக்காணலாம். பெண்களுக்கு உயிரியல் விஞ்ஞானத்திலும் பார்க்க பெள்கீ விஞ்ஞானத்தில் உள்ள விருப்பக்குறைஇதன் மூலம் பெறப்படும். தொழிலின் தன்மையும் இத்துறையை விரும்பி ஏற்காமைக் குரிய காரணங்களாகவுள்ளன.

1960 களில் பொறியியல் பீடத்திற்கான அனுமதியில் பத்துவீதத்திலும் குறைவானவர்களே பெண்களாகவிருந்துள்ளனர். ஆனால் அண்மைக்காலத்தில் என்னிக்கை அதிகரித்துள்ள போதிலும் வீதாசார ரீதியாக கணிப்பிடும் போது பேராகனைப்பல்கலைக்கழகத்தில் 1989 / 90 ஆம் கல்வியாண்டில் 13.7 சதவீதமாகவும் மொற்றுவெப்ப பல்கலைக்கழகத்தில் 9.9 சதவீதமாக வுமே பெண்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்கள் உயர்கல்வியின் பயன்

பொதுவாக அரசு, அரசு சார்பற்ற துறைகளைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது பெண்களிலும் பார்க்க ஆண்களே தொழில் வாய்ப்பில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். பெண்களில் பெறும்பாலானோர் வீடுகளில் தமது குடும்பக் கட்டமையினை ஏற்றுள்ளனர். எனவே உயர்கல்வி கற்று

தொழில்களில் ஈடுபடுவார்களோல் அந்தஸ்தில் ஆண்களுக்கு சமானமான வர்களாகவிருப்பர் அதுமட்டுமல்லாது பெண்கள் கல்வியறிவு பெறாதவர்களாக இருப்பின் அவர்கள் வெளியிடத் தொடர்பற்றவர்களாக காணப்படுவர். இதன் விளைவாகத் தொடர்ந்தும் பின்தங்கியவர்களாகவும், வாழ்வினை அர்த்தமற்றதாக்கியும் விடுவர். எனவே கல்வியறிவும். தொழிலும் இடப்பெயர்வினை ஏற்படுத்திச் சமூகத்தின் மாற்றங்களை கண்டறிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் என நம்பலாம்.

மேலும் உயர்கல்வி கற்ற பெண்கள் தமது குடும்ப நலன்களில் மற்போக்கான கோக்கங்களைக் கொண்டவர்களாக விருப்பர். குடும்ப அளவினைக் தீர்மானித்தல், குழந்தைகளுக்கான கல்வியறிவினை ஊட்டுவதில் அக்கறை கொண்டிருக்கல், குழந்தையினைப் பராமரித்தல், அவர்களுக்கான போசாக்கான உணவினைத் தெரிவு செய்தல், குழந்தைகளை வழிப்படுத்தல், சகோதரர்களுக்கு கல்வியில் நாட்டத்தை ஏற்படச் செய்தல், வீட்டினை அழகுணர்ச்சி பொருத்தியதாக வைத்திருக்கல் போன்வற்றில் சிறப்பாகச் செய்யப்படுவர். பெண்களின் உயர்கல்வியும் தொழில் வாய்ப்பும் அபிவிருத்திக்கான திட்டமிடல் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வாய்ப்புண்டு. உயர்கல்வி கற்பதனால் கல்விக்காலம் நீடிக்கப்படுவதுடன் விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம், முகாமைத்துவம், கலை போன்ற துறைகளில் ஈடுபாடு கொள்ளும் நிலை உறவாக வாய்ப்பளிப்பதால் அவர்களது வாழ்க்கை அளவிப்பு கல்வியறிவற்று பெண்களிலிருந்து வேறுபட்டமைகின்றது. அதுமட்டுமல்லாது கூடும்பாவு சிறிதாக வருவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கின்றது. மேலும் ஆன், பெண் சமவாய்ப்பு, சம அந்தஸ்து பொருந்தியவர்களாக மாற்றம் பெறும் சந்தர்ப்பங்களே அதிகமாக இருப்பதை சமகால நிகழ்வுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றது. அத்துடன் குடும்ப விவகாரங்களில் தீர்மானம் எடுத்தலைப் பொறுத்தவரை ஆண்களுக்கிணையாக இருப்பதையும் பல்வேறு ஆய்வுகளிலிருந்து கண்டறிய முடிகின்றது மரபு ரீதியான

பாரம்பரியங்களை சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ற வகையில் விட்டொழித்தலும் பெண்களின் உயர்கல்வியின் ஊடாக வெளிக்கொண்டு வரப்படுகின்றன. ஒட்டுமொத்தமாக பெண்களின் உயர்கல்வி சுருங்கிய உலகினைக் கானுவதற்கு வழிசெய்யும் என நம்பலாம்.

பெண்கள் பட்டப் படிப்புகளில் நாட்டம் கொள்ளாதிருத்தல்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் காலம் கள் 1971 இல் சேகுவேராக் கிளர்ச்சியினைத் தொடர்ந்தும், காலத்துக்குக் காலம் பல்கலைக்கழகங்களில் இடம் பெற்று வந்த வேலை நிறுத்தங்கள், காலவரையறையின்றி மூடப்படல் போன்ற பல காரணிகளின் விளைவாகவும் இரண்டாண்டுகள் பின்தள்ளப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் க. பொ. த. (உயர்தரம்)பரீட்சைகள் காலத்துக்குக் காலம் பின்தள்ளப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக வும் பல்கலைக்கழகம் இயங்குவதில் ஏற்பட்ட சீர்குலைவினாலும் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு தகுதி பெற்றும் இரண்டு ஆண்கள் தவம் கிடக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக 1992 ஆம் ஆண்டு க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றியவர்கள் 1994 ஆம் கல்வியாண்டு வேலேயே பல்கலைக்கழகம் செல்கின்றனர். எனவே பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் சராசரியாக 26 - 27 வயதிலேயே வெளியேறுகின்றனர். இந்திலையில் ஆண்களும் பெண்களும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். குறிப்பாகப் பெண்கள் பல்வேறு விதத்தில் பாதிப்படைந்துள்ளதுடன் அவரவர் குடும்பத்திற்கு பெரும் சமையாகவும் காணப்படுகின்றனர். பெண்களது பட்டக்கல்வியினாடாக பெற்றோர் பொருளாதார ரீதியில் நன்மையடைவது குறைவாகவேயுள்ளது. பட்டப் படிப்பின் விளைவாக வயது அதிகரிக்கப்படவே விவாக நிலையில் தகுந்த வரானைத் தேடுவதில் சிரமம் ஏற்படுகிறது. அத்துடன் கல்விக்கு அதிக பணத்தினை முதல்கீடு செய்வதனால் சமூகத்தில் புரையோடிக்கொட்டுக்கும் சீதனத்தினை வழங்கமுடியாத நிலை ஏற்பட வாய்ப்பளிக்கின்றது. குறிப்பாக ஒரு குடும்பத்தில் முத்த பெண்பிள்ளை பட்டப் படிப்பினை மேற்கொள்ளும் இடத்து அக-

குடும்பத்தில் ஏனைய பிள்ளைகளும் விவாக நிலையில் பின்தள்ளப்பட வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகவுள்ளது.

மேலும் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப் படிப்பினை மேற்கொள்பவர்கள் விடயத்தில் பல்கலைக்கழகங்களில் படிப்படியாக வசதி வாய்ப்புக்கள் குறைவடைந்து செல்கின்றன. குறிப்பாக விடுதி வசதிக் குறைவு, உணவுப்பிரச்சினை போன்றவற்றால் மாணவர்கள் குறிப்பாகப் பெண்கள் கஷ்டப்படும் நிலை காணப்படுகின்றது. வாழ்க்கைச் செலவு விழும் போல அதிகரித்துக்கொண்டு செல்வதனால் உயர்கல்வியைப் பொறுத்த வரை சாதாரண பெற்றோரினால் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத நிலை காணப்படுவதனைப் பல்வேறு ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. அத்துடன் பாலர் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக் கல்வி என்ற போதி லும் அண்மைக் காலங்களில் குறிப்பிட்ட பல்கலைக்கழக வெற்றிடங்களுக்கு அதிகரித்து வரும் மாணவர்கள் போட்டியிட வேண்டியிருப்பதால் தனியார் மீட்டல் வகுப்புகளுக்கு பெருமளவு பணத்தினைச் செலவழித்து வருகின்றனர். அத்துடன் இந்நாட்டில் இனர்தியான பிரச்சினைகளும் உயர்கல்வியில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியள்ளன அத்துடன் பல்கலைக்கழகங்களும், அனுமதியும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையால் தகுதி இந்தும் பெண்களாயினும் சரி, ஆண்களாயினும் சரி பல்கலைக்கழகம் செல்வது மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் 70.0 சதவீதமான பெண்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களில் ஏறத்தாழ அரைப்பங்கினர் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்ந்து வருபவர்களாவர். கிராமப்புறங்களில் கல்வியினை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் குறைவாகவேயுள்ளன. குறிப்பாக பல்வேறு சமூக அமைப்பினைக் கொண்ட கிராமங்களில் அவர்கள் தம் சமூகப் பொருளாதார பண்பாட்டுக் காரணிகளினால் ஆரம்பக் கல்விக்கு மேல் கல்வியைத் தொடர்வதில் அக்கறை குறைந்தவர்காகவுள்ளனர். இதற்கு கிராமிய பெற்றோரின் மனோநிலையானது விருத்தி

பெற்றதாகக் காணப்படவில்லை. அதாவது பாரம்பரிய, பண்பாட்டு அம்சங்கள் தவிர்க்க முடியாத படி பின்னக்கப்பட்டிருப்பதேயாகும். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் உயர் கல்வியில் ஈடுபாடு கொண்ட பெண்கள் 30—40 சதவீதமாகக் காணப்பட இலங்கையில் ஒரு வீதத்துக்கும் குறைவாக கேவ காணப்படுவதற்கு மேற்குறித்துரைக்கப்பட்ட பல்வேறு காரணிகள் பொறுப்பு வகிக்கின்றன. குறிப்பாக 1989/90 ஆம் கல்வியாண்டில் பல்கலைக்கழகம் புகுவதற்கு தகுதியடையவர்கள் 34, 491 ஆகவிருக்க அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் 7,152 ஆகவிருந்துள்ளனர். ஏனையோர் பல்கலைக்கழக வாழ்வினைப் பெற்றுமியாத தூர்ப்பாக்கிய சாலிகளே. இதற்க காரணம் இந்நாட்டில் குடித்தொகைக்கு ஏற்ப பல்கலைக்கழகங்கள் நிறுவப்படாமையே ஆகும் என்றாம். பல்கலைக்கழகப் பட்டத்திற்கு தகுதியடையோரைப் பயிற்றுவிப்பது அரசின் சடமையாகும். குறிப்பாக உள்வாரி மாணவர்களாக அனுமதி கிடைக்காதவர்களுக்கு வெளிவாரியாக உயர்கல்வியினைப் பெற்றுக் கொள்ளவாவது வகை செய்தல் வேண்டும். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரி மாணவர்களுக்கு பரீட்சைசள் நடைபெற ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளமையால் கடந்த இரண்டு கல்வியாண்டுகளில் ஏறத்தாழ 2500 மாணவர்கள் உயர் கல்வி பெற வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வெண்ணிக்கையானது அவர்கள் தம் உயர்கல்விக்கான அவாவினையே வெளிக்கொணர்ந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. உயர்கல்வியைப் பெறுவதற்கு ஆயத்தம் செய்யும் பாடசாலைகள் பெரும்பாலும் நகர்ப்புறம் சார்ந்து காணப்படுவதால் பெண்களுக்கு அத்தகைய வாய்ப்பினை நல்குவதற்கு பெற்றோர் தயக்கப்படுகின்றனர். குறிப்பாக பெண்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்பில் பெற்றோர் கவலை கொண்டுள்ளமையும் காரணிகளில் ஒன்றாகக் கொள்ளவேண்டும்.

பெண்களும் பட்டப்பின் படிப்பும்

அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் ஒன்றிலோ அன்றிப் பட்டப்பின் படிப்பு

நிறுவனம் ஒன்றிலோ மேற்படிப்புக்கான பட்டத்தினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முழு நேரமாகவோ அன்றி பகுதிநேரமாகவோ கற்றுப்பட்டத்தினைப் பெறுவதே பட்டப்பின் படிப்புக்கல்லி எனக்கூறலாம். இப்பட்டப்பின் படிப்பினை நாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்கள், மற்றும் மருக்துவத்துக்கான பட்டப்பின் படிப்பு நிறுவனம், விவசாயத்துக்கான பட்டப்பின் படிப்பு நிறுவனம், பெளக்கத்துக்கான பட்டப்பின் படிப்பு நிறுவனம், முகாமைத்துவத்துக்கான பட்டப்பின் படிப்பு நிறுவனம் ஆகியவற்றின் ஊடாக பட்டப்பின் படிப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு பட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மேற்குறித்த நிறுவனங்கள் டிப்ளோமா, மதுகலைமாணி (M.A), மதுகத்துவமாணி (M.Phil.), மதுவியபாரா நிர்வாகமாணி (M.B.A.), மதுவர்த்தகமாணி (M.Com.), மதுபொது நிர்வாகமாணி (M.P.A.), சட்டமதுமாணி (L.L.M.), மதுக்கல்வியியல்மாணி (M.Ed.), மது விஞ்ஞானமாணி (M.Sc.) மதுப்பொறியியல்மாணி (M.Eng.) மருக்துவக்கில் M.D., D.M. பட்டங்கள் கலாநிதி (Phd.) ஆகிய பட்டங்களை வழங்கி வருகின்றது. பொதுவாக பட்டப்பின் படிப்பினைப் பொறுத்தவரை தான் சார்ந்த தொழிலில் பதவியுயர்வினைப் பெறுதற்பொருட்டே பெரும்பாலானோர் கல்வி கற்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக டிப்ளோமாவுக்கான படிப்பினையே பெரும்பாலானோர் மேற்கொள்கின்றனர். நாட்டிலுள்ள பட்டப்பின் படிப்பு நிறுவனங்களில் 44 9 சதவீதமான பெண்கள் டிப்ளோமாப்பட்டத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். அன்மைக் காலங்களில் கலை, விஞ்ஞானப் பிரிவுகளில் இருந்து பட்டத்தினைப் பெற்ற ஆசிரியக்கொழுப்பில் அதிகாவில் பெண்கள் ஈடுபாடு கொண்ட தன் விளைவாகவே பெண்கள் டிப்ளோமா வைச் செய்கின்றனர் என்றாம்.

1988 / 89 ஆம் கல்வியாண்டில் முதுமாணிப்பட்டத்தினை பெற்றவர்களில் 26.9 சதவீதமானவர்களே பெண்களாவர். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பாலும் தகுதிகாண தடையை நிவர்த்தி செய்வதற்கே பட்டப்பின் படிப்பினை மேற்கொண்டுள்ளனர் எனத் தெரியவருகின்றது.

கலாநிதிப்பட்டத்தினைப் பெற்றவர்கள் 13 பேராகும். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் பல்கலைக்கழக விரியுரையாளர்களேயாவர். இப்பட்டத்தினைப் பெற்றவர்களில் நால் வரே பெண்களாவர்.

மேற்படிக்கல்வியான்டில் டிப்ளோமா, முதுமாணி, கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பெற்றவர்கள் 993 பேராகும். இவர்களில் 28.9 சதவீதத்தினர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்திலும், 18.7 சதவீதத்தினர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பட்டங்களைப்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பட்டப்பின் படிப்பில் பெண்கள் அதிக நாட்டம் கொள்ளாதிருத்தல் ஒரு பொதுவான பண்பாகவே உள்ளது. குறிப்பாக தாம் சார்ந்த துறைகளில் தடைகாண் நிலையைப் பூர்த்தி செய்யப் பெண்களில் பலர் பட்டப்பின் படிப்பினை கற்கின்றனர். உயர் கல்வியினைப் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கில் பட்டப்பின் படிப்பினைக் கற்ப வர்கள் மிகச் சிலரேயாவர். பட்டப்பின் படிப்பின் கால அளவு அதி கரி ததுக் கொண்டு செல்வதால் பெற்றோரின் பொறுளாதார நிலை பலவீனம் அடைதல் கூறுப்புறிஞர்க்க விவாகம் செய்து வைப்பதில் பெற்றோர் ஆர்வம் கொண்டவர்களாகவிருப்பார தவிர பட்டப்பின் படிப்பின் அக்கறையுள்ளவர்களாகக் காணப்படுமாட்டார்கள். விவாக வயது பின்தள்ளப்பட்டு செல்வது ஒருப்புறிஞர்க்க சீதனமுறையினால் தமது கல்வித்தகுதிக்கும் குறைவானவர்களையே கணவளாகத் தெரிந்து எடுக்க வேண்டிய நிலை கணிசமானவர்களுக்கு ஏற்படுவதனால் கணவளால் பட்டப்பின் படிப்பிற்கு ஊக்கம் கொடுக்கப்படாத நிலையும் காணப்படுகின்றது. அது மட்டுமல்லது விவாக காலத்தின் பின் குழந்தைகளைப் பராமரிக்க வேண்டியது ஒருப்புறிஞர்க்க வீட்டு நிர்வாகத்தில் பெரும் பங்கு கொள்ள வேண்டிய நிலையாலும் பட்டப்பின் படிப்பில் அக்கறை கொள்ளாதிருத்தலை காணமுடிகிறது. மேலும் தொழிலின் கடினத்தன்மையும் ஆர்வத்தைக் குறைத்துள்ளது. அத்துடன் பல்கலைக்கழக

கங்கள் தாம் வாழும் பிரதேசத்திலிருந்து தூர்த்தில் அமைந்து காணப்படுவதும் தொடர்ச்சியான கல்வி வாய்ப்பை பெண்கள் இழக்கக் காரணமாகவுள்ளது. பொதுவாக தான் சார்ந்த தொழிலில் முன்னேறுவதற்கு அவ்வத்துறை சார்தடைப் பரீட்சைகள் போதுமானதாகவிருப்பதால் மேலதிக பழுவான பட்டப்பின் படிப்பினை படிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாக காணப்படவில்லை என்றே கூறவேண்டும். பொதுவாக பட்டப் படிப்புப் பரீட்சை முடிவுகள் வெளிவந்ததும் கணிசமான ஆண், பெண் பட்டகாரிகள் பட்டப்பின் படிப்பை மேற்கொள்வதற்கு ஆர்வம் கொண்டவர்களாக காணப்பட்டு பதிவு செய்து கொள்கின்றனர். ஆனால் பல்வேறு காரணிகளின் விளைவாக அதனைத் தொடராமல் இடைநடவில் விட்டுவிடும் நிலை அனுபவர்தியாக கண்ட உண்மையாகும்.

முடிவுரை

இலக்கையானது தென், தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் பெண்களின் எழுத்தறிவி னைப் பொறுக்கவரை பெரிய முன்னேற்றத்தினைக் கொண்டுள்ள போதிலும் கல்வி அறிவினைக் குறிப்பாக பல்கலைக்கழகக் கல்வியைப் போதுத்தவரை மிகவும் பின்தங்கிய நாடாகவே காணப்படுகின்றது. இதற்குரிய கராணிகளில் முதன்மையானது ஆரம்ப. இடைத்தரப்பாடுசாலைகளில் இடஞ்சார் பரம்பவில் காணப்படும் குறைபாடேயாகும். அரசின் பஸ்கலைக்கழகக் கல்விக்கான கொள்கைகள், நடைமுறைகள் மட்டுப்படித்தப்பட்டிருப்பதும். உயர்கல்வி வாய்ப்பினை பாதித்து வருகின்றது. நாட்டுடன் குடித்தொகைக்கேற்ப பல்கலைக்கழகங்கள் தோற்றம் பெறவில்லை. அத்துடன் மக்களிடையே நிலவும் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுக் காரணிகளும் பெண்களின் உயர்கல்விக்கு வாய்ப்புளிக்க வில்லை எனக்கொள்ள வேண்டும் பெண்கள் உயர்கல்வியில் நாட்டம் கொள்ள வைப்பதற்கு ஆரம்பக்கல்விக்கும் பட்டப்படிப்புக்கும் இடையேகால இடைவெளி சுருக்கப்படுதல் அவசியமாகும். அத்துடன்

பல்கலைக்கழகங்கள் உள்வாரி மாணவர்களை அனுமதிப்பது போல வெளிவாரி மாணவர்களுக்கும் ஊக்கம் கொடுத்து உயர்கல்வியில் ஆர் வம் கொள்ள வைத்தல் வேண்டும். பொருளாதார ரீதியில் சேமிப்புத் தன்மையற்ற பெற்றோர்கள் அதிகமாக இருப்பதனால் அவர்கள் தம் குழந்தைகளின் உயர்கல்விக்கு அரசாங்கம் உதவிப்பணம் அளிக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. உயர்கல்வியினைப் பொறுத்த வரை கலைத்துறை சார்ந்த கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது விஞ்ஞான,

தொழில்நுட்பக்கல்விக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். இன்றைய நவீன காலத்தோடு இணைந்து செல்வதற்கு மேற்கூறித்துரைக்கப்பட்ட கல்வியே அவசியமானது ஆகும். இன் மதபேதம் பாராது நாட்டிலுள்ள அனைவருக்கும் திறமை அடிப்படையில் உயர்கல்விகான வாய்ப்பினை அளித்தல் வேண்டும். இறுதியாக பெண்கள் சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் உயர்ந்த அந்தஸ்து உடையவராக வாழவேண்டுமாயின் அது கல்வியினாடாகவே பெற்றுமுடியும் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை நிலையாகும்.

REFERENCES

1. Chandra Richard de Silva; **Education in Sri Lanka 1948—1988;** Navrang, New Delhi 1990.
2. Jeyalakshmi. D; **Development of Women and the Impact of Higher Education;** Seminar Paper. University of Madras, India 1988.
3. Malalasekera. G. P; “Beginings of University Education” **Education in Ceylon. A Centenary Volume,** Part III. Ministry of Education and Cultural Affairs, Colombo. 1969.
- “Expansion of University Education” **Education in Ceylon A Centenary Volume, Part III**
4. Silva. K. M. De; “The Universities of Sri Lanka” **Commonwealth Universities year book 1992,** Vol. 4, The Association of Commonwealth Universities PP 2709—2713
5. University Grants commission Statistical Hand Book 1980—1989 Division of Planning and Research, Colombo.
6. Usha Rao N. J; “Women and University Education” **National Seminar on Education and Employment for women in India,** Mother Teresa Women’s University, Kodaikanal 1985.
7. ஆறுமுகம். வ ; ஜெயராசா ச; “கல்வி வளம்” கருத்தரங்குக் கட்டுரை மறுமலர்ச்சிக்கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம்.

குழலைப் பாதிக்கும் விவசாய நடவடிக்கைகள்

கலாநிதி பால. சிவகடாட்சர்
தலைவர் உயிரியற்றுறை,
விவசாயபீடம்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

குழல்

நாம் வாழுகின்ற பெள்கீ, உயிரியல் உலகமே குழல் எனப்படும். நிலம், நீர், வளிமண்டலம் என்பவை மட்டுமல்லாது தாவரங்கள், விலங்குகள், நுண்ணங்கிகள் எனப்படும் உயிர்வாழ்பவை அனைத்தும் குழலின் அங்கங்களாகத் திகழ்கின்றன. குழல் எப்போதும் நிலையானதாக இருந்த தில்லை. இயற்கையில் அது மாறுபாடு அடைந்து கொண்டுதான் வருகிறது. எனினும் இயற்கையில் சடுதியான மாற்றங்கள் குழலில் அழுர்வமாகவே இடம் பெறுகின்றன. இன்று மனிதனின் செயற் பாடுகள் குழலில் விரும்பத்தகாத மாற்றங்களைக் குறுகிய காலத்தில் ஏற்படுத்துவன வாக அச்சம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இத் தகைய செயற்பாடுகளுள் விவசாய நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடத்தக்க இடம் பெற்றுள்ளன.

நகரும் பயிர்ச்செய்கை

இற்றைக்குப் 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மனிதன் நிலத்தை உழுது தனக்கு வேண்டிய உணவுப் பயிர்களைத் தெரிந்து பயிரிட்டுப் பலன் பெற முனைந்தபோதே அவனது நடவடிக்கைகள் இயற்கைச் சூழலைப் பாதிப்பதாக அமைந்து விட்டன எனலாம். ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்குகளில் விவசாயத்தை ஆரம்பித்த மனிதன், தொடர்ந்து மழையை நம்பிப் பயிர்ச்செய்கையை ஆரம்பித்த போது புதிய விவசாய நிலங்களைத் தேடினான். ஓர் இடத்தின் இயற்கைத் தாவர வளத்தை எரித்து அழித்த பின்னர் அங்கே தான்

தெரிந்தெடுத்த பயிர்களை வளர்க்க முற்பட்டான். மீண்டும் மீண்டும் ஒரே நிலத்தில் பயிர்செய்யும்போது இந்நிலத்தின் உற்பத்தித் திறன் குன்றுவதை அவதானித்த மனிதன் புதிது புதிதாகக் காடுகளை அழிப் பதன் மூலம் தனது பயிர்ச்செய்கையை இடத்திற்கிடம் மாற்றிக்கொண்டு சென்றான். இத்தகைய நகரும் பயிர்ச்செய்கை (Shifting Cultivation) யினால் ஏற்பட்ட காடழிப்பு குழலைப் பாதிக்கும் முக்கிய விவசாயக் காரணியாக விளங்குகின்றது. இன்னும் கூடப் பல்வேறு நாடுகளிலும் இடம்பெற்றுவரும் காடழிப்புக்கு நகரும் பயிர்ச்செய்கை முக்கிய காரணியாக உள்ளது. மகாவலித்திட்டம் ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கு முன்னர் நகரும் பயிர்ச்செய்கை காரணமாக வருடந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பரப்பளவில் காடுகள் அழிக்கப் பட்டு வந்துள்ளன. எனினும் மகாவலித்திட்டத்தின் கீழ் தரிசு நிலங்கள் நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள விளைநிலங்களாக மாற்றப் பட்ட பின்னர் இக்காடழிப்பு வேகம் சுற்றுக் குறைந்துள்ளது எனலாம். இந்தியாவின் மொத்தக் காட்டுப்பரப்பில் சமீபகாலத்தில் சிறிதளவு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பது முன் நேற்றமான ஒரு விடயமாகும். நகரும் பயிர்ச்செய்கை கட்டுப்படுத்தப்பட்டு அப் பயிர்ச்செய்கை இடம்பெற்ற பிரதேசங்களில் மீண்டும் இயற்கைத் தாவர வளர்ச்சி ஏற்பட்டதே இதற்குக் காரணமாகும்.

நீர்ப்பயணபாடு

தேவைக்கு அதிகமான நீர்ப்பாசன முறையில் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப் பட்டுவந்த இடங்கள் ஈரப்பாலைவனங்களா (wet deserts) மாறி வருவதும் சிந்தனைக்கு உரிய விடயமாகிறது. தவறான

நீர்ப்பாசனம் வடிகால் வசதியின்மை என்ப வற்றால் நீர் தேங்கி விளைநிலம் உற்பத்தித் திறனை இழந்து சதுப்பு நிலங்களாக மாறி, இத்தகைய ஈரப்பாலைவனங்களை உருவாக்குகின்றன. இந்நிலைமை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலத்தடி நீரை முற்று முழுதாகப் பயன்படுத்திச் செய்யும் விவசாயமும் நீர் வளத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. கிணற்றில் குடிப்பதற்கும் பயிர்ச்செய்கைக்கும் போதிய நீர் உள்ளது என்ற எண்ணத்தில் நீரை விரயமாக்கும் மக்கள் நிலத்தடி நீரின் அளவுக்கும் ஓர் எல்லையுண்டு என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். குடிப்பதற்குப் போதிய அளவு நன்நீரைத் தமது கிணறு களில் பெற்று வந்த மக்கள் நீர்ப்பாசனப் பயிர்ச்செய்கையில் இறங்கியதும் அதன் விளைவாக நன்னீர்க்கிணறுகள் உவர் நீர்க்கிணறுகளாக மாறிக் குடிப்பதற்கும் நீரின்றி அவதிப்படும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

உயிரினப்பல்தன்மை (Biological diversity)

தான் தெரிந்துள்ளுத்த பயிரின் வளர்ச்சி யிலேயே விவசாயி அக்கறை கொண்ட வனாக உள்ளான். அவனைப் பொறுத்த வரையில் பயிர் வளரக்கூடிய நிலத்தை ஏற்கெனவே தமது பயிர் வாழிடமாகக் கொண்ட இயற்கைத்தாவரங்கள், பயிருடன் நிலத்திலுள்ள போசணைக்காகவும், நீருக்காகவும் போட்டியிடும் களைகள், பயிரில் சேத்தை உண்டாகும் பூச்சி, புழுக்கள், பயிரில் நோய்களை உண்டாக்கும் பங்கச், பக்ரீயா, போன்ற நுண்ணங்கிகள் அனைத்துமே எதிரிகள் தான். களைதாசினிகள், பங்கச் நாசினிகள், பூச்சிநாசினிகள் அனைத்துமே பயிர்வளர்ச்சிக்கு இடையூராக இருப்பதை என்பதும் உயிரினங்களை அழிப்பதற்காக மனிதனால் உருவாக்கப்பெற்றவை. இந்த அழிப்பு முயற்சி உலகின் உயிரினப்பல்தன்மைக்கு விரோதமாக அமைகின்றது. இத்தகைய பீடை நாசினிகளால் பயிர் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமான பீடைகளுடன் கூடவே நன்மைபயக்கும் உயிரினங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன. மண்ணின் பொதீகத் தன்மையையும் வளத்தையும் பேணும் மண்புழுவை நன்மைபயக்கும் அங்கிகளுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். களைகள் என்று கருதப்படும் எத்தனையோ தாவரங்கள் மருத்துவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாக உள்ளன. இன்னும் பல தாவரங்களின் உபயோகம் முற்று முழுதாகக் கண்டறியப் படவில்லை. இவற்றை அழியவிடாமல் பேணுவது மிக அவசியமாகும்.

ஒரு தாவரத்தில் அல்லது பயிரில் பலவேறு வகைகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்றை மட்டும் பேணி ஏனைய வகைகளைப் புறக்கணிப்பதன் மூலம் புதிய சிறப்பியல்புகளை உருவாக்குவதற்கு ஏதுவான தாவர மூலவளத்தை இழக்க நேரிடும். ஒரு குறிப்பிட்ட நோயங்கியை அழிப்பதன் மூலம் இயற்கையில் அதனால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு விடும் மற்றுமொரு நோயங்கை பெருகிமுற்றிலும் புதிய பீடையாக உருவாக முடியும். எனவே இயற்கைச் சமநிலையை இயன்ற வரை பேணும் நடவடிக்கைகளையே மேற்கொள்வது புத்திசாலித்தன முடையதாகும். பீடைகளைக் கட்டுப்படுத்த இரசாயனப் பீடை கொல்லிகளை இயன்றவரை பயன் படுத்துவதைத் தவிர்த்து இயற்கைச் சமநிலையைப் பேணும் உயிரியற் கட்டுப்பாடு போன்ற மாற்று வழிகளைக் கடைப்பிடித்தல் அவசியமாகும்.

கெட்டபழுக்கம் முதலில் யாத்ரீகணைப் போல் வரும் ஏறத் தோளியாக ஆகி, அதுவே முதலாளியாகிவிடும்.

— அமெரிக்க யழுமொழி

கோயிலும் நாமும்

செல்வி அன்னலட்சுமி கந்தையா
பிரதி அதிபர், யா/ பெரியபுலம் ம வி.

என்னைய பிறவிகளில் மாணிடப் பிற விதான் மகத்தானது. “அரிது அரிது மாணி டராதல் அரிது” என்று ஒளவைப் பாட்டி யார் மனிதப் பிறவியின் ‘மகத்துவத்தைச் சொல்லியுள்ளார். மாணிடப் பிறவி அரன் பணிக்கென்பது சைவம் காட்டும் உண்மை.

அங்கிங்கெனாத படி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் ஆண்டவனை எல்லா இடங்களிலும் கண்டு தரிசிக்கும் மனப்பக்குவும் எல்லோரிடத்தும் சுலபத் தில் அமைந்து விடும் ஒன்று அல்ல. குறிப்பிட்ட இடத்தை இறைவனின் உறைவிடமாகக் கொண்டு வழிபாடாற்றும் போது மற்றைய இடங்களுக்கில்லாத மாண்பும், புனிதத் தன்மையும் அந்த இடத்துக்கு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அவ்வகையில் கோயில்கள் இறைவனின் உறைவிடமாக விளங்குவதால் புனிதமும், பொலிவும் உடையவையாகத் திகழ்கின்றன. ஊரில் பல கட்டடங்கள் இருந்தாலும் கோயில் தான் தூய சிந்தனைகளை வர்க்கும் மைய நிலையமாக விளங்குகின்றது. ஆதலாலேதான் கோயில் அமைப்பும் கூட அண்ணாந்து பார்த்து ஆண்டவனிடம் மதிப்பும் மரியாதையும் கொள்ளக் கூடிய வகையில் உயர்ந்த தோற்றத்தையடையதான் கோபுரங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

கோயில் என்பதை கோ—இல் என்று பிரித்தால் ‘கோ’ என்பது கடவுள் என்றும் ‘இல்’ என்பது தங்கும் இடம் என்றும் பொருள்படும். எனவே கடவுள் உறையும் இடம் கோயில் என்று கொள்ள முடிகின்றது. பசுவின் உடல் எங்கும் பரவி இருக்கும் குருதி பக்குவும் அடைந்து பாலாகப் பரினமிக்கும்போது அதனை வெளியேற்ற முலைகள் பயன்படுவது போல உலகெங்கும்

வியாபித்திருக்கும் இறைவனை ஆன்மாக்கள் ஒருவழிப்படுத்தி வழிபடும் இடமாகக் கோயில்கள் அமைந்து விளங்குகின்றன என்னாலும்.

கோயில் என்பதை வட மொழியில் ஆலயம் என்பர். ஆலயம் என்பதை ஆ—லயம் என்று பிரிக்கலாம். ‘ஆ’ என்பது ஆன்மா என்றும் ‘லயம்’ என்பது ஒடுங்குதல் அல்லது சேர்வதற்குரிய இடம் என்றும் பொருள்படும். எனவே ஆன்மாக்கள் ஒடுங்குவதற்கும் சேர்வதற்குரிய இடமே ஆலயம் எனவும் கொள்ளலாம்.

இந்து சமூகத்தில் கோயில், வாழ்க்கையில் இருந்து பிரிக்க முடியாத நிறுவனமாக அமைந்துள்ளது. ‘‘கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’’ ‘‘திருக்கோயில் இல்லாத திருவிலாரும் அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவிகாடே’’ போன்ற சொற் தொடர்கள் கோயிலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன. அன்றாட-வாழ்க்கையில் கோயிலைத் தொழுது செயல்களை ஆரம்பிப்பதுடன், வருடத்தில் பெரும்பான்மையான நாள்கள் கோயில்களிலேயே செலவிடத்தக்க வகையில் சமூகம் ஆலயத்தோடு தொடர்புற்று விளங்குகிறது. ‘‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’’ என்பது ஆன்றோர் அருளிய அனுபவ வாக்காம்.

**தென்னாட்டில்
கோயில்களின் தோற்றம்**

தென்னாடுடைய சிவன் என்னாட்டுக்கும் இறைவன் ஆகியமை ‘‘தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி’’ என்ற மணிவாசகர் திருவாக்கால் விளக்கப்படுகின்றது. தெய்வங்களுக்குரிய கோயில்கள் எப்படி

அமைக்கப்பட்டன? அவற்றின் படிமுறை வளர்ச்சி என்ன? என்பன ஆராயப்பட வேண்டியவையாகும். வேதகாலம் வேள்விக் கால சமூகமாக இருந்தமையால் அங்கு வேள்வி செய்ய தேவைப்பட்ட யாககுண்டம் என்பவற்றை அமைத்திருந்தனரே ஒழிய இறைவனை உருவ வடிவில் அமைத்து வைத்து வணங்கும் இல்லிடமாகிய கோயில் இடம் பெற்றிருந்தமைக்குப் போதிய சான்றுகள் இல்லை என்றாம்.

மொழிக்கு மட்டுமன்றி வாழ்வுக்கும் இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியம் வாழ்க்கைக்கு நிலைக்களாய் இருக்கும் நிலத்தை ஐவகையாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு கடவுளரைக் குற்ற துச் செல்கிறது.

‘மாயோன்மேய மைவரை உலகும்
சேயோன்மேய காடுறை உலகும்
வேந்தனவேய தீம்புனல் உலகும்
வருணன்மேய பெருமனல் உலகும்
குறிஞ்சி மூல்லை மருதம் நெய்தல் என
சொல்விய முறையால் சொல்லவும்.
படுமே..’

இதன்படி சங்க காலத்தில் நிலத்துக் குரிய தெய்வங்கள் இருந்தன என்பதை அறிவதுடன் ‘சங்க இலக்கியங்களின் துணை கொண்டு, கோயில் பற்றிய மேலும் பல செய்திகளைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது. இருந்தும் இதுதான் கோயில் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய வகையில் குறிப்புக்கள் ஏதுவும் காணப்படவில்லை.

‘சங்க கால நூல்கள் கோயில்களை ‘நகர்’ என்று சுட்டுவதை அவதானிக்கலாம். புறநானூறு சங்க கால கோயில்கள் பற்றிப்

‘பணியற்க நின்குடை முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர் வலஞ்செயற்கே’

‘ஆலமர் கடவுள்’ போன்ற சில செய்திகளைத் தருகின்றது. பிரமச்சரிய விரதம் முடிந்து கிருகஸ்த நிலைக்குச் செல்லும் மாணவனுக்கு ஆசிரியர் வழியில் கரணப் படும் கோயிலை வணங்கிச் செல்ல வேண்டும் என்று பணித்தனுப்புவார். திருமுரு

காற்றுப்படை முருகனது ஆறுபடை வீடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுவதுடன் கோயில் பற்றிய செய்திகளையும் தருகின்றது. கோச் செங்கட் சோழன் காவிரிக் கரையில் எழுபது சிவன் கோயில்களைக் கட்டியதாக களவும் என்ற நூல் கூறுகின்றது. ‘என் தோன் ஈசந்து எழின் மாடம் எழுபது சமைத்த’ என்பதன் மூலம் அறியலாம். பெரிய புராணமும் இதனை உறுதிசெய்கின்றது.

எனவே சங்க காலத்தில் கோயில்கள் இருந்திருக்கின்றன என்பது பெறப்பட்டாலும் அவற்றின் அமைப்பு பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதே போன்று சங்க மருவிய காலத்தும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற காப்பியங்கள் வாயிலாகக் கோயில்கள் பற்றிய பல குறிப்புக்களைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிலப்பதிகாரம்

‘பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும் அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோயிலும் வால்வழைமேனி வாயிலோன் கோயிலும் நீலமேனி நெடியோன் கோயிலும்’

என்பதன் மூலம் சிவன், முருகன், பலராமன், திருமால் ஆகியோருக்குக் கோயில்கள் இருந்துள்ளன என்பது பெறப்படுகிறது. இவ்வாறே மணிமேகலையிலும்

‘காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும் சடுமண்ணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமும்’

என்பன செங்கற்களால் கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்ற ஊசத்தைக் கொள்ள வைக்கின்றன.

இவ்விரு காலங்களையும் நோக்கும் போது கோயில்கள் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் இக் கோயில்களை இனங்காண முடியாமல் இருப்பது பெருங்குறைபாடாகும். திருவானைக்காவில் யானையும் தும்பியும் வழி பட்ட நிகழ்வு நிழல்தரும் பெரு மரங்களின் கீழ் இறைவனை வழிபட்டிருக்கின்றனர்

என்பதைக் காட்டுகிறது. அதே நேரம் பல்லவர் கால வரலாறுகளில் இருந்து அக்காலத்தில்தான் நிலையான கோயில்கள் தோற்றும் பெற்றதை அறியக்கூடியதாய் உள்ளது. அழியாத பொருள்களைக் கொண்டு பல்லவர் காலத்தில்தான் முதன் முதலில் கோயில் அமைக்கப்பட்டன என்ற சான்றைக் கொண்டு, முற்பட்ட காலத்தும் கோயில்கள் இருந்தன அவை அழியக்கூடிய பொருள்களால் ஆக்கப்பட்டவையாக இருக்கலாம் என்ற ஊக்கத்தையும், பல்லவர் காலத்தில் இருந்து நிலையான கட்டட அமைப்பில் கோயில்கள் உருவாகின என்ற முடிவுக்கும் வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. பல்லவர் கால நாயனார் ஆகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளது தேவாரமும் கோயில்கள் பற்றிய குறிப்புகளைத் தருகின்றது.

“பெருக்காறு சடைக்கண்நத பெருமான்
சேரும் பெருங்கோயில் எழுபதினோடெட்டு மற்றும்
கரக்கோயில் கடிபொழில்குழ் ஞாழற் கோழில்
கருப்பறில் பொருப்பணை கொகுடிக் கோயில்
இருக்கோதி மறைபவர்கள் வழிபட் தேத்தும்
இளங்கோயில் மணிக் கோயில் ஆலக் கோயில்
திருக்கோயில் சிவனுறையும் கோயில் குத்து
தாழ்ந்திறஞ்சத் தீவினைகள் திருமன்றே”

இதன் மூலம் கோயில்கள் இருந்தமை பற்றிய குறிப்புகளைப் பெற முடிகிறது. ஆனால் திராவிடக் கட்டடக் கலை என்று கோயில் கட்டடக் கலை தோற்றும் பெற்றது பல்லவர் காலத்தில்தான் எனலாம். குகைக் கோயில், குடைவரைக் கோயில், ஒற்றைக்கற் கோயில், கற்றறிகள் எனவளர்ச்சியடைந்த கோயில் கட்டடக்கலை அடுத்துவந்த காலங்களில் டூரண் அமைப்பைப் பெற்றுக் கோபுரங்கள், பலவித யண்டபங்கள், சுற்றுப் பிரகாரங்கள் போன்ற சகல அம்சங்களையும் பெற்று நிறைவுபெற்ற கோயில் அமைப்பைப் பெற்று இன்

ஆம் திராவிடக் கட்டடக்கலையின் சிறப்பு அம்சங்களாக விளங்குகின்றன.

கோயிலும் கலைகளும்

இந்து சமயத்தை சமயம், தத்துவம், கலைகள் என்று தனித்தனித் கூறுகளாகப் பிரிக்க முடியாதவாறு ஒவ்வொன்றும் பின்னிப்பினைந்து காணப்படுவதோடு, ஆத்மீக அனுபவத்தை இறுதி இலக்காகக் கொண்டு விளங்குகின்றது. கட்டடம், சிறப்பம், ஒவியம், இசை, நடனம் ஆகிய இவை “இந்தியக் கலைகள்” என்கேற சுட்டப்படுகின்றன. கட்டடம், சிறப்பம், ஒவியம் மூன்றையும் படிமக்கலை எனவும், இசை, நடனம் இரண்டையும் நுண்கலைகள் என்றும் அழைப்பர். இவை இரண்டும் தமிழன் உடன்பிறப்புக்கள் போன்றே தொடர்புற்று விளங்குகின்றன. கர்ஷணம், பிரதிஸ்டை, உற்சவம், பிராயச் சித்தம் இவை கோயில் வழிபாட்டு மரபுடன் தொடர்புடையவை. நிலத்தை தெரிதல், கோயில் அமைத்தல், விக்கிரகத்தைப் பிரதிஸ்டை செய்தல், உற்சவம் நடத்துதல், தவறுகளுக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்தல், என்பன முக்கியமானவையாகும். ஆகம விதிகளை நன்கு அறிந்த ஒருவராலேயே கோவிலை அமைக்கும், அளவுப் பிரமாணங்களுக்கு ஏற்ப விக்கிரகங்களை நிர்மாணிக்கவும் முடியும். கல்வில் விக்கிரகங்களை வடிக்கும் சிறபியின் கலைத்திறன் வியப்புக்குரியதே.

தொடக்க நிலையில் மண்ணிலும் மரத்திலும் அமைந்த இறை விக்கிரகங்களைக் கல்லாலும், உலோகத்தாலும் சிறப்புற அமைக்கும் முறை உருவாகியது. நடராசரது வெண்கலச் சிலைகள் உலகப் புசழ் பெற்றவை. இக்காலத்தில் இசை அரங்கம், நாடக அரங்கம், பொருட்காட்சி சாலை, ஒவியகூடங்கள் எல்லாம் வேறுவேறாக இருக்கின்றன. ஆனால் இந்துக் கோயில்களில் இவை எல்லாம் ஒரு நகே அமைந்து கோயில்கள் கலைக்கூடங்களாக விளங்குகின்றன.

இந்தியச் சிறபி கலைக்கு வேலை செய்பவனாக இராது தனது சிறபக்கலையை

ஒரு தொண்டாகவே சுருதிப் பணியாற்றி நன்றி. வேதம், ஆகமம், சிற்ப சாத்திரம் முதலியலைகளில் தேர்ச்சி பெற்று இருந்த தோடு ஆசார சீலர்களாகவும் விளங்கி னர். சிற்பிகளின் கைவண்ணத்தில் விக் கிரகங்களும் கோபுரங்களும் புதுப்பொலிவு பெற்றதோடு புராண இதிகாச நிகழ்வுகள் கோபுரங்களில் பொலிவுற்று விளங்குகின்றன. காண்போர் கண்முன் கல் மறைந்து காவியம் தோன்றுவது சிற்பக் கலையின் சிறப்பாகும்.

இசையும் நடனமும் உடன்பிறப்புக்கள் போல்வன. சீதம், வாத்தியம், நிருத்தியம் மூன்றினாலும் இறைவனை வழிபட ஆக மங்கள் வகுத்துள்ள முறை இசையும் நடனமும் கோயில்களில் வளரக் காரணமாக அமைந்தது. ஏழைசையாய், இசைப்பயனாய் இருக்கும் இறைவனை மகிழ்விக்க ஆலயங்களில் இசை துணைசெய்கின்றது. இறைவன், தமிழோடிசை கேட்கும் ஆவலால் தான் சம்பந்தருக்கு வாசி இல்லாக் காசு நல்கினார் என்று சுந்தரர் கேட்கின்றார். “என்னை நன்றாக சசன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூர்து வாக்கும் இங்கு நோக்கத் தக்கதே. கோயில்களில் பஞ்சபுராணம் ஒதுவது மட்டுமன்றி இசைக்கருவிகளும் நாத வெள்ளத்தைப் பெருக்குகின்றன. தவிலும் நாதஸ்வரமும் அனைத்துக் கோயில்களிலும் நின்று நிலைத்தாலும் மத்தளம், தாளம், மணி, சங்கு, சேமக்கலம் போன்ற பல்வகை வாத்தியங்கள் இசை எழுப்புவதோடு ஒவ்வொரு வீதியிலும் என்ன என்ன இராகங்கள் இசைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஆகமங்கள் வரையறை செய்திருக்கின்றமை இசையின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகின்றது என்றாம். சுவாமி வீதிவலம் வருகையில் நவ சந்திகளிலும் வர்ணம், இராகம், பல்லவி, கீர்த்தனை, பதம், இராக்மாலைகை ஆகியவை நாதஸ்வரத்தில் இசைக்கப்படும்.

இறைவனே ஆடல் வல்லானாக - நடராசனாக இருக்கையில் நடனக்கலை கோயில்களில் வளர்ந்ததில் வியப்பில்லை. இறைவனின் ஆனந்த தாண்டவும் மூலமே

பஞ்சகிருத்தியம் நடைபெறுகின்றது. இசை போன்ற நடனமும் நவசந்திகளில் இடம் பெற வேண்டுமென்ற விதி இருந்துள்ளது. ஆனால் இன்று இந்த முறைகள் அனைத்தும் கோயில்களில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன என்று கூற முடியாதுள்ளது. நடனம் முற்றாக கைவிடப்பட்டும் இசை சில உருப்படிகளை வாசித்துவிட்டு வேறு பாடல்களை வாசிக்கும் முறையும் பெருமளவில் காணப்படுகின்றது.

கோயிலும் கிரியைகளும்

ஆன்மாக்கள் வயம்பெறும் ஆலயத்தில் ஆன்மாக்கள் வழிபடுதற் பொருட்டுப் பல விதமான கிரியைகள் இடம்பெறுகின்றன.

“கிரியை என மருவும்வையாவும் ஞானம் கிடைத்தற்கு நிமித்தம்”

எனவே இங்கு இடம்பெறும் கிரியைகள் யாவும் ஆன்மாக்கள் பிறவிப் பயணம் அடைவதற்கே என்பது பெறப்படுகின்றது. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கேதான் என்றில்லாமல் வாழ்க்கைக்கு முடிவான ஒரு பேறு இருக்கின்றது; அது உலக வாழ்வில் பெறும் பேறுகளுக்கு மேலானது. உயிரானது தன் ணோடு உடனாயுள்ள பரம்பொருளை அறிந்து அதனோடு ஒன்றுபட்டு அதனால் வாய்க்கும் இனப் அநுபவ நிலைதான் வாழ்வின் முடிவான பேறாகும்.

கடவுளை முன்னிலையாகக் கொண்டு கடவுள் தந்த உடம்பையும், உடக்குவி களையும் நெறிப்படுத்திப் பூசை செய்து அதன் மூலம் கடவுள் அநுபவத்தைப் பெறுவது சைவம் கண்ட சாதனை. இதற்காகவே ஆலயங்கள், விக்கிரகங்கள், பூசை அதன் விதிமுறைகள் என்பன வகுக்கப்பட்டுள்ளன. புறக் செயல்களால் இறைவனை வழிபடுதல் கிரியையாகும். கிரியைகள் பொய்மையில் இருந்து மெய்மைக்கும், இருளில் இருந்து ஒளிக்கும், இறப்பில் இருந்து இறவாயைக்கும் கொண்டு செல்வதாகும்.

இக் கிரியைகள் ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என இரு வகைப்பட்டும் ஒருவர் தனது

ஈடேற்றம் கருதிச் செய்வது ஆண்மார்த்தம். பிறர் நன்மை கருதி எவ்வோர்க்கும் பொதுவாகச் செய்வது பரார்த்தம். கோயில் களில் நடைபெறும் கிரியைகள் பாரார்த்தத் தின் பாற்படும். இதனை நித்திப், நெயித்திய, காமிய கிரியைகள் என வகுக்கலாம். தினந்தோறும் இடம்பெறுவது நித்திய கிரியை எனவும் இதில் நேரும் குறைகளை நிறைவெசெய்வதற்காகச் சிறப்பாகச் செய்வது நெமித்தியக் கிரியை எனவும், ஏதாவது பிரத்தியேக நற்பலன்களை விரும்பி செய்யும் கிரியை காமியக் கிரியை எனப்படும். நமது குறிக்கோள் நிறைவேற வேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் நித்திய நெமித்தியக் கிரியைகளைச் செய்வித்தலும் காமியக் கிரியையின் பாற்படும். இவை கோயில் களின் வசதிக்கும் மரபிற்கும் ஏற்ப நாள் தோறும் ஒருமுறையேனும், இரண்டு முறையேனும், மூன்று முறையேனும், ஆறு முறையேனும், பன்னிரண்டு முறையேனும் நிகழும், இவை முறையே திருவனந்தபுரம், காலை, உச்சிக்காலம், சாயரட்சை, இரண்டாஞ்சாமம், அர்த்தசாமப் பூசைகள் என அழைக்கப்படும்.

நெயித்தியக் கிரியை என்றால் விசேட பூசை என்று பொருள்படும். விசேட நாட்களில் செய்வதால் இது இப்படி அழைக்கப்படுகின்றது. இவை வாரத்திற்கு ஒரு முறை நிகழ்வனவும், மாதத்திற்கு ஒருமுறை நிகழ்வனவும், சில மாதங்களுக்கு ஒருமுறை நிகழ்வனவும், ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நிகழ்வனவும், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நிகழ்வனவும். என வகைப்படுத்தப்படும். வாரத்துக்கு ஒருமுறை சுக்கிரவாரம், சோமவாரம் என்பனவும், பிரதோசம் இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறையும், கார்த்திகை, சதுர்த்தி என்பன மாதம் ஒருமுறையும், கந்தசஷ்டி, சிவராத்திரி, நவராத்திரி, போன்றவை வருடம் ஒருமுறையும் நிகழ்வன. பிரமோற்சவம் எனப்படும் திருவிழா ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நடக்கும் நெயித்திய உற்சவம் ஆகும்.

நித்தியகிரியையும் பூசைகளை விரும்பி செய்யப்படும் போது அவை காமியக்கிரியைகள் எனப்படும். அபிஷேகம், அலங்காரம்,

நிவேதனம், தீபாராதனை முதலியனவும் பயண விரும்பிச் செய்யப்படுவதையாக அமையலாம்.

முறையாகவும் பக்தியுடனும் இங்கிரியைகளை நடத்தி இதன் பெறுபேறு களைப் பெறுவதுடன், எம்மை மேலான நிலக்கு இட்டுச் செல்லவும் கிரிபைகள் யைனப்படுவதுடன் எமக்கு பல நற்பண்புகளைக் கற்றுத்தருவனவாகவும் அமைகின்றன. பயன் கருதாப்பணி, நாம் எதையும் செய்வதற்கும் இறைவனுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம், ஜம்பொறிகளின் கட்டுப்பாடு போன்ற நற்செயல்கள் கிரியைகளால் ஏற்படுகின்றன.

‘உண்ண அலங்கரித்து உள்ளூற்றைப் பாராமல் எண்ண அலங்கரித்து இருந்தேன் பராபரமே’

என்ற தாயுமானவரது இவ்வடிகள் கிரியைகள் படிப்படியாக மக்கள் மனதில் இறை அனுபவத்தை ஏற்படுத்தி இறுதியில் ஞானம் கைவரப்பெறத் துணை செய்வன என உணர முடிகின்றது. ‘நிலைபெறு மாறைண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீ வா’ என்ற நாவக்கரசரது தேவாரமும் கிரியை முறையைத் தெரிவிக்கின்றது.

கோயிலும் தத்துவமும்

கோயில் வெறும் கட்டடமன்ற, கல்லூம் மண்ணும் கொண்டு செய்யப்பட்டதன்று. கோயில் அமைப்பு முறைபல தத்துவக்கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதுடன் அங்கு இடம்பெறும் அனைத்துக் கிரியைகளும் தத்துவ அம்சங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. சமயம் வேறு தத்துவம் வேறு என்றில்லாமல் சமயமும் தத்துவமும் ஒன்றிணைந்து காணப்படுவது எமது சமயத் துக்கே உரியதனிச் சிறப்பு எனலாம். கோயில் அமைப்பு மனித உடலமைப்பைப் போலக் காணப்படுகின்றது. மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விகத்தி, ஆக்னா ஆகி ய ஆறு ஆதாரங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே கர்ப்பக்கிருக்கம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம்,

என்ன, மண்டபம், வசந்தமண்டபம், சபா
மண்டபம் ஆகிய ஆறு மண்டபங்களும்
அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

“உள்ளம் பெருங்கோயில்

ஊனுடம்பாலையம்

வள்ளல் பிராணார்க்கு வாய் கோபுர
வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன்
சிவவிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும்
காளாமணிவிளக்கே”

என்ற திருமந்திரப்பாடவில் திருமூலர்
இதனை அழகாகச் செப்பியுள்ளார். கோயிலில் நிகழும் கிரியைகளை எமது யனதாலேயே செய்யக்கூடிய வகையில் அமைந்து காணப்படுவதே அந்தர் யாகம் ஆகும். பூசலார் நாயனார் இதற்கு உதாரணமாக திகழ்வதைக் காணலாம்.

கோயிலில் இடம்பெறும் அனைத்துக் கிரியைகளும் தத்துவ விளக்கம் யிக்கவையே ஏன்? ஆடல் அரசன் நடராசன் திருவுருவே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்னும் ஐந்தொழில்களையும் காட்டி நிற்கும் தோற்றுமாகும்.

“தோற்றும் தூடியதனில் தோழும் திதி
அமைப்பில்
சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம்
ஊற்றுமாய்
ஊன்று மலர்ப் பதத்தே உற்றுதிரோ
தமமுத்தி
நான்ற மலர்ப் பதத்தே நாடு”

கருப்பக்கிருக்கத்தைப் பார்த்த வண்ணம் இருக்கும் நந்தி, மூல விக்கிரகத்தை மறைத்துத் தொங்கும் திரைச்சிலை, தீபம் காட்டும் போது திரைச்சிலை அகல அடியார்கள் வணங்குதல், தீபம் காட்டும் முறைகள், நெவேத்தியம் வைத்தல், தேங்காய் உடைத்தல் காலதுமே தத்துவக் கருத்துக்களைத் தம்மகத்தே கொண்டு விளங்குவது சமயமும், தத்துவமும் ஒன்றினைந்திருப்பதைக் காட்டுகின்றது.

இதே போன்று மகோற்சவமும் பல தத்துவக் கருத்துக்களைக் கொண்டு காணப்

படுகின்றது. மகோற்சவங்கள் இறைவனது ஐந்தொழில்களைக் குறித்து நிற்கின்றன. சொடியேற்றம் படைத்தலையும், வாகனத் திருவிழா காத்தலையும், தேர்த்திருவிழா அழித்தலையும், மௌனோற்சவம் மறைத்தலையும், தீர்த்தோற்சவம் அருளையும் குறித்து நிற்கின்றன. மகோற்சவம் ஆரம் பிப்பதற்கு முன் செய்யப்படும் கிராம சாந்தி கூட ஊர் நன்மைக்காகச் செய்யப்படுகின்றது என்பது பெறப்படுகின்றது. ஆனவும் வலியிழந்து ஆனமா மலைக்கம் பெறுதற் பொருட்டு திருவருளாகிய கொடியை ஏற்றுதலையே கொடியேற்றம் குறிக்கும். கொடிமரம் பதியாகவும், சிலைபக்காகவும், சிலையைச் சுற்றி உள்ள கயிறுபாசத்தைக் குறிப்பதாகவும் கூறுவர். பக்பாசத்தைச் சர்ராமல் பதியைச் சார்த்தலே முத்தியடைய வழியாகும். எனவே ஆலயமகோற்சவ அனைத்து நிகழ்வுகளுமே தத்துவக்கருத்துக்கள் சார்ந்தவை என்பது பெறப்படுகிறது.

கோயிலும் சமுதாயமும்

ஆன்மீக உணர்வைப் பெறாத மனிதன் முழு மனிதன் ஆக மாட்டான். புற அழுக்கைப் போக்கு நீசாடுதல் போன்று அக அழுக்கைப் போக்கு கோயில் வழியாடுதலை செய்கிறது. எனவேதான் “ஆலயம் தொழுவது சாலைம் நன்று” என்றனர். ஆலயத்தில் இருந்து ஒவிக்கும் மணியோசை கோயிலுக்குச் செல்லாதவர்க்கும் கூட மனக்கண்ணில் இறைவனைக் கண்டு தரிசித்துப் போற்றி வழிபடத் துணைசெய்கிறது. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த துண்மையினால் தான் “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்றனர் போலும்.

ஆலயங்கள் சமுதாயத்தின் நின்றும் தனித்து இயக்க முடியாதவை; அவையும் சமுதாய நிறுவனங்களே. வழிபாட்டுக்கு மட்டுமல்லது வாழ்க்கை நெறிக்கும் ஆலயங்கள் பயன்பட வேண்டும். மக்கள் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வர்மப் பயிற்றுவிக்கும் அற நிலையங்களாக ஆலயங்கள் திகழ வேண்டும். ஆரம்ப காலங்களில் வெறும் வழிபாட்டு இடங்களாக மட்டுமன்றி சமுதாயத்தின் பல்வேறு தேவைகளையும்

நிறைவு செய்த நிறுவனங்களாக தொழிற் பட்டுள்ளன. சமுதாயத்தின் நிர்வாக இணைப்புக்களாகவும் கோயில்கள் தொழிற் பட்டுள்ளன; மன்னரது ஆணைகளும் கட்டளைகளும் கோயில்களில் முரசறைந்து அறிவிக்கப்பட்டன; கிராம பரிபாலனத் துக்காக வருகை தரும்போது மன்னர் கோயில்களில் தங்கியிருந்தே நிருவாகத்தை மேற்கொண்டார். கிராம நிறுவாகத்துக்கான பஞ்சாயங்கள் கோயில் மண்டபங்களிலேயே தமது அலுவல்களை நடத்தின.

இதேபோன்று கோயில் மண்டபங்களில் நடத்தப்பெற்ற போதனை வகுப்புக்கள் மூலம் குழந்தைகளுக்கு கல்வி புகட்டப் பட்டது மட்டுமன்றி, மக்களின் இலக்கிய இதிகாச சமய அறிவு கோயில்களிலேயே வளர்ந்தது. எனவே மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கான கல்வி நிறுவனங்களாகவும் கோயில்கள் விளங்கின எனலாம். கோயில்கள் புராணபடன் மண்டபமாக, தருக்கமண்டபமாக, இசை அரங்காக, இயற்கைப்பாதிப்புக்கு இலக்காணோருக்குப் புகல்டமாக, கலைகளின் இருப்பிடமாகச் சமுதாயத்தின் அனைத்துத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றும் நிறுவனமாக அமைந்து விளங்கின.

கோயில்கள் மகோற்சவம் மக்கள்மனதில் பக்தியையும், விருந்தோம்பலையும், பயன்கருதாப் பணியையும், புனிதத்தையும் தோற்றுவித்தன, உற்றார், உறவினர் ஒன்று சேர் தல் மட்டுமன்றி, விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாங்கு, சமுகமயமாகக்கம் போன்ற உயர்ந்த விழுமியங்கள் கூட சமுதாயத்திற் கோயில்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

இந்த நிலைமையை இன்று நாம் வாழும் காலகட்டத்தோடு பொருத்திப்பார்த்து இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்தல்

பொருத்தமாய் இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

இன்று நாம் வர்மும் காலகட்டம் எதிர்காலம் பற்றிய நிச்சயம் இல்லாத — ஏக்கமும் துன்பமும் அவலங்களும் நிறைந்த காலமாகவே காணப்படுகிறது. அன்பும் அரவணைப்பும் தேவைப்படும் காலமாகக் காணப்படுகின்றது. தலைவனை இழந்த, தந்தையை இழந்த, தாயை இழந்த, சகோதரர்களை இழந்த, தொழிலைகுடிமனையை-சொத்தை இழந்த-நிர்ப்பந்தமாக நிர்க்க திக்குள்ளாகக் கப்பட்ட எத்தனையோ பேர் எம் மத்தியில் உள்ளார்கள். இவர்களைப் பற்றி- இவர்களது எதிர்காலம் பற்றி அவர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்கள் வாழும் இச் சமுதாயத்தில் வாழும் ஓவ்வொருவரும்-ஒவ்வொரு நிறுவனமும் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இவ்வேளையில் கோயில்களின் பங்களிப்பு எத்தகையதாய் இருக்க வேண்டும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். வெறும் வழிபாட்டு நிலையங்களாக மட்டுமல்லாது சமுதாய நிறுவனங்களாகக் கோயில்கள் செயற்பட வேண்டும் அனைசத்திரங்களாக, ஆதுவர் சாலைகளாக, கல்விக்கூடங்களாக, கலைக்கோயிலாக, தொழிற்சாலைகளாக, கோயில்கள் செயற்பட வேண்டும். மக்கள் மனதில் நம்பிக்கை ஊட்டும், அமைப்புக்களாக கோயில்கள் செயற்பட வேண்டும்.

சுருங்கச் சொன்னால் தற்கால சமூக, பொருளாதார குழநிலைகளைக் கருத்திற் கொண்டு மரபுவழி தவற்றாது கோயில்கள் தத்தமது பொருளாதார வசதிக்கேற்ப சமுதாயக் கடமைகளைப் புரிய வேண்டியது அவசியமாகும். எனவே கோயில்களின் பணி, சமயப் பணியாகிய ஆத்மீகப் பணி, யுடன் சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாணும் வகையில் விரிவடைய வேண்டியது அவசியமாகும்.

ஓருவனிடம் முதிழ்து, நிலைபெற்றிருக்கும் ஆசைகள் தான் அவன் வாழுவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

இலங்கையின் வணிகக்கஸ்வியும் பல்கலைக்கழகம் அனுமதிகளும் ஒரு கண்ணோட்டம்

செல்வி நி. சண்முகம்

விரிவுரையாளர்.

வணிக முகாமைத்துவத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

இலங்கையின் கல்வியமைப்பில் இன்றைய நோக்கில் மூன்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறைகள் காணப்படுகின்றன. அவை வணிகம், விஞ்ஞானம், கலை என்பனவாகும். இன்று மாணவர்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க அதிகளு நாடிச் செல்லும் ஒரு துறையாக போட்டிக்குரிய ஒரு துறையாக வணிகத் துறை காணப்படுகின்றது. இந்திலையில் இத்துறையினைப்பற்றிய ஒரு நோக்கினை வெளிப்படுத்துவது பொருத்தமானதே.

வணிகம் என்பது வியாபாரம், அதனுடன் இணைந்த அனைத்து வணிகத் துறையின் வளர்ச்சி நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேக முயில்லை. எனவே வணிகக் கல்வியின் வளர்ச்சியினைப் பாடசாலை, பல்கலைக்கழக நிலைகளில் நோக்குவோம்.

இலங்கைப் பாடசாலைகளில் கிட்டத் தட்ட ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே வணிகக்கல்வி நோற்றும் மேற்றது. 1890 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு, சொட்டாஞ்சேனை புனித பெண்டிக்ற கல்லூரியில் வர்த்தகக் கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. எனினும் 1943 இன் பின் வர்த்தகக் கல்வித்துறை பெரும் வளர்ச்சி அடைந்தது. 1943 இல் உயர்தொழில் மட்டத்திலான கணக்கறிவு பற்றிய மாலைநேர வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1945 - 1960 வரையுள்ள காலப் பகுதியிலேயே கைப்பணிகளோடு சுருக்கெழுத்து, தட்டெழுத்து, ஆரம்ப வர்த்தகம், வர்த்தகக்கணிதம், கணக்குப்பதிவு ஆகிய வர்த்தகப்பாடங்கள் 9 ஆம் 10 ஆம்

தரங்கள் உள்ள சில பாடசாலைகளில் மட்டும் கற்பிக்கப்பட்டன. இது கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வளர்ச்சியடைந்து 9 ஆம், 10 ஆம், 11 ஆம் ஆண்டுகளில் வர்த்தகக் கல்வித்திட்டம் பாடவிதானத்தில் ஒரு பிரிவாக நிலை பெற்று விட்டது.

1968/69 இல் மாணவர்களுது தொழில் நுட்பஅறிவு ஊக்கிவிப்பு நோக்குடன் 4 தொகுகியான பாடநெறிகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதில் தொகுதி 1 ஆண்து வர்த்தகம், பொருளியல், கணக்கியல் ஆகிய பாடநெறிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. வர்த்தகக் கல்வியில் மாணவர்கள் கூடிய ஆரம்ப காட்டிவருகின்றனர் என்பதை அனுபவர்தியாக அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது.

1963 ஆம் ஆண்டில் க. பொ. த(சாதாரண தரம்) நிலையில் வர்த்தகப் பாடங்கள் கற்பிக்கும் பாடசாலைகள் 222 ஆகவும், சுற்று மாணவர் தொகை 5500 எனவும் மதிப்பிடப்பட்டது. 1972 இல் வர்த்தகக் கல்வி கற்ற மகணவர்களின் தொகை 12260 ஆக இருந்தது. 1977 அளவில் நாட்டில் 1007 பாடசாலைகள் வர்த்தகப் பாடங்களைப் போதித்துவந்தன. 1979 இலிருந்து வர்த்தகம் தனியான ஒரு துறையாக கருத்திற் கொள்ளப்படத் தொடங்கியது.

பல்கலைக்கழக நிலையில் வணிகக் கல்வி

வணிகம் தொடர்பான பல்கலைக்கழகக் கல்வியை நோக்கும் போது 1959 இல் முதன் முதலாக வித்தியோதயாப் பல்கலைக்கழகம் (ஸ்ரீ ஜெயவர்தன புர பல்கலைக்கழகம்) சிங்கள மொழிமூலத்தில்

முகாமையியற் கற்கை வசதிகளை வழங் கியதென்பதை அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. 1960 இல் தமிழ்மொழி மூலம் கற்கை வசதியும் அளிக்கப்பட்டது.

1972 களில் வித்தியோதய வளாகத்தில் போது நிர்வாக பீடம் அமைக்கப்பட்டு வணிகக்கல்வியின் வசதி மேலும் சிறு அளவு விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடுயம் பல்கலைக்கழக அனுமதி யின் பொருட்டு மாணவர்களைத் தெரிவு செய்யும் கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தர நிலையில் வணிகம் என்ற தனியானதுறை மொன்று காணப்படவில்லை என்பதும், கலைத்துறையில் கல்விக்கற்றவர்களே பல்கலைக்கழகத்தில் வணிகக்கல்வியைக் கற்ற னர் என்பதும் 1976 வரை வணிக்கல்வியில் வித்தியோதய வளாகம் தனியுரிமை நிலையை அனுபவித்தது. 1976 முதல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் பொருளியற்றுறையில் வணிகம், கணக்கியல் ஆகிய பாடங்களை உள்ளடக்கியது. எனினும் வணிகமானி எனும் கற்கை நெறி இங்கு 1977 இலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இருப்பினும் 1979இல் கூட வணிகமுகாமைத்துவத்திற்காக தனியான ஒரு துறை ஸ்ரீ ஜெயவர்தனபுர (வித்தியோதய) பல்கலைக்கழகத்திலேயே காணப்பட்டது. இதற்குப் பிற்பட்ட காலங்களில்தான் அதாவது 1979 இலிருந்து வளாகங்கள் தன்னாதிக்கமுள்ள பல்கலைக்கழகங்களாகச் செயற்படத்தொடங்கிய பின்னர் வந்த காலங்களில்தான் மாணவர்கள் வணிகக்கல்வியில் கூடிய அக்கறை செலுத்தத் தொடங்கார்கள். உயர்கல்வியில் வணிகத்துறை போட்டிக்குரிய ஒன்றாக மாறத்தொடங்கியது. இன்று கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், றுகுனுப் பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் என்பன வணிகத்துறையில் கல்வி வாய்ப்பை அளித்து வருகின்றன.

எமது பிரதேசத்திலும் மாணவர்கள் வணிகக்கல்வியில் கூடிய அக்கறை செலுத்தத் தொடங்கியுள்ளனர் என்பதை பாடசாலைகள், தனியார் கல்விநிலையங்கள் என்பவற்றில் இக்கற்கை நெறியின் பொருட்டு அதிகரித்துள்ள மாணவர் தொகைகளை

மும், பாட்சைக்கு தோற்றும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையையும் நோக்கும் போது தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள முடியும். எனவே எமது பிரதேசத்தில் உள்ள யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வணிகக்கலைக்கழகத்தில் நோக்குவதும், சிறந்ததாக அமையும்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் வணிகக் கல்வி

இப் பல்கலைக்கழகம் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது விஞ்ஞானம், சட்டம், மனிதப்பண்பியல் உடற்கல்வி ஆகிய வற்றின் கற்கை நெறிகளுக்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டது. வணிகக்கல்வி என்பது ஆரம்பத்தில் மனிதப் பண்பியலின் ஒரு பகுதி யாகவே அமைந்தது. பல்கலைக்கழகம் 1974 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது மனிதப் பண்பியற்பீடம் என ஆரம்பிக்கப்பட்டப் பீடம், 1975இல் கலைப்பீடுமென உருவாகி 6 துறைகளை உள்ளடக்கியது. அவை பொருளியல், வணிகம், கணக்கியல் ஆகிய பாடங்கள் சிங்கள, தமிழ்மொழி மூல நங்களில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வணிகம், கணக்கியல் ஆகிய பாடங்கள் பொதுக்கலை பகுதி I, பொதுக்கலை பகுதி II ஆகிய பாட்சைகளில் தெரிவக்குரிய பாடங்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன.

இவ்வாண்டில் வணிகமாணிப்பட்டப் படிப்பை அளிப்பதற்கான ஆரம்பக்கருத்துக்கள் பல்கலைக்கழக அதிகாரத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இதன் இறுதித் தீர்மானம் 1977 இல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதே காலப்பகுதியில் கணக்கியலில் சிறப்புக் கற்கை நெறி பயிலும் வாய்ப்பும் அளிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில், பல்கலைக்கழகத்தின் பொருளியற்றுறை, வணிகத்துறையையும் உள்ளடக்கி பொருளியல், வணிகத்துறை (Dept. of Economics and Commerce), என மாற்றமடைந்தது. இதன் பின் பொருளியல், வணிகம் ஆகியவற்றில் சிறப்புக் கற்கை நெறிகளை மேற்கொள்வது இத்துறையின் கற்பித்தல் திட்டத்தில் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் பொது வணிகமாணி கற்ற மாணவர்களின் மொத்தத் தொகை 78,

வணிகமாணி சிறப்பு நெறியைக் (Special Degree B.Com.) கற்ற மாணவர்களின் மொத்தத் தொகை 142 முதல் கலைத் தேர்வில் வணிகத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்றோர் தொகை 72. 1980 இல் பொது வணிகமாணி 85, வணிகமாணி (சிறப்பு) 196 கலையில் வணிக பாடம் 97.

இக் காலத்திலும் பொருளியல், வணிகம் என்பவற்றில் சிறப்புக் கற்கைநெறி பயில் பவர்களின் தொகை குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரித்தது.

1981 இலும் வணிகத்தில் சிறப்புநெறி பயிலும் மாணவர் தொகை தொடர்ந்து அதிகரித்தது. இதற்கிணங்க தனியான வணிகத்துறை ஒன்றின் உருவாக்கம் அவசியமாயிற்று. வணிகம் சிறப்புநெறியாக மட்டுமே கற்பிக்கும் நிலையும் உருவாக்கப்பட்டது. 1981 இல் வணிகத்துறைக்குப் பதிவு செய்த மொத்த மாணவர் தொகை 310 ஆகக் காணப்பட்டது.

1983 டிசெம்பரிலிருந்து வணிக முகாமைத்துவத்துறையொன்று தனியாகச் செயற்பட ஆரம்பித்தது, தொடர்ந்தும் வணிக நெறியைக் கற்கும் மாணவர் தொகை அதிகரித்து வந்தது. 1986இல் வணிகத்துறையில், வணிக மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 386 ஆகவும் முகாமைத்துவ மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 310 ஆகவும் கலையில் வணிகம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 162 ஆகவும் காணப்படுகின்றது. 1985 இல் இப்பல்கலைக்கழகம் தொழில் நிர்வாகச் சிறப்பு நெறியைப் பூர்த்தி செய்த முதலாவது தொகுதி மாணவர்களை வெளியினுப்பியது. 1986, 1987 ஆகிய காலப்பகுதிகளில் வணிகம், தொழில் நிர்வாகம், என்பன மிகப் பிரபலமான துறைகளாக இருந்தன. இன்றுவரை இந்நிலை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. வணிகம், தொழில்நிர்வாகம், கலையில் வணிகம் பயில்வோர் என்ற ரீதியில் 700 இற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இன்று கல்வி பயில்களின்றார்கள். கலைத்துறை மாணவர்களும் அவர்களது பாடங்களில் ஒன்றாக வர்த்தகத்தைக் கற்க அதிகளவு ஆவல் கொண்ட-

மையும்குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வணிகம் சார்ந்த கற்கை நெறிகள் தொழில் சார்ந்தவையாகவும், வேலைகளை மையமாகக் கொண்டவையாகவும் இருப்பதனால் கடுமையான போட்டி நிலவுகின்றது. தமிழ்மாணவர்கள் நமது கல்வியைத் தாய்மொழியில் கற்பதற்கான வாய்ப்பினை இப்பல்கலைக்கழகம் வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதும் போற்றப்பட வேண்டியது மாகும். அத்துடன் 1987 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வணிக முகாமைத்துவ பீடம் ஆரம்பத்தில் ஆங்கில மொழி மூலம் விரிவுரைகளை வழங்கியது எனினும் 1992 இல் இருந்து தமிழ்மொழி மூலம் விரிவுரைகளையும் ஆரம்பித்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைய மாணவர் தொகை அதிகரிப்பு போட்டிநிலை என்பவற்றுக்கேற்ற வகையில் இயங்கும் பொருட்டு யாழ் பல்கலைக்கழகம் வணிக முகாமைத்துவ பீடம் ஒன்றின் உருவாக்கத்திற்கான தேவையை உணர்ந்துள்ளது. இது மிக அண்மைய எதிர்காலத்தில் நிறைவேற்றம் பெறலாம்.

பல்கலைக்கழக அனுமதிகள்

வணிகமானது 1979 இலேயே தனியொரு பாடப்பறப்பாக கருத்திற் கொள்ளப்படத் தொடங்கியது; என்ற அடிப்படையில் இக்காலத்திலிருந்து இவற்றை நோக்குவது பொருத்தமானதாகும். அனுமதிகளின் அடிப்படைகளாகப் பின்வரும் விடயங்கள் அமைகின்றன.

1. அனுமதிக்கான அடிப்படைத் தகுதிப் புள்ளி
2. திறமை/மாவட்ட/பின்தங்கிய பிரதேச அடிப்படையிலான தெரிவின் தகுதிக் குட்படுதல்
3. வெட்டுப்புள்ளி

1979 இல் மாணவர்-ஒருவர் பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெறுவதற்கான அடிப்படைத் தகுதிப்புள்ளி 140 ஆகக் காணப்பட்டது. இக்காலத்தில் திறமை, மாவட்ட, பின்தங்கிய பிரதேச அடிப்படையிலான

தெரிவுக்கான வீதாசாரம் பின்வருமாறு இருந்தது. திறமை 30% மாவட்டம் 55% பின் தங்கிய பிரதேசம் 15% வெட்டுப் புள்ளிகள் என்பவை தெரிவ செய்யப்படும் மாணவர்கள் என்னிக்கையினால் நிர்ணயிக்கப்படுபவையாகும். அனுமதிக்கான அடிப்படைத் தகுதிப்புள்ளி ஒவ்வொராண்டும் 5 புள்ளிகளால் அதிகரிக்கப்பட்டது. இவ் அதிகரிப்பு 1987 வரை தொடர்ச்சியாக இருந்தது. இதனாடிப்படையில் 1987 இல் அடிப்படைத் தகுதிப்புள்ளி 180 ஆக இருந்தது. அதே வேளை 1985-86 கல்வியாண்டிலிருந்து திறமை, மாவட்ட, பின் தங்கிய மாவட்டங்களுக்கான வீதாசார அடிப்படையில் சிறு மாத்தமொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. திறமைக்கான வீதாசாரம் 30% ஆகவே இருக்க மாவட்ட ரீதி யான முன்னுரிமை 55% இலிருந்து 65% ஆக உயர்த்தப்பட்டு, பின் தங்கிய பிரதேசத்திற்கான வீதம் 15% இலிருந்து 5% ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. இதே அடிப்படையே இன்னும் தொடர்ந்து பின்பற்றப்படுகின்றது. எனினும் அடிப்படைத் தகுதிப்புள்ளி 1991/92 இல் 200 ஆக

உயர்த்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

மேற்கூறிய அடிப்படைகளுக்கிணங்க வணிகத் துறையின் அனுமதிகளை அண்மைய காலத்தரவுகளைக் கருத்திற் கொண்டு நோக்குவது சிறந்ததாக அமையும்.

அண்மைக்கால கல்வியாண்டுகளில் அனுமதியின் போக்கு

கருத்திற் கொள்ளப்பட்ட அனுமதிகளின் 1975-1978 வரையான காலப்பகுதிக் களையும் மிக அண்மைக்கால நோக்கில் 1987/88, 1988/89, 1989/90 ஆகிய கல்வியாண்டுகளையும் உதாரணமாகக் கொண்டு நோக்கும் போது அனுமதிக்கான தகுதியுடைய மாணவர்களது தொகை அதிகரித்து வரும் வேளை அனுமதிபெறுவோர் தொகை அப்பீட்டளவில் மிகக் குறைவாக இருப்பதனையும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

1975 இல் 200 ஆகவும் 1976 இல் 280 ஆகவும் 1977 இல் 295 ஆகவும் 1978 இல் 295 ஆகவும் காணப்படுகிறது.

கல்வியாண்டு தகுதிபெற்றோர்

1987/88	5551
1988/89	8749
1989/90	8872

அனுமதிபெற்றோர்

1018	18. 33 %
1039	11. 88 %
1069	12. 33 %

தகுதியுடையோரில்

அனுமதிபெற்றோரின் வீதம்

காணப்பட்ட மொத்த மாணவர் தொகையும் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு எதுவுமின்றிக் காணப்படுகின்றது.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மாணவர் தொகையானது மாணவர்களது அனுமதியில் வெட்டுப்புள்ளிகளை நிர்ணயிக்கின்றது. இவ் வெட்டுப்புள்ளி ஒவ்வொருதுறை அடிப்படையிலும், மாவட்ட அடிப்படையிலும் நோக்குவது கட்டுரையை விரிவடையச் செய்யும், எனவே மாழ்ப்பாணமாவட்டத்தைக் கத்தில் குறிப்பிட்ட கல்வியாண்டுகளில் கிணை நோக்குவோம்.

அனுமதியில் வெட்டுப்புள்ளியின் போக்கு

கல்வியாண்டு முகாமைத்துவம் வணிகம்

1987/88	248	234
1988/89	264	246
1989/90	260	245
1990/91	270	253
1991/92	292	277

இத்தரவுகளிலிருந்து நோக்கும் போது 1987/88 கல்வியாண்டிலிருந்து அதிகரித்த வெட்டுப்புள்ளி 1989/90 இல் மிகச்சிறிய வீழ்ச்சியொன்றைக் காட்டி மீண்டும் அதிகரித்துச் செல்வதனை அவதானிக்கக் கூடிய தாகவுள்ளது. இதில் 1991/92 கல்வியாண்டில் கருத்திற்கொள்ளப்பட்ட 1990 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தரப் பரீட்சை யாழ். மாவட்டத்தில் விசேட பரீட்சையாக இடம் பெற்றதால் அது தனியான ஒரு பரீட்சையாகவே கருத்திற் கொள்ளப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இது தொடர்பாக மாணவர்களால் தொடரப் பட்ட வழக்கு வெற்றியளித்து சில துறைகளுக்கான வெட்டுப்புள்ளிகளில் மாற்றம் அறிவிக்கப்பட்ட தெளினும், வணிகத் துறையில் இது தொடர்பாக எவ்வித மாற்றமும் வெளியிடப்படவில்லை என்பதும் இங்கு கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

மாவட்ட ரீதியில் அனுமதிகளின் நிலை

ஓவ்வொரு மாவட்டத்திலிருந்தும் மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்படும் போது இரண்டு தெரிவுரிமைகள் அவர்களுக்குச் சாத்தியப்படுகின்றன.

1. திறமையும் மாவட்ட அடிப்படையும்
2. திறமையும் பின்தங்கிய மாவட்ட அடிப்படையும்

கொழும்பு, யாழ்ப்பானம் ஆகிய மாவட்டங்கள் திறமை அடிப்படையிலான அனுமதியில் முன்னணி வகிப்பதனைக் காணக்ஷதியதாகவுள்ளது. இதில் வணிகத்

துறையிலிருந்து திறமை அடிப்படையில் தெரிவானோர் கொழும்பு மாவட்டத்தில் 67% ஆகவும் யாழ்ப்பான மாவட்டத்தில் 80% ஆகவும் காணப்படுகின்றது. அதேவேளை முகாமைத்துவத் துறையில் இது கொழும்பு மாவட்டத்தில் 65% ஆகவும், யாழ்ப்பான மாவட்டத்தில் 61% ஆகவும் காணப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட ரீதியில் சுக்கிராக கருக்கும் அனுமதி பெற்ற மொத்த மாணவர் தொகையில் இவ்வனுமதிகளை நோக்குவாமாயின் கொழும்பு, யாழ்ப்பானம் ஆகிய இரு மாவட்டங்களுமே முன்னணியில் திகழ்கின்றன. அதிலும் வணிக, முகாமைத்துவத் துறைகளுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்களைக் கூட்டாக நோக்கும் போது பல்கலைக்கழக அனுமதிபெற்ற மொத்த மாணவர் தொகையில் இவர்களின் வீதாசாரம் யாழ். மாவட்டத்தில் 89% ஆகவும் கொழும்பு மாவட்டத்தில் 11. 89% ஆகவும் காணப்படுவதனை நோக்கலாம். எனவே திறமை அடிப்படையிலான மாணவர் தெரிவில் யாழ். மாவட்டம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது எனக்குறிப்பிட முடியும். எனினும் அண்மைக்காலங்களில் கல்வியியல் ஆய்வாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிப்பீடுகளின்படி 1990, 1991, 1992 காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற உயர்தரப்பரீட்சைகளின்படி யாழ். மாவட்டமாணவர்களின் பெறுபேறுகள் வீழ்ச்சியடைந்து வருகின்றன எனக்கண்டுகொள்ளப்பட்டது. 1991, 1992 பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் அமையப்போகும் பல்கலைக்கழக அனுமதிகளில் இதன் தாக்கம் வெளிப்படும் என்பதும் எம்மால் எதிர்பார்க்கப்படவேண்டியதே.

முடிவுரை:

துறைசார் கல்வியில் வணிகம் இன்று போட்டிமிக்க பிரபலமான துறைகள்லை ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. ஆரம்பகாலங்களில் துறைசார் கல்வியில் விஞ்ஞானம், கலை ஆகிய இரண்டு துறைகளே பிரபலம் பெற்றிருந்தன என்பதும் அதிற்கூட கலைத்துறையானது சமூக நோக்கில் மிகவும் தாழ்வாகவே கணிக்கப்பட்டது என்பதும் அனுபவ ரீதியான உண்மைகளாகும். அக்காலத்தில் மாணவர்கள் தமது

விருப்பத்திற்கிணங்க துறைகளைத் தெரிவு செய்யும் நிலை ஒன்று இல்லாது மாணவர்கள் ‘வடிகட்டல்’ முறை அடிப்படையில் அவர்களது திறமை, தகுதி என்பவற்றி எனக்கொண்டு கல்வியில் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். இது கலைத்துறை பற்றிய தாழ்வான் நோக்கு ஒன்றிற்குக் காரணமாக அமைந்தது ஆனால் இன்றைய நிலை அவ்வாறு இல்லை. கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண தாத்தில் சிறப்புச் சித்தி பெற்ற அநேக மாணவர்கள் தமது சொந்த விருப்பின் பேரில் வணிகம், கலை ஆகிய துறைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இதனை ஆதாரபூர்வமாக நிருபிக்க முடியும். இவற்றில் வணிகம் முக்கியமானது. திறமையான மாணவர்கள் இக்கல்வியைத் தொடர்கின்றார்கள் என்பதனை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு அம்சம் இவர்களுக்கான அடிப்படைத் தகுதி ஒன்று வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளமையாகும். கணிதம், சமூகக்கல்வி அல்லது வர்த்தகமும் கணக்கையும் ஆகிய பாடங்களில் திறமைச் சித்தி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது வரையறை செய்யப்பட்ட விதியாகக் காணப்படுகின்றது. இன்று இக்கற்கை நெறியைக் கற்கும் மாணவர் தொகை மிக விரைவாக அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இதனடிப்படையில் நோக்கும்போது இங்கு பல்வேறு விடையங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன.

இன்றைய கல்வி தொழில்சார் கல்வி நெறிகளாக வார்ச்சிப்படையும் நிலையில் அனுமதிக்கான வெட்டுப்புள்ளி மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மாணவர் எண்ணிக்கை என்பன மாணவர்களின் எதிர்காலத்தை இருளையைச் செய்வனவாக உள்ளன. அனுமதிக்கான தகுதி பெற்றிருந்தும் அனுமதி பெறாத மாணவர்கள் அடுத்ததாக என்ன செய்வது? என்ற வினாவிற்கு விடையாக முடியாதவர்களாக உள்ளனர். திறந்த பல்கலைக்கழகம், தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, இணைந்த பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி என்பன வணிகம் சார் கற்கை நெறிகளை வழங்குகின்றன. எனினும் இவை போதுமான தாக இல்லை. வேறுபட்ட தொழில்சார் கல்விநெறிகள், அவற்றுக்கான வழிகாடு

டல்கள் என்பன மாணவர்களுக்குக் கிடைப்பனவாக இல்லை. வெளிநாட்டு நிறுவனங்களால் நடாத்தப்படும் பரிட்சைகளுக்குத் தோற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பம் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகவுள்ள போதிலும் அதன் பொருட்டு தம்மைத் தயார் செய்யும் வாய்ப்புக்களையும், நிதி வசதிகளையும் பெறுவது அவர்களுக்குக் கடினமானதாகும்.

விஞ்ஞானக்கல்வியில் காணப்படுவது போலன்றி வணிகக்கல்வி பல்கலைக்கழக நிலையில் முகாமைத்துவம், வணிகம் எனும் இரண்டு கற்கை நெறிகளையே கொண்டுள்ளது. இது பன்முகப்படுத்தப்படுமாயின் மாணவர்களது பல்கலைக்கழக முதியும் மதித் தொகையை அதிகரிக்க முடியும். பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தல் நடைமுறையுடன் புதந்துவிட்ட வீதாசாரச் சிந்தனைகள் திறமை, மாவட்டம், பின்தங்கிய பிரதேசம் என்ற அடிப்படையில் அவை தொடர்வதைக் காண்கின்றோம். திறமைக்கே முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் பல இடங்களிலும் வற்புறுத்தப்பட்டும் ‘நன்முறைப் பாரபடசம்’ என்ற சமாதானம் இன்னும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. அதிகரித்துச் செல்லும் வெட்டுப்புள்ளிகள் ஒர் எல்லையைத் தாண்டும்போது மாணவர்கள் விரக்கி நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள். இயலாமை மனப்பாங்கு அவர்களிடம் தலைதூக்கும். இது பல சமூகரித்தியான பிரச்சனைகளுக்கும் அடிப்படையாக அமையலாம்.

முன்னய காலகட்டத்தில் மருத்துவம், பொறியியல் என்பன தொழில்சார் நிலையில் முக்கியத்துவம் பெற்ற அளவிற்கு இன்று வணிகம் முன்னேற்றமும், முக்கியத்துவமும் பெற்றுள்ள நிலையில் மேற்கூறிய பிரச்சனைகளுக்கான வழிவகைகள் கண்டுகொள்ளப்பட்டுத் தீர்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டியது அவசியமாகும். இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமானால் வணிகம் வளமுள்ள கல்வியமைப்பொன்றின் சுட்டியாக விளக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

மாணவ உலகை நோக்கிச் சமூகத்தின் சில எதிர்பார்ப்புக்கள்

செல்வி த. நகுலேசபிள்ளை
ஆசிரியை, யா/இந்து மகளிர் கல்லூரி.

மனிதன் ஒரு சமூகப்பிராணி. அவன் தனித்து வாழவோ, சமூகத்தினின்று ஒதுக்கித் தனிமனிதனாக வாழவோ முடியாது. ‘தனக்காகத்தான்’ என்ற கொள்கைக்குப் பதிலாக ‘ஒருவன் எல்லோருக்குமாக, எல்லோரும் ஒருவனுக்காக’ என்னும் கொள்கைப்படி சமூதாயத்தினதும் தனிமனிதன தும் வாழ்க்கை அமைய வேண்டும். சமூகத்தினால் அங்கீரிக்கப்பட்டு மதிப்பைப் பெறும்போதுதான் ஒருவன் மனநிறைவை அடைகின்றான். இந்த மனநிறைவை அடைவதற்குச் சமூகம் கொண்டிருக்கும் எதிர்பார்ப்புக்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். அந்தவகையில், எந்தவொரு சமூகமும் தன் இளஞ்சந்ததியினர் வருங்கால தத்தில் நல்லதொருசமூதாயத்தை உருவாக்கும் வகையில் அவர்களையிட்டுச் சில எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருக்கிறது.

மாணவர்களைப் பொறுத்தவரை சமூகம் இரண்டு வகையான நிலைப்பாடுகளில் எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஒன்று மாணவன் மனிதரோடு மனிதனாக, குடும்ப அங்கத்தவனாக, சமூக உறுப்பினராக, நாட்டின் பிரசையாக வாழுகின்றபுற சமூகம். மற்றையது கற்றல்—கற்பித்தல் நிகழ்வு இடம் பெறுகின்ற, அதிபர்—ஆசிரியர்கள்—மாணவர்கள் என்ற உறவினைக் கொண்ட பாடசாலைச் சமூகம். இவ்விரு சமூகங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தவகையிலும், ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்ட வகையிலும். அதேநேரம் ஒன்றின் தேவையை மற்றையது பூர்த்தி செய்வதாகவும் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு சமூகங்களும் மாணவர்களையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் எதிர்பார்ப்புக்கள்

பல அம்சங்களில் பொதுவானவையாகவும், சில அம்சங்களில் பிரத்தியேகமானவையாகவும் அமைகின்றன. கல்வி, ஒழுக்கம், நற் பழக்கவழக்கங்கள், குடிமைப்பண்பு, ஆளுமைப்பண்பு ஆகியவற்றில் ஒரேவிதமான எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன.

மாணவர்கள் வாழுகின்ற சமூகம், தலை முறைகளுக்கிடையிலான உறவு, தொழில் வாய்ப்பு, சமூக அந்தஸ்து, சமூக சீட்டதிட்டங்கள், பாரம்பரியங்கள், விழுமியங்கள், சமூக உற்பத்தி என்பவற்றில் பிரத்தியேக எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருக்க, பாடசாலைச் சமூகமானது மாணவர்களின் அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு, பாட அடைவுகள், பரிட்சைப் பெறுபேறுகள், ஆசிரியமாணவர் உறவுகள், ஒத்தவயதுக்குழுவி னர் உறவுகள், பாடசாலைப் பாரம்பரியங்கள், கடமைகள், உரிமைகள், ஒழுங்கு விதி முறைகள் போன்றவற்றில் சிறப்பான எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருக்கின்றது.

இவ் எதிர்பார்ப்புக்களில் கல்விசார்ந்தலை முதலிடம் பெறுகின்றன.

‘யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என் னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு’

என்ற குறள் மூலம் வள்ளுவர், ஒருவன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்பதன் மூலமே சீரிய வாழ்வொழு வழிபிறக்கும் என்றார். கல்வி என்பது திட்டவட்டமான ஒழுக்கம். கல்விமூலம் ஒவ்வொருமனிதனின் தனித்துவம், ஈடுபாடு ஆகிய இரண்டும் விளக்கம் பெறவும் நிலை பேற்றையவும் சிறந்த இடமுண்டு. அத்துடன் படைப்பாற்றலும், புதியன் கண்டு பிடிக்கும் ஆற்றலும் நிலை

கொள்ளவும் கல்வி பயன்படும். நாகரிக வளர்ச்சிக்கும், பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் திறனும், கலையார்வமும் பெற் றிருக்க வேண்டும். எனவே, கல்வி அடிப்படைத் திறனையும் அறிவையும் வளர்க்கவேண்டும். சமுதாயத்தின் உயர் பீடத்திற்கு உரித்தாக விருந்த கல்வி மாற்றத்தினாடாக, தினசரி வாழ்க்கைக் கல்வியாக இன்று கூர்ப்படைந் துள்ளது. சமூகக் கட்டுக்கோப்பிற்கேற்ப சுலகருடனும் சேர்ந்து, இசைந்து, இணைப்புப் பெற்றுச் சமூகத்தின் தன்மையை உணர்ந்து வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வைப்பது கல்வியாகும். ஒரு சமூகத்தில் வாழுகின்ற சாதி, மதம், மொழி, இனம், பண்பாடு என்பவற்றால் வேறுபட்டவர்களை ஒன்றிணைக்கும் கருவியாகக் கல்வி தொழிற்பட வேண்டும். எனவேதான் எந்த வொரு சமூகமும் தன் இளஞ் சந்ததியினர் கல்வியிற் சான்றோராகத் திகழ வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றது.

ஒரு சமூகம் நன்றாக இயங்கவேண்டுமோனால் அது சிறப்பான ஒழுக்க நெறியைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். இன்றைய நிலையைக் கூர்ந்து நோக்கும்போது, அறிவுவளர்ச்சியைவிட ஒழுக்கவளர்ச்சியே முக்கியமானதாக நம் எல்லார்க்குமே தோன்றுகின்றது. தனியார் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெறவும் மற்றவர்களுடன் சமூகமான தொடர்புகளை மேற்கொள்ளவும், சமூகத்துடன் இசைவுபெற்று, இணக்கம் பெற்று, பின்கூற்ற வாழ்க்கை வாழுவும் வேண்டுமாயின் சிறந்த நெறிகளைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். ஒருவனிடம் ஒழுக்கநடவடிக்கை நிலைத்திருப்பின் மட்டுமே நாம் அவனைச் சிறந்த, நற்பிரசையாகக் கணிக்க முடியும். இன்றைய மாணவர்கள் நாளைய நல்ல பிரசைகளாக, நாளைய நல்ல தலைவர்களாக மாறவேண்டும். இன்றைய மாணவர்களே நாளைய நல்லபிரசைகளாக மட்டு மன்றி, அரசியற் துறைகளிலும், அறிவுத் துறைகளிலும், நீதி, நிர்வாகம் முதலிய பல துறைகளிலும் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்று முன்மாதிரியாக இருக்கப்போகிற வர்கள். எனவே, மாணவர்களிடத்து ஒழுக்கம் சிறந்த அணிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றது.

ஒருவன் தன்னைப் பிறர் கட்டுப்படுத் துவதைச் சுயவிருப்பத்தோடு ஏற்க முன்வர மாட்டான். எனி னும், கட்டுப்பாடுகள் இல்லையெனில் வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம் இல்லை எனலாம். எனவேதான், தனியாளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குச் சமூகம் சில எல்லைகளை ஏற்படுத்துகின்றது. அவ்வெல்லைகளைச் சட்டங்கள், சம்பிரதாயங்கள் மூலம் வரையறை செய்கின்றது. ஆகவே சட்டங்கள், சம்பிரதாயங்களை மாணவர்கள் மீறக்கூடாது. மாணவர்கள் மனித உரிமையை மதிக்கத் தெரியவேண்டும். தமக்கென்று வாழுதான் பிறர்க்கும், சமூகத்திற்கும் சேவை செய்து மனிதநேயத்தை வளர்ப்பவர்களாகவும், வேற்றுமையில் ஒற்றுமைகாண்பவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சமுதாயங்கள் காலப்போக்கில் மாற்றங்களுக்குளாகும். ஒரு சமுதாயம் தேயந்தொடுங்கிப்போக, அதனிடத்தில் மற்றொரு சமுதாயம் உதயமாகும். சமுதாயம் இயங்குவதற்கும் அதன் முன்னேற்றத்திற்கும் அச்சமுதாயத்திற் காணப்படும் நல்ல விழுமியங்களும், மனப்பாங்குகளும் மிக உதவியாக இருக்கும். அவை நிகழ்கால சமுதாயத்திற்குமட்டுமன்றி எதிர்காலச் சமுதாயத்திற்கும் பொருந்தக் கூடியதாக அமையலாம். எனவே, சமூகத்தில் சிறந்த மனப்பான்மைகளையும், விழுமியங்களையும் மாணவர்கள் கருத்திற் கொண்டு செயற்படவேண்டும். பெரியோரைக் கனம் பண்ணுதல் நல்லதொரு விழுமியமாகும். இதனை மாணவர்கள் பின்பற்றவேண்டுமெனப் பிரதானமாக எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

பிள்ளைகளின் நலன்களையே தமது வாழ்விள் குறிக்கோளாகக்கொண்டு அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்து, அவர்களுக்கு உண்ணுட்டி உடல்வளர்த்து, கல்வியுட்டி சான்றோனாக்கி, அவையத்து முந்தியிருக்க வைக்கும் பெற்றோரையும், அறிவுக்கண்களைத்திறந்து, ஞானோபதேசங்கெய்து நல்வழிப்படுத்தும் ஆசான்களையும், தம்மாலியன்றளவு உழைத்து ஓய்ந்துபோன முதியோரையும், சமுதாயத்திற்கும், நாட்டிற்கும் நன்மைசெய்தபெரியார்களையும், மதித்து அவர்களின்

அனுபவங்கள் மூலம் பெற்ற நல்ல கருத்துக்ஞாக்கேற்ப மாணவர்கள் நடந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

குறிப்பிட்ட தனிமனிதனோ, சமுதாயமோ தனித்தன்மையைப் பாதுகாக்க முயல்வது எதிர்காலத்தைத் தடைசெய்யும் முயற்சி எனக்கருதலாம். எனவே, மாணவர்களிடத்தில் சமூகப்பற்று, நாட்டுப் பற்று என்பன மேலோங்கவேண்டும். நாட்டுப்பற்று உள்ளவர்களே நாடுசெழித்து முன்னேற உழைப்பார்கள். இதற்கேற்ப தேசப்பற்றை உருவாக்கக்கூடிய வரலாறு, இலக்கியம் போன்றன அறியப்படல் வேண்டும். கைத்தொழில்களைப் பெருக்கியும், உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்தும் ஒரு நாடு பொருளாதார சுதந்திரம் அடைவதற்கு மாணவர்கள் ஆரோக்கியமும், திடகாத்திர மூள்ளவர்களாகவும் இருப்பதுடன், அதற்கேற்ற மனப்பான்மைகளையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். நாட்டினதும், கிராமத் தினதும் ஆக்கத்தையும், உற்பத்தியையும் மதிக்கும் பரம்பரையாக மாணவர்கள் உருவாகவேண்டும்.

இன்று, உலக நாடுகள் வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களாலும், நவீன போக்குவரத்து வசதிகளாலும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அத்துடன், அன்மைக்காலங்களில் நம்நாட்டு இளைஞர்கள் பலர் உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் இடம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றார்கள். அவர்களின் தொடர்புகள் இங்குள்ளவர்களுடன் இருந்துகொண்டே வருகின்றன. இவற்றால், இளஞ்சமுதாயம் வேற்றுநாட்டாரின் விரும்பத்தகாத பழக்க வழக்கங்களாலும் கவரப்பட வாய்ப்பேற்படுகிறது. மாற்றான் கலாசாரத்தை அடியோடு பின்பற்றாது, எமக்கென்றிருக்குதம் சிறந்த பண்புகளையும், கலாசாரத்தையும் எதிர்காலச் சந்ததியினரான மாணவர்கள் காப்பாற்றவேண்டும். கலைகள், இலக்கியம், வரலாறு போன்றவற்றை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்வதுடன் எதிர்காலத்திலும் பேணிப்பாதுகாக்கவேண்டும். இன்றைய உலகில் பல்வேறு மக்கட்சமுதாயத்தினிடையேயேயும், பல்வேறு நாட்டினரிடையே

யும் போட்டி, பொறுமை, பூசல்கள் ஆகியன மலிந்திருப்பதைக் காணலாம். இந்நிலை மனிதகுலத்தின் எதிர்காலத்தைக் கீழ்நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும். எனவே, மனிதர்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வும், ஒத்துழைப்பும் வளர்க்கப்பட வேண்டும். இதனாலன்றோ மாணவர்களிடத்தில் பிறரின் இன்பதுன் பங்களில் பங்குபற்றுதல், பிறர்க்குதவும் தன்மை ஜீவகாருண்யம், அன்பு, பரிவு, பொறுமை, அடக்கம் போன்ற பண்புகளும் வளரவேண்டுமெனவும், தலைமைத்துவம் போன்ற ஆளுமைப் பண்புகள் உடையவர்களாகவும், அடுத்தவர்களை எதிர்நோக்காது சொந்தக் காலில் நிற்கப்படுக வேண்டும் எனவும், சேமிப்புப் பழக்கம், சிக்கனத்தன்மை, இயற்கை மூலவளங்களைப் பாதுகாத்தல் போன்றவற்றின் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கக்கூடிய மனப்பாங்குகள் வளரவேண்டும் என்றும் சமுக்கம் எதிர்பார்க்கின்றது.

காலத்திற்கேற்ப மாறும் மனப்பான்மை இன்மையால், மாணவர்கள் பின்பற்றும் சில நடைமுறைகள் சமுதாயத்திற்குச் தவராகத்தென்படுவதுண்டு. இத்தகைய தன்மைகளால் இளைய தலைமுறையினருக்கும், மூத்ததலைமுறையினருக்குமிடையில் இடைவெளி ஏற்படுகிறது. இத் தலைமுறை இடைவெளி அகன்று கொண்டு செல்லுமாயின் சமுதாயத்தின் எதிர்பார்ப்புக்கள் சிறைந்துபோக வாய்ப்பேற்படும். எனவே, இவ்விடைவெளியைக் குறைக்க இருசாராரும் முன்வரவேண்டும். இளையதலைமுறையினர் பாரம்பரியங்கள், விழுமியங்கள் என்பவற்றின் சிறப்பம் சங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் அதேவேளை, முத்ததலைமுறையினர் காலத்தோடு ஒத்து மாறிவரும் மாற்றங்களை அனுசரிக்கவும் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். இதனால், முன்பு குறிப்பிட்டதற்கிணக்க, சமுகத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு மதிப்பைப் பெற்று வாழ்முடியும்:

மாணவர்கள் குரும்பப் பொறுப்புகளிலும் பங்குபற்றவேண்டுமென்று சமுகத்தினர் விரும்புகின்றார்கள். பெண்பிள்ளைகள்

அடக்கம், பொறுமை, அன்பு, சகிப்புத் தன்மை போன்ற பண்புகளுடன், கால வோட்டத்தின் மாற்றத்திற்கேற்ற இசைந்த பண்புகளையும் கொண்டிருப்பதுடன், தையல், சமையல் போன்ற கலைகளையும், வீட்டை அழகுபடுத்துதல், பூந்தோட்டம் அமைத்தல் போன்ற அழகுணர்ச்சியையும் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்றும் விரும்புகின்றார்கள். ஆண்பிள்ளைகள் தந்தையின் தொழிலுக்கு உதவுதல், குறிப்பாக விவசாயத்தில், உற்பத்தியில் ஈடுபடல், வீட்டிற்குத் தேவையான வெளிவேலைகளைக் கவனித்தல் போன்றவற்றில் பங்கேற்கவேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றார்கள். இவையெல்லாம் மரணவன் வாழுகின்ற சமூகம், பாடசாலைச் சமூகம் ஆகிய இரண்டும் மாணவர்களிடத்திற் கொண்டிருக்கும் பொதுவான எதிர்பார்ப்புக்களும், புறச் சமூகம் கொண்டிருக்கும் சிறப்பான எதிர்பார்ப்புக்களும் எனத் தொகுக்கப்பட்டாம். பாடசாலைச் சமூகம் மாணவர்களிடத்தில் கொண்டிருக்கும் பிரத்தியேக எதிர்பார்ப்புக்கள் வேறுவகையில் அமைகின்றன. பாடசாலையின் இலக்கை அடைவதற்கும், நற்பெயரைப் பாதுகாப்பதற்கும், பாடசாலை அமைந்திருக்கும் சமூகத்தில் உயாந்த அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கும் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பாடுபடவேண்டும். தான் கலவி கற்கும் பாடசாலையை அன்னையைப்போலக் கௌரவிக்கவேண்டும். பாடசாலைக்கீதம், பாடசாலைகளாடி, மகுடவாசகம், பாடசாலையின் பாரம்பரியங்கள் என்பவற்றிற்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும். கலவி கற்பதற்கென பாடசாலைக்குள் நுளைந்த ஒவ்வொரு மாணவனும் மாணவியும் கல்வியிற் சிறந்து விளங்கவேண்டும். மாணவர்கள் கலவியினால் பெறுகின்ற அறிவினைத் தமக்கும் தாம் வாழும் சமூகத்திற்கும் பயன்படும் வகையில் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மாணவர்கள் கல்வியில் கண்ணாக இருந்து சிறந்த பெறுபேறுகளை ஈட்ட வேண்டும். சிறந்த பெறுபேறுகளின்வழி பாடசாலைக்குப் புகழைத் தேடித்தருவதுடன், ஏனிப்படிகளில் ஏறிச் செல்வதுபோற் சென்று உயர்ந்த ஸ்தானத்தை அடைய வேண்டும்.

மாணவர்கள் பாடசாலைகளின் ஒழுங்கு விதிகளுக்கேற்ப நடந்துகொள்ள வேண்டும். பாடசாலைகளில் தமக்கென்றிருக்கும் கடமைகளைச் செய்து உரிமைகளைப் பெற வேண்டும். பாடசாலைப் பொருட்கள் உபகரணங்கள் என்பவற்றைப் பாதுகாக்கும் மனப்பாங்கினைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பாடசாலை ஒரு குடும்பம் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டு அதிபர் - ஆசிரியர்கள் - மாணவர்கள் என்போரிடையே சமூகமான உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பாடசாலையில் இடம்பெறும் நூல்சார் கற்றல் தவிர்ந்த ஏணைய அம்சங்களான விளையாட்டு, கலை நிகழ்ச்சி போன்றவற்றிலும் பங்குபற்ற வேண்டும் என்பதும் பாடசாலைச் சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

மேற்குறித்த எதிர்பார்ப்புக்கள் நிறைவேறும் பட்சத்தில், ஒன்றுடன்ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடையநிலையில், சிறந்த சமூதாயங்கள் சிறந்த பாடசாலைகளைத் தோற்றுவிக்கும். சிறந்த பாடசாலைகள் சிறப்பான சமூதாயங்களுக்கு உயிரூட்டும். சமூதாயத்தின் தேவைகள், பிரச்சினைகள், மதிப்புகள், மரபுகள் போன்றன பாடசாலைகளிற் செல்வாக்குச் செலுத்தும் அதேவேளை, பாடசாலைகளால் தோற்றுவிக்கப்படும் புதியகருத்துக்கள், செய்முறைகள் போன்றனவும் அவற்றில் உருவாக்கப்படும் தலைமைத்துவமும் சமூதாயத்திற் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

இவ்வாறான எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றும் வகையில் செயற்படும் மாணவர்கள் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்தின் கண்களாகப் பேணப்படுவார்கள். இரு சாராரிடையேயும் இடம் பெறும் பரஸ்பர உறவும் மதிப்பும் இறுக்கமான கட்டமைப்புக்கு வழிவகுக்கும். அதன் வழியில் சுபீட்சமான எதிர்காலம் எல்லோர்க்கும் கிட்டும். சமூகத்தின் எதிர்காலத் தலைவர்களான இன்றைய மாணவ சமூதாயம் தனக்குரிய பொறுப்புக்களை உணர்ந்து கொள்ளும் பட்சத்தில் சமூகம் அவர்களின் நலனில் அக்கறை செலுத்தி அவர்களை வாழ்வைப்பது உறுதி.

பசுமை நினைவுகள்

ஆசிரியையாக எனது அனுபவங்கள்

திருமதி P. சுப்பிரமணியம்

எனது இளமையில் கிறீஸ்தவ கல்லூரி களில் மாணவியாகக் கழித்த காலத்தில் நின்றும் வேறுபட்ட, ஒரு புதியமாற்றத்தை என் மனம் நாடியது. இந்து கலாசாரத்திற் கமைய இந்து மகளிரை உருவாக்கத் தோன் றிய யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியையாகச் சேவைபுரிய வேண்டும் என்ற எனது அபிலாசை நிறைவேற்றத்தக்கதாக, இந்துமகளிர் கல்லூரிக்கான ஆசிரிய நியமனம் முதன்முதலாக நிகழ விருப்பதை அறிந்து, அப்பதவிக்கு விண்ணப்பித்திருந்தேன்.

1943 ஆம் ஆண்டு மணிக்கூட்டு வீதி முன் றவில் அமைந்த ‘ஒக்ரகன்’ (Octagon) என்னும் இல்லத்திற்கு ஆசிரிய பதவித் தெரிவுக்கான, நேர்முகப் பர்ட்சைக்காக அழைக் கப்பட்டிருந்தேன். ஏழு மைல் தூரத்தில் இருந்து ‘சடக்டலோட்’ என்னும் மாட்டு வண்டியில் ‘எய்’, ‘எய்’ என்னும் ஒரைச காலைத்த துளைக்க, குறிப்பிட்ட நேரத்தின் பின்பு வந்துசேர்ந்தேன். இந்து சமயப் பண்பாட்டிற்கேற்ற உடையும் தலைப்பாகையும் அனிந்து எங்கள் முன்தோன்றிய பெரியார் ஒருவர் என்னை வரவேற்றுப் பல விளாக்களை வினாவிப் பரீட்சித்தார். அவர்தான் இலங்கைச் சட்டசபை முதல்வர் சேர். வைத்திலிங்கம் துரைசுவாமி. மாட்டு வண்டியில் வந்து அடைந்த நானும் அதிர்ஷ்ட வசமாக, முதல்முதல் நிகழ்ந்த ஆசிரியர் பதவிக்கான தெரிவில் சித்திபெற்றேன்.

கைக்கெட்டியது, வாய்க்கு எட்டாதது போல, என்ன காரணத்தினாலோ குறுகிய காலம், உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியில்

கடமைபுரிய நியமிக்கப்பட்டேன். உரும் பிராயிலிருந்தபொழுது என் நினைவு முழுவதும் இந்து மகளிர் கல்லூரியைப் பற்றிய தாகவே இருந்தது. அங்கிருந்து எட்டி எட்டிப் பார்த்தேன். இறுதியாக எனது எண்ணம் நிறைவேறியது. எங்கள் மகளிர் கல்லூரி தற்சமயம் அமைந்திருக்கும் இடத்திற்குக் கொட்டில்களில் கற்பிக்க 1946 ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் திங்கள் 14 ஆம் நாள் வந்ததாக ஞாபகம். ஆசிரியையாக மட்டுமல்ல, அங்கு அப்பொழுது 65 மாணவர்கள் தங்கியிருந்த விடுதிப் பொறுப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது.

சக ஆசிரியர்களுடன் சேர்ந்து விளையாட்டுப் போட்டிகளையும் ஆரம்பித்து ஆசிரியர் களுக்கும் மாணவர்களுக்குமிடையிலான வலைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வளர்க்க வழிவகுத்தேன்.

நீண்டகாலம் இயங்கிய மற்றைய பெண்கள் கல்லூரிகளுக்கு இணையாகக் கல்வி கலாசாரப் போட்டிகள், பட்டிமன்றம் ஆகிய அனைத்திலும் எங்கள் கல்லூரியும் பங்குபற்றியது. விஞ்ஞானப் பொருட்காட்சி, மணையியற் பொருட்காட்சி போன்றவற்றையும் நிகழ்த்தி மாணவிகளைச் சுகவ கலைகளிலும் வல்லுனர்களாக்க உற்சாகத்துடன் ஆசிரியர்களும் செயற்பட்டோம். கல்லூரி வளர்ப்பிறை என வளர்ச்சி யடைந்தது. எங்கள் கல்லூரிக்கு அத்திவார மிட்ட தினத்தை ஒரு முழுநாள் வைபவ மாக 1947 ஆம் ஆண்டு கொண்டாடியது நாபகம்.

இதன் பின்பு அதிபராகப் பதவி ஏற்ற திருமதி சரோஜினி ராவ் அவர்கள்

கல்லூரியில் அமைத்தை நிலைநாட்டியதுடன், கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கும், பாரம்பரியத்திற்கும் இடையூறு வராது, கண்ணியமாகசேகை புரிந்தார். கல்லூரியை வானளாவிய உயரத்திற்கு முன்னேற்றிக் கல்லூரியின்புகழை நிலைநாட்டினார்.

உலகின் பல பாகங்களிலும், இன்று எங்கள் மாணவிகளிற் பலர், வைத்தியகலாதித்திகளாகவும், பொறியியல் ஸ்ராகவும் சட்ட நிபுணர்களாகவும், உதவி அதிபர்களாகவும் பெயருடனும் புகழுடனும் விளங்குகிறார்கள். கண்டாவில் அன்மைக்காலத்தில், செல்வி நல்லம்மா குழந்தைவேலு அவர்களின் தலைவரமில் நிகழ்ந்த யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரிப் பழைய மாணவிகள் கூட்டத்திற்கு பல பழைய மாணவிகள் சமூகமளித்தனர் என்ற நற்செய்தியே இதற்குச் சான்றாகிறது.

1947 இல் ஆண்களை மத்தியஸ்தராக அழைத்த காரணத்திற்காக விளையாட்டுப் போட்டியை ரத்துச் செய்தனர். இன்று கல்லூரியில், மாணவிகளின் துவிச்சக்கரவண்டிகள் நிறுத்த இடப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்திலையைப் பார்க்குமிட்து இந்த அரைநூற்றாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றமல்லவா காரணம்? “ஊரோடு ஒத்து வாழ்” என்னும் கூறுக்கு இணங்க எங்கள் மாணவிகளும் எல்லா மாற்றங்களையும் ஏற்று முன்னேறுகிறார்கள்.

இவ்வருடம், எங்கள் கல்லூரியின் அரைநூற்றாண்டு நிறைவெப்பற்ற, பொன்விழா ஆண்டாகும். அன்று, திண்ணைப் பள்ளிக்கூடமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்தாபனத்தில் கடமையேற்ற ஆசிரியராகிய எங்கு, கல்லூரியின் வளர்ச்சியின் பல்வேறு நிகழ்வுகள் இன்றும் மனதில் பசுமையாக உள்ளன.

எங்கள் கல்லூரியில் நாம் பங்குகொண்ட அந்தக் கலையாட்டு விழாவையும் அந்த நாட்களையும் நாம் இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது. இந்த விழாவின் வெற்றியைக் கல்லூரிக் கட்டடங்கள் நிறுபிக்கின்றன.

அரசாங்கத்திற்குக் கல்லூரியைக் கையளித்ததும் ஓர் அதிர்ஷ்டம். இந்துசமயப் பற்று நிறைந்த பிரமுகர்கள், நலன் விரும்பிகள், ஆசிரியர்கள். அயலவர் கொடுக்குமுடியாத நிதியை அரசாங்கம் தந்து உதவியதால், கல்லூரி உயிரிய கட்டடங்களுடன் காட்சியளிக்கின்றது.

மேலும் எண்ணுதற்காரிய புகழை ஈடுதிக்கொண்டிருக்கும் கல்லூரியின் முன்னேற்றத்தின் பின்னணியில் இருந்த ஆசிரியைகள், குறிப்பாக ஆதியில் கட்டட வசதியும் எண்ணை வசதிகளும் குறைந்த காலத்தில் இருந்து, தொடர்ச்சியாக 30 அல்லது அதற்குக் கூடுதலான வருடங்கள் தங்கள் சேவையை அர்ப்பணித்து இளைப்பாறியுள்ள ஆசிரியைகள் கல்லூரியின் வளர்ச்சிகண்டு மனதிறைவும், வார்த்தைகளில் விபரிக்க முடியாத மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றோம். இந்த மகிழ்ச்சியில் அதிபர்களுக்கும் ஆதரவாளர்களுக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை மறுக்க முடியாது.

கல்லூரியில், முதன் முதல் விளையாட்டுப் போட்டி நடத்தியும் சாரணர் இயக்கத்தைத் தொடக்கியும் கணிஷ்ட தராதரப்பத்திர வகுப்பிற்கு இரசாயனம் கற்பித்து, விஞ்ஞானக் கல்வியை ஆரம்பித்து வைத்து விடுதி ச்சாலை, விளையாட்டுத்துறை முதலியவற்றைப் பொறுப்பேற்றும், கல்வியில், கணிதபாட வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டும், ஏறக்குறைய மூன்று சகாபதத்திற்கு மேலாகப் பணிபுரிந்து யாழ். இந்துமகளின் முன்னேற்றத்தைக் கண்களாற் கண்டுகளித்து இக்கால கஷ்டமான குழநிலையிலும் வாழ அருள்புரிந்த இறைவனுக்குத் தலைதாழ்த்தி நன்றி சொல்லக்கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மாறுதலைடையும் சமூகத்தில், எங்கள் மாணவர்கள் தங்கள் கடமைகளைப் பொறுப்புக்களை, பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செய்தலைற்ற பாதையில் செயற்படுத்தத் தம்மால் இயன்ற முயற்சி எடுப்பார்கள் என்ற பூண நம்பிக்கையுடன் இப்பொன் விழாக் காலை முதலூரி, அதிபர், ஆசிரியைகள் முத்த ஆசிரியைகளில் ஒருவராகிய யான் இறை அருள்வேண்டி ஆசிர்வதிக்கிறேன்.

Some Recollections of Hindu Ladies'

Mrs Sivakamasunthary Balasubramaniam B. A.

Fifty years ago Hindu Ladies' College was founded by the Hindu College Board of Directors to promote education for our girls on the basis of Hindu tradition and culture. There was no Hindu Girls' College at that time in Jaffna except Ramanathan College. The Board consisted of eminent lawyers, scholars and philanthropists. Their far sighted vision and dream came true. Perhaps they must have foreseen that everything could be destroyed during the ethnic conflict except education. Education is a precious gift from the present to future generations. Jaffna has always been in the forefront of education and education has been and will continue to be the most precious possession of the Tamils. The founders received a generous gift of forty lachches of land along Arasady road from Mrs. V. Sivagurunathar and her husband proctor Sivagurunathar of Brown Road, Jaffna. This gift gave a good start and as it grew, it had the support and patronage of rich parents and well-wishers in the neighbourhood and other parts of Jaffna.

Today Jaffna Hindu Ladies' College is one of the leading schools in the Island. Next to ones parents and home, the school exerts a great influence on children. Some of the qualities like honesty, truthfulness, punctuality and sense of duty and some of the qualities learnt and the training received while one is at school moulds one's character. It is the school that perfects us to become good citizens and to be aware of our rights and

duties. So a school is the mirror of the community. What has been achieved by Hindu Ladies' during the last fifty years was due to the devotion, loyalty of each and every member of the staff and Principals who have worked with a sense of dedication, devotion and selflessness.

I joined Hindu Ladies' in July 1949 and was in the hostel for five years. The hostel at that time was in its infant stage. It later became one of the best hostels with excellent food served in Jaffna style. Life was very pleasant with the children in the hostel. I am happy to say that I was able to serve under three Principals. Each of them excelled the other in the rapid development of the school. I can re-call two important events during the time of Mrs. Sarogini Rao. One was the colourful carnival in 1954 organised during her time to collect funds. It was a grand success and the funds collected were utilised to convert all the temporary sheds into permanent structures. Second important event was the starting of the H. S. C. & U. E. Arts Classes, with five students for the first time. The Late Mrs. Pavalam Jeganathan old girl who entered from our college was the first Arts graduate to join the staff. When Mrs. Rao left for good to Madras a grand dinner was given by the hostel staff and students.

During the time of Mrs. Arumugam, there were many colourful events like the Inter-House sports Meet, Annual

A/L Union Dinner, Guild Dinner, Vijayadasami celebrations and so on. The construction of the Assembly Block in front was one of her achievements. It is one of the biggest in Jaffna (now named Mrs Sivagurunathar Visaladevy hall) and serves many purposes. Mrs. Arumugam was modest, an accommodative type of lady. She had strong will power and maintained a dignified status. An event I can remember was the centenary celebrations of Mahathma Gandhi, the Apostle of peace and non-violence. The songs and speeches of the Mahathma appealed to the children. Einstein the great scientist proclaimed "generations to come would scarce believe that there ever trod a man in flesh and blood on this earth as the Mahathma."

The Principal whom I know for a long time since 1945 was Miss Pe Ramanathan, a contemporary of min. at University. She was very honest and straightforward. She knew every nook and corner of Ladies' College. She was full of new ideas. She laid greater emphasis on academic results along with co-curricular activities. For the first time science students entered the Faculty of Medicine. She worked tirelessly towards the goal of building up Hindu Ladies' as the leading educational institution for girls. Her twin ideas of life were total dedication for upliftment of the school and devotion to God.

During the I. P. K. F. operations we all took refuge at Hindu Ladies'.

People from all parts of Jaffna rushed in. I can still remember Mrs. Nagarajah, the present Principal giving shelter to everyone. She was very accommodative. In her own calm and effective manner she tackled a very difficult problem. After that, the school resumed to its normal life under her guidance.

Hindu Ladies' College can boast of distinguished old girls and they play an important role in the life of the school. Many of them are good teachers, lawyers, doctors, civil servants, and lecturers and above all excellent house-wives. Now our old girls are deputies and Vice-Principals helping in the administration of the college.

These are some of the reminiscences of the old days when I was a teacher. I retired in January 1980 and ever since so many changes have taken place. As Alfred Tennyson says:-

"The older changeth yielding place
to new,
And God fulfils himself in many ways
Lest one good custom should corrupt
the world."

It gives me great pleasure to send this brief article to your souvenir to commemorate the golden jubilee celebrations.

Today there is a cultural and social revival in our society. There is revival in the study of Tamil Language and Literature, drama, Art, Hindu Culture and traditions. Jaffna Hindu Ladies' College has a great role to play in this challenging new era.

A child's education should begin at least 100 years before he was born.

Oliver Wendell Holmes.

"It ought to be beautiful I live here"

Mrs. Thayanthi Selvanayagam. B. A.

I am thrilled that inspite of the upheavals in our land, I have survived to remember the Golden Jubilee of my most Revered Alma - mater. What I imbibed, the traditions implanted at J/ Hindu Ladies College, have gone a great deal to steer through the turmoils of this ever changing work-a-day world.

Above all, the motto of my college has created in me, a sense of spirituality without which we cannot combat the odds and ends of this material universe. We, the spiritualbent-Hindus, Buddhists, Muslims and Christians believe in the saying "Love thy neighbour as thyself." This is a fundamental fact to create in us, a sense of duty, that wherever we are, the place, the environment, the society should be beautiful in all respects. This idea, the motto of our college, should be held firm in the heart of each of us, now that we, our generation, are scattered about all over the world.

H. L. C. girls have been inculcated the ideal that nothing is our own. We came naked and would march out naked. But in the course of our sojourn, wherever we are, it is our duty, in keeping with the guidance of our college, to keep giving thoughtful considerations to our fellow beings be they dumb or human.

We, as old girls of this College, are proud of our motto and we hope the present students the future mothers would not forget the basic fact that

we should be serviceable where such self-less service is required to make the unfortunate, the down-trodden happy. Let our present students of H. L. C. learn to live up to it what we, the old girls cherished most. That self-less service is the vital factor that leads to happiness and prosperity of mankind.

As a little girl, reading in the seventh standard, I remember the yeoman services of three great ladies; one of our past principals, Mrs. Sarojini Rao, with an umbrella under her arm and a shoe flower on her "Kondai", not a native of our land, who had come to make her mite on a contract, then Mrs. Visaladchy Sivagurunathan the patriotic generous lady who donated forty lachams of our present premises to implement the project and Mrs. Pushpam Supramaniam (nee Miss. Sinnathambiy) a veteran teacher of H. L. C. who still holds the welfare of the college at heart. Neglecting her household chores, she with a few other ladies went round the village to collect funds to replace the cajjaned roofs and mud-floor. Their efforts returned a purse of Rs. 30,000 in the early fifties, the value of which today. I leave it to the public to guess.

I have to mention many more of our staff especially the old school of dedicated teachers for their sincerity and duty-consciousness and for contributing immeasurably to make the

place a beautiful and second home to us.

More in my memory card, I still remember the cadjan sheds and the mud-floors of the late forties and then little by little, the erection of the plastered walls, cemented floors and the tiled roofs.

In the early fifties, that is from the 1950's onwards—that decade witnessed the performances of many Indian artists the famous Trivandrum sisters Lalitha, Padmini and Ragini, Baby Kamala and who then performed as Kumari Kamala, the ballets the concerts, the annual dramas on our open stage.

The various exhibitions, knitting, needlework and home science, the net ball matches, especially between the sportive staff and students, the athletic meets, the literary activities, Guide meetings are special events not to be forgotten.

Most interesting was the debates—the inter school debates. Hartley College boys came all the way from Point-Pedro to hold a debate with us the 1st batch of A/L students. Our A/L class at H. L. C. was formed

in 1950—an achievement for a school which started as a "Thinnai Pallikoodom" in a house in September 1943. I shall be failing in my duty if I do not make a mention of the grand carnival held in 1954 one of the best in the North. It was run for a month, which brought about a net collection of one lakh of rupees.

I was a happy witness of the gradual but speedy development of the college, competing with other colleges which are century old. It's no irony to say that I grew up with the college. My entire education was at H. L. C and being one of the students of the first batch of A/L class, got selected to the University of Peradeniya in 1953, thus bringing laurels to my alma-mater. H. L. C. rendered me an all round education thus moulding me into a full-fledged personality, very able to confront any situation today.

Needless for me to say, I am proud of my college that finds me in this elevated state to be able to contribute the little I could to the valuable souvenir. My heart-felt gratitude to all my class and subject teachers and my fervent wish is that my dear college should speed up to further heights and glory.

Education is an admirable thing, from time to time that nothing else can be taught.

Education has for its object

* Education is an admirable thing, but it is well to remember that nothing that is worth knowing can be taught.

Oscar Wilde

the formation of character!

Herbert Spencer

OLD IS GOLD

Mrs. Nithialakshmi Rajasingham

Our Alma Mater is celebrating her Golden Jubilee and all of us old girls of Hindu Ladies College have nothing but sweet memories of our student days. Oh, if only we could relive those happy and carefree days - those days of serious study, fun, laughter, sport and even bitter rivalry. They are days lost into oblivion but yet firmly and deeply etched in the minds of every girl who passed through the the portals of Hindu Ladies College.

It is certainly difficult to write on so vast a subject - vast because every alumnus of the College has her own impressions of important events as well as day-to-day happenings in the school. However, it was all an educative and cultural experience where the entire body of staff and students lived as a united family. The family, in fact, extended to generations and will thus go on and on.

My sister and I joined the College in January, 1948 and studied there for only three and two years respectively. We were introduced into a new world of Hindu Education and lifestyle, as we had had all our primary and post-primary education in a Christian World of Holy Family Convents in Kandy, Kurunegala and Trincomalee. From our white school uniforms we had to transform ourselves into traditional Hindu girls wearing the Indian half-saree. I do wonder now how well we managed in all activities

of sport, net ball inclusive. Having tucked our saree tails around our waists we did excel in all tournaments!

I joined the College when we had no Principal but a very lenient Vice Principal Miss. G. Shanta, an Indian. In the good old days all colleges in Jaffna had a handful of Indian graduates who were totally dedicated missionaries contributing to the upliftment of our education. To that selfless band belonged our College teachers - Miss. Shanta, Miss. Iyer, Miss. Cherian, Miss. Sequira and finally Mrs. Sarojini Rao who served as principal for six long years. Before my joining college two other Indians Miss. Achchayya and Mrs. Clara Motwani had served as principals for short terms.

My reminiscences of my first term in college was a term of instability without a permanent principal. Miss. Shanta who was our class teacher and taught us Botany, was the acting principal. Whenever she was away our class had ample time to play the fool. We were a jolly lot. We enjoyed even drawing cartoons and passing them around during class hours! Our teachers did put up with all our mischief! Our classmate Thilagawathy's father Mr. Rajaratnam was the Manager of the Hindu Board of Education. Incidentally, he was the originator of a chain of Hindu schools who along with the Board of Directors of Jaffna Hindu College and affiliated

schools were able to vie with their Christian Missionary counterparts.

Our college had a small hostel of less than fifty boarders in 1948. The science laboratory behind the open-air stage was our hostel with Miss. Sittambam as warden and Miss. Sittampalam as our matron. We had our meals in a temporary cajan shed that was kept spotlessly clean. We boarders were quite at home and never felt home-sick. We would sit in the sprawling class rooms and study or chat away till late at night. This wee hostel very soon grew tremendously to house over hundreds of boarders from all over the peninsula and the nearby islands. It bulged into enormous proportions, so much so that the hostellers had to be housed in three houses outside the college until permanent buildings were put up.

The advent of Mrs. Sarojini Rao from India as Principal in mid 1948 transfused new blood into our school. Having followed up events since then I can very well assert that the six years of her principalship marked the golden era of the College. She instilled strict discipline and made the college shine as one of the best Girls Colleges in the peninsula. The college had enviable results in the public examinations. The beauty

of it all was that she combined both studies and extra-curricular activities into our student life. We staged the best of Shakespearean drama and fared splendidly in Music and Dance. She introduced monthly Art evenings where all students were given a chance to bring out their talents. Those evening concerts were easily attended by thousands of parents and well-wishers. Thus she very dexterously brought in all parents and neighbours intertwined into the life of the college. Mrs. Rao now even at 86, I am glad to say is involved in a lot of social service organisations in Madras. She is very ably running a primary school for the downtrodden children in her area.

Hindu Ladies College has grown from strength to strength. During the good old days, only graduate teachers emerged from our Alumni. Our College can always be proud of the steady and efficient housewives it has been churning out since it was founded fifty years ago. But now, we have our old girls shining in all walks of life as doctors, engineers and accountants. Before concluding I wish to pay homage to that great lady Mrs. Sivagurunathan, who most unstintingly donated a generous portion of land on which the college stands. Her generous contribution to the Hindu Community has not been in vain.

You cannot teach a man anything; you can only help him to find it within himself.

Galileo Galilei

Education is discipline for the adventure of life.

Alfred North Whitehead

AGREEMENTS OF LIFE

Mrs. V. Shanmuganathan

I remember the golden day
I stepped in to the school with gay
I went along the path
And reached the main with haste,
To see the smiling faces
Of the innocent little ones.

Clad in white they were,
Both big and small together.
Cracking jokes among themselves,
They were in a world of marvels.
The wind blows from far away
With the fragrance of petals ahay

Who told you life is dull
When your heart is full of love
They were not aware of jealousy
Perhaps they knew not the reality
Let them have their innocent world,
Don't let anyone hinder these pearls.

It's truer than truth they make mistakes,
But yet who doesn't in a haste
It's the duty of us the teachers,
For moulding the souls of these creatures
I'm saying things a bit beyond your art,
Did you e'er hear of looking in your heart?

கல்லூரிக்கு ஒரு வாழ்த்து

தாயே வாழ்க பஸ்லாண்டு

செல்வி நி. நஸ்ளையா

விரிவுரையாளர்,

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை.

யாழ்ந்துகர் தீதினில் வானுற ஓங்கிடும்
 யாழ்ந்து மகளிர் கல்லூரி
 தாழ்வினை அகற்றித் தளர்வினைத் துரத்தி
 தண்ணளியுடன் கல்வி ஊட்டி
 வாழ்வினைப் போற்ற வழிதனைக்காட்டி
 வருஞ்வழி ஜம்பதின் நிறைவு
 தாழ்வெமக் கேது நிவளர் போது
 தாயே நி வாழ்க பஸ்லாண்டு.

சைவமும் தமிழும் தழுத்தொன்றாய் ஓங்கும்
 தனிப்பெரும் வண்ணையம் பதியில்
 சைவநன் மகளிர் கலைக்கூடங்கள் இன்றி
 தலைத்திடும் சிறுமைக்குத் தரிப்பாய்
 வையகந் தனில் சைவநன் மகளிர்
 வளர் பாரம் பரியத்தின் அரணாய்
 யாகங்கள் இயற்றி நமைஇங்கு வளர்க்கும்
 தாயே நி வாழ்க பஸ்லாண்டு.

கலைகள் பலவும் கலீனுறப் புகட்டி
 கலங்கரை வீளக்கமாய் ஒளிரும்
 மலர்தலை உலகில் மகளிர்உன் புகழின்
 மாண்புறு சாட்சியாய்த் தீகழ்வர்
 கலைமகள் வாணி வடிவுடன் சின்னம்
 கல்வீயில் ஒளி மீளிர் வைரம்
 பலர்புகழ் ஞாயிறாய் அகலீருள் அகற்றும்
 தாயே நி வாழ்க பஸ்லாண்டு.

அகலை ஜம்பதனில் அருள்சொரி கூடம்
 அகிலத்தில் புது வரலாறுண்
 நிழவினில் வளர்ந்த மங்கையர் இன்று
 நீணிலம் போற்றிட வாழும்
 புகழினை அளித்து புத்தொளி வீசி
 புன்மைகள் நீக்கியே தழைக்கும்
 தகவுடை யாழ்க்கிந்து மகளிர் கல்லூரித்
 தாயேநி வாழ்க் பல்லாண்டு.

பொன்விழாக் காணும் புனிதைஉன் நாமம்
 போற்றுவோம் உலகுள நாஞும்
 எண்ணிலாப் பெருமை எமதுயர்வு உனதே
 ஏற்றழும் உறுதியும் அருள்வாய்
 தண்ணிழல் பரப்பித் தரணியில் உயர்வாய்
 தையலர் குலவிடி வெள்ளி
 தமிழ்பண்புறு யாழ்க்கிந்து மகளிர் கல்லூரி
 வாழிய வாழி பல்லாண்டு.

ஒவ்வொரு மனிதனும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறவேண்டிய,
 கலை ஒன்று இருக்கிறது. அது டான் சிந்திக்கும் கலை. சிந்திக்கும்
 ஆற்றலைப் பெறாதவர்கணை ஏதற்காக மனிதர் என்று அழைக்க
 வேண்டும்?

— கோஸ்ரிட்டு

கலைகள் அனைத்திலும் அதி உன்னதமான கலை மனிதன்
 எப்படியிருக்க வேண்டும். எதைத் தேட வேண்டும். என்பதைப்
 போதிக்கும். கலையேயாகும்.

— பிளேட்டெ

மாணவர் ஆக்கங்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் கண்ணிகளின் பாவனை

செஸ்வி பக்தகௌரி செல்வரட்ஜம்
ஆண்டு 10 ஏ

மனிதன் இன்று கண்ணியுகத்தில் வாழ கின்றான். தொழில்நுட்ப மறுமலர்ச்சியினால் பல வருட ஆராய்ச்சியின் விஞ்ஞானத்தின் முக்கிய கண்டுபிடிப்பாக வந்த கண்ணி மனித வாழ்வில் இரண்டற்க்கலந்து விட்டது. கண்ணி பற்றிய எண்ணக்கரு 1812 ஆம் ஆண்டளவில் விஞ்ஞானி ஒருவரால் வெளியிடப்பட்டது. 1939 ஆம் ஆண்டளவில் மடக்கை, திரிகோண கணித பெறு மாணங்களைக் கணிக்கும் இயந்திரங்களாகக் கண்ணிகள் தோன்றின. ஆனால் 1946 ஆம் ஆண்டிலேதான் ‘‘பென்சில்வேனியா’’ பப்ள்கலைக்கழகத்தினால் பூரணமான கண்ணி கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவை துரித பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து இன்று பல வேறு தரப்பட்ட தரவுகளையும் ஆராய்ந்து சேமித்து வைக்கின்றன. துவித என் அடிப்படையில் பூச்சியமும் ஒன்றும் தான் தம் கணித மொழியாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றன. ஆரம்பகாலக் கண்ணிகள் இலத்திரனியல் மயமானவையாக இருக்கின்றன. கண்ணிகள் விஞ்ஞான, வியாபார, தொலைத்தொடர்பு, நுண்கண்ணி எனப்பல வகைப்படும். தொலைத்தொடர்பு, போக்கு வரத்து, மருத்துவம், பொருளாதாரம், கல்வி என்று சுகல துறைகளிலும் கண்ணி இழையோடு உள்ளமை வெள்ளிடமல்ல.

நவீன தொலைத்தொடர்புத் துறையில் இன்று கண்ணிகள் இல்லையெனில் இன்றைய அவசர உலகிற்கு ஏற்ற தொடர்பு என ஒன்று இநக்கும் என்பது ஐயத்திற்குரியது. தொலைவில் உள்ள ஒருவரோடு சில ‘ஆளி’ களைத் தட்டியதும் தொடர்பு

கிடைத்துவிடும். இதற்குக் காரணம் கண்ணிகள் கணப்பொழுதில் தொலைத் தொடர்பு செய்மதிகள் மூலமாகவோ, கடலடிக்கம்பிகள் மூலமாகவோ சரியான இணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதே யாகும். கண்ணிகளின் துரித அபிவிருத்தி காரணமாக வருங்காலத்தில் பத்திரிகைகளுக்குப் பதில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ள கண்ணிகளின் ஊடாகச் செய்திகளை உடனுக்குடன் எழுத்து வடிவிலும் ஒலி ஒளி வடிவிலும் பெற்றுவிடலாம்.

இவ்வாறே தொலை தூரங்களை அடைவதற்கும் கண்ணிகள் உதவுகின்றன. கண்ணிகளின் உதவி கொண்டு சார்தி யிஸ்ரியே மோட்டார் வாகனங்களும், புகை வண்டிகளும், விமானங்களும் இயங்க முடியும். தற்காலத்தில் அபிவிருத்தி யடைந்த நாடுகளில் மோட்டார் வண்டிகளிற் பொருத்தப்பட்டுள்ள கண்ணிகள் எரிபொருள் அனு முதல் பாதைவரை கூறவல்லன. விண்வெளிப் பயணங்களின் மூலநாடியே கண்ணி என்றால் மிகையாகாது. பாரிய கண்ணிகள் தான் செய்மதிகள். விண்வெளி ஒடங்கள் என்பவற்றின் இயக்கங்களை நெறிப்படுத்துவதுடன் அவை அனுப்பும் தரவுகளை ஆராய்கின்றன. கண்ணிகள் காற்றின் வேகம், திசை, விமானத்தின் வேகம் என்பவற்றை ஆராய்ந்து சரியான பாதையிற் செல்ல விமானங்களுக்கு உதவுகின்றன. தற்காலத்தில் பிரயாணச் சீட்டுப் பதிதலும் கண்ணிமயமாக்கப்பட்டு விட்டது.

இவைதவிர மருத்துவத் துறையை எடுப்பின் அங்கும் கண்ணிகள் புகுந்துவிட்டன.

தற்காலத்தில் நோயாளி ஒருவரது மருத் துவக்குறிப்புகளை கண்ணியில் சேமித்துத் தேவையான போது பெற்றுக் கொள்ளலாம் உடலில் ஏற்பட்டுள்ள பயங்கரப் புற்று நோய் பற்றிய விபரத்தையும், தாயின் கருப்பையில் இருக்கும் குழந்தையையும் பார்க்கக்கூடிய வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்த பெருமை கண்ணியையே சாரும்.

வானிலை செய்மதிகள் மூலம் வானிலை பற்றி அறிந்து கூறும் கண்ணிகள் வெள்ளம், நில நடுக்கம், புயல் போன்றவை ஏற்படுவதை முன்கூட்டியே அறிவிக்கின்றன. விவசாயத்து நீர் முகாமைத்து வத்தைக் கூட கண்ணிகள் மிக நேர்த்தியாக நடத்துகின்றன. பலவேறு தேவைகளுக்காக இனக்கலப்புச் செய்யவேண்டிய பயிர், விலங்குகளின் ‘பிறப்புரிமையியல்’, பற்றிய விபரங்களை எல்லாம் கண்ணிகள் சேமித்து வைக்கின்றன.

கண்ணியுகத்திலே உலகநாடுகள் தமது பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் கண்ணியையே உபயோகிக்கின்றன. கண்ணிகள் இல்லாவிடில் ஒவ்வொரு மனிதத்தியாலமும் மாறிக்கொண்டேயுள்ள வெளிநாட்டு நாணயமாற்று விகிதங்களை உடனுக்குடன் அறிய முடியாது, தற்காலத்தில் உச்சப் பயன்பெறுமுகமாக வங்கிகளும் கண்ணியமாக்கப்பட்டுவிட்டன. புள்ளிவிபரத் திரட்டிற்கும் கண்ணிகள் இன்றியமையாதன என்னாம்.

கண்ணியானது புள்ளிவிபரம் தொடர்பான வேலைகளைத் துரித கதியில் செய்கின்றது. பண்டசாலையிற் பொருட்களைக் கணக்கிடல், படம் வரைதல் போன்ற வேலைகளையும் செய்கிறது. விளையாடுத்துறையில் நடுவர்களுக்கு இருக்கும் சில சிக்கல்கள் இதன் மூலம் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன. கடவுச்சீட்டு, அடையாள அட்டை போன்றவற்றிற்கு விண்ணப்பிப்ப வர்கள் கொடுக்கும் தரவுகளில் ஏற்படும் வழுக்களைக் காட்டிக்கொடுக்கின்றது.

இன்று கண்ணி கற்பித்தல் துறையிலும் பெரிதும் உதவுகின்றது. காரியாலயங்களில் விகிதர்களின் வேலையை மிகக் குறைத்துள்ளது. மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கண்ணி, அவனது கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு இயங்குவது, அண்டவெளியிலுள்ள கிரகங்கள் பற்றிய தகவல்களை அறிவதற்கும் குறித்வராத ராக்கெட்டுகளை (விண்கலம்) ஏனைய கோள்களில் இறக்குவதற்கும் காரணியாய் உள்ளது. மனித மூளையை விட துரித செயற்பாடுடையது.

அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளான ஐக்கிய அமெரிக்கக்குடியரசு, ஜெர்மனி, ஐப்பான் போன்ற நாடுகளில் கண்ணிகளின் பாவனை சிறப்புற்று விளங்குகிறது. மேலும் இது தொடர்பான ஆய்வுகள் அங்கு இடம் பெறுகின்றன. இலங்கையிலும் கூட அரசு பொறியியல் கூட்டுத்தாபனம், பரீட்சைத்தினைக்களம் ஆகியவற்றிலும் கையாளப்படத் தொடங்கி இன்று மேலும் பல அரசு, தனியார் ஸ்தாபனங்களும் கண்ணி மயமாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆக்கத்திற்கு வழிசெய்யும் இக்கண்ணி கள் உலக அழிவிற்கும் காரணமாய் அமைந்துவிடக்கூடும். கண்ணிகளின் தொழிற்பாடுகள் பெருகப்பெருக மனிதனின் சோம்பல் தன்மையும் வேலையின்மையும் பெருக வாய்ப்புண்டு. தற்கால அனு ஆயுத உற்பத்தி கண்ணிகளின் கண்காணிப்பிலேயே நிகழ்கின்றது. இக்கண்ணிகளில் ஏற்படும் சிறு வழுக்கள் கூட கால ஓட்டத்தின் வடுக்களாகிவிடுகின்றன. எவ்வாறெனினும் இருபதாம்நாற்றாண்டில் கண்ணி களின் பாவனை ஏட்டில் எழுதவோ சொல்லில் அடக்கவோ முடியாது.

ஆகவே மனித சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கு மட்டும் கண்ணியைப் பாவிப்பதன் மூலம் கண்ணியகம் எதிர் காலத்திலும் நீலீழிகாலம் நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

நாம் இனிப் பிரியோம்

செல்வி பிரியா குணராஜ்

ஆண்டு 13 (கலை)

இரவு முழுவதும் அவளை உறக்கம் தழுவவில்லை என்பது முதற் சேவலின் கூலவு ஒலி அவளுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டதிலிருந்து புரிந்தது. அவளுடைய மனதில் பெரும் பரபரப்பும், ஆவலும் தேங்கி வடிந்தன. அவள் கட்டிலை விட்டு எழுந்த பொழுது ஐஞ்னலினுரடாக கிழக்கு வானத் தில் காலைச் சூரியனின் ஒளிக்கதிர்கள் வெகு மங்கலாக எழுவதைக் கண்டாள். என்றால் இல்லாத குதுாலம் உள்ளத்தில் பொங்கியது.

“ஆறு ஆண்டுகள் தமிழியைக் கண்டு. தனியாகக் கலங்கிய விழிகளுடன் கண்டா விற்குச் சென்றவன். அங்கு தனக்கென ஒரு துணையையும் தேடிக்கொண்டு இன்று இங்கு வர இருக்கின்றான். என்றாலும் அவனுக்குத் துணிச்சல் அதிகம்! இல்லாவிட்டால் வெள்ளைக்காரப் பெண் அனாவை கல்யாணம் செய்திருப்பானா? இன்று கல் ஓரியில்லை. ஆதலால் அவளுக்கு இன்று விடுமுறை. நல்ல வேளையில்தான் தமிழிவருகிறான்.”

ஐஞ்னலிற்கு வெளியே காலையின் மலர்ச்சிக்குரிய ஆரவாரம் தெரிகிறது. முற்றத்தில் மல்லிகை மலர்ந்து மணக்கிறது. நேற்று மொட்டாகக் கூம்பியிருந்த மஞ்சள் ரோஜா இதழ்களை விரித்திருந்தது.

“அனா இப்படித்தான் இருப்பாள். புகைப்படங்களில் தெரிகின்ற மலர்ச்சி நேரிலும் இருக்குமோ? எங்களோடு ஒட்டி உறாவாடுவாளோ?”

ரகு புரண்டு படுப்பது அவளுணர்விற்குத் தெரிகிறது. அவள் திரும்பிப் பார்த்த பொழுது அவன் அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

“உமக்கு நித்திரையே இல்லைப்போல. ஏதோ ஊர் உலகத்தில் இல்லாத பெரிய தமிழி? இன்டைக்கு வரப்போறானாக கும்’’.

கணவனின் வார்த்தைகள் அவளைச் சீண்டுவதாக இந்தாலும் ஒரு கணம் அவளால் பொறுக்கமுடியவில்லை.

‘உங்களுக்கு எல்லாம் பகிடியாக இருக்குது. அவனுக்கு என்னை விட்டால் யார் சொந்தம்’’ எனக் கண்கலங்குகிறாள் மாலா.

சரி, சரி அழாதையும். இப்ப நான் என்ன செய்யவேண்டும்? சொல்லும்’’

‘‘ஓடிப்போய் ஒரு போத்தல் பால் வேண்டிக்கொண்டு வாங்கோ. தம்பிக்கு பாலிற்குள் சாயம் போட்டால் நல்லாப் பிடிக்கும்’’ எனக் கூறினாள்.

கணவனை அனுப்பிவிட்டு விறுவிறு என்று கிணற்றடிக்குச் சென்று குளித்து ஒரு புடவையை அணிந்துகொண்டு வாசலில் தண்ணீர் தெளித்துக் கோலமிட்டு, சாமிப் படத்திற்குப் பூ வைத்து விளக்கேற்றிக் கும்பிட்டாள் மாலா.

‘‘மாலா... மாலா... இந்தாப்பா பால். இன்டைக்குச் சரியான கிழு உம் இப்ப பாலுக்குக் கூட கிழுவாப் போக்கு’’ எனக் கூறிப் பெருமுச்ச விட்டான் ரகு.

‘‘சரி, சரி கதைத்துக் கொண்டிராமல் போய் குளியுங்கோ. ஐந்து நிமிடத்தில் தேத்தண்ணி கொண்டு வாறன்’’ எனக் கூறிச் சமையல் கட்டை நோக்க விரைந்தாள் மாலா.

“மாலா என்னுடைய சாறத்தை எங்க வைச்சனீர், துவாயையும் வந்து ஒருக்கா எடுத்துத் தாரும்” எனக் கேட்டான் ரகு.

“அப்பப்பா உங்களுக்கு ஒன்றையும் பார்த்து எடுக்கத் தெரியாதே. எல்லாத் திற்கும் நான்தான் வரவேண்டும்” எனக் கத்தியபடி வந்து அவற்றை எடுத்துக் கொடுத்தாள்.

“இஞ்சை பாருங்கோ அவர்கள் வந்திருக்கும்போதாவது உங்கட அதிகாரங்களைக் கொஞ்சம் குறையுங்கோ” அவன் சிரித்தான்.

“ஏதோ நான்தான் அதிகாரம் செலுத்துவதுபோல உம்மட க்கை.”

வீட்டு வாசலில் கார் ஒன்று விரைந்து வந்து நின்றது. அடங்காப் பரபரப்புடன் மாலா வாசலிற்கு ஓடினாள். கால்கள் இடறி விழும் போன்றதொரு பரவசம். கார்க்கதவைத் திறந்தபடி ரவி இறங்குவது தெரிகிறது. அவனைத் தொடர்ந்து அனா இறங்குகிறாள்.

வீதியில் சென்றவர்கள் ஒரு கணம் தயங்கி அவர்களைப் பார்த்துவிட்டுச் செல்கிறார்கள். எதிர்வீட்டுப் பாக்கியம் அக்கா புதினம் பார்க்க ஆவலோடு படலையைத் திறக்கிறாள். மாலா ஓடிவந்து கேற்றைத் திறக்க, தமக்கையைக் கண்ட ரவி பாசத் தோடு விரைந்து வந்து, “அக்கா” என அணைத்துக் கொண்டான். “தம்பி” என்று நெகிழ்ந்து போகிறாள் மாலா. அம்மா இறந்துபோன பின்பு அவள் பிள்ளையாக வளர்ந்தவன். அவள் கீறிய கோட்டைத் தாண்டாதவன். அனாவைகாதவித்து மணம் முடிக்கத் தமக்கையிடம்தான் அனுமதி கேட்டான். அவளால் மறுக்க முடியவில்லை. அந்த அனா இன்று வந்திருக்கிறாள். இந்தக் கிராமத்தின் மணவீதியில் கணேடிய நகரம் ஒன்றின் பெண். இச்சுற்றாடலுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாத வடிவம். இது என்ன நிறம்? ஏனோ முற்றத்தில் மலர்ந்திருந்த மஞ்சள் ரோஜா அவளுக்கு நினைவு வருகிறது. அனா அவள் அருகில் வந்து நின்று “ஹலோ” என்றாள்.

தம்பியின் பாச அணைப்பிலிருந்து விடுபட்ட மாலா தன் மைத்துனியைத் திரும்பிப் பாந்த்தாள். அனாவின் மெல்லிய சிறிய உதடுகளில் உறவாடும் புன்னைக் கெளிந்தது. அவள் விப்ஸ்டிக் அணிந்திருக்கவில்லை.

“வாங்கோ அனா”, என்றவாறு அவள் தோளில் கரம் பதித்துத் தன்பால் சற்று நெருக்கமாக இழுத்து அணைத்தபொழுது மாலாவின் கண்ணத்தில் அனா முத்த மிட்டாள்.

“அக்கா, அனாவிற்குத் தமிழ் தெரியாது. ஆங்கிலத்திலேயே பேசவேண்டும், ஆனால் உறவுமுறையைத் தமிழில் சொன்னால் புரிந்துகொள்வாள். அத்தான் எங்கே?” என வினவினான் ரவி.

“நான் இங்குதான் இருக்கிறேன். தமக்கையும், தம்பியும் ஒருவரையொருவர் கண்ட புஞ்சத்தில் என்னை மறந்துவிட்டியள்”.

“இல்லை அத்தான்” எனச் சிரித்தான் ரவி.

“ஹலோ அன்னா” என்றாள் அனா.

“அன்னா” என்ற அவளுடைய உச்சரிப்பு சற்று வித்தியாசமானதாக இருந்தாலும் அதில் உறவின் இனிமை இருந்தது. அவர்கள் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்கள்.

“தம்பி குளித்துப் போட்டுச் சாமியைக் கும்பிட்டுவிட்டுவா சாப்பிட உனக்குப் பிடித்த புட்டும் உருளைக்கிழங்குப் பிரட்டலும் சொதியும் வைத்திருக்கிறன்” எனக் கூறினாள் மாலா.

“சுரி அக்கா, நான் குளித்துப்போட்டு வாறன்” எனத் துவாயுடன் சென்றான் ரவி.

“அனா வாரும். நான் உங்கள் து அறையைக் காட்டுறன். நீரும் குளியும்” என அழைத்துச் சென்றாள் மாலா.

அணைவருக்கும் உணவு கொடுப்பதற்காகச் சாப்பாட்டறையை ஒழுங்கு செய்து

காத்திருந்தாள் மாலா. மூவரும் வந்து அமர்ந்தனர். அவ்வேளை-

“‘என் மச்சாள் நீங்க சாப்பிட வர வில்லையா?’’ என வினவினாள் அனா.

“இல்லை அனா நீங்கள் மூவரும் சாப்பிடுங்கோ. நான் பரிமாறுகிறேன். பிறகு நான் சாப்பிடுகிறேன்’’ எனப் பதிலளித்தாள் மாலா.

அனைவரும் மென்னமாகச் சாப்பிடத் தொடங்கினர். திடமிரண அனா ரவியைப் பார்த்துச் சிரித்தான்

“‘என் சிரிக்கிறாய் அனா?’’ எனக் கேட்டாள் மாலா

“இல்லை, மச்சாள் இவர் அங்கே இப்படியெல்லாம் சாமி கும்பிடமாட்டார். இங்க நெற்றியில் ஹோலி பவுடரைப் பார்த்ததும் சிரிப்பு வந்துவிட்டது’’ என விளக்கினாள் அனா.

“‘மெய்யே தம்பி..... நீ இங்க எப்படி இருந்தனி? நல்லாத்தான் மாறிப் போனாய் சாப்பிடும் அளவைப் பார் கொரி த்துக் கொண்டு’’ எனக் கவலைப்பட்டாள் மாலா.

“‘குட் ரேஸ்ற் பட் லிற்றில் ஹோட்... நல்ல சுவையாக இருக்கு மச்சாள் நாங்கள் இப்படியெல்லாம் கண்டாவில் எங்கள் வீட்டில் செய்வதில்லை எல்லாம் வெளியில் தான்’’ என ருசித்துச் சாப்பிட்டாள் அனா.

“‘தம்பி முந்திச் சாப்பாட்டில் வலு அக்கறை உப்பு, புளி, உறைப்பு எல்லாம் கணக்காக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கோபம் வந்துவிடும். இப்ப என்னடா வென்றால் மென்னமாகச் சாப்பிடுறான்’’ என வியந்தான் ரகு.

இருவாறாக எல்லோரும் சாப்பிட்டு எழுந்தனர். ஆண்கள் இருவரும் வெளியே சென்றனர். ரகு சாப்பிட்டத்தில் போட ஒச்சாப்பிட மாலா அமர்ந்தாள். அங்கிருந்த அனா,

“‘ஜோ இது என்ன உங்கட அவர் சாப்பிட்ட எச்சில் தட்டில் சாப்பிடுகிறீர் கள்’’ என வினாவினாள்.

“‘என் அனா கணவன் சாப்பிட்டதில் சாப்பிடக்கூடாது? நீங்கள் சாப்பிடுவ தில்லையா? என்ன பழக்கமேர உங்கட பழக்கம் ஒன்றும் புரியவில்லை’’ என வியந்தபடி சாப்பிட்டு எழுந்தாள் மாலா.

மாலா மதிய சமையலைக் கவனிக்கச் சமையல் கட்டை நோக்கிச் சென்றாள். அவளோடு அனாவும் சென்றாள்.

“‘ரவிக்குப் பாவற்காய் பொரியல் என்றால் நல்ல விருப்பம். இவருக்கும் தான் அதோடு பருப்பும், குழம்பும் என்றால் இவர் விரும்பிச் சாப்பிடுவார்’’ எனக் கூறியபடி சமையலில் இறங்கினாள் மாலா.

“‘என்ன மச்சாள் அவருக்கு இது பிடிக்கும், அது பிடிக்கும் என கன டிஸ்கள் செய்கிறீர்கள். உங்களிற்கு கஷ்டமாக இல்லையா?’’ என அப்பாவித்தனமாக வினவினாள் அனா.

“‘இது கஷ்டமா அனா. கணவனுக்குத் தேவையானதைச் சமைத்துக் கொடுப்பது மனைவியின் கடமை இல்லையா? இது எமது பண்பாடும் கூட்’’ என விளக்கம் கொடுத்தாள் மாலா.

“‘என்னமோ மச்சாள் அங்க நாங்க இப்படி எல்லாம் பார்ப்பதில்லை. என்ன பிரிஜ்ஜில் இருக்கிறதோ அதனைச் சூடு பண்ணி அல்லது சமைத்துக் கொடுப்போம்’’ எனக் கூறினாள் அனா.

“‘நீங்களும் கண்டாவிற்கு வந்துவிடுங்களேன்’’ என்று அனா திடமிரணக் கேட்ட பொழுது மாலா சற்றுத் திகைத்துவிட்டாள். ஒருவிதமாகத் தன்னை சுதாகரித்துக்கொண்டு,

“‘அனா நீர் இங்கே இருந்து விடுமன்’’ எனக் கேட்டாள்.

“‘ஓ... மை கோடு..... அது சரிவராது மச்சாள். இப்பொழுது கண்டாவில்தான் யாழ்ப்பாணத்து ஆட்கள் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். எனவே நீங்கள் அங்கு வரலாம் எனக் கேட்டேன்’’.

அடுப்பில் இருந்த கறியை இறக்கி வைத்தாள் மாலா. இருவரிடையேயும் சிறிது மென்ம நிலவியது.

“அனா ஒன்று கேட்பேன், கோவிக்க மாட்டாரே?!”

“கேளுங்கள்”

“ரவி மிகவும் கோபக்காரன். எப்படிச் சமாளிக்கிறீர்?”—

அனா சற்று நேரம் எதனையோ சிந்திப்பதுபோலக் காணப்பட்டாள்.

“உண்மைதான் மச்சாள். அவருடன் சமாளிப்பது யிருந்த கஷ்டம்தான். தொட்டதற்கெல்லாம் கொபம் வந்துவிடும். சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்தேன். கேட்பதாக இல்லை. அதனால் அடிக்கடி சண்டைபோடுவோம். இரண்டு மூன்று நாட்கள் பேசாமல்கூட இருப்போம். பின்னர் சமாதானம் ஆவோம். கோபம் ஒரு ப்ரபளம்தான். பட்ட ஹி லவ்ஸ் மி”.

அவள் மெதுவாக எழுந்து அடுக்களை ஜன்னலுடாக வெளி வளவை ஊடுருவிப்பார்த்தாள். அவள் முகத்தில் இனம் தெரியாத கவலை படர்ந்தது போல மாலாவிற்குப் பட்டது.

“எதாவது பிழையாகக் கேட்டுவிட தேனா?”

“நோ தோ, மச்சாள்”

அவ்வேளையில் கதவை யாரோ தட்டினார்கள். ஓடிச் சென்று கதவைத் திறந்தாள்மாலா.

“வா ரவி நல்லாய் வெயிலில் அலைந்து போட்டு வாறாய். வாசல் படியில் தண்ணி இருக்கு காலை அலம்பிப்போட்டு வா, எனக் கூறினாள் மாலா.

ரவியும் அதன்படியே செய்தான். இதைப் பார்த்த அனா,

“ஏன் மச்சாள் வெளியில் சென்று வந்தால் கால் கழுவித்தான் உள்ளே வருவீர்களா?”, என வினாவினாள்.

“அங்கு நாங்கள் செருப்புடன் தான் வீட்டில் வளைய வருவோம்.”

“அனா உங்களது பழக்கம் ஒரு மாதிரி. எங்களது பழக்கம் ஒரு மாதிரி” என அதற்கு விளக்கம் கொடுத்தான் ரவி.

“சரி சரி ரவி, அனா வந்து சாப்பி உங்கோ. நேரம் ஒரு மணியாகுது” என அழைத்தாள் மாலா.

வந்தமர்ந்த இருவருக்கும் சாப்பாடு பரிமாறினாள் மாலா.

“மச்சாள் நீங்களும் சாப்பிட வாங்கோ வன். மூவரும் சேர்ந்து சாப்பிடலாம்”, என அழைத்தாள் அனா.

“இல்லை அனா, அவர் வந்தவுடன் நான் சாப்பிடுகிறேன். அவரை விட்டு விட்டு நான் சாப்பிடுவதில்லை” என்றாள் மாலா.

“கணவனை விட்டுவிட்டுச் சாப்பிடுவது ஒரு மணவிக்கு அழகல். அவரோடு சேர்ந்து சாப்பிடுவதில்தான் ஒரு பரஸ்பர பிணைப்பு உருவாகிறது”, என விளக்கம் கூறினான் ரவி.

“கண்டாவில் அவரவர்க்குப் பசிக்கும் நேரம் போட்டுச் சாப்பிடவேண்டியதுதான். ஒருவருக்காக ஒருவர் காண்டு பரஸ்பர அன்புடன் சிறந்த வாழ்க்கை வாழ்முடியாது” என்றாள் அனா.

“இப்படி இருந்தால் நீங்கள் வெறும் நண்பர்களாகத்தான் இருக்கமுடியும். ஒரு வரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு பரஸ்பர அன்புடன் சிறந்த வாழ்க்கை வாழ்முடியாது” எனக் கூறினாள் மாலா.

“என்னவோ உங்களுடைய குடும்ப உறவு வியப்பாக இருக்கிறது. உங்களதுபரஸ்பர அன்பும் விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மையும் சிறப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் உங்களுடைய முடநம்பிக்கை சார்ந்த பழக்கவழக்கங்கள் எனக்குச் சரியாகப் படவில்லை” என்று அனா சிரித்தாள்.

அவ்வேளையில் ரகு வரவே “ரவி, அனா நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ. அவர் வந்துவிட்டார். நான் உதவி செய்துவிட்டு வாறன்”, எனக்கூறி கணவனை நாடிச் சென்றாள் மாலா. ரகு முகம் கழுவுவதற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து, துவாய் எடுத்துக்

கொடுத்து அவனுக்கு வேண்டிய சகல உதவிகளையும் செய்து கொடுத்த மாலர், வைப் பார்த்து அனா வியந்தாள்.

“அனா” என்று மெதுவராக ரவி அழைத்தான்.

“என்ன அப்படி நின்றுவிட்டாய்?”

“இல்லை உங்கள் அக்காவும் அத்தா னும் பழகிக்கொள்கின்ற முறை நன்றாக இருக்கிறது. ஒரு கணவன் மனைவி இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். நிச்சயமாக எங்கள் மாதிரி இருக்கக்கூடாது — பூணையும், நாயும் மாதிரி”.

“அனா” என்று சற்றுப் பலமாக ரவி அழைத்தான்:

“நாம் காதலித்துத்தான் மனது கொண்டோம். எனக்காக உன்னை மாற்றிக் கொள்ளத் தெரியவில்லையே”.

“ஏன் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும்? எனக்காக ஒரு சிறு தியாகம் கூடச் செய்ய முடியாத, என்னுடைய அற்ப ஆசைகளைக் கூட நிறைவேற்ற முடியாத நீங்கள் ஏன் எனக்காக உங்களை மாற்றிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது? கீழூத்தேச பண்பாட்டில் ஊறிப்போன ஆண் ஆதிக்க வெறி உங்களிடம் இருக்கிறது. அதைவிட்டால் எல்லாம் சரியாக இருக்கும்”.

ரவி தனது கரங்களால் தனது தலையைப் பற்றிக்கொண்டான். அவன் விழிகள் அவளிடம் எதையோ யாசித்தன.

“அனா ஐ ஸ்டீ” என்றான். அவன் எதூவும் பேசவில்லை.

“உன் முடிவை மாற்றிக்கொள்ளமாட்டாயா?”

“இங்கு வந்ததும் நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். உங்கள் அத்தானையும் அக்காவையும் பார்த்த பின்னர் நாங்கள் எடுத்த விவாகரத்து முடிவைக் கைவிடலாம் என்ற எண்ணம் வருகிறது. கல்யாணம் என்பது ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்து அன்போடு ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக வாழ்வதென்பது இங்கு வந்ததும் தெரிகிறது. குடும்ப வாழ்க்கை என்பது ஒரு அஜஸ்ட்மெண்ட் போலவே படுகிறது. ரவி உங்களை எவ்வளவு தூரம் நான் நேசிக்கிறேன் என்பது புரிகிறது. ஐ ரூ ஸ்டில் ஸ்டீ. நாங்கள் டிவோர்ஸ் பண்ணுவதாக எடுத்த முடிவை மாற்றிக்கொள்வோம்”.

அவ்வேணையில் “என்ன இநவரும் விவாகரத்து எடுக்க இருந்தீர்களா? நல்ல கதைதான். வாழ்க்கையை என்ன சட்டை போடுவதும், கழட்டி எறிவதும் போல என்று நினைத்துவிட்டார்களா”, எனக் கோபத்துடன் வினாவினர் ரகுவும், மாலாவும்.

“எங்களை மன்னித்துவிடுங்கள் மச்சாள். நாங்கள் இனிப்பிரியமாட்டோம்”

*

கவித்துளி

1992ம் ஆண்டு உ/த மாணவிகள் சார்பில் ... நிலோவனி ச.

“நிறம் மாறும் வெண்புறாக்கள்.”

ஆம்!

இத் தொண்ணுற்று மூன்றாம் ஆண்டு தனிலே
‘‘பொன்னிழா’’, எடுத்து மகிழ்ந்திடும் போதினிலே ...
— நாம் — நிறம் மாறும் வெண் புராக்களாகின்றோம்!

இன்புறும் இவ்வெளையிலும் எம்மனங்கள்
 இதய வீணை தனில் முகாரி மீட்டுவதை.....
 தலிர்க்க இயலவில்லை! என் செய்வோம் - நாம்?
 ஆயினும் ஓர் இன்ப உணர்வில் தான் நாம்!
 இதையும் மறுப்பதற்கில்லைத் தான்!

1985 ஆம் வருடம் ... 7 ஆம் ஆண்டு தனில் ...
 'ஹாம்! முழங்காலைத் தொடமாட்டேன் நான்!' ...

- அடம்பிடிக்கும் சின்ன வெண்சிருட்ட,
 சொக்ஸ் உடன் வெண் சப்பாத்தின் டக்! டக்! சப்தங்கள்,
 வாரிக் கட்டிய சிறிய இரு கீரப்பிடிகள்,
 முதுகிணை நிரவிய - புத்தகப்பை,
 ட்ரிங் போத்தல் வாரினை இறுக்கிய மென் பஞ்ச விரல்கள்,
 மறுகையின் பிடியில் ... அம்மாவின் தாவணி!
 இன்னமும் நாம் சிறுமிகள் - எனவே பறைசாற்றிட,
 பயத்தில் வரிந்திடும் விழிகள்,
 வென் கொடுத்த மணிக்கூடு போலும் டிக் டிக் ... டிக் டிக் ... இது நெஞ்சு
 கால்கள் நடுங்க ... இங்கு நாம் பாதம் பதித்தபோது
 அன்புடன் அரவணைத்தவள் ... இவ்வன்னை!
 மறக்க முடியுமா? உன்னை!

எமதன்பு ஆசிரிய மணிகள்
 ஆசான்களா? அன்னையரா? சகோதரிகளா? நண்பிகளா?
 என்ன தான் என்பது நாம்?
 கற்பித்தலா? விளக்கங்களா? - நிகரிலா ஆசான்கள்!
 திமர் விபத்துக்களா? சுகவீனங்களா? - குழந்தை போல் அரவணைக்கும்
 நிகரிலா அன்னையர்!
 வாழ்வின் முன்னேற்றங்களா? ... தடைகளா? - அனுபவங்கள் கூறி
 வழிநடத்திடும் இணையிலாச் சகோதரிகள்!
 இன்பங்களா? ... துன்பங்களா? ... பாதிபாதி பங்குறும் இணையிலா நண்பியர்!
 இனியேனும் கூறுங்கள்!
 இவர்களை யாரென்போம் — நாம்?
 ஒன்றாகக் கரங் கோர்த்து.....
 எமை மறந்து சிறகடித்து.....
 பாடிப் பறந்த — எம்மை!
 ஒன்று கூடி இன்று பிரி
 என்று வந்ததே இந்நாள்! — இதை என்னவென்போம்?
 — விதி — என்போம்! நாம்!
 விளையாட்டு நிகழ்வுகள்.....
 இனிய கலை விழாக்கள்.....
 பரிசளிப்பு வைபவங்கள்.....
 எங்கு தான் இல்லை? நாம் பெற்ற பரிசுகள்!

எங்கு தான் இல்லை..... மண்டபம் அதிரும் எம் கரவொலிகள்! ஒ! எல்லாமே.....
 மீண்டும் மீண்டும்..... எம் உணர்வுக் கரைகளில்
 வந்து நிதம் மீண்டிடும்..... இனிய நினைவுவைகள்!
 — எங்குனம் தான் தடுப்பது?
 காலங்கள் — அவை கடவுள் பாடும் ராகங்கள்!
 ஒ! எப்போதோ..... எங்கோ..... தேட்டுவவ!
 இப்போதுதான்..... புதிதாய்.....
 எங்களுக்குள் விளக்கங்களைப் பரிணயிக்கின்றன!
 இவ் ஒன்பது (85—93) வருடங்களும்...
 இனிய ராகங்களாய்.....
 எம் உணர்வுகளை மீட்டி.....
 ஒ! எப்படி..... எப்படி..... எப்படி?
 எப்படித்தான் விபரிப்பது?
 முடியவில்லை என்னால்! — போங்கள்.
 முடிந்தால் கூறுங்கள்! — நீங்கள்.
 ஆம்.....
 நேற்றுவரை..... வெண் சீருடையில்.....
 வெண்புறாக்களாய்..... நாம்..... ஒன்றாகி.....
 கலகலத்துச் சிறகடித்து.....
 இக்கல் ஹாரிச் சோலையெங்கனும்.....
 ஆம்! இன்று நாம்
 நிறம் மாறும் வெண்புறாக்களாகின்றோம்!
 எம்மில் சிலர் ... பல்கலைக்கழகங்களையும்,
 சிலர் ... தொழில்களையும்,
 சிலர் திருமணங்களையும்,
 சிலர் முதிர்ந்துவிட்ட தம் அன்னையரையும் ...
 காதலித்து விட்டதனால் தானோ?
 நாம் இன்று
 நிறம் மாறும் வெண் புறாக்களாகின்றோம்?
 ஆயினும் ... கடமை இது எமக்கு! ... நலன் விரும்பிகளாய்
 தொடரும் எங்கள் வரவு!
 தொடரும் ... உந்தன் உறவு!
 உந்தன் சேவை என்றும் எங்கள் தேவை.....
 வாழி நீ! சிறப்புடன்! என்றே
 இப்பொன்விழா' வேளை.....
 அன்புடன் உந்தனை வாழ்த்தி நிற்கும்.....

..... இவன்,

எனக்கினிய அன்னை

நூலாக்கம் சிலை போன்ற விடையே
(பாதுகாப்பு) என்னை.

செல்வி மகிழ்நங்கை பொன்னம்பலம்
ஆண்டு 13 (ஸிர்காஸ்)

சிந்துத் தமிழ்க்கவியின் எளிய தோற்றம்
வந்துதேன் தந்திடும் தென்றல் கிதம்
இந்து மகளிர் கல்லூரி என்ற கூடம்
எந்தையைப்போல் எனக்கினிய அன்னை தேசம்.

வண்ணமிகு பெண்புறாவாய் பெண்கள் கூட்டம்
வானம்பாடிகளாய் பறத்தல் காண்போம்
எண்ணமெல்லாம் இனியதுவாய் நெஞ்சு துள்ளி
கற்றிடவே இறைதந்த எங்கள் பள்ளி.

நெஞ்சம் நிறைந்திட்ட ஆசார் — மக்கள்
வஞ்சகம் அற்றிட்ட மல்லிகைத் தோட்டம்
தஞ்சமடைந்து நலம் பெறக் கோவில் — இது
கஞ்சத்தவிசொத்த வீணையின் மாடம்.

பெண்கள் தமக்கான பள்ளி — நல்
வெண்கம் லத்தவள் எங்களின் சின்னம்
பண்ணினின் வீணையின் மீட்டல் — இது
எண்ணற்கரிய நறுகலைகளின் கூடம்.

நெஞ்சையைத் தனையர் வாழ்த்திடலாமோ
எந்தையைப் போன்றதென் கல்லூரி தன்னை — என்
சிந்தை நிறைய வாழ்த்திடலாமோ — இது
விந்தையெனினும் நான் பாடுவேன் வாழ்த்து.

திண்ணமாய் நெஞ்ச நிமிர்த்தி — இன்று
வண்ணமாய் பொன்னணி குட்டித்து பாரும்
கண்ணெனும் கல்வியும் இமயப்புகழும் — எம்
மண்ணினிலும் விண்ணினிலும் பெற்றிட வாழ்த்து!

இதய நண்பியின் சன்னிதானத்தில்

செல்வி சிவாளி சிறீஸ்கந்தராஜா
ஆண்டு 13 (வர்த்தகம்)

தென்றங் தழுவிக்கொள்ளும்
என் பள்ளியின்
மனத் தோற்றுத்தின்மாசற்ற
வெண்மைக்கு
என் ஆரார்த்திப்புக்கள்!
என் தோழிச் சித்திரம்படைத்த
பள்ளிக் கலைஞரும்கு
வசந்தக் காற்றோடு
வந்தனங்கள்!

நண்டி!

என் புன்னகையை உண்ணிடும்
அனுப்புகின்றேன் - நி
புதுப்பித்துத் தருவதற்காக ...
வசந்தத்தை நான் வாசத்திற்காக
அழைக்கவில்லை - உன்
பாசத்தை எங்கள் பள்ளிவிதியில்
பறைசாற்றுவதற்காக!
தோழி! என்பள்ளிதந்த
அன்பளிப்புச்சிற்பம் - நி
உன் ஓவியத்திற்கு
உயிர்கொடுக்கத்தானோ

இங்கு அத்தனை தெய்வங்களும்
கல்லாகிப் போகின! நான்
தலை குனியும் போதெல்லாம்
நி - என்
எழுதுகோலாகின்றாய் அதனால்தான்
என் கவிஏழுத்துக்களும் - இன்று
நிமிர்ந்து நிற்கின்றன

உன் புன்னகை மட்டுந்தான்
எனக்கு
புது வாழ்வு அளிக்கின்றது.
எனெனின் - உன்
வீழியசைப்பீர்காய் பள்ளி மலர்கள்
வீரவிக்கிடக்கிறது பசஞ்சோலை
களாய்...

நண்டி! அன்று
காற்றுவெளியிலே - ஓலீயம்
வரைய தூரிகை எடுத்தேன்
அது கலையுமென உணராமல் ...
ஆனால் ... வசந்தக் காற்றோடு
நி வந்தபோதுதான் புரிந்தது
உன் முகம் வைரத்தில் செதுக்கிய
சிற்ப மென்று!

உன் வீழிமினின் வருகைக்காக
இங்குகவிமகள் ஒருங்கி
காத்திருக்கின்றாள் - அவள்
மெல்லிய கண்ணீரிலும் உன்
மென்மையின் போதில்லைகள்! ...
காலத்தின் இமைகளே!

நிங்கள் துயிலாதிருப்பீர்களாக
என்தன் பள்ளி விதியில் - நான்
என்றும் என் தோழியோடு
வலம்வர வேண்டும்
என் தேவதையை வடித்த... பள்ளியின்
கல்வி உள்ளே!
மீண்டும் மீண்டும் - நி
துள்ளி வீணாயாடுவரயாக

SPORTS AND THEIR INFLUENCE ON CHARACTER

Miss Urmila Navaratnarajah
Year 12 (Com.)

At the beginning of her school career every child becomes familiar with the copy book maxim that all work and no play makes jack a dull boy. When she grows a bit older she is told that Waterloo was won on the playing fields of Eton. This is a part of the propaganda carried on in education institutions to emphasize the value of sports.

Whether or not school children play and think too much about games, it is loudly urged on their behalf that they do learn to "play the game" though there may be a great deal of nonsense about it, one cannot deny that on the whole, within its limits, it is a very fine belief. To play fair, to try to be a good loser, which is sometimes even more difficult, a good winner-these are wholly admirable things which the schools do much to teach, though they are apt through their too enthusiastic advocates, to arrogate to themselves a monopoly in this respect. These are lessons which can be learnt elsewhere, but no doubt, the schools teach them very well.

If you are not born a good loser, it is terribly hard to become one, but you do learn to some extent at school, at least to pretend that you don't mind and to say the civil thing to the winner. And that is something and, indeed, a good deal. How much you mind inside is your

own concern. If you mind a good deal, you will get a great deal of unhappiness out of games as well as moments of supreme exaltation. What the loser should learn is to be civil at the moment and bear no malice afterwards.

Games may be divided into two groups-those played by individuals rather than by teams, like golf and tennis. These are sometimes called "selfish" in the sense that each player thinks only of himself. Such games cannot influence character except to instil a respect for rules. Then there are the athletic sports in the sense of running and jumping. There are also boxing and gymnastics, from boxing we get the phrase "hitting below the belt" which is both cowardly and unfair and a violation of the rules.

Team games, on the other hand teach valuable lessons in the matter of discipline. Of these, cricket, netball and football come undisputedly first. They are great in themselves, they are old-established and popular and are essentially team games. They have the advantage of being, ostensibly at any rate, unselfish and disciplined, of making as much as possible of the side and as little as possible of the individual. These are admirable. They add interest and pleasure and a thrill of their own. Games can give us a feeling of ecstasy quite so blissful as the knowledge that you have earned some measure of glory for yourself.

and your side at the same time. That a player should think altogether of his side and nothing of himself is a noble ideal.

Team games moreover, teach valuable lessons in the matter of discipline. It is good to learn to do what you are told, especially if you do not like it. It is not only the ordinary members of a team that derive these benefits, but also the leader. To be a good captain is to learn invaluable lessons-to be calm, to be cheerful in

adversity, to be fair, to be understanding and to be firm.

Though sports are often too much glorified as assets to character-building, there is no denying that they instil moral excellences-the virtues of sticking to it, of keeping calm, of regarding no match as lost till it is won. Above all they teach self-restraint and team spirit which are so essential for building up a united nation and a sunnier world.

Full many a gem, of purest ray serene,
The dark unfathomed caves of ocean bear;
Full many a flower is born to blush unseen,
and waste its sweetness on the desert air.

All that glitters is not gold,
Often have you heard that told.

Be thou familiar, but by no means vulgar.

Take each man's Censure, but reserve thy judgement;
Neither a borrower nor a lender be
For loan oft loses both itself and friend;

மன்ற அறிக்கைகள்

REPORT OF THE HEAD PREFECT

It is with pleasure that I submit this report. Indeed I feel proud to have been fortunate to present a report to be included in the Golden Jubilee celebration number.

The prefect system was introduced in this school in the year 1947 since then it has continued to be in existence for the last 45 years without a break. The prefects of the past from inception here set up higher and higher standards and these have been maintained up to date. Meanwhile with the growth of the school in strength the task of the prefects have been increasing and have become formidable and challenging one. It is at this stage that I took over as Head prefect September '92.

The present Board of perfects was elected on two stages as usual. But owing to the delay that occurred in holding the G. C. E (O/L) examination due to the civil disturbance in the country. There was some delay of the election in the first stage.

The Board functioned under the supervision of the disciplinary committee headed, in turn by Mrs. C. Balasubramaniam, Mrs. R. Shanmugam and Mrs. M. Paramanathan who is the present head.

In all there are 51 members of whom the head perfect. The Asst.

Head prefect, the Games Captain and the Asst. Games Captain are the main functionaries.

They are :

Head prefect — Miss. Devika.
Navaratnam

Asst. Head prefect — Miss. Sivaja
Sivanesan

Games Captain — Miss. Ajantha
Apputhurai

Asst. Games Captain — Miss. Sasikala
Santhirasekaram

Our responsibility consists of maintaining discipline among students in the school as routine function. But on special occasions the duties were many and varied, particularly when members of the public and children from other schools were participating in different activities in our school. I must mention that since our school is a centrally situated one a large number of public and school functions are held here. In all such functions the prefects have performed their best. In keeping with the oath that we took on the day assuming duties we the prefects, have endeavoured to render our duties to the best satisfaction of our principal and the teachers in the staff of this school.

The sports meet was held on 11.03.93. Our Games Captain Miss Ajantha Apputhurai functioning under

the guidance of Mrs. Sivagowry Puvithasan, the prefect of Games assisted by Miss Sasikala Santhirasekaram ably conducted the event to great success.

Miss. Sivajih Sivanesan the Asst. Head prefect, of immense help to me on all occasions. Without her my task would have been too tedious. I thank her from the bottom of my heart.

All the members of the board were enthusiastic and co-operative. I take this opportunity to thank them all. The non-academic staff members of all grades here help me and other prefects when needed. I thank them too.

To be a prefect in a school is a great honour, to be a Head prefect is greatest of all. I thank all fellow students who have voted to elect me as a prefect and thank the principal and the members of the teaching staff to have selected me as the head prefect.

This report would not be complete, If I do not tender my apologies for any failure or short coming on my part in particular or on the part of other members of the board they respectful apologies to the principal and the teacher in this connection.

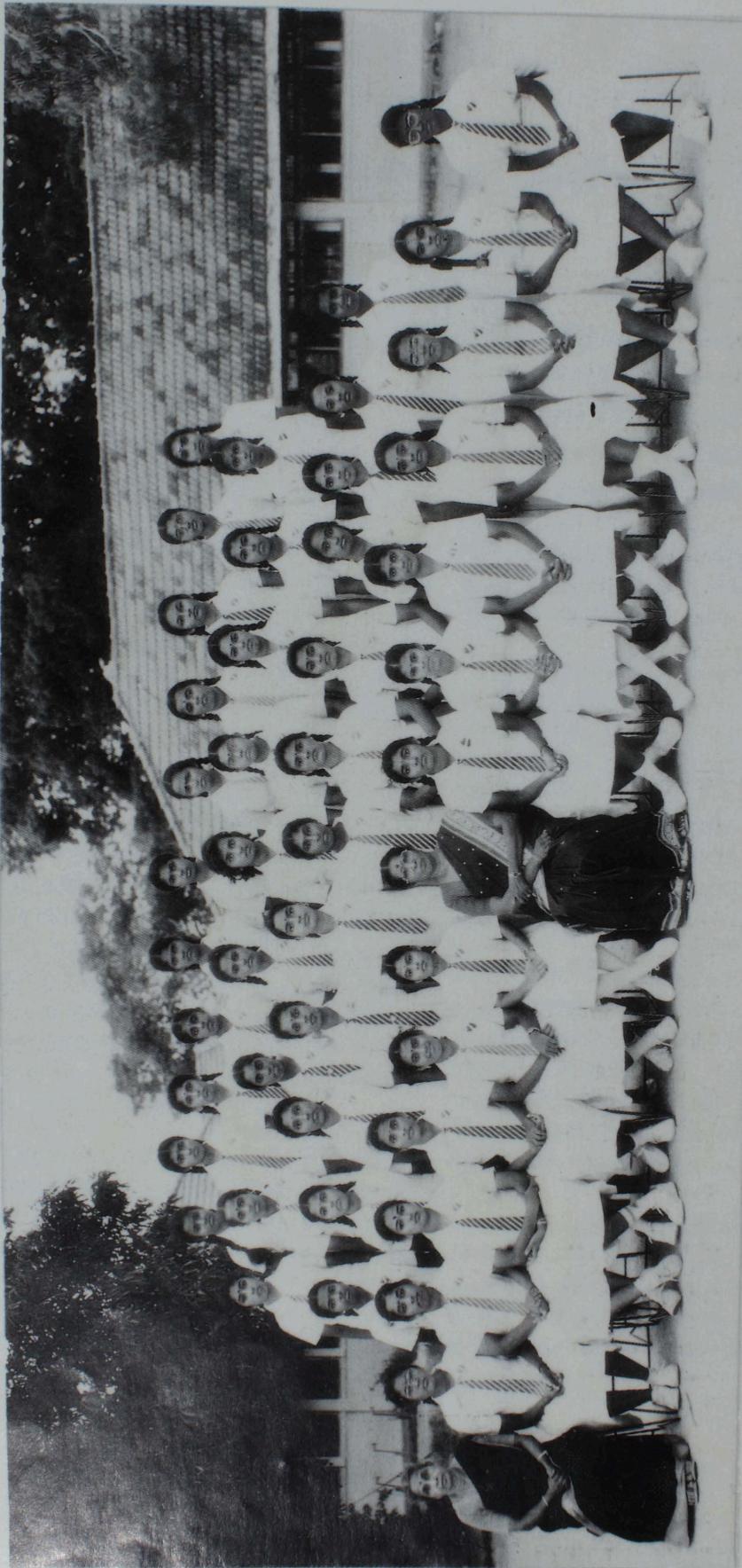
Finally, I wish the incoming Board of prefects "All the best".

"It ought to be beautiful, I live here"

Head Prefect 1993

PREFECT BODY 1992 - 1993

1. Thamayanthi	Head Girl	Devika Navaratnam
2. Thirumagal	Asst. Head Girl	Sivaja Sivanesan
3. Rajani	Games Captain	Ajantha Appudurai
4. Lenika	Asst. Games Captain	Sasikala Chandrasekaram
5. Sivagini		
6. Tharenee	Thanalingam	Magilnangai Ponnapalmal
7. Kalyani	Kugabalan	26. Thanaluxmy Suntharamoorthy
8. Ragini	Sivasubramaniam	27. Kavitha Thanabalasingam
9. Vigitha	Ratnam	28. Tharshinidevi Nagalingam
10. Jamuna	Thurairajah	29. Kavitha Selvaratnam
11. Thusyanthy	Perinpanayagam	30. Dushyanthi Kirishnan
12. Themba	Kowsigan	31. Jamuna Ratnasingam
13. Suganthi	Velauthapillai	32. Sripiriya Ramachandran
14. Vasuki	Sivagnanam	33. Thushanthi Gnanasivasothidarajah
15. Geetha	Kulasingam	34. Jeyagowri Suppiah
16. Thenuja	Kumaru	35. Abiramai Nadarajah
17. Sulogini	Ketharanathan	36. Kanjana Gobalakirishnan
18. Kanagatharani	Thirunavukarasu	37. Vanathi Kanagarajah
19. Amirthasiri	Nadarajah	38. Yasothara Balakirishnna
20. Sasikala	Senathirajah	39. Bavithira Thurairatnam
21. Sureka	Chandrasegaram	40. Sharmila Airiyanayagam
22. Vatsala	Kathiravelu	41. Gajaluxmy Kailayapillai
23. Sajeeve	Sivapathasundaram	42. Shivani Sriskantharajah
24. Aumshagthy	Nadarajah	43. Thirumalar Shanmugasuntharam
	Peerinpanayagam	44. Shobana Arasakoon
	Gopalasingam	45. Tharshini Thirunavukarasu
	Pasupathieswaran	46. Sujeeva Navaratnarajah
	Rasiah	47. Kalpana Thangasivam
	Ratnasabaathyp	

மாணவை (முதல்வர்கள்)

இந்துமாமன்ற அறிக்கை

காப்பாளர்	:	அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	:	திருமதி ப. வாகீஸ்வரி அம்மா
தலைவர்	:	சென்னி மகிழ்நங்கை பொன்னம்பலம்
உபதலைவர்	:	,, சுஜீவா நவரட்ஜௌ
செயலர்	:	,, பவித்திரா துரைரட்ஜௌ
உபசெயலர்	:	,, டிலாணி சண்முகபவன்
பொருளர்	:	,, ஒம்சக்தி இரத்தினசபாபதி

“‘மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்’” என்ற வாக்கிற்கேற்ப சிவபூமியாகிய ஈழத்திருநாட்டில் கந்த புராண கலாசாரத்தில் ஊறித் தினைக்கும் வட பால் அமைந்துள்ள இந்து மகளிர் கல்லூரியில் இந்துமாமன்றம் அமைந்து வளரும் நெறியினை உரைப்பேன்.

கல்லூரிச் சைவ விழாக்கள், சிவராத்திரி விழாவுடன் ஆரம்பமாகி நால்வர் குருபூசை விழாக்கள் நவராத்திரி விழாவுடன் பூர்த்தியாகின்றன. இவ்விழாக்களில் நடாத்தப்படும் சொற்பொழிவுகள் கருத்தரங்குகள், கதாப்பிரசங்கங்கள், கவியரங்குகள், தேவார திருவாசக சிவபுராணம் ஒதுதல் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் மூலம் இந்துமாமன்றம் கல்லூரி மாணவர்களிடையேசைவப் பற்றையும் இறை நம்பிக்கையையும் வளர்த்து வருகின்றது.

நடுத்தோட்ட ஸ்ரீ இராஜவரோதயவிநாயகர் ஆலயத்தில் ஆண்டு தோறும் தைப் பொங்கல் விழாவுடன் ஆரம்பமாகும் கோயிற் பணிகள், நித்திய நெமித்தியகிறியைகள் வெள்ளிக்கிழமைப் பூசைகள் ஒவ்வொரு வகுப்பு மாணவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டல், வருடாந்த கும்பாபிஷேக தின-சங்காபிஷேகம், நால்வர் குருபூசை

கள் ஆகியவற்றுடன் வருட இறுதியில் நவராத்திரி பூஜையைத் தொடர்ந்து விநாயகர் பெருங்கதையுடன் நிறைவேறுகின்றன.

மேலும் மாணவரிடையே சைவ அறிவை வளர்க்கும் பொருட்டு சைவபரி பாலனசபைப் பரீட்சை, மற்றும் தனியார் சமயப்போட்டிப் பரீட்சைகள் ஆகியவற்றிற்கு மாணவர்களைப் பங்குபெறச் செய்து இதில் மாணவர்கள் தங்கப்பதக்கங்களையும் பரிசிலகளையும் சான்றிதழ்களையும் பெறுவதையிட்டு இந்துமாமன்றம் புளகாங்கிதம் அடைகின்றது.

சைவ சமய-பாடப் பரீட்சைகளில் கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்றமைக்காக செல்விகள் சி.லதா ஆண்டு 12, ஸ்ரீ சிவாணி, பா.சாந்தினி ஆண்டு 12 ஆகியோர் தங்கப்பதக்கங்களைப் பெற்றுக் கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடித் கொடுத்தமையை இட்டு இந்துமாமன்றம் பெருமையடைகிறது.

தொடரும் காலங்களிலும் இம் மன்றமானது மாணவரிடையே சைவப்பற்றையும் கலாசாரத்தையும் வளர்த்து அரிய பணிகளை ஆற்ற நடுத்தோட்ட ஸ்ரீ இராஜவரோதயவிநாயகப் பெருமான் அருள்புரிவாராக.

செயலர்.

தமிழ் மன்றம்

காப்பாளர்	: அதிபர்
பொறுப்பாளியர்	: செல்வி த. நகுலேசபிள்ளை
தலைவர்	: , சிவருடி மகாலிங்கம்
பை தலைவர்	: , லோகினி கணேசதாசன்
செயலர்	: , குமுதனி இராஜகுலேந்திரன்
பை செயலர்	: , திருமகள் நடராஜா
பொருளர்	: , சிவகௌரி குலசிங்கம்

தேமதுரத்தமிழோசை உலகமெல்லாம் ஒவிக்கும் இவ்வேளையில் ஈழத்திருநாட்டின் வடபால் இவங்கும் இக்கலைக் கோயிலில் மன்றம் அமைத்து தமிழ் வளர்க்கும் பாங்கு ரைப்பேன், கேண்மின். உண்மை, நன்மை, அழகு ஆகிய தெய்வாம்சங்களை மொழித் திறன், கலைத்திறன் ஊடாகவளர்த்துக் கொள்ள, ஆண்டுதோறும் தமிழ்த் தின விழாவையும் அதனையொட்டிய போட்டி களையும் நடத்திவருகிறது. மாணவிகளின் கலைத்திறனையும், ஆக்கத்திறனையும் வெளிக்கொணரும் பொருட்டு போட்டி

களை நடத்தி வெற்றியீட்டியவர்களுக்கு தமிழ்த்தின விழாவின் போது சான்றிதழ் களையும் பாராட்டுக்களையும் வழங்குகின்றது. இப் பொன்விழாஆண்டில், கொத்தணி மட்டநிலை, கோட்ட மட்ட நிலைப் போட்டிகளில் மாணவிகள் பங்குபற்றி அநேக முதலிடங்களை தமதாக்கிக் கொண் டதையிட்டுத் தமிழ்மன்றம் பெருமிதம் அடைகிறது. கன்னஸ் தமிழ்வளர்க்க இம்மன்றம் பல அரியசேவைகளை ஆற்றி இறைவன், அருள் பாலிக்க வேண்டி வணக்குகிறோம்.

செயலர் .

ENGLISH UNION

Patron	:	Principal
Teacher in Charge	:	Mrs. V. Shanmuganathan
President	:	Miss. P. Anthuria
Vice. President	:	Miss. S. Srivani
Secretary	:	Miss. K. Thenuga
Asst. Secretary	:	Miss. S. Pakthagowri
Treasurer	:	Miss. S. Kavitha
Asst. Treasurer	:	Miss. L Mceera

Though we were unable to perform a sufficient number of activities it was a very happy occasion for us to have won many awards at the Divisional English Day competitions yester year. The English Union is at present busily involved in preparing students for the forthcoming competition.

We intend to hold an exhibition of visual aids and also to stage an English drama. The interest shown by the students is highly commendable.

We sincerely thank all those who help us whole heartedly.

Secretary

உயர்தர மாணவர் மன்ற அறிக்கை

காப்பாளர்

பொறுப்பாசிரியர்

தலைவர்

உபதலைவர்

செயலர்

உபசெயலர்

பொருளர்

உபபொருளர்

: அதிபர்

: திருமதி க. குணராசா

: செல்வி தி. விஜிதா

,, க. குபா

,, மு. சுபாஜினி

,, ம. மகாலக்ஷ்மி

,, சகிளா

,, த. அனுஷா

எமது உயர்தர மாணவர் மன்றமானது உயர்தர வகுப்பில் கற்கும் அனைத்து மாணவர்களிடையே பொது அறிவையும், ஆற்றலையும், திறமையையும் சிறந்த மனப்பாங்கையும், புரிந்துணர்வுகளையும் வளர்க்கும் முகமாக நிறுவப்பட்டது. இவ் இலக்கை அடைவதற்காக மாதந் தோறும் வெள்ளிக் கிழமைகளில் ஒன்று கூடுகிறோம். இங்கு மாணவர்களின் ஆக்க பூர்வமான முயற்சி களுக்கு இடமளிக்கப்படுகிறது. இதனால் மாணவர்களின் திறமைகள் பலவழிகளிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டு அவர்களது ஆளுமை, தலைமைத்துவப் பண்பு, சேவை மனப்பான்மை என்பனவும் வளர்க்கப்படுகின்றன.

எமது மன்றக் கூட்டங்களில் மாணவர்களது இன்னிசை, கவிதைகள் ஆகியன முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

உயர்தர மாணவர் மன்ற ஒன்றுகூட ஆயும் மதிய போசன விருந்தும் 10-4-93 அன்று திருமதி ப. திலகநாயகம் போல் (மேலதிக அரசு அதிபர்) பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொள்ள, செல்வி விஜித்தா தலைமையில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. எமது மன்றமானது பொறுப்பாசிரியர் திருமதி க. குணராசா அவர்களின் சிறந்த வழிநடத்தலா ஆயும் மற்றும் மன்ற ஆசிரியர்களினதும் மன்ற மாணவர்களினதும் ஆதரவாலும் ஒத்துழைப்பாலும் சிறப்பாக இயங்குகிறது.

செயலர்.

விஞ்ஞான மன்றம்

காப்பாளர்

பொறுப்பாசிரியர்

தலைவர்

உபதலைவர்

செயலர்

உபசெயலர்

பொருளர்

: அதிபர்

: திருமதி ச. நரேந்திரன்

: செல்வி காஞ்சனா கோபாலகிருஷ்ணன்

,, கலூலக்ஷ்மி கைலாசபிள்ளை

,, மகிழ்நங்கை பொன்னம்பலம்

,, சுகந்தா சிவகாட்சம்

,, தர்வானிதேவி நாகலிங்கம்

எம் கல்லூரிப் பொன்னிழா மலருக்கான விஞ்ஞான மன்ற அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். எம் மாணவிடையே விஞ்ஞானம் பற்றிய ஒரு தெளிவான எண்ணக்கருவைப் புகுத் துவதும் அவர்களது பொது அறிவு, தனித் திறமை, தலைமைத்துவம் என்பவற்றை

வளர்த்தலும் வெளிப்படுத்துவதுமே எம் மன்றத்தின் பிரதான நோக்கமாகும்.

காப்பாளரின் வழிகாட்டலாலும் மாணவர்களாகிய எங்களின் மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பாலும் நாம் வளர்ச்சிப் பாதையில் வீறுநடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எம்மன்றத்திற்கான கூட்டம்

பிரதி மாதந்தோறும் இரு வியாழக்கிழமை களில் பி. ப. 1.30 மணியளவில் நடைபெறுகிறது. அக்கூட்டங்களில் மாணவர்கள் முனைப்போடு ஆக்கங்களைத் தந்து பங்கு கொள்கிறார்கள்.

அத்துடன் அவர்களது விஞ்ஞான அறிவை வளர்ப்பதனை முக்கிய குறித்கோளாகக் கொண்டு வினாடிவினாப் போட்டிகளை நடாத்தி வருகிறோம். அதற்கான வினாக்களை ஒவ்வொரு மாணவியரும் தந்துதவியதால் எம்மிடம் ஒரு வினாவங்கியே உண்டு.

விஞ்ஞானம் சம்பந்தமான கையெழுத் துப்பிரதியொன்றை வெளியிடுவதற்கும் ஆலோசித்து வருகிறோம். யாழ். பல்கலைக் கழகத்தையும் கல்வித்தினைக்களத்தையும்

சேர்ந்த அறிஞர்களை வரவழைத்து கருத்தரங்களையும் நடத்தினோம் இதுமட்டுமன்றி வெளி அறிஞர்களை வரவழைத்து விரிவுரைகளை நிகழ்த்தி, பாடப்பரப்பை மாணவர்மத்தியில் பதிய வைப்பதற்கும் முயன்று வருகிறோம். சென்ற ஆண்டுயாழ். பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானச் சங்கம் நடாத்திய பொது அறிவுப் போட்டியில் எங்கள் மன்றத்தின் பிரதிநிதி ஒருவர் பரிசில் பெற்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

எனவே எங்களை நல் வழிப்படுத்துகின்ற அதிபர், உப அதிபர்கள், பொறுப்பாசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் எல்லா விதத்திலும் ஒத்துழைப்புத் தந்து ஊக்கப்படுத்தும் மாணவர்களுக்கும் மனப்பூர்வமான நன்றிகள்.

செயலர்.

புவியியல் மாணவர் மன்றம்

காப்பாளர்	அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	சௌகேஸ்வரி கந்தையா
தலைவர்	திலகராணி கந்தசாமி
உப தலைவர்	துவாரகா கணகரத்தினம்
செயலர்	செல்வஷம்பிளக நடராஜா
இனைச் செயலர்	நந்தினி கோபாலபிள்ளை
பொருளர்	ஞானசூபி சதாகிவம்
இனைப்பொருளர்	சுதமதி மயில்வாகனாம்

மிக நீண்ட வரலாற்றைக் (39 வருடம்) கொண்ட எங்கள் புவியியல் மன்றம் அதன் இளம் பராயத்திலிருந்தே ஆற்றல்மிகு ஆசிரியர்களால் நன்முறையில் வழிநடத்தப்பட்டு இன்று செல்வி யோகேஸ்வரி கந்தையா, திருமதி கெ. ஜெயராஜ் ஆகியோரின் வழி நடத்தவில் முன்னேறி வருவதையிட்டு அகமிக மகிழ்ச்சிகளேன்.

மாணவர்களின் அறிவு, திறன், மனப்பாங்குகளை வளர்க்கும் வகையில் புவியியல் மன்றம் ஆற்றும் பணிகள் அளவிடற்கரியன். தலைமைத்துவப் பயிற்சி, சொற்பொழி வாற்றும் திறன், செயலாற்றும் திறன், ஒத்துழைப்பு ஆகிய பண்புகளை மாணவரிடத் தில் வளர்க்கும் வகையில் இம் மன்றம்

செயலாற்றி வருவதையிட்டுப் பெருமையைடுகின்றேன்.

புவியியல் மன்ற அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் பங்காற்றக் கூடியவகையில் சொற்பொழிவுகள், பட்டிமன்றங்கள், கருத்தரங்கள், பொது அறிவு வினாவிடைப் போட்டிகள் மட்டுமன்றிக் காலத்துக்குக் காலம் மாணவிகளின் உள்ளார்ந்த ஆற்றல்களை வெளிக்கொணரும் வகையில் கண்காட்சி களையும் நடாத்தி வருகின்றது. அதுமட்டுமன்றி இயன்றளவு வாண்மைமிகுபெரியார்களின் சிறப்புரைகளையும் இடம் பெறச் செய்து மாணவர்களின் ஆற்றல்களைப் பல துறையிலும் வளம்படுத்தி வருகின்றது எங்கள் மன்றம் என்றால் மிகையாகாது.

சாதகமான குழ்நிலைகளில் கல்விச்சுற்று மேற்கொள்வதிலும் தவறு வதில்லை.

எங்கள் கல்லூரி பொன்விழாக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் புவியியல் மன்றத் தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்த, இருக்கும் அதிபர்கள், உப அதிபர்கள், பொறுப்பாசிரியர்கள் அனைவருடைய சேவைகளும் நினைவுக்காப்பட்டுப் பாராட்டப்பட வேண்டியவை.

உதவி நல்கிய அனைவருக்கும் புவியியல் மன்றத்தின் சார்பாக நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எவ்வேளையிலும் கைகொடுத்துதவும் எங்கள் மன்ற ஆசிரியர்கள் அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் எனது இதயபூர்வமான நன்றிகள் உறுத்தாருக.

செயலர்.

விளையாட்டுத்துறை அறிக்கை

காப்பாளர்

உடற்பயிற்சிப் பொறுப்பாசிரியர்
விளையாட்டுத்துறைத் தலைவி

உதவி விளையாட்டுத்துறைத் தலைவி

மாணவர்கள் நூல்கார் கல்வியுடன் நின்றுவிடாது அவர்களிடையே காணப்படும் ஏனைய ஆற்றல்களை வளர்த்தெடுக்கின்ற வகையில் துணைப்பாடவிதான்ததை, கல்வித்திட்டத்தினாடாக நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. அந்த வகையில் எமது கல்லூரியில் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் முதலிடம் பெறுகின்றன. பொறுப்பாசிரியரின் வழிநடத்தவில் மாணவர்களுக்கு விளையாட்டுப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் இல்ல விளையாட்டுப்போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு வெற்றியீட்டியவர்களுக்கு பரிசிலகளும், சான்றிதழுகளும், பாராட்டுக்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

இவற்றைவிட மேலதிகமாக கொத்தணி மட்டநிலை, கோட்ட மட்ட நிலைகளில் உடற்பயிற்சி குழுப்போட்டிகள், மெய்வல் அநர் போட்டிகள், வலைப்பந்தாட்டக்குழுப் போட்டிகள் என்பவற்றில் எமது

அதிபர் பேரவைகளை நிறைவேலி செய்யப் படுத்துகின்றது. திருமதி சி. புவிதாழன் செல்வி அ. அஜந்தா க. சகிகலா மாணவிகள் சிறந்தாட்டுக்களைப் பெற்று வருகின்றனர்.

கோட்டமட்டத்தில் 15 வயது பிரிவில் செல்வி. ஜே. சயந்தாவும், 19 வயதுப் பிரிவில் செல்வி. க. மகானந்தக்குமாரியும் சிறந்த வீரங்களைகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதையிட்டு கல்லூரி பெருமையைத் தீர்து.

மாவட்ட மட்ட போட்டியிலும் மேற்குறித்த செல்வி. க. மகானந்தகுமாரி சிறந்த வீரங்களையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை மேலும் கல்லூரிக்குப் பெருமை தருகிறது. சதுரங்கம், பூப்பந்து, கூடைப் பந்து ஆகிய விளையாட்டுக்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றன. இப்பாடசாலை விளையாட்டுத்துறையில் மேன்மேலும் சிறந்து விளங்கி வெற்றி பெற வேண்டும் என மனதார வாழ்த்துகிறேன்:

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவி.

மனைப்பொருளியல் மன்ற அறிக்கை

காப்பாளர்	:	அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	:	திருமதி நி. நவாத்தினராஜா
தலைவர்	:	செல்வி சி. ரோகினி
உப தலைவர்	:	கு. சௌலூர்
செயலர்	:	க. சுதாஜினி
உபசெயலர்	:	ஏ. வராஜினி
பொருளர்	:	ஓ. சிவானு
உப பொருளர்	:	த. உங்க

எமது மன்றம் 1992 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் மனைப்பொருளியல் ஆசிரியர்கள் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறந்த முறையில் இயங்கி வருகிறது. சென்ற ஆண்டு எம்மன்றம் பல உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்களைச் செய்து பொருவீட்டியும், பொருட்காட்சி நடாத்தியும் தம் பணியைத் திறம்பட நடாத்தியது. அது மட்டுமன்றி மாவட்ட மட்டத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட ‘சிறந்த மனையாளர்’—போட்டியில் எம் மன்ற மாணவி செல்வி கு. சர்மினி சிறந்த மனையாளர்கத் தெரியப்பட்டுப் பரிசிலும் பெற்றார். மேலும் எம்மன்றம் பல இடத்திலும் நடைபெறும் பொருட்காட்சிகளுக்கு மாணவரை அழைத்துச் சென்று பார்வையிட்டுப் பயனும் அடைந்து வருகிறது.

சிறப்பாகக் கல்லூரி வைபவங்களுக்குத் தம்மால் இயன்ற பணிகளை எம்மன்றம்

முன்வின்று ஆந்தி வருகிறது. இப்பணிகளைச் சிறப்பாக நடாத்தி முடிக்க மனைப்பொருளியல் ஆசிரியர் திருமதி தி. சோதி விங்கம், செல்வி சு. கணேஸ் ஆகியோரும் மாணவர்களும் தம் பூரண ஒத்துழைப்பை நல்கி வருகின்றனர்.

எம்மன்றம் மன்றமுங்கு, கேக் வெல்ல அலங்கரிப்பு, உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்களில் சிற்றுண்டிகள் தயாரித்தல், கோலமிடல், தையல், சிகை அலங்காரம் என்ப வற்றை பாட விதானத்திற்கு மேலாக ஊக்குவித்து வருகின்றது. எனவே அவற்றில் போட்டிகளை வைத்து சிறந்த மாணவர்களுக்குப் பரிசில்களை வழங்கி ஊக்குவிப்பதுடன் ஒரு சிறந்த பொருட்காட்சியையும் இவ்வாண்டு நிறைவேற்றி உள்ளது என்பதைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறது.

செயலர்.

வணிகப் பொருளியல் மன்றம்

காப்பாளர்	:	அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	:	திருமதி ஸ்ரீ அருள்வேல்
தலைவர்	:	செல்வி ப. நிரஜா
உபதலைவர்	:	இ. ராஜினி
செயலர்	:	சோ. பத்மபிரியா
உபசெயலர்	:	கு. சிவகௌரி
பொருளர்	:	ப. தவாநந்தினி

எமது வணிகப் பொருளியல் மன்றமானது மாணவர்களிடையே வணிகஅறிவை வளர்க்கவேண்டும் என்பதையே நோக்க

மாகத் கொண்டு இயங்கி வருகிறது. இம்மன்றம் வருடம் தோறும் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், வங்கி முகாமையாளர்கள்,

ஆகியோரை அழுத்து கருத்தரங்கு களை மாணவர்களுக்காக நடாத்தி வருவது வழக்கம். அத்துடன் வணிகவள் நிலையத் தால் நடாத்தப்படும் போட்டிகளில் பரிசில் களைப் பெற்றுக்கொள்ளச் செய்கிறது. பாடசாலை மட்டத்திலும் பொதுஅறிவுப் போட்டிகளை நடாத்தி திறமையான மாணவர்களுக்கு சான்றிதழ்களை வழங்கி வருகிறது. ஆண்டு தோறும் வணிகத் தின விழாவையும் சிறப்பாக நடாத்தி வருகிறது.

இவ்வருடம் வணிக மன்றம் முதன்முதலாக மலரை வெளியிடுவதற்கான அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது. இவ்வணிக மன்றம் தொடர்ந்தும் மாணவர்களுக்கும். சமுதாயத்திற்கும் அறிய நற்பணி களை ஆற்ற வேண்டுமென மனதாரவாழ்த் துவதுடன் ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் இன்று வரை வழி நடத்திய அனைவருக்கும் நன்றி கூறுகின்றேன்.

செயலர்.

கணித விஞ்ஞான மன்றம்

காப்பாளர்	:	அதிபர்
பொறுப்பாசிரியர்	:	திருமதி சி. தவமணிதாசன்
தலைவர்	:	செல்வி ப. அந்தாரியா
உபதலைவர்	:	“ கி. கிருஷாந்தி
செயலர்	:	“ க. தெனுகா
உபசெயலர்	:	“ ப. விதுஷா
பொருளர்	:	“ பா. தெய்வச்செல்வி
உபபொருளர்	:	“ து. ராதா

எமது கணிதவிஞ்ஞான மன்றம் மாணவரின் கணித, விஞ்ஞான முன்னேற்றத் திற்கு அயராது உழைத்து வருகின்றது. சென்றஆண்டு எமது மன்றம் யாழ்ப்பாண மருத்துவப்பீட்டத்தைப் பார்வையிடச் சென்று மனித உடற்கூற்றியல் சார் அறிவைப் பெறும் வாய்ப்பை பெற்றுள்ளது. விடுமுறை காலங்களில் மாணவர்களின் நலன் கருதி இலத்திரனியல் பற்றிய செய்முறைக் கருத்தரங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

எமது கழகத்தினால் இவ்வருடம் எயிட்ஸ் கருத்தரங்கு நடத்தப்பட்டது. மாணவர்களுக்கிடையே வினாவிடைப் போட்டி நடைபெற்று வருகின்றது. செய்முறைக் கருத்தரங்குகளும், கட்டுரைப் போட்டிகளும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு விஞ்ஞான தினம் வெகுவிமரிசையாக கொண்டாடுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டு வருகின்றது.

எமது பொறுப்பாசிரியர் திருமதி சி. தவமணிதாசன் அவர்களின் வழிகாட்டலாலும்

எனைய கணிதவிஞ்ஞான ஆசிரியர்களுடைய உதவியுடனும் எமது மன்றம் உயிர்த் துடிப்புடைய தொழிற்பாடுகளில் பங்கேற்று எமது மாணவர்களின் கணிதவிஞ்ஞான அறிவிற்கு ஆவண செய்து வருவதனால் மன்றத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

எமது கல்லூரி பொன்விழாக் கானும் வேளையில் கணிதவிஞ்ஞான மன்றம் மேலும் பல ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளில் பங்கேற்று வாழ்வாங்கு வாழுமென்பது எமது தின்ணம்.

‘வானை அளப்போம் கடல் மீனை அளப்போம் சந்திர மண்டத்தியல்கண்டு தெளிவோம்’ பாரதி.

செயலர்.

விவசாயக் கழகம்

தாப்பாளர்	:	அ. திபர்
பொறுப்பாசிரியர் :	திருமதி மீ. செல்லையா	
தலைவர் :	செல்வி ஐ. விஜயசலுஜா	
உபதலைவர் :	,, க. கஜேந்தினி	
செயலர் :	,, த. பிரியதார்சனா	
உபசெயலர் :	,, ச. சஜிந்தினி	
பொருளர் :	,, ச. கணிதா	

தொழில்நுட்பப் பாடங்களில் ஒன்றான விவசாயத்தைக் கற்கும் மாணவர்களிடையே விவசாயக் செயன்முறை அறிவைப்பெருக்கும் நோக்குடன் விவசாயக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கழகத்தின் மூலம் மாணவர்களுக்கு வேண்டிய அறிவு, செயல்முறைத் திறன், மனப்பாங்கு என்பன வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வருடத்தின் மரநடுகைத் திட்டத்திற்கு வழங்குவதற்காக எலுமிச்சை, பலாக்கன்றுகள் என்பன உற்பத்தி செய்யும் செயற்றிட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. மாணவிகளால் கத்தரி நாற்று மேடை உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. “உணவுற்பத்தியில் மாணவர்கள் பங்கு”, என்ற விடயம் பற்றி ஆலோசகர் திரு.

வே. கயிலைநாதன் என்பவரால் கருத்துக்கள் வழங்கப்பட்டன. பாடசாலை மட்டத்தில் விவசாய அறிவுப்போட்டி நடாத்தப்பட்டது. கொத்தணி மட்டத்திலும், கோட்ட மட்டத்திலும் நடாத்தப்பட்ட விவசாய அறிவுப் போட்டிகளில் எமது பாடசாலை மாணவிகள் பங்குபற்றி கொத்தணி மட்டத்தில் முதலாம் இடத்தை தாரணி சண்முகநாதனும், இரண்டாம் இடத்தை சிவசக்தி சிவநாதனும் பெற்றனர். கோட்ட மட்டத்தில் நடைபெற்ற போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தை சிவசக்தி சிவநாதனும், மூன்றாம் இடத்தை தாரணி சிவநாதனும் பெற்றனர்.

செயலர்.

நுண்கலை மன்றம்

தாப்பாளர்	:	அ. திபர்
பொறுப்பாசிரியர் :	திருமதி ச. சிவகுமார்	
தலைவர் :	செல்வி கா. சுதார்சினி	
உபதலைவர் :	,, ச. விஜஜா	
செயலர் :	,, க. சுவர்ணாங்கி	
உபசெயலர் :	,, கு. பிரியா	
பொருளர் :	,, ம. அனிதா	

எமது மன்றம் மாணவர்களிடையே காணப்படுகின்ற கலை ஆற்றலை வளர்க்கும் முகமாக உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் இசை, நடனம், சித்திராம், நாடகம் ஆகியவற்றின் திறமைகள் வெளிக்கொண்டிரப்படுகின்றன. இம்மன்றம் வகுப்பு மட்டத்தில் வினாவிடைப் போட்டிகள், சித்திரக் கண்காட்சி, கொத்தணி, கோட்ட மட்டத்திலான பண்ணிசைப் போட்டிகள், இசை, நடன, நாடகப் போட்டிகள் என்ப

வற்றில் மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்து பங்குபற்றச் செய்து வெற்றியீட்டியமை இம்மன்றத்திற்கு கிடைத்த பெரும் வெற்றியே.

இம்மன்றம் தொடர்ந்தும் இது போன்ற பணிகளைச் செய்து கலை உலகிற்கும், இக்கலூரிக்கும், பெருமை தேடித் தரும் என்பது உறுதி. இம்மன்றம் என்றென்றும் நின்று நிலைத்து ஒளிபெற மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

செயலர்.

சார்வேணியம்

JAFFNA HINDU LADIES COLLEGE GIRLS' GUIDE — 24th JAFFNA

I take great pleasure in publishing My Report.

There are thirty six guides and three guiders in our Girls' Guide Association.

Captain : Mrs. T. S. Yogeeswaran
Lieutenant : Mrs. S. Thavamanithasan
Assistant : Miss. S. Ganeshu

We have five patrols

i) Lotus:-

Leader : Anitha Mahalingam

2nd : Thiruchelvy Packiyanathan

ii) Sunflower:-

Leader : Mathumathy Sothilingam

2nd : Thenuka Karunanithy

iii) Shoe flower:-

Leader : Sayanthiny Subramaniam

2nd : Sivabarathy Sivalingam

iv) Jasmine:-

Leader : Brintha Tharakumaran

2nd : Buvana Manickavasagar

v) Daisy :-

Leader : Kumarachelvy Velauthapillai

2nd : Thamilchelvy Kanapathypillai

Our guides extend their services not only within the school but also outside the school.

Our Guides have participated in many prominent functions in serving and helping in other extra activities at times of need.

The Baden Powell's Day was celebrated very grandly on the 22nd feb. 1993. Our guides company collected and supplied Dry Ration, food and stationery to the displaced people of the school area.

Our company obtained 3rd plac in the District Drill competition.

Brintha Tharakumaran obtained third place in the District level in making Birthday cards on the Baden Powell's Birthday celebration.

Our Guider Mrs. S. Thavamanithasan got the 1st. place and Miss Ganeshu got the 2nd place in the exhibition.

In the Thinking day competition our guides Brintha Thavakumaran got the third place and Kumarachelvy Velauthapillai got a consolation prize and our guider Mrs. S. Thavamanithasan got the 2nd place.

As to the Rules of our guides a guard of honour was given to the Chief guest and to the special guests by our guides on the first day Golden Jubilee celebration.

Captain.

பரியோவான் முதலுதவிப்படை

பிரிவுப் பொறுப்பாசிரியர்கள் : செல்வி செல்வஸ்தனி, மாணிக்கவேல்,
.. வாசகி திதம்பரநாதன்

பிரிவு உத்தியோகத்தர் : .. ஒங்கஷ்டி இரத்தினசபாபதி

உதவிப் பிரிவு உத்தியோகத்தர் : .. தலைவர், செல்வலிங்கம்

யாழ். இந்து மகனிர் கல்லூரி பரியோவான் படையணியானது 1990 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 5ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் ஆரம்பகாலம் முன்னாள் பிரதி அதிபர் திருமதி இ. சன் முகத்தின் வழிநடத்தவில் சிறப்பாக இயங்கி வந்தது. இன்று இதன் பொறுப்பாசிரியர்களாக செல்வி செல்வஸ்தனி மாணிக்கவேல், செல்வி வாசகி திதம்பரநாதன் ஆகியோர் பணியாற்றுகின்றனர். இப்படையணியானது பாடசாலை மட்டத்திலும், கழக மட்டத்திலும் பல சேவைகளைச் செய்துவருகின்றது. இப்படையணி பின்வரும் செயற்திட்டங்களை, வேலைத்திட்டங்களாக்கி, தமது இலக்கை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் வெற்றி பெற்றுள்ளது

1. யாழ். போதனா வைத்தியசாலையில் நோயாளிகளைப் பராமரித்தல்.
2. பாடசாலையில் இடம்பெறும் விளையாட்டுப்போட்டி, பொது திகழ்வுகளின் போது சேவையாற்றுதல்.
3. நல்லூர் கோவில் விழாக்கள், மே தினங்களில் என்பவற்றின் போது வீதி ஒழுங்கைக் கடைப்பிடித்தல், முதலுதவி

அன்த்தல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்ளல்.

4. பாடசாலை இல்ல விளையாட்டுப்போட்டியின் போது அணி நடைவழங்கல்.
5. கொத்தணி மட்ட, கோட்ட மட்ட விளையாட்டுப்போட்டிகளின் போதும் தமது சேவையை ஆற்றுதல்.
6. மாகாண மட்டத்தில் நடைபெற்ற முதலுதவிச் செயல்முறைப்போட்டியில் கணிஷ்ட, சிரேஷ்ட பிரிவுகள் 1 ஆம் இடங்களைப் பெற்றுக் கொண்டன.
7. மாகாண மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட அனிநடைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது.
8. தமது முன்றாம் ஆண்டு நிறைவீழ்மாவை மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது.

இம் முதலுதவிப்படை வளர்ச்சியடைய ஒத்துழைப்பு வழங்கி வரும் அணைவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பரியோவான் முதலுதவிப்படை.

ଶେଷନ୍ତେଣୋଣେଲୁ (ମହାଭାକିପାଳ)

வையோ கழகம்

வியோ கழகம்

வியோ ஆலோசகர் : வயன் டாக்டர். வே. யோகநாதன்
 ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் : திருமதி ச. பாலசுப்பிரமணியம்,
 செல்வி த. நகுவேசபிள்ளை

1992 / 1993

1993 / 1994

தலைவர்	: வியோ. ப. நிக்திலருசி	வியோ. பா. அனுஷா
உபதலைவர்	: "	ச. ஜாஸ்லி
செயலர்	: "	கு. திருவேணி
பொருள்	: "	பா. ஷர்மிளா
பத்திரிகையாசிரியர்	: "	ப. சுகந்யா
செயல்திட்டபொறுப்பாளர் :	: "	சி. சிவாஜினி
நிர்வாக அங்கத்தவர்கள் :	: "	தி. பிரேமினி
	:	க. வாகூகி
	:	து. ரோகினி

23 . 10 . 1992 வெள்ளிக்கிழமை பிறபகல் எமது கல்லூரியில் வியோ கழக முப்பத்திமூன்று உறுப்பினர் ஒன்றுகூடி வயன்ஸ் கழகத்தலைவர் வயன் திரு. எஸ். இராஜேஸ்வரன், வியோ ஆலோசகர் வயன் டாக்டர். வி. யோகநாதன் ஆகியோரின் உரைகளின் பின் வியோ கழகம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. எமது கழகத்திற்கான அங்குரார்ப்பண வைபவம் 15. 01. 93 இல் எமது கல்லூரி மண்டபத்தில் வயன்ஸ் தலைவர் வயன். எஸ். இராஜேஸ்வரன் தலைமையில் இடம் பெற்றது. இக்கழகத் தினால் 23. 10. 92 தொடக்கம் இன்று வரை நிறைவேற்றப்பட்ட செயல்திட்டங்கள் வருமாறு:-

1. பாடசாலையின் பிரதான மண்டபத்தின் முன்பக்கம் துப்பரவு செய்யப்பட்டது, மரம் நாட்டு விழா நடைபெற்றது.
2. இடம்பெயர்ந்தோருக்கு உதவும் முகமாக பொதுமக்களிடம் இருந்து ஆடைகள் சேகரித்தது
3. உரும்பிராய் ஞானசம்பந்தர் இல்லத்திற்கு சென்று ஆடைகள், உணவுப் பொருட்கள், பாடசாலை உபகரணங்

கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் என்பவற்றை அன்பளிப்புச் செய்தும், அவர்களோடு அங்கு ஒரு நாள் தங்கி இருந்தும் வந்தோம்.

4. சேகரித்த ஆடைகளை உரும்பிராயில் உள்ள இடம்பெயர்ந்தோர் முகாமிற்குச் சென்று அங்குள்ளவர்களுக்கு பகிர்ந்தவித்தது.
5. பாடசாலை விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்கள் துப்புரவு செய்யப்பட்டது.
6. சிற்றுண்டி தயாரித்து விற்பனை செய்து நிதி திரட்டப்பட்டது.
7. வயன் கழக குழு ஆதரவுடன் ஒன்றின் மூலம் 450 மாணவர்களினதும், ஆசிரியர்களினதும் வைத்தியப் பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வைத்தியப் பரிசோதனை அறிக்கை வழங்கப்பட்டது.
8. திருநெல்வேலியில் அமைந்துள்ள சைவச்சிறார் நிறைவாழ்வு இல்லத்திற்குச் சென்று அவர்களின் சுற்றாடலைத் துப்புரவு செய்து கொடுத்த துடன் அவ்வில்லத்தில் தங்கி உள்ள

சிறார்களின் மதிய போசனத்திற்காக ரூபா 1000/- ஐயும் வழங்கினோம்.

9. திரைப்படக்காட்சி காண்பிக்கப்பட்டு கழகத்தின் செயற்பாட்டிற்காக நிதி சேகரிக்கப்பட்டது.

10. ஜெய்ப்பூர் செயற்கைக்கால் தொழிற் சாலைக்கு நிதி வழங்கும் முகமாக கைலாசபதி கலையரங்கில் கலை நிகழ்ச்சியை நடாத்தி பணம் சேகரித்து ரூபா 10,000/- ஐ ஜெய்ப்பூர் நிறுவனத்தினரிடம் கையளித்தோம். இத்திட்டத்திற்கு மனு வந்து நழைவுச் சீட்டை இலவசமாக அச்சிட்டு எமது

கழகத்துக்கு உதவிய யூனிவேர்ஸல் நிறுவன முகாமையாளர் திரு. ஐங்கர நேசன் என்பதையும் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

தொடர்பு

எமது கழகம் சிறப்புறப்பணியாற்ற பல வழிகளிலும் உதவியளித்துவரும் கல்லூரி அதிபர், உபஅதிபர், வியோ ஆலோசகர் வயன் Dr. வே. யோகநாதன், லயன்ஸ் தலைவர் S. இராஜேஸ்வரன், வியோ ஆலோசகர் வயன் L. R. முத்தையை, லயன்கா. குபாலன் ஆகியோருக்கும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

செயலர்கள்

இன்றைக்ட் கழகம்

நோட்டெநிக்கழக ஆலோசகர் : Rtn. தி. திருநந்தகுமார்

ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் : செல்வி. ஜா. கணக்சபாபதி திருமதி. கெ. ஜெயராஜ்

இவ்வாண்டிற்கான (93/94) நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்:

தலைவர்	: Int. க. வானதி
உப தலைவர்	: ச. மதிவத்னம்
செயலர்	: சி. கிவாணி
உப செயலர்	: ச. விஜிதா
பொருளாளர்	: கா. சுதாசனி

இயக்குநர்கள்:

கழக இயக்குநர்	: ச. திருமலர்
நிதி இயக்குநர்	: ந. ஊர்மிலா
சர்வதேச புரிந்துணர்வு இயக்குநர்	: ச. இந்திரவுதவி
சமுகசேவை இயக்குநர்	: சி. தாட்சாயினி

இதழோசிரியர்கள்:

: அ. சோபனா
: இ. நாகப்பிரபா

கூட்ட ஒழுங்கைமய்பாளர் (Sergeant at Arms) :

: ரா. துஷாந்தி

எமது கல்லூரியின் இன்றைக்ட் கழகமானது முதன்முதலாக 1990 ம் ஆண்டு திரு. வி. கருணாநிதன், திரு. எஸ். உருத்திரவிங்கம் ஆகியோரின் தலைமையில் கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி. நி. நவரட்ஜோராஜாவை பொறுப்பாசிரியராகக்

கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் 1991 ம் ஆண்டு கழக ஆலோசக ஆசிரியர்களாக செல்வி ஜா. கணக்சபாபதி யும் திருமதி. கெ. ஜெயராஜ் அவர்களும் பொறுப்பேற்றனர். எமது கழகத்தின் வளர்ச்சிக்குரிய ஆலோசனைகளையும், மற்றும் அறிவுறைகளையும் வழங்குவதற்கும் கழகத்தினை

இண்முக்கட் கழகம்

முன்னடத்துவதற்குமென ரோட்டறிக் கழக ஆலோசகரான Rtn. T. திருநந்தகுமார் அவர்கள் தனது அளப்பரிய சேவையினை ஆற்றி வருகின்றார்.

எமது கழகம் தனது செயற்திட்டங்களிற்கு தேவையான நிதியை அங்கத்தவர்களால் செயற்படுத்தப்படும் நிதி சேகரிப்புத் திட்டங்களின் மூலம் பெற்றுக்கொள்கிறது.

எமது இன்ரஹக்ட் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் தொடக்கம் இன்று வரையும் மேற்கொண்ட செயற்திட்டங்கள் பின்வருமாறு :-

1. அராவியிலுள்ள அகதி முகாம் ஒன்றிற்கு உணவு, உடுபுடைவைகள் சேகரித்து விநியோகித்தமை.
2. மாணிப்பாய் முகுந் தன் அகதிமுகாமிற்கு உடுபுடைவைகள் சேகரித்து வழங்கியமை, அங்குள்ள அகதிச் சிறுவர்களிற்கு வாய்நலம் பேணல் பற்றிய அடிப்படை உண்மைகளை விளக்கி மாணிப்பாய் வைத்தியசாலையின் உதவியுடன் பற்கிச்சை அளித்தமை. அங்குள்ள சிறுவர்களுக்கு கல்விக்குத் தேவையான கொப்பிகள், பென்சில்கள் வழங்கியமை.
3. பல், வாய் நலம்பேணல் பற்றிய அடிப்படை உண்மைகளை மாணிப்பாய் வைத்தியசாலையில் கற்றறிந்து, எமது கல்லூரியில் அதனை நடைமுறைப் படுத்தியமை.
4. அராவியில் வசிக்கும் அங்கவீனர் ஒரு வருக்கு முச்சக்கர வண்டி ஒன்றை அன்பளிப்புச் செய்தமை.
5. எமது கல்லூரிச் சுற்றுப்புறுத்தினைத் துப்பரவு செய்தமை.

6. எமது கழகத்தின் மூன்றாண்டு கால அளப்பரிய சேவையின் - வளர்ச்சியின் உயர்கட்டமாக எமது கழக இதழாகிய 'பரிதி' யின் இரண்டு மலர்களை வெளியிட்டமை.
7. கல்லூரி மாணவிகளின் துவிச்சக்கர வண்டிகளுக்கு காற்றுடிக்க உதவியாக காற்றுடிக்கும் கருவி ஒன்றைக் கொள்வனவு செய்து கொடுத்தமை.
8. எமது கல்லூரி மண்டப மேடைக்கு பக்கத் திரைச்சிலைகள் கொள்வனவு செய்து வழங்கியமை.
9. திருநெல்வேலி சைவச் சிறுவர் இல்லத்திற்குச் சென்று அவர்கள் குறிப்பிட்ட பகுதியினைத் துப்பரவு செய்தமை.
10. எமது கல்லூரி மாணவர்களின் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு உதவும் முகமாக செய்திப்பலகை ஒன்றின் மூலம் பொது விடயங்கள் பொறித்து வருதல்.

எமது கழகம் தனது செயற்றிட்டங்களை சிறப்புற நிறைவேற்ற அவ்வப்போது வேண்டிய உதவிகளை வழங்கிய ரோட்டறிக்கழக தலைவர் Rtn. V. T. சிவலிங்கம் அவர்களுக்கும் ஏனைய ரோட்டறி உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன்.

பொன்விழாக்காணும் கல்லூரி யை எமது கழகம் சார்பில் பொன்விழா மலரி ஹாடாக மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

செயலர்.

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி கூட்டுறவு விநியோகச் சங்கம்

தலைவர்	:	திருமதி தி. சோதிலிங்கம்
உபதலைவர்	:	அ. சிவபாதுகந்தரம்
செயலர்	:	செல்வி ராதிகா வேலுப்பிள்ளை
உபசெயலர்	:	பிரதீபா செல்லத்துரை
பொருளார்	:	திருமதி பி. சந்திரபாலன்
உபபொருளார்	:	செல்வி ய. நடராஜா

1951 ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இச்சங்கம் கூட்டுறவுத் தினைக்கள் விதி முறைகளுக்கு இணங்க கல்லூரி ஆசிரியர்களையும், மாணவர், பெற்றோர்கள் ஆகியோரை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்து பாடசாலைகளில் முதன்முதல் தோன் றி யதாய்ச்சங்கமும் இதுவேயர்கும். இச்சங்கம் தோன் றி ஏற்க்குறைய அரைநூற்றாண்டை எட்டிப் பிடித்துவிட்டது. என்பதையிட்டு கல்லூரி பெருமையடைகின்றது. இச்சங்கத்தின் பிரதான குறிக்கோள்களாக, அதன் செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள் கலந்து கொள்வதன் மூலம் கூட்டுறவின் நோக்கங்களையும், அவசியத்தையும் விளங்கிக்கொள்ளச் செய்வதும், மாணவர்களுக்குத் தேவையான பாடசாலை உபகரணங்களை விநியோகிப்பதும், சிற்றுண்டிவகைகள், தேநீர் போன்றவற்றை மவிவான விலையில் விற்பனை செய்வதும் ஆகும்,

தன்னைமற்ற சேவை மனப்பாங்கு கொண்ட சங்கம் மாதத்தில் ஒரு தடவை

ஒன்று கூடி இதன் செயற்பாடுகளை விருத்தி யடைவிக்கும் வழிவகைகளைக் கலந்தாலோ சித்து செயற்படுகிறது. இச் சங்கத்தின் நடத்துவராக இருக்கும் செல்வி தங்கராசா என்பவர் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பதற்கு அமைய சேவையை திறம்படச் செய்து வருகிறார். பொருளார் தனது கடமைகளைத் திறம்படச் செய்வதில் மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாய் விளங்குவதும் மிகவும் போற்றுதற்குரியதே. தவணைக்குத் தவணை கணக்காளர்கள் இச்சங்கத்தின் வரவு செலவு கணக்குகளைச் சரிபார்த்து எம்மை வழிநடத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது.

எமது சங்கம் தொடர்ந்தும் சிறப்பாகவும் திறமையாகவும் இயங்கிவரும் என்று உறுதிகூறி, எம் சங்க வளர்ச்சிக்கு உறுதுவண்யாக இருக்கும் நிர்வாகிகளுக்கும் அங்கத்தவர்களுக்கும் சங்கத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

செயலர்.

சதுரங்க கழகம்

காப்பாளர்	:	திருமதி. தி. சோதிலிங்கம்
தலைவர்	:	நிர்மலா சோமசுந்தரம்
செயலர்	:	கு. பாமினி
பொருளார்	:	எஸ். பிரியந்தி

இக்கழகம் 1992 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் பாடசாலையில் அங்குரார்ப்பணம் செய்துவைக்கப்பட்டது. இக்கழகம் கல்லூரியின் உபஅதிபர் திருமதி ம. பரமநாதன் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டில் இக்கழகத்தில் 75 மாணவர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர். மாணவர்கள் வாரம் இருத்தவை சதுரங்க விளையாட்டினை கல்லூரியில் நடத்தி வருகின்றனர். சென்றஆண்டில் யாழ். பல்கலைக்கழகம், யாழ். இந்துக்கல்லூரியிடன் போட்டியில் பங்குபற்றி பெரும் சாதனையைப்

செயலர்.

MEMBERS OF THE STAFF 1993

1) Mrs. T. Nagarajah	Principal	B. Sc. (Madras)
2) Mrs. R. Shanmugam (Retired on 14 - 04 - 93)	Deputy Principal	B. A. (Madras), Dip. in Ed. Teacher Counsellors Certificate
3) Mrs. M. Paramanathan	Vice Principal	B. Sc. (Madras), Dip. in Ed. (Ceylon)
4) Miss. Y. Kandiah	Vice Principal	B. A. (Ceylon), Dip. in Ed. (Merit Pass) (Ceylon)
5) Mrs. T. Sivalingam	Sectional Head	1st Class Special Trained (Craft)
6) Mrs. M. Ramanathan		B. Sc. (Ceylon), Dip. in Ed.
7) Mrs. T. Kanagalingam	Sectional Head	B. Sc. (Ceylon), Dip. in Ed. Science Special Trained
8) Mrs. L. Srivelnathan	Sectional Head	Principal Grade III
9) Mrs. K. Kunarasa	Sectional Head	B. A. (Ceylon), Dip. in Ed. Principal Grade II
10) Mrs. P. Sothilingam	Sectional Head	Special Science Trained
11) Mrs. K. Sahadevasangary	Sectional Head	B. Sc. (Ceylon), Dip. in Ed.
12) Mrs. K. Sivanesan	Sectional Head	B. A. (Ceylon), Dip. in Ed.
13) Mrs. G. Sivarajah		B. Sc. (Sri Lanka), Sp. Trained (Maths) Maths Trained
14) Mrs. M. Peologanathan		B. Com., Com. Trained
15) Mrs. T. S. Yogeeswaran		Social Studies Trained
16) Mrs. K. Poologasingam		Commerce Trained
17) Mrs. N. Nagulesapillai		Science Trained
18) Mrs. I. Balasingam	Sectional Head	Maths Trained, N. D. T.
19) Mrs. G. Srikantha		Science Trained
20) Mrs. S. Thavamanithasan		Science Trained
21) Mrs. M. Vasanthanathan		Commerce Trained
22) Mrs. A. Sivapathasuntharam		Maths Trained
23) Mrs. M. Seevaratnam		B. Ed. (Ceylon), Diploma in Hindu civilization (Srilanka)
24) Mrs. C. Balasubramaniam		English Trained
25) Mrs. S. Gnaneswaran		Home Science Trained
26) Mrs. N. Navaratnarajah		Maths Trained
27) Mrs. P. Chandrapalan		

28)	Mrs. V. Perinpanathan	B. Sc. (Srilanka), Dip. in Ed., Principal Gr. II
29)	Mrs. K. Sivanirthanandan	Diploma in Commerce
30)	Mrs. M. Chelliah	Agri. Trained, Principal Gr. III
31)	Mrs. T. Sothilingam	Home Science Trained
32)	Mrs. S. Arulvel	B. Com. (Hons)
33)	Miss T. Nagulesapillai	B. A. (Hons) Dip. in Ed. (Dist) (Sri Lanka)
34)	Mrs. V. Shanmuganathan	English Trained
35)	Mrs. N. Narendran	B. Sc. (Hons) Sri Lanka
36)	Mrs. N. Veeragathipillai	English Trained
37)	Miss. R. Pasupatheswara Sarma	Music Trained
38)	Miss. V. Sithamparanathan	B. A. (Hons) Sri Lanka
39)	Miss. J. Kanagatapathy	B. Sc. (Hons) Sri Lanka
40)	Miss. M. Navaratnam	B. Sc. (Sri Lanka)
41)	Miss. S. Manikavel	Trainee - Religion
42)	Miss. S. Ganesu	Trainee - Home Science
43)	Miss. S. Sinnarajah	Trainee - Art
44)	Mrs. S. Kugamoorthy	B. A. (Hons) (Ceylon)
45)	Mrs. B. Balaskanthan	Science Trained
46)	Miss. R. Ramasamy	Hinduism Trained
47)	Mrs. J. Seevaratnam	Maths, Trained, B.A. Dip. In Ed. (Sri Lanka)
48)	Mrs. K. Jeyarajah	B. A. (Hons) (Srilanka)
49)	Mrs. P. Vaheswariammah	B. A. (Sri Lanka)
50)	Mrs. P. Thambythurai	Tamil Trained
51)	Mrs. S. Kanakasingam	B. A. (Hons) Tamil, Dip. in Ed. (Srilanka)
52)	Mrs. T. Mahendarajah	B. Sc. (Madras), English Trained
53)	Mrs. K. Navaratnasingam	Commerce Trained
54)	Mrs. S. Sivakumar	Diploma in Music
55)	Mrs. R. Jegatheeswaran	Dance Trained
56)	Mrs. Y. Nadarajah	Maths Trained
57)	Mrs. S. Puvithasan	Trainee
58)	Mr. S. Velauther	Tamil Trained
59)	Mrs. J. Saravanapavan Iyer	B. A. (Hons) Geography
60)	Miss N. Ambalavanar	B. Sc. (Srilanka)
61)	Mrs. G. Goanesanathan	Dip. in Dance
62)	Miss S. Nallathamby	B. A. (Srilanka)
63)	Miss S. Saravanamuthu	B. A. (Srilanka)
64)	Miss M. Arumugam	B. A. (Srilanka)
65)	Mrs. L. Gunaratnam	English Trained

66) Miss T. Ketheeswari	Science Trained
67) Miss N. Somasuntharam	B. Sc. (Srilanka)
68) Mrs. D. S. Arasaratnam	B. Sc. (Srilanka)
69) Miss. H. Palanithurai	English Trained
70) Miss U. Vamadevan	Dip. in music (Jaffna University)
71) Miss. R. Arumugam	Science Trained
72) Miss. J. Mahadeva	English Trained (Contract Basis)
73) Mr. Srikantha	English Trained (Contract Basis)
74) Mrs. R. Apputhurai	Tamil Trained
75) Mrs. G. Sellathurai	English Trained

Mrs. Kanmani Kunaratnam
 Miss. Paranjothy Thangarajah
 Miss. Vimalawathy Thangarajah
 Miss. Vasanthirathevi Gunarajah

- Office Staff - Clerk (1955-1993).
- Office Staff - Clerk
- Co-operative - Manager.
- Librarian.

Lab Asssitansts

Miss. Amirthagowri Deivendran
 Miss. Malarvili Srishanmugam
 Miss. Nirmala Selvarajah

Mr. V. Illaganathan - Watcher (Night).
 Mr. S. Kathirkamalingam - Watcher (Relief).
 Mr. S. Piragalathan - Watcher (Relief).

Mr. S. Veeriah - Labourer (Relief).
 Mr. M. Kubenthiran - Labourer (Relief).

e ~

கிளைச் சங்கங்கள்

எமது கல்லூரியின் பழையமாணவிகள் சங்கக்கிளைகள் கொழும்பிலும், கண்டாவிலும் இப்பொன்னிழா ஆண்டில் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டமையை மகிழ்ச்சியிடன் அறியத்தறுகின்றோம்.

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவிகள் சங்கம் கொழும்பு

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய செயலர் மாணவிகள் சங்கத்தின் கொழும்புக்கிளையின் அங்குரார்ப்பணக் கூட்டம் அண்மையில் கல்லூரியின் முன்னாள் ஆசிரியை திருமதி புஷ்பம் சுப்பிரமணியத்தின் ஏற்பாட்டில் கொழும்பு இந்து மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இக்கிளைச் சங்கத்தின் நிர்வாக உறுப்பினர்களாக பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

தலைவர்

செல்வி சுற்சொருபவதி

நாதன்

திருமதி தயாநிதி செல்வநாயகம் கதிர்காமநாதன் மேற்படி கூட்டத்தில் செல்வரத்தினம் பரமானந்தம் அவர்கள் வழங்கிய ஆரம்ப அன்பளிப்புடன் ‘‘நன்கொடை நிதியம்’’ ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கிளைச் சங்கத்தினர் கல்லூரிப் பொன்னிழாவை செப்டம்பர் மாதம் 10ஆம் திகதி கொழும்பிலும் கொண்டாடுவது என தீர்மானித்துள்ளனர்.

செயலர்.

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவிகள் சங்கம்

கனடா

யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியின் வாற்றில் 27-09-92 பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய நன்நாளாகும். இன்று பொன்விழாப் பொவிபெற்றுள்ள கல்லூரிக்கு பல ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் வாழும் அகல்லூரியின் பழைய மாணவிகளால் கனடாவிலுள்ள வான்ஸ் டவுனில் இருக்கும் 20 லேட் அவனியூவில் உள்ள தமிழர் கூட்டுறவு மண்டபத்தில் அக் கல்லூரியின் பழைய மாணவிகள் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இதுவே இக் கல்லூரிக்கு முதல் முதலாக வெளிநாடு ஒன்றில் நிறுவப்பட்ட சங்கம் என்பதில் பெருமையடைகின்றோம். “தூரம் அன்பைப் பெருகச் செய்யும்” என்ற கூற்றுக்கு இனங்கக் கல்லூரியின் பழைய மாணவிகள் மிகவும் குதுகலமாக வைபவத்தில் கலந்து கொண்டனர். “Out of sight is out of mind”, என்ற ஆங்கிலவாக்கு பொய்யாகும்படி கல்லூரியின் பெயரில் நான் விடுத்த அழைப்பை ஏற்று பல மாணவிகள் இவ்வைபவத்தில் கலந்து கொண்டமை அவர்கள் கல்லூரியில் எவ்வளவு அன்பும், மரியாதையும் வைத்திருக்கின்றனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

இச்சங்கத்தை அமைக்க நான் முயற்சி எடுத்த பொழுது மாணவிகளும் அவர்களின் பெற்றோர்களும், துணைவர்களும் காட்டிய ஆர்வம் போற்றற்குரியது. எல்லாக் கல்லூரிகளும் பழைய மாணவிகள், மாணவர்கள் கூட்டங்களை நடாத்த யாழ். நகரில் சிறந்த கல்லூரிகளில் ஒன்றாக விளங்கும் எம் கல்லூரிக்கு அப்படியான கூட்டம் ஒன்றும் நடாத்த முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை எனப் பலர் ஏங்கிக் கொண்டிருந்ததாகக் கூறி னர்.

கல்லூரியின் சிரேஷ்ட மாணவிகளில் ஒருவரான திருமதி தெய்வநாயகி

சிவ ரோதி மங்களதீபத்தை ஏற்றிவைக்க இறைவழிபாட்டுடனும், கல்லூரிக் கீதத்துடனும் கூட்டம் ஆரம்பித்தது. பின் இருநியிடங்கள் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அரிய சேவை ஆற்றி அண்மையில் மறைந்த முன்னாள் அதிபர் செல்வி. பத்மா இராமநாதனுக்கும், கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு நற்பணியாற்றி மறைந்த ஆசிரியைகள் திருமதி. ம. முத்துத்தம்பி, திருமதி. எஸ். ஆறுமுகம், திருமதி. சோ. பத்மநாபஜயர், திருமதி. ப. ஜெகநாதன், திருமதி. ச. கனகசபாபதி, திருமதி. எஸ். இராசரெத்தினம் ஆதியோருக்கும் மறைந்த கல்லூரியின் மாணவிகளுக்கும் மௌன அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது. அடுத்து இக்கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்தவரினால் வரவேற்றுப்பரை நிகழ்த்தப்பட்டது. பின் மாணவிகள் ஒந்வொருவரும் தம்மை அறிமுகப்படுத்தி தாங்கள் படித்த காலத்தையும் ஞாபகப்படுத்தினர். பின்பு பழைய மாணவிகள் சங்கத்தின் கனடா கிளையின் உத்தியோகத்தர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

தலைவர் : திருமதி தெய்வநாயகி விவசோதி

உப தலைவர் : , , கமலா திருநாவுக்கரசு

செயலர் : செல்வி நல்லம்மா குழந்தைவேலு

பொருளர் : திருமதி நாஜி கதிர்காமநாதன்

உப பொருளர் : , , கோமதி கமலவாசன்

நிர்வாகக் குழுவினர்

திருமதி இதயகுமாரி பாலசிங்கம்
 .. சந்திரிகா சிவக்குமார்
 .. ரஞ்சினி செஸ்வராசா
 .. விமலா விஜயகுமார்
 .. சதா சான்
 செஸ்வி ஹபர்மினா சிவசௌதி
 .. உமாகாந்தி கணபதிப்பிள்ளை
 .. வைதேகி தர்மரத்தும்
 .. பிரபாளினி செனிலத்துநர்
 .. வாக்டி சோமசுந்தாம்
 .. பாலந்ஜைய பாலவிங்கம்

தொடர்ந்து யாழ். இந்து மகளிர் கல் ஓரியின் பழைய மாணவிகள் சங்கத்தின் தலைவி செஸ்வி டி. செல்வநாயகம், செயலர் திருமதி ம. பரமநாதன் ஆகிய இரு வரினாலும் பொன்விழா பற்றியும், நிதி யுதவி கோரியும் அனுப்பப்பட்ட பிரதிகள் மாணவிகளுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டன. பொன்விழாவை 10-09-1993 இல் கனடா விலும் கொண்டாட வேண்டும் என்றும் ஆலோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. விழா வினை எவ்வாறு கொண்டாடுவது என்றும் ஆலோசனைகள் வழங்கினர். இறுதியாக தேநீர் விருந்து இடம்பெற்றது. மண்டப

வாடகை, பத்திரிகை விளம்பரம், அழைப் பிதழ் மடல்கள் அச்சிடுதல், தேநீர் செலவு ஆகிய பழைய மாணவிகளினாலேயே இலவசமாகச் செய்யப்பட்டது மிகவும் மக்ஷம்சிக்கும் பெருமைக்கும் உரிய விடய மாரும். கனடாவில் நிகழும் பொருளாதார மந்திலைசீர்ப்பட்டதும்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கடூர்வமான உதவி செய்யவேண்டுமென மாணவிகளால் விருப்பம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இவ்வைபவத்தை சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்ய ஏன்கு உற்சாகம் அளித்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்த திருமதி தையல் நாயகி இராமநாதன், திருமதி ராஜி கதிர்காம நாதன், திருமதி கனகேஸ் நடராஜா, திருமதி இமயகுமாரி பாலசிங்கம், திருமதி பாலவிக்னா சிவக்குமார், திருமதி தர்மா தர்மரத்தினம் ஆகியோருக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பொன்விழா கண்டுள்ள யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி மேலும் மேலும் பல துறை களிலும் வளர்ச்சிசெய்திரு நிலைத்து நிற்க வேண்டுமெனக் கல்லூரியின் கனடாவாழ் பழைய மாணவிகள் சார்பில் வாழ்த்துகின்றேன்.

செயலர்.

தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி
மாந்தர்குக் கற்றனைத்தூறும் அறிவு

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு

கேடில் வீழுக்கெல்வும் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றயவை

விவர்ணத் தனையது மலர்நிட்டம்
மாந்தர் தம் உள்ளத் தனையது உயர்வு

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றார் எய்துஞ் சிறப்பு

கற்றதனா ஸய பயனை கொல் வாலறிவன்
நற்றான் தொழா அர் எனின்.

- குறள்.

IN MEMORIAM

திருமதி. ம. முத்துத்தம்பி
B. A. (Madras)

திருமதி. எஸ். ஆறுமுகம்
B. A. (London)

திருமதி. சௌ. பத்மநாபன்றயர்
B. Ed. (Ceylon) M. A.

திருமதி. ப. ஜெகநாதன்
B. A. (Ceylon)

IN MEMORIAM

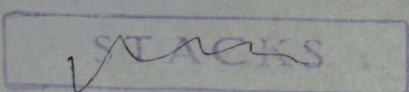
செல்வி. ப. இராமநாதன்
B. A. (Hons)

திருமதி. ச. கணக்சபாபதி
Eng. Teacher's Drawing
Certificate.

திருமதி. எஸ். இராசரெத்தினம்
Teacher's Certificate in Physical Ed.

நன்றி

- இ) ஆசிச்செய்திகள், வாழ்த்துரைகள் வழங்கி மலரைச் சிறப் பித்த பெருந்தகைகளுக்கும்

இ) அறிவுமனம் கமமும் ஆக்கங்களை கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகளாக வடித்துக்கொடுத்த கல்விமான்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கும்

இ) மலர் வெளியீடு சம்பந்தமான அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் பக்கத்துணையாக இருந்த அதிபர், உபஅதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கும்

இ) இம்மலர் சிறப்பாக அமைய முன்னின்று எம்மை வழிநடத்திய பொன்விழாச் சபையினர், பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர், பாடசாலை பழைய மாணவர் சங்கத்தினர், பாடசாலை அபிவிருத்தி சபையினர் ஆகியோருக்கும்

இ) இம்மலரை மணங்கமழச் செய்ய அயராது உழைத்த பொன்விழாச் சபை செயலர் திரு. நா. செல்வரட்டனம், பாடசாலை அபிவிருத்திச்சங்கச் செயலர் திரு. கா. குபாலன், பழைய மாணவிகள் சங்கச் செயலர் திருமதி ம. பரமநாதன் ஆகியோருக்கும்

இ) இம்மலரின் அச்சுப்பிரதிகளை ஒப்புநோக்கி நெறிப்படுத்துவதில் மனமுவந்து ஒத்துழைப்பு நல்கியோருக்கும்

இ) நிதியுதவி வழங்கியோருக்கும்

இ) மலரின் முகப்பொலிவையும், பின்புறத்தையும் அமைத்துக்கொடுத்து, தரமான புகைப்படங்களையும் பிடித்து வழங்கிய ‘‘சித்திராலயா’’ ஸ்தாபனத்தாருக்கும் அதன் உரிமையாளர் அவர்களுக்கும்

இ) குறுகிய காலத்தில் மலரை அழகுற அச்சிட்டளித்த அருண் பிரின்டேர் ஸ்தாபனத்தினர்க்கும்

இ) மலருக்கான அட்டையையும், படங்களையும் கொழும்பில் தயாரித்து எடுத்துவந்து உதவிய திரு. சோமஸ்கந்தன் அவர்களுக்கும்

இ) இன்னும் பல வழிகளிலும் உதவிபுரிந்து உழைத்த அனைவருக்கும்

மனம் நிறைந்த நஸ்திகள் என்றென்றும் உரித்தாருக.

മലർക്കുമ്പ.

பொன்னிமா நிகழ்ச்சிகள்

* பொன்னிமாக் கால்கோள் விழா

29 - 05 - 1993 சனிக்கிழமை

* பழைய மாணவர் சங்கத்தினரின் விளையாட்டுப் பேர்ட்டியுற், ஒன்று கூடல் வைபவமும்.

03 - 07 - 1993 சனிக்கிழமை

* கல்விக் கண்காட்சி

04 - 09 - 1993 சனிக்கிழமை தொடக்கம்

08 - 09 - 1993 புதன்கிழமை வரை.

* கலை விழா கல்லூரி மாணவிகள் வழங்கிய நிகழ்ச்சிகள், கல்லூரி மாணவிகள் வழங்கிய நிகழ்ச்சிகள்.

09 - 09 - 1993 வியாழக்கிழமை மாலை

பழைய மாணவிகள் வழங்கிய நிகழ்ச்சிகள், கல்லூரி மாணவிகள் வழங்கிய நிகழ்ச்சிகள்.

10 - 09 - 1993 வெள்ளிக்கிழமை மாலை

* பரிசளிப்பு விழா

10 - 09 - 1993 வெள்ளிக்கிழமை காலை

* புதிய கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டுப் பைபவுக்கும்.

* பொன்னிமா மலர் வெளியீடும், நிறைவு விழாவும்.

— பொன்னிமாச் சபையினர்.

STANZA

